

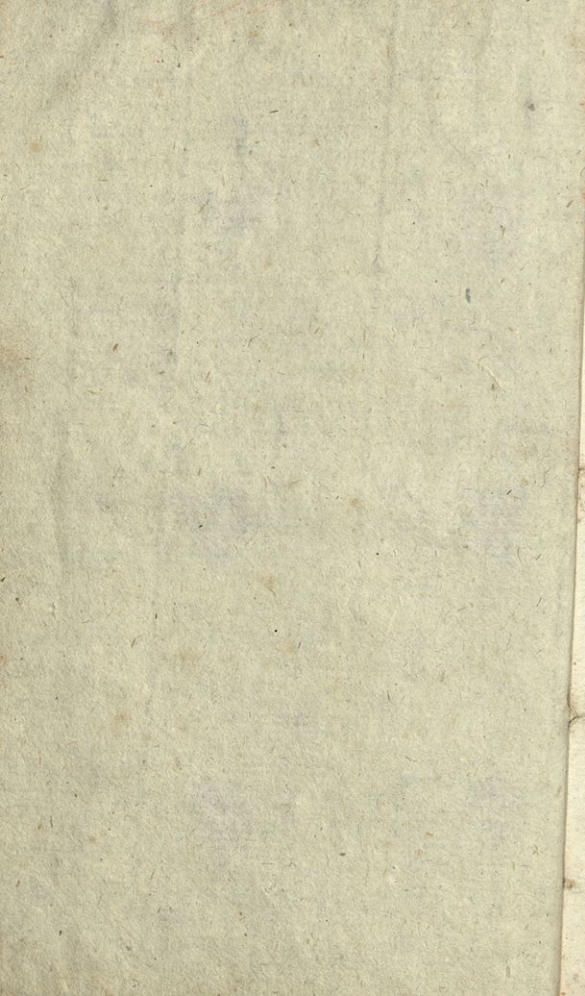
Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

138133

Duhovni T O V A R S H

pobóshniga kristjana,

ali

NAPELJEVANJE

h'

keršhanskimu shivljenju

in

MOLITVE,

s' kterimi samóremo Boga po dolshnósti zhaštiti,
se mu sa prejete dobróte sahvaliti, in ga vŕh
potrebniŕ rezhi profiti.

V' LJUBLJANI,
natisnil Joshef Blasnik, 1838.

Na prodaj per Janesu Klemensu, bukvovesu.

938133

V' natif téh bukev so milostivi Firsht

GO, SPOD GO, SPOD

ANTON ALOJS,

Ljubljanski škof, dovolili 2. dan listognoja 1837.

138133

FZC 1018 / 1954

395491018

4/0

PREDGOVOR

sa vse poboshne dushe, ki shelé
Bogú prav flushiti.

*Ljubesniva kershanska dusha v' Jesu-
su Kristusu, nashim Svelizharji!*

Té bukvize, ki se ti sdaj v'
roke dajo, morajo tvoj tovarsh
in varh biti, to je, te morajo,
zhe si bila tako nesrezhna, de
si se s' gréham od Boga odver-
nila, spet s' pravo pokoro k'
njemu nasaj perpeljati; zhe si
pa takó frézhna, de si v' gnadi
boshji, te morajo v' nji vter-
diti, in ti pomagati, de bi je
nikoli ne sgubila, ampak de bi

smirej Bogu svesta ostala, in nek-
dej k' njemu v' nebesa prishla.

V' téh bukvizah so prav lepe
in potrebne molitve, namrežh
jutrajne in vezherne molitve,
molitve per sveti mashi, per
prejemanji sakramentov svete
pokore in svetiga reshnjiga te-
lesa, in druge molitve, posebno
per obiskovanji presvetiga resh-
njiga telesa, in k' zhaſti presvete
devize Marije, matere boshje.

Tudi najdesih v' téh bukvi-
zah poduzhenje od vsiga, kar
gre k' sakramentu svete pokore,
posebno pa od splohne ali dolge
spóvedi, in napeljevanje, kako
se samore veſt prav in dobro
isprafhevati.

Kaj bi ti pa vse to poma-
galo, ko bi se v' poprejſhnje

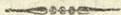
grehe povernila, in se vnóvizh v' strashno nevarnost vezhniga pogubljenja podala? Torej ni sadoſti, de ſe s' pravo pokoro k' ſvojimu Bogu ſpreoberneſh, ampak moraſh tudi v' prihodno v' tem frezhnim ſtanu oſtati. Sa-to te tedaj proſim, o ljubesni-va, s' kervjo Jeſuſa Kriſtuſa dragó odkupljena duſha! oſtani ſtanovitna v' dobrim! —

K' temu ti lete bukvize lahko veliko perpomórejo, ker te na-peljujejo h' kerſhanſkimu ſhiv-ljenju, ti kaſhejo, kako ſe mó-raſh vſak dan ſadershati ali obnaſhati, in te prav lepó uzhé, kako nar bolj prav ſkerbiſh ſa ſvoje svelizhanje, in ſa sveli-zhanje tiſtih, ki ſo tebi iſro-zheni. V' téh bukvizah najdeſh

poduzhenje od tistih rezhí, ktere je dobro vezhkrat premishljevati, de bi se v' poprejsnjegréhe nasaj ne povernila, in od perpomozhkov dobriga in koristniga premishljevanja. Sadnjizh, de bi ne posabila naukov, vsakimu katolskemu kristjanu potrebnih, in de bi bila obvarovana smót in sapeljivih naukov svetá, najdesih tudi v' teh bukvizah kratek katekism v' vprashanjih in odgóvorih, in spriževanje ali poterdenje, de je sveta katolska cerkev resnizhna in prava cerkev Jesufova, v' kateri vse imamo, kar v' svoje svelizhanje potrebujemo.

Beri tedaj vezhkrat v' teh bukvizah, de ti bodo k' vezhnimu svelizhanju pomagale; be-

ri tudi tistim, kateri so ti morebiti isrozhjeni, in ispolni tudi vse nauke, ki so v' njih sapopadeni: tako ti bo to branje gotovo k' velikimu pridu, in k' vezhnimu shivljenju.

SJUTRAJNA

MOLITEV.

„Modri bo svoje serze povsdignil, in se sjutraj sgodaj k' Gospodu obernil, kateri ga je uftvaril; pred oblizhjem nar vikfhiga Gospoda bo ponishno molil, bo svoje ufta odperl, in savolj svojih grehov odpufhanja profil.“ (Sirah 39.

PODUZHENJE.

Ako hozhefh dan svetó preshiveti, ga morafh svetó sazheti.

Kakor hitro se sbudifh, in je she zhaf vftati, povsdigni prezej svoje serzé k' Bogu, sasnamovaj se s' svetim krišem, oblezi se bres samude, in potém pred vfigaprizhujozhim Bogam po klekni, ter sazhni moliti:

1) Sahvali Bogá, de ti je dal nov dan doshiveti, in de te je to nózh vfiga hudiga obvaroval.

2) Prôfi ga s' otrozhjim saupanjem, de bi se samogel ta dan, ki ga sazhneš, in zeli zhaš svojiga shivljenja, gréha in vřiga hudiga varovati.

3) Daruj mu vse, kar bošh zhes dan misli, govoril, délal ali terpel, in skleni vse to s' terpljenjem in smertjo Jesusa Kristusa.

4) Štóri terden sklep, ta dan nobeniga greha ne storiti, in posebno terdno skleni, se tiřiga greha nar bolj varovati, h' kterimu si nar bolj nagnjen. Premisli vse nevarnosti in perlošnosti gréha, v' ktere bi lahko prišel, in misli, kakó bi samógel tém nevarnostim in perlošnostim oditi; štóri terden sklep, de se hozhešh vřimu napeljevanju k' grehu stanovitno vřavljati, in prôfi Boga, de bi ti k' temu svojo pomozh in gnado dal.

Vse to lahko snotrajno v' svojim serzu opravišh; pa dobro je, de svoje snotrajne misli in obzhutke tudi sunajno skashešh in s' uřmi isrezhešh. Posebno pa si od molitve sploh she to samérkaj:

Moliti se pravi svoje serzé k' Bogu povsdigniti.

Molitev je med nar imenitnisimi dolshnostmi nashe vére.

Modri pravi: „Perpravi svojo dusho pred molitvijo, in ne bodi kakor zhlovek, ki Boga skusha.“ Širah 18.

Zhe tedaj hozhesh, de bi bila tvoja molitev dobra in Bogú dopadljiva, mórašh imeti:

1) *Zhisto serze*, ali vsaj resnizhne shelje, svoje serze s' pravo pokóro ozhístiti. „Gospod je delezh od hudobnih, molitev pravizhnih (ali tistih, ki shele pravizhni biti) pa uflisli.“ Prip. 28.

2) *Pravo in shivo véro*. „Bres vére ní mogozhe Bogú dopasti.“ Hebr. 11.

3) *Otrózhje in terdno saupanje v' Boga*, de nam bo vse dal, kar je k' svelizhanju nashe dushe potrebno. „Kdor modrošti potrebuje, naj Bogá sanjo prófi, — pa naj prófi v' veri, in naj ne dvómi, sakaj kdor dvomi, je enák valóvam morjá, ki se od vetra semtertje majajo; toraj naj tak zhlo-

vek ne misli, de bo kaj od Gospóda sadóbil.“ Jak. 1.

4) *Snotrajno in sunajno ponishnost.* „Bog je molitev ponishnih uslišal, in njih prošnje ní sanizheval.“ Psalm. 101.

5) *Samerkljivost ali pasnost v' to,* kar molish. „Is svojiga serzá fim sdihoval: Usliši me o Gospod!“ Psalm 118.

6) *Poterpeshljivost in štanovitnost.* Zhe prav nisi prezej uslišhan, vender ne smesh nehati moliti. „Štanovitna molitev pravizhniga per Bógu veliko premóre.“ Jak. 5.

MOLITEV.

V' imenu Boga Ozhéta in Šina in svetiga Duha. Amen.

Vfigamogozhni vezhni Bog, ki si vse rezhí ustvaril in vse rezhí ohraniš! pred taboj padem na svoje koléna, in te is zeliga serzá sahvalim, de si me nozój to nózh vsih gréhov in vfiga hudiga milostljivo obvaroval.

Ponishno te prosim, o nar dobrotljivši Ozhe! dodeli mi gnado po svojim velikim usmiljenji, de bi samogel danashnji dan, in vse dni svojiga shivljenja bres gréha ostati. Dajaj mi svojo pomozh soper salasovanje in skushnjave hudobniga duhá, in varuj me vsih dushnih in telesnih nevarnost.

Vse, kar bom danš mislil, govoril, delal in terpel, hozhem is ljubeshni do tebe, o moj Bog! misliti, govoriti, delati in terpeti. Tebi darujem vse svoje misli, besede in déla; naj bodo vse tebi k' zhašti. Šklenem jih s' terpljenjem in smertjo tvojiga boshjiga Šina, nashiga Gospóda in svelizharja, Jesusa Kristusa.

Terdno sklenem se ta dan vsakiga tudi nar manjšhiga greha skerbno varovati. Posebno se hozhem tistih grehov varovati, h' katerim sim nar bolj nagnjen, in se vsih nevarnost in perloshnost greha ogibati. Vse svoje opravila hozhem le tebi k' zhašti, in k' svojimu in svojiga blishniga svelizharnju opraviti, in vse svoje dolshnosti

is ljubesni do tebe, o Bog, radovoljno in svesto dopolniti. Pa kaj samorem bres tvoje gnade, o Gospod! Pridi mi na pomozh, podperaj mojo slabost, poterdi mojo slabo voljo, de bom vse to, kar sdaj s' tvojo gnado sklenem, natanko ispolnil.

Šveta Marija, mati boshja! in vsi Švetniki boshji! profite Boga sa-me, de bi ga danš s' nobenim greham ne rasshalil. O sveti moj angelj varh, ki si mi od Boga k' mojimu varstvu dan, varuj me danashnji dan vfiga hudiga!

Verujem v' tebe, pravi trojno-edini Bog, Ozhe, Šin in sveti Duh! kateri si vse ustvaril, kateri vse ohranish in vishash, kateri dobro plazhujesh in hudo shtrafujesh. Verujem, de je Šin boshji sa naš zhlovek postal, de naš je s' svojo smertjo na krishi odréshil, in de naš sveti Duh s' svojo gnado posvezhuje. Verujem in terdim vse, kar si tí, o Bog! rasodel, kar je Jèsus Kristus uzhil, kar so aposteljni pridigovali, in kar nam sveta Rimška katolfska zerkev vérovati sapoveduje.

Vse to verujem, ker si tí, o Bog! vezhna in neskonzhna resniza in modrost, ki ne móresh ne goljsati ne goljfan biti. O Bog! stóri she vézhi mojo vero.

Upam in se sanešem na tvojo neskonzhno dobroto in milost, o Bog! de mi bosh po neskonzhnim saflushenji svojiga edinorojeniga Šina Jesusa Kristusa v' tem shivljenji sposnanje, pravo obshalovanje in odpushenje mojih gréhov, po smerti pa vezhno svelizhanje dal, in dodelil tebe od oblizhja do oblizhja gledati, ljubiti in brés konza vshivati. Upam tudi od tebe potrebne perpomozhke vse to dosezhi. Upam sato od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vfigamogozhen, svest in neskonzhno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

O moj Bog! ljubim te is vfiga svojiga serza, zhes vse, ker si nar vezhi dobrota, neskonzhno popolnoma, in vse ljubeshni vreden. Ljubim te tudi sató, ker si do mene in do vseh stvarí neskonzhno dobrótljiv. Shelím is zeliga

serzá, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar svestejši flushabniki ljubili, in te s'he sdaj ljubijo. S' njih ljubesnijo sklenem svojo nepopolnoma ljubesen; povikshaj jo v' meni, o dobrotljivi Gospod! zhedalje bolj in bolj. Ker te tedaj reznizhno in is serza ljubiti shelim, in si sa to veliko persadevam, mi je is serza shal, de fim tebe, svojo neskonzhno dobroto, ktero zhes vse ljubim, tebe svojiga stvarnika, odreshenika in posvezhevavza rasserdil. Shal mi je, de fim greshil, de fim tebe, svojiga vfigamogozhniga Gospoda in svojiga nar boljshiga Ozhetta rasshalil. Terdno sklenem vse grehe in vse hude perloshnosti sapustiti, storjene grehe zhedalje bolj obshalovati, in nikdar vezh soper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vsêmi me spet sa svojiga otroka, in dodeli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Tega te profim po neskonzhnim saflushenji tvojiga boshjiga Šina, nashiga Gospóda in svelizharja, Jesusa Kristusa. Amen.

Ozhe nafh . . . Zheshehena fi Ma-
rija . . . Verujem v' Boga Ozheta . . .

Nauki,

ktore morash ispolniti, de bosh
dan svetó preshivel.

1) Imej Boga pred ozhmí, in misli,
de te Bog, ki je vsigaprizhujozh, pov-
sod vidi, in tvoje tudi nar skrivnishi
misli vé.

2) Vse svoje opravila sazhni is do-
briga namena. Šveti Pavel pravi: „Ako
jeste, ali pijete, ali kaj drusiga de-
late, storite vse k' zhaſti boshji.“
I. Kor. 10, 31. Tedaj misli pred vsa-
kim delam, de Bog to delo od tebe
tirja, in rezi: *To delo naj bo oprav-*
ljeno, o moj Bog! is ljubesni do tebe,
in tebi k' zhaſti. Posvezhenó bodi
tvoje ime skos vse moje dela in opra-
vila. — Zhe imash teshke dela, ali
zhe se ti kaj soperniga pergodí, is-
dihni k' Bogu, in rezi: *O Bog! bo-*

*di smirej s' svojo pomozhjo per meni;
o Gospod! hiti mi pomagati. Spreje-
mi svoj vsakdanji krish tako rêzhi is
rók Jesufovih in rezi: Gospod ne mo-
ja, temuzh tvoja volja naj se sgoti.*

— Zhe blishnimu kaj dobriga storish,
se sraven spomni, de ti je Bog sapo-
vedal, blishniga ljubiti in mu dobro
storiti. Zhe komu kaj vbogajme dasi,
misli sraven, de Kristuf vse to, kar
nar manjšhimu svojih bratov ali blish-
nih storimò, toliko obraja in zhisla,
kakor de bi bili njemu samimu storili.

3) Kadar te hude misli ali druge
skufshnjave k' grehu napeljujejo, rezi:
*Rajshi hozhem umreti, o moj Bog!
kakor tebe rasshaliti. Pojdi stráni
satan, s' vsimi skufshnjavami dushe
in telefa. O Jesus in Marija! varo-
vajta me.*

4) Povsdigni vezhkrat zhes dan svo-
je serzé k' Bogu, in spomni se terd-
niga sklepa ali naprejšetja, kteriga
si sjutra per jutrajnim premishljeva-
nji storil, de ga bosh per vsih per-
loshnostih na tanko ispolnil.

5) Moli vsaki dan k' zhaſti ſvete devize Marije nekoliko „zheſhena ſi Marija“, in potem rezi: *O ſveta deviza Marija, moja mati in moje upanje! Pod tvoje varſtvo ſe podam; proſi ſa-me v' ſhivljenji in ob ſmertni uri, de bi nikdar gnade boſhje ne ſgubil.*

6) Bodi smirej k' terpljenju perpravljén. Poglej vezhkrat zhes dan terpezhiga Jeſufa na krishi, in premisli, de niſi ſato na ta ſvet priſhel, de bi ſe ti dobro godilo, ampak de bi ſe ſa prihodno ſhivljenje perpravljál; ne ſato, de bi ſvojo, ampak de bi boſhjo voljo iſpolnil.

Angeljevo zheſhenje,
kadar ſjutrej, opoldne in ſvezher k' molitvi ſvoní.

Angelj Goſpodov je Marii oſnánjenje perneſel, in ona je ſpozhelela od ſvetiga Duhá.

Zheſhena ſi Marija! i. t. d.

Glej, dekla fim Gospodova, sgodi se mi po tvoji besedi.

Zhefhena fi Marija! i. t. d.

In beseda je mesó postala, in je med nami prebivala.

Zhefhena fi Marija! i. t. d.

Profi sa naf, o sveta boshja porodniza!

De homo deleshni obljud Kristusovih.

MOLITEV.

Profimo te, o Gospod! de bi svoje gnade v' nashe serza vlil, de ker smo po angeljevim osnanjenji vzhlovezhenje tvojiga Šina Jesusa Kristusa sposnali, bomo tudi skos njegovo terpljenje in njegov krish k' zhaſti vſtajenja perpeljani, po ravno tiſtim Kristusu Gospodu nashim. Amen.

Sa duſhe v' vizah.

Ozhe nash . . . Zhefhena fi Marija . . .

Daj jim, o Gospod, vezhni mir in pokoj.

In vezhna luzh naj jim sveti.
Naj pozhivajo v' miru.
Amen.

MOLITEV pred jedjó.

Vse stvarí tebe zhakajo, o Gospod! in tí jim dajesh jed o pravim zhasu; svojo roko odpresh, in napolnish vse, kar shivi, s' shegnam.

Zhasť bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

Gospod usmili se nas!

Kriste usmili se nas!

Gospod usmili se nas!

Ozhe nash i. t. d.

Ozhe nebesłki, shegnaj nas in te jedí, ki jih bomo od tvoje dobrote prejeli, v' tvojim svetim imenu. Amen.

MOLITEV po jedi.

Gospod! vse tvoje stvarí te hvalijo, in tvoji svetniki te zhasťe.

Zhasť bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

Sahvalimo te, vfigamogozhni Bog, sa vse tvoje darí, kateri shivish in kraljujesh od vekomej do vekomej. Amen.

Ozhe nash i. t. d.

O Gospod! daj vřim nashim dobrotnikam savoljo svojiga imena vezhno shivljenje. Amen.

In dushe vernih naj po boshjim usmiljenji v' miru pozhivajo. Amen.

Vezherna molitev.

„Gospod, ostani per nama, ker se še vezhér dela, in dan se je nagnil.“ Luk. 24, 29.

PODUZHENJE.

Kakor fi dolshan dan svetó sazheti, tako ga morash tudi svetó konzhati. Misli, de fi spet en dan blishej vezhnosti. Kdo vé, zhe ne bo Bog she nozroj to nozh tvoje dushe pred svoj sodnji stol poklizal.

Molitev, ktero vři udje bogabojezhe familije ali drushíne skupej opravijo, pernese velik shegen v' hiřho.

„Kjer sta dva, ali kjer so trije v' mojim imenu sbrani“, pravi Jezus Kristus, „ondi sim jest v' frede med njimi.“ Kako slo naš Jezus s' to ljubesnivo obljubo opominja, de bi vezhkrat skupej poboshno molili!

Od vezherne molitve si posebno to samerkaj:

1) Sahvali Bogá sa vse dobrote, ki ti jih je ta dan dodelil.

2) Profi svetiga Duha rasvetljenja in gnade, de bi vse grehe, ki si jih ta dan storil, sposnal, resnizhno obshaloval, in sa vselej opustil.

3) Isprashaj pridno svoje vest, in spomni se, kako si zhas od jutra do vezhera preshivel, v' kterih rezhéh si gresnil, kakoshne so bile vse tvoje misli, besede in dela. Posebno misli, kako si svoje sjutrej storjene sklepe izpolnil.

4) Obudi grevengo in shalost zhes svoje grehe in zhes svojo lenobo v' spolnjenji storjenih sklepov.

5) Štori vnovizh terden sklep se poboljšhati, in profi, de bi ti Bog k'

temu svojo gnado dal. Opravi vse to tako, kakor de bi bil leta vezher nar sadnji v' tvojim shivljenji.

MOLITEV.

V' imenu Boga Ozheta in Šina in svetiga Duha. Amen.

O vfigamogozhni vezhni Bog! Pred taboj ponishno poklekнем, in te sa-hvalim is zeliga svojiga serzá sa vse, kar fi mi ta dan dobriga dodelil: sa jed in pijazho, sa sdravje in vse dush-ne in telefne mozhi, sa vse, kar fi mi dobriga v' misli dal, sa tvojo po-mozh, s' ktero fi me varoval, in sa vse druge gnade, ki jih sadoſti ne ſposnam in ne ſapopadem. Sa vse to te sa-hvalim, o nebeſhki Ozhe! po Jeſusu Kriſtufu, tvojim Šinu, naſhim svelizharji.

O vfigavedni Bog! kteri smirej moje dela vidish, in kterimu ní no-bena miſel ſkrita, raſſvetli moj um, de bom na tanko ſpoſnal, kaj ſim da-naſ hudiga ſtoril, ali dobriga opuſtil;

to ar nagni mojo voljo, de bom vse svoje grehe is serza obshaloval in se refnizhno poboljšhal.

n d a- e, a n- fi o- a e o o n j - , - ; Kako fim se danas sadershal: sjutrej, ki fim vstal? — per sjutrejni molitvi? — per sveti mashi? — per svojih delih in opraviilih? — per jedi? — v' drushbi s' svojim blishnim? — v' nevarnostih? — v' shalosti in v' skushnjavah?

e, a n- fi o- a e o o n j - , - ; Ali nifim greshil s' mislimi, s' besedami, s' deli, s' samudo dobrih del? Ali nifim bil nezhist, prevseten, nevoshljiv, jésen, lakomen ali lén? Ali se nifim pregreshil s' lashmí, s' kletvijo, s' krivizo, s' neusmiljenjem?

o n- fi o- a e o o n j - , - ; O neskonzhno dobrotljivi Bog! Ref moram sposnati, de fim te spet danas rasshalil, nifim bil tvojim sapovedim v' vsm pokoren, nifim spolnil skleпов, ki fim jih she tolikokrat storil! Ali je pazh to hvaleshnost, ki fim ti jo sa tako veliko dobrot dolshan? O Bog! Sdaj sposnam svojo hudobijo, nifim vreden tvoj otrok biti! Ker pa vém, de si tí, o nebeshki

Ozhe! neskonzhno dobrotljiv in usmiljen, sato se s' saupanjem k' tebi podám, in te ponishno odpufhanja vsih grehov profim, ki sim jih danas in zeli zhas svojiga shivljenja storil. Is serza mi je shal, de sim te rasshalil, in fizer ne samo sato, ker sim nebesa sgubil in pekel saflushil, ampak she bolj sato, ker si tí, o Bog! neskonzhna, vse ljubeshni vredna dobrota in lepota, ktero zhes vse ljubim.

Satorej terdno sklenem, se vsih svojih grehov odkritoserzhno in kmalo spovedati, vsih greshnih perloshnost se varovati, vse svoje dolshnosti na tanko dopolniti, in raji umreti, kakor tebe, o moj Bog! s' enim samim greham vedama rasshaliti. Prezej, she danas, se hozhem poboljshati, in si posebno persadevati, tiste napzhinosti is serza isruvati, s' kterimi se nar loshje pregreshim.

Odpusti mi, o usmiljeni Ozhe! kakor jest is ljubeshni do tebe vsm svojim fovrashnikam is serza odpustim. Dodeli mi svojo mogozhno pomozh,

de bom sveto shivel, in do smerti tebi svest ostal.

Prosim te, o Gospod! obišhi to stanovanje, in issheni is njega vse sallasovanje hudobniga duha. Tvoji angelji naj v' njem prebivajo, de nas bodo vfiga hudiga varovali, in tvoj shegen naj ostane vedno per nas,

O isvoljena deviza Marija, ki si sa Bogam nashe nar vezhi upanje, sveti angelj varh, in vfi svetniki boshji! profite sa nas ves zhaf nashiga shivljenja in ob nashih smertni uri.

Shegnaj, o Bog! vse moje snanze, dobrotnike, prijatle in neprijatle. Varuj vse moje duhovske in deshelske oblastnike in poglavarje. Pomagaj vhim revnim, vjetim, shalostnim, bolnim in umirajozhim; spreoberni greslnike in krivoverze; rasvetli malikovavze in nevernike.

O usmiljeni Bog! usmili se vernih duhh v' vizah, konzhaj njih terpljenje, in pelji jih v' vezhni pozkitek. Amen.

Moj Bog! verujem v' tebe praviga shiviga Boga, ediniga v' natori in

trojniga v' perfhonah: Ozheta, Šina in svetiga Duha. Verujem, de je Šin boshji, druga perfhona v' sveti trojizi sa naš zhlovek postal, terpel in umerl; de je tretji dan od smerti vstal, in de po svojim v' nebo odhodu fedi na desnizi Boga Ozheta, in bo prishel sodit shive in mertve. Verujem, de je Jesus Kristus svete sakramente postavil; de nobeden bres vere in kersta, in potem ko v' greh pade, bres pokore svelizhan ne bode. Verujem, de je gnada boshja v'fim potrebna: verujem tudi, de ti, moj Bog! vse dobro s' dobrim in vse hudo s' hudim plazhujesh, de nam naše saflushenje samo skos tvoje pomaga. Verujem neumerjuzhnost zhloveshke dushe; verujem sadnjizh tudi vse, kar si ti skos svojo sveto katolsko zerkev verovati sapovedal, in de sunej nje nobeden svelizhan ne bode. Vse to pa sato verujem, ker si ti to rasodel, kateri si vezhna modrost in resniza, ki ne moreh ne golfati ne golfan biti. V' tej in sa to katolsko vero shelim shiveti

in umreti. O moj Bog! poterdi me s' svojo gnado v' ti sveti veri.

Moj Bog! terdno upam skos saflushenje, terpljenje in smert svojiga Gospoda in svelizharja Jesusa Kristusa sadobiti odpushtanje vseh svojih grehov. Saupam s' tvojo gnado in pomozhjo tvojo voljo dopolniti, greha se varovati, in tako vezhno veselje in svelizhanje dosezhi. In vse to upam sato, ker si ti, moj Bog, to obljubil, kateri si vfigamogozhen, neskonzhno dobrotljiv in svest v' svojih obljubah. Moj Bog in Gospod! stóri she vezhi to moje upanje.

Ljubim te, moj Bog! is zeliga serza in zhes vse, sato, ker si ti sam v' sebi nar vezhi, vse ljubesni in zhasi vredna dobrota in lepota. Is te ljubesni do tebe mi je možno shal savoljo vseh grehov mojiga zeliga shivljenja, ker fim s' njimi tebe svojiga Boga rasshalil, in sklenem od sdaj na dalje tebe svojiga Boga nikoli vezh ne rasshaliti. Tebi samimu shelim flushiti, tebi v' vseh rezheh dopasti, svo-

jiga blishniga hozhem savoljo tebe kakor sam sebe ljubiti, in tako shelim v' ti ljubeshni shiveti in umreti. O Bog! ushgi v' meni ogenj svoje ljubeshni, de bom v' svojim serzu gorezho ljubeshen do tvoje dobrote vedno ohranil. Amen.

Ozhe nash . . . Zhes'hena si Marija . . . Verujem v' Boga Ozheta . . .

SVETA MASHA.

„Od solnzhniga vs-hoda notri do sahoda je moje ime veliko med narodi, in po vsih krajih bodo mojimu imenu darovali in zhist ofer opravljali, ker moje ime je veliko med narodi, pravi Gospod vojsknjih trum.“ Malah. 1, 11.

PODUZHENJE.

Med vsimi opravili, ktere je Jesus Kristus v' svoji zerkvi sapustil, je ofer svete mashe nar imenitnishti in nar svetejshti. Sveta masha je daritev ali ofer telefa in kervi Jesusa Kristusa, ki se na nashih altarjih v' podobah kruha in vina nebeshkimu Ozhetu sam sebe nevidno daruje, sato de opravi na nekervavo visho ravno tisti kervavi ofer, ki ga je na svetim krishi sa naf do-pernesel.

Kadar je Jezus Kristus na svetih krishi umerl, se je svojemu nebeskemu Ozhetu sa nas ofral ali daroval. S' svojo prelito kervijo in s' svojo grenko smertjo je nashe grehe isbrisal, in nas s' svojim nebeskim Ozhetam spravil. De je nam pa tudi veden spomin te svoje velike ljubesti in svoje smerti sapustil, je vsel per sadnji vezherji kruh v' svoje svete roke, je sahvalil nebeskiga Ozheta, je kruh poshegnal, raslomil in svojim apostelnam vshiti dal, rekozh: To je moje teló, ki bo sa vas v' smert dano; to storiti k' mojimu spomimu. Ravno tako je vsel tudi kelh s' vinam, je sahvalil nebeskiga Ozheta, in je rekel: Ta kelh je nova savesa v' moji kervi, ktera bo sa vas prelita. (Luk. 22, 19-20.)

S' temi besedami: To storite k' mojimu spominu, je Jezus svojim apostelnam, in njih naslednikom, shkofam in mashnikom, oblast dodelil, kruh in vino v' njegovo presveto telo in v' njegovo presveto kri spremeniti. Mashnik posvetí, kakor je Kristus sto-

ril, kruh in vino, isrezhe besede, ktere je Kristuf govoril, in tako se na altarji kruh in vino v' pravo telo in v' pravo kri Jesufa Kristusa spremeni. Kakor se je tedaj na krishi Jesuf Kristuf svojimu nebeshkimu Ozhetu sa nas daroval, tako se tudi na altarji on sam po rokah mashnika sa nas daruje. Ofer svete mashe je tedaj rayno tisti ofer, kteriga je Jesuf Kristuf na svetim krishi opravil; samo v' vishi ofrovanja ali darovanja je raslozhek, ker na krishi se je Jesuf Kristuf vidno daroval, na altarji se pa nevidno daruje; na krishi je opravil kervav, na altarji pa opravi nekervav ofer.

Po povsdigovanji, in prezej potem, ko je maschnik nad kruham in vinam tilte besede isrekel, ktere je Jesuf Kristuf per sadnji vezherji govoril, ni vezh kruh in vino na altarji, ampak shivi in pravi Jesuf Kristuf, kakor Bog in zhlovek skupej, pa v' podobah kruha in vina.

Mashnik opravi ofer svete mashe v' imenu svete katolshe zerkve, in molitev

zerkve ter poboshne sheljé in profhnje
vsih pravovernih kristjanov so s' tem
presvetim ofram sklenjene. Jesus Kri-
stus sam na altarji sa nas profi in se sa
nas daruje, in satorej smemo terdno
saupati, de bomo po njem in savolj
njegoviga saflushenja vse potrebne re-
zhí od nebeshkiga Ozheta sadobili,
kterih ga per sveti mashi profimo.

Bodi tedaj, zhe ti je mogozhe,
vfaki dan per sveti mashi, od ktere
sveti Avgushtin pravi: Kdor sveto ma-
sho prav in poboshno slisli, ne bo v'
nobeni smerten greh padel, in bo
odpushtenje svojih odpustljivih grehov
sadobil.

Misli si, kakor de bi bil per sadnji
vèzherji Jesufovi prizhujozh, ali kakor
de bi stál na gori Kalvariya pod kri-
shem, na katerim se je Jesus savolj
grehov zeliga sveta svojimu nebeshki-
mu Ozhetu daroval.

De bosh sveto mashe prav in spo-
dobno slishal, skleni vselej svoje misli
s' mislimi mashnika, in sraven tega
si s'he to samerkaj:

1) Moli s' ponishnostjo nebeshki-
ga Ozheta, nashiga stvarnika; Jesusa
Kristusa, nashiga odrefhenika; in sve-
tiga Duha, nashiga posvezhevavza.

2) Špomni se s' hvaleshnostjo terp-
ljenja in smerti Jesusa Kristusa, špomni
se velikosti svojih grehov, in obshaluj
jih, de je bilo savoljo njih takoshni-
ga ofra potreba.

3) Daruj s' maschnikam nebeshki-
mu Ozhetu njegoviga edinorojeniga
Šina Jesusa Kristusa, in profi savolj
njegoviga saflushenja odpushenja svo-
jih grehov.

4) Sahvali Boga sa vse prejete do-
brote, posebno pa sa dobroto nashiga
odrefhenja.

5) Profi Boga, de bi tebi in vſim
drugim ljudem vse to dodelil, kar
nam je sa duſho in sa telo potrebno.

6) Špomni se vernih duſh v' vizah
in moli sa-nje, de bi jih Bog kmalo
is njih terpljenja reſhil.

7) Prejmi s' maschnikam, zhe ti je
mogoſzhe in perpuſheno, ſveto reſh-
nje telo Jesusa Kristusa, ali pa vſaj

velike sheljé imej, ga vredno prejeti, in satorej terden sklep stóri, se vsakiga greha skerbno varovati in samo Jesu-su Kristufu shiveti.

8) Bodi samerkljiv posebno na shti-ri poglavitne dele svete mashe, to je, na evangeli, ofrovanje, povsdigovanje in obhajilo; stóri, kar je per teh delih (kakor te katekistem uzhi) treba sto-riti; premishljui Kristusovo terpljenje; zhe se ti ne vidi brati, moli sveti roshnikranz; zhe pa lahko beresh, moli is teh bukviz ali pa is drugih bukev, v' kterih so molitve, kakorsh-nih je per sveti mashi moliti treba.

Molitve per sveti masli.

Perva visha.

(Sveta masla, kakor jo maslnik bere.)

I. Od sazhetka f. mashe do Gloria.

V' imenu Boga Ozheta in Šina in
svetiga Duha. Amen.

Stopil bom pred altar boshji.

Pred Boga, ki mojo mladost ras-
veseluje.

Šodi me, o Bog, in raslodi mojo
rezh soper nesveto ljudstvo: reshi me
od krivizhniga in sapeljiviga zhloveka.

Ker ti, o Bog, si moja mozh: sakaj
si me savergel, in sakaj moram shalo-
sten hoditi, ko me sovrashnik satéra?

Poshlji svojo luzh in svojo resni-
zo, de me bodo peljale, ter na tvojo
sveto goro in v' tvoj shotor perpeljale.

In jest bom stopil pred boshji
altar, pred Boga, ki mojo mladost
rasveseljuje.

Tebe, o Bog, moj Bog, bom s' zitrani hvalil: sakaj si shaloſtna, o moja duſha, in sakaj me motiſh.

Saupaj v' Boga, ker jeſt ga bom ſhe hvalil: On je moja pomozh in moj Bog.

Zhaſt bodi Bogu Ozhetu, in ſinu, in ſvetimu Duhu.

Kakor je bila v' ſazhetku, sdej in vſaki zhaſ, od vekomej do vekomej. Amen.

ſtopil bom pred boſhji altar: pred Boga, kateri mojo mladost rasveſeluje.

Nasha pomozh pride od Boga: kateri je nebo in ſemljo uſtvaril.

ſpovem ſe Bogu vſigamogozhni-mu, ſveti Marii vſelej devizi, ſvetimu Mihaelu arhangelu, ſvetimu Janesu kerſtniku, ſvetim apoſteljnam Petru in Pavlu, vſim ſvetnikam, in vam bratje, de ſim možnó greſhil, s' miſlijo, s' beſedo, in s' djanjem. Kriv ſim, kriv ſim, ſilno ſim kriv. Savoljo tega pro-ſim ſveto Marijo vſelej devizo, ſvetiga Mihaela arhangela, ſvetiga Janesa kerſtnika, ſveta apoſteljna Petra in Pavla,

s' vse svetnike, in vas brate, de bi pro-
o fili sa-me per Gospodu našim Bogu.
n Usmili se naš vfigamogozhni Bog,
n odpusti nam naše grehe, in naš per-
pelji v' vezhno shivljenje. Amen.

, Milost, odveso in odpušhanje na-
jih grehov nam dodeli vfigamogozhni
j in usmiljeni Gospod. Amen.

- K' nam, o Bog, se bosh obernal,
in naš bosh vshivel.

1 In tvoje ljudstvo se bo v' tebi
veselilo.

. Škashi nam, o Gospod, svojo milost.
In dodeli nam svoje svelizhanje.

. Gospod, uslišhi mojo molitev.

- In moje vpitje naj k' tebi pride.

a Odrsemi nam, prosimo o Gospod,
a naše pregrehe, de bomo vredni v' nar
svetejšhi kraj s' zhištim serzam stopiti.
Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Profimo te, o Gospod, skos saflu-
shenje tvojih svetnikov, katerih svetinje so
v' tem altari, in vseh svetnikov, de bi
nam milostljivo vse naše grehe odpuštil.

bo Hvaljena bodi presveta Trojiza in
nerasdeljiva edinost! Hvalimo Boga,

ker nam je svoje usmiljenje skasal!
O Gospod naš Bog! kako prezhudno
je tvoje ime po vsem svetu. Zhašt
bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

Gospod, usmili se!

Gospod, usmili se!

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Kriste, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Gospod, usmili se!

Gospod, usmili se!

II. Od Gloria do evangelija.

Zhašt bodi Bogu po vishavah, in
mir ljudem na semlji, kateri so dobri-
ga duhá. Hválimo te, zhaštimo te,
mólimo te, povikshujemo te, sahva-
limo se ti, savoljo tvoje velike zhaští,
o Gospod Bog, nebeski kralj, Bog
Ozhe vsigamogozhni! Gospod Jesus Kri-
stus, edinorojeni Šin; Gospod Bog,
jagnje boshje, Šin Ozheta! Kteri od-
jemljesh grehe sveta, usmili se nas!

I! Kteri odjemljesh grehe sveta, sprejmi
nashe proshnje! Kteri sedish na desnici
Ozheta, usmili se nas! Ker ti sam
fi svet, ti sam Gospod, ti sam nar
vikshi, Jesus Kristus, s' svetim Duham
v' zhashti Boga Ozheta. Amen.

O Gospod! sprejmi potolashen pro-
shnje tvoje zerkve, de bo po konzha-
nih teshavah in smotah, v' varni pro-
stosti tebi flushila.

Vfigamogozhni vezhni Bog, po-
mnóshi v' nas vero, upanje in ljube-
sen; in de bomo vredni sadobiti, kar
fi obljubil, daj de bomo sheleli, kar
je tebi dopadljivo.

O Bog, od kteriga vse dobro pride,
dodeli nam, ki te ponishno profimo,
de bomo po tvojim vdihovanji samo
to, kar je prav mislili, in po tvojim
vladanji ravno to storili. Po Gospodu
naslim Jesusu Kristusu i. t. d.

Berilo is bukev modrosti (5, 1-5.)
Pravizhni bodo s' veliko serzhnostjo
stali pred tistimi, kteri so jih stiskali
in njih dela sanizhevali. Ko bodo (hu-
dobni) to vidili, bodo prepadeni od

grošniga strahú, in se bodo sazhudili savoljo naglosti neúpaniga svelizhanja, ter bodo samí per sebi rekli, se kſali, in od britkosti duhá sdihovali: Ti so, ktere smo nekdej sasmehovali, in v' saframljiv pregovor postavili. Mi neumni smo njih shivljenje sa nespamet imeli, in njih konez sa nezhaſt. Glejte, kako so sdaj perſhteti med boſhje otroke, in njih dél je med ſvetniki!

Pravizhni so vpili, in Goſpod jih je uſliſhal: is vſih nadlog jih je odreſhil. Bog je bliſo tiſtih, ki ſo po-bitiga ſerza, in ponishne v' duhu bo otél. Aleluja.

Ozhifti moje ſerzé in moje uſta, vſigamogozhni Bog, kteri ſi uſta pre-roka Iſaija s' gorezhim ogram ozhiſtel; tako tudi mene s' ſvojo miłoſtjo, ktere niſim vreden, ozhiſti, de hom ſamogel tvoj ſveti evangeli vredno oſnannoti, (in ga na tanko iſpolniti.) Amen.

Bodi v' mojim ſerzu in v' mojih uſtih, o Goſpod, de bom tvoj evangeli vredno in ſpodobno oſnannoti. Amen.

III. Od evangelija do darovanja.

Besede svetiga evangelija po spisu svetiga Lukesha (16, 19-31.)

Tisti zhas je Jesus rekel Judovskim mnoshizam: Bil je bogat mosh, ki se je v' shkerlat in v' tanzhizo oblazhil, in se vsak dan imenitno gostil. In je bil (tudi) ubóshez po imenu Lazar, kateri je leshal pred njegovimi vratmi poln ran, in se je shelel nafiti drobtin, ktere so padale od mise bogatiga, in mu jih nihzhe ní dal; ampak tudi psi so prishli, in so lisali njegove rane. Pergodilo se je pa, de je ubogi umerl, in je bil nesen od angeljev v' narozhje Abrahamovo. Umerl je pa tudi bogati, in je bil pokopan v' peklu. Povsdignil je pa svoje ozhi, ko je bil v' terpljenji, in je videl od délezh Abrahama in Lazarja v' njegovim narozhji. In on je savpil in rekel: Ozhe Abraham, usmili se me, in poshli Lazarja, de pomozhi konez svojiga persta v' vodo, in ohladí moj jesik, ker grosovitno terpim v' tem plame-

nu! Abraham pa je djal: Šin! pomi-
fli, de si prejel dobro v' svojim shiv-
ljenji, in ravno tako Lazar hudo; sdaj
pa je ta oveseljen, ti pa terpišh. In
poverhu vfiga tega je med nami in
med vami velik prepad postavljen, de,
kteri hozhejo od tod k' vam iti, ne
morejo, in tudi ne od ondod sem
priti. In (bogatin) je rekel: Prosim
te tedaj ozhe! de ga v' hišho mojiga
ozheta poshlješh, sakaj pet bratov imam;
de jim sprizhaj (kako se tukaj godi),
de tudi oni ne pridejo v' ta kraj terp-
ljenja. Abraham mu rezhe: Sej imajo
Mojsefa in preroke, nje naj poslušhajo.
On pa je djal: Nikar, ozhe Abraham!
(teh nozhejo poslušhati), ampak zhe
kdo is mertvih k' njim pojde, se bo-
do spokorili. Rekel mu je pa (Abra-
ham): Ako Mojsefa in prerokov ne
poslušhajo, tudi ne bodo verovali, zhe
bi ravno kdo od mertvih vstal (in k'
njim prišel).

Škos evangeljske besede naj bodo
isbrisane nashe pregrehe. Hvala tebi
Kristus!

Verujem v' eniga samiga Boga, Ozheta vfigamogozhniga, stvarnika nebes in semlje, in vsih vidnih in nevidnih rezhí. In v' eniga Gospoda Jesusa Kristusa, Šina boshjiga edinorojeniga; kateri je rojen is Ozheta od vekomej, in je Bog od Boga, luzh od luzhi, pravi Bog od praviga Boga, kateri je rojen in ní ustvarjen, kateri je s' Ozhetam vred eniga bitja, po katerim so ustvarjene vse rezhí. Kteri je savoljo naš zhlovekov in savoljo našhiga svelizhanja prishel is nebes. In je po svetim Duhu is Marije devize meso na-se vsel, ter je zhlovek postal. Kteri je bil tudi krishan sa naš pod Ponzijem Pilatam, je terpel, in je bil v' grob poloshen. In je tretji dan vstal po pismih. In je gori shel v' nebela, ter sedí na desnizi Ozheta. In bo spet prishel s' zhaštjo sodit shive in mer-tve; in njegoviga kraljestva ne bo konez. Verujem v' svetiga Duha, Gospoda in oshivljavza, kateri is Ozheta in Šina is-haja; kteriga molimo in zhaštimo; kateri je po prerokih govo-

ril. In eno sveto katolshko apostoljsko
zerkev. Šposnam eni kerst k' odpushe-
nju grehov; in zhakam vstajenja mert-
vih; in prihodnjiga shivljenja. Amen.

IV. Od darovanja do povsdi- govanja.

Hvaljen bodi Bog Ozhe, in edi-
norojeni Šin boshji, in sveti Duh,
ker je nam svoje usmiljenje skasal.
Aleluja,

Vsemi sveti Ozhe, vfigamogozhni
vezhni Bog, ta prezhisti dar, ki ga
jest tvoj nevredni flushabnik darujem,
tebi svojimu shivimu in pravimu Bo-
gu, sa svoje pregrehe, samere in sa-
nikernosti, kterih je bres shtevila; tudi
sa vse prizhujozhe, in sa vse verne
kristjane shive in mertve, de bo meni
in njim k' svelizhanju v' vezhno shiv-
ljenje. Amen.

Bog! kteri si zhloveka v' vfokim
stanu prezhudno ustvaril, in si ga po-
tem ko je greshil she bolj zhudno
prenovil: dodeli nam po skrivnosti te

vode in tega vina, de bomo boshje
nature tistiga deleshni postali, kateri
se je vredniga stori nashe zhloveshke
nature deleshen biti, Jesus Kristus,
tvoj Sin, naš Gospod, kateri s' tabo
shivi in kraljuje v' edinosti svetiga
Duha, Bog, od vekomej do vekomej.

Darujemo ti, o Gospod, kelh svelizhanja, in prosimo tvojo milost, de
naj pride pred oblizhje tvojiga bosh-
jiga velizhastva, kakor prijeten duh sa
nashe in zeliga sveta svelizhanje. Amen.

V' duhu ponishnosti in s' shalost-
nim serzam stopimo pred-te, o Go-
spod! vseni naš sa svoje otroke, in
dodeli nam gnado, ta danashnji dar
pred tvojim oblizhjem tako opraviti,
de ti bo, o Gospod Bog, dopadljiv
in prijeten.

Pridi posvezhevavez, vfigamogozh-
ni vezhni Bog, in posveti ta dar, ki
je tvojimu svetimu imenu perpravljen.

Med nedolshnimi bom svoje roke
umival, in bom tvoj altar obstopal,
o Gospod! de bom glas tvoje hvale
slishal in vse tvoje zhudeshe osnano-

val. Ljubim, o Bog, lepoto tvoje hifhe, in prebivalifhe tvoje zhafti. O Bog! ne pogubi moje dufhe s' hudobnimi, in ne umori me s' kervi-sheljnimî, kterih roke krivizo delajo, kterih defniza je polna darov (s' kterimi se dajo soper pravizhne podkupiti.) Jest pa bom v' svoji nedolshnosti shivel, refhi me in usmili se me. Moja noga ftoji na pravi poti. O Gospod v' sberalifhieh te bom hvalil. Zhaft bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

Vsemi fвета trojiza, ta dar, kteriga ti darujemo v' fpomin terpljenja, vftajenja in vnebohoda Jesusa Kristusa, Gospoda nashiga, in k' zhafti fвете Marije vfelej devize, fvetiga Janesa kerfznika, fvetih apofteľjnov Petra in Pavla, téh in vſih drugih fvetnikov. Naj bo njim k' zhafti, nam pa k' svelizhanju, in naj sa naf v' nebesih profijo, ki njih fpomin na ſemľji obhajamo, ſkosi ravno tiſtiga Jesusa Kristusa, Gospoda nashiga. Amen.

Molite bratje, de bo moja in vaſha daritev prijetna pred Bogam, Ozhetam

vfigamogozhnim. Gospod naj to darte v vsame k' zhaſti in hvali ſvojiga imena, k' naſhimu pridu, in k' do-
brimu zele ſvoje ſvete zerkve. Amen.

O Bog! ki ſi mozh tiſtim, kateri v' tebe upajo, pridi na naſhe klizanje miloſtljivo k' nam, in ker bres tebe zhloveſhka ſlaboſt nizh ne ſamore, dodeli pomozh ſvoje miloſti, de ti bomo v' iſpolnjenji tvojih ſapoved po volji in djanji dopadli.

Œtóri, o Gospod, de bomo do tvojiga ſvetiga imena ne le ſtrah ampak tudi vedno ljubesen imeli, ker s' ſvojim vladanjem nikdar tiſtih ne ſaputiſh, katerim daſh, de te iſ zeligal ſerza ljubijo.

O Bog, kteriga previdnoſt ſe v' ſvojim ravnanji nikdar ne goljſá, po-
niſhno te proſimo, de bi vſe ſhkodljivo odvernili, in vſe, kar je nam dobro, dodelili. Po Gospodu naſhim Jeſusu Kriſtuſu, tvojim Œinu, kateri s' taboj ſhivi in kraljuje v' edinosti ſvetiga Duha Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Sahvalímo Gospoda nashiga Boga, ker to je spodobno in dolshnost!

Refnizhno se to spodobi in je dolshnost, je prav in dobro, de ti vselej in povsod hvalo dajemo, o sveti Gospod, vfigamogozhni Ozhe, vezhni Bog, po Jesusu Kristusu nashim Gospodu, po katerim tvoje velizhastvo hvalijo angelji, molijo gospostva, s' straham zhašté oblasti. Nebesa ter nebeshke mozhi in isvoljeni Šerafini te skupej s' velikim veseljem povikshujejo. Vsemi s' njih hvalo tudi nashe zheshenje pred tvoje oblizhje, o Bog! kateri s' veliko ponishnostjo sposnamo in pravimo: Svet, svet, svet si ti, o Gospod Bog Šabaot! Nebesa in semlja so polne tvoje zhašti. Hosana po vishavah. Zheshen bodi, ki pride v' imenu Gospoda. Hosana po vishavah.

Satorej te, o neskonzhno usmiljeni Ozhe, po Jesusu Kristusu, tvojim Šinu, Gospodu nashim, ponishno profimo, vsemi in posveti te ponudbe, te darove, te svete, neomadeshane daritve, ktere ti darujemo nar prej

a, sa tvojo sveto katolshko zerkev, de bi
ji mir dodelil, jo varoval, v' edinosti
h- ohranil, in vladal ali vishal po zelim
ej svetu; pa tudi sa tvojiga flushabnika,
o- nashiga papesha I., nashiga shkofa I.
g, in nashiga zesarja I., in sa vse, kateri
i, so prave katolshke in apostoljske vere.

n- Spomni se o Bog svojih flushab-
a- nikov in flushabniz I. I. (tujej se spo-
hi min stori sa shive, sa ktere hozhemo
li- darovati) in vsih prizhujozhih, katerih
s' vero posnash in brumnost vidish, sa
ed ktere ti darujemo, ali kateri ti sami
ro darujejo ta hvalni dar, sa-se in sa vse
et, svoje brate, sa odreshenje svojih dush,
t! sa svoje svelizhanje, in sa sdravje svo-
ti- jiga telefa; in pred tabo vezhnim,
i, shivim in resnizhnim Bogam svoje ob-
na ljube spolnujejo.

ni Šklenjeni smo s' vsimi svetniki,
gi- kakor udje telefa, in zhashtimo pred
o- vsimi drugimi spomin zhashtitljive vselej
e, devize Marije, matere nashiga Boga
ne in Gospoda Jesusa Kristusa; pa tudi
ej svetih aposteljnov in marternikov: Petra
in Pavla, Andreja, Jakopa in Janesa,

Tomasha, Jakopa, Filipa, Jerneja, Matevsha, Šhimna in Tadeja; Linija, Kleta, Klemenca, Kfista, Kornelija, Ziprijana, Lorenza, Krisogona, Janesa in Pavla, Kosma in Damijana, in vseh tvojih svetnikov: dodeli nam po njih saflushenji in prošnji, de bomo povsod s' tvojo pomozhjo obvarovani, po Jesusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Prošimo te tedej, o Gospod, vsemi milostljivo ta dar, kteriga ti mi, tvoji hlapzi, pernešemo, in kteriga s' nami zela tvoja hiša pernese, in dodeli nam svoje dni v' tvojim miru preshiveti; obvaruj naš vezhniga pogubljenja, in stóri, de bomo med tvoje isvoljene pershteti, po Kristusu Gospodu našim. Amen.

V. Od povsdigovanja do obhajila.

Prošimo te, o Bog, dodeli, de bo ta dar v' vsem shegnan, posvezhen, poterjen in tebi prijeten, de postane telo in kri tvojiga preljubiga Šina našiga Gospoda Jesusa Kristusa, kteri

je pred svojim terpljenjem ta dan kruh v' svoje svete in zhaſtitljive roke vsel, je povsdignil svoje ozhi proti nebu k' tebi, Bogu svojimu vſigamogozhnimu Ozhetu, te je sahvalil, ga je poſvetil, raslomil, in svojim vzhenzam dal, rekozh: Vsemite in jejte od tega vſi, ker to je moje telo.

Ravno tako je vsel po vezherji tudi prezhudni kelh v' svoje svete in zhaſtitljive roke, te je sahvalil, ga je poſvetil in svojim uzhenzam dal rekozh: Vsemite in pite is njega vſi, ker to je kelh moje kerví, nove in vezhne saveſe, ſkrivnoſt vere, ki bo ſa vaſ in ſa njih veliko prelita v' odpuſhanje grehov. Kolikorkrat bote to delali, ſtorite k' mojemu ſpominu.

Po tem povelji tedaj, o Goſpod, obhajamo mi tvoji hlapzi in tvoje ſveto ljudſtvo ſpomin preſvetiga terpljenja, od ſmerti vſtajenja, in zhaſtitljiga vnebohoda ravno tega Kriſtufa, ſina tvojiga, Goſpoda naſhiga, in darujemo tvojimu prezhudnemu velizhaſtvu od tvojih darov in dobrot ta zhiſti dar,

ta sveti dar, ta bresmadeshni dar, sveti kruh vezhniga shivljenja, in kelh vezhniga svelizhanja.

Štori se vredniga pogledati na te dari s' milostljivim in ljubesnivim oblizhjem, in jih sprejmi, kakor si se vredniga storil sprejeti s' dopadajenjem dari svojiga hlapza pravizhniga Abelna, in dar nashiga Ozhaka Abrahama, in tisti sveti in zhisti dar, kteriga ti je daroval tvoj vikshi duhoven Melhisedek.

Ponishno te profimo, vfigamogozhni Bog, sapovej, de bodo ti darovi po tvojim svetim angelji pernesheni na tvoj visoki altar pred tvoje boshje velizhastvo, de bomo vfi, kteri smo tega altarja deleshni, in kteri bomo savshili presveto telo in presveto kri tvojiga Šina, napolnjeni s' vſim nebeshkim shegnam in s' gnado ravno tega Kristusa Gospoda nashiga. Amen.

Špomni se tudi, o Gospod, svojih flushabnikov in flushabniz, kteri so pred nami v' vezhnost fhli s' snamnjem vere, in pozhivajo v' spanji mirú. (Tukej se štorí špomin sa verne mertve,

sa ktere hozhemo darovati.) Sa té in vse druge, kateri so v' Kristusu is sveta shli, te profimo, o Gospod, de bi jih v' deshelo ohlajdenja, svetlobe in mirú postavel, po ravno tem Kristusu Gospodu nashim. Amen.

Tudi nam greslnikam tvojim slushabnikam saupajozhim v' tvoje neskonzhno usmiljenje daj delesh in tovarshstvo s' svojimi svetimi aposteljni in marterniki: s' Janesam, Shtefanam, Matijam, Barnabam, Ignazijam, Aleksandram, Marzelinam, Petram; Felizito, Perpetuo, Agato, Luzijo, Nesho, Zezilijo, Anastasijo, in s' vfimi svojimi svetniki: Daj nam, te profimo, v' njih drushbo priti, ne savoljo nashiga saflushenja, ampak savoljo tvoje milosti, po Kristusu Gospodu nashim, po katerim tí, o Gospod, vse te dobre dari posvetish, oshivish, poshegnash in nam dodelish. Po njem in s' njim in v' njem se tebi Bogu Ozhetu vfigamogozhnimu v' edinosti svetiga Duha vsa zhast in hvala skasuje, od vekomej do vekomej. Amen.

Po sapovedi svelizharja in po boshjim nauku opominjani in poduzheni si upamo rezhi: Ozhe nash, kateri si v' nebesih! Posvezheni bodi tvoje ime. Pridi k' nam tvoje kraljestvo. Sgodi se tvoja volja, kakor v' nebesih, tako na semlji. Daj nam danš nash vsakdanji kruh; in odpusti nam nashe dolgé, kakor tudi mi odpushamo svojim dolshnikom. In ne vpeljaj nas v' skušnjavo; temuzh nas odrefhi od hudiga. Amen.

Refhi nas, o Gospod, od vsiga hudiga, pretezheniga, prizhijozhiga in prihodnjiga, in po prošnji svete in zhaftitljive vselej devize in boshje matere Marije, svojih svetih aposteljnov Petra in Pavla ter Andreja in vseh svetnikov, dodeli nam usmiljeno mir v' nashih dnéh, de bomo s' pomozhjo tvoje milosti vselej od greha prosti in vse smote obvarovani. Po ravno tistim Gospodu nashim, Jesusu Kristusu tvojim Šinu, kateri s' taboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Mir Gospodov bodi vselej s' nami. Ta smel in to polvezhenje telesa in kervi Gospoda nashiga Jesusa Kristusa bodi nam, ki ga prejmemo, -k' vezhnimu shivljenju. Amen.

Jagnje boshje, kateri grehe sveta odjemljesh, usmili se nas. Jagnje boshje, kateri grehe sveta odjemljesh, usmili se nas. Jagnje boshje, kateri grehe sveta odjemljesh, daj nam mir.

O Gospod Jesus Kristus, kateri si svojim apostelnam rekel: Mir vam sapustim, svoj mir vam dam, ne glej mojih grehov, ampak vero svoje zerkve in ji dobrotljivo po svoji volji mir in edinost dodeli, kateri shivish in kraljujesh, Bog, od vekomej do vekomej. Amen.

O Gospod Jesus Kristus, Sin shiviga Boga, kateri si po volji Ozheta s' svetim Duham vred skosi svojo smert svet k' shivljenju obudil, reshi me s' svojim presvetim telesom in s' svojo presveto kervjo od vseh mojih grehov in od vsiga hudiga, in dodeli mi, de bom tvoje sapovedi vselej svesto do-

polnoval, in de se nikdar od tebe ne bom lozhil; kateri s' Bogam Ozhetam in s' svetim Duham shivish in kraljujesh, Bog, od vekomej do vekomej. Amen.

O Gospod Jesus Kristus, naj mi ne bo k' obsojenju in k' pogubljenju, de se jest nevredni predersnem tvoje telo savshiti; ampak naj mi bo po tvoji dobroti k' brambi in k' osdravljenju dushe in telefa. Kteri shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti svetiga Duha, Bog, od vekomej do vekomej. Amen.

VI. Od obhajila do konza svete mafhe.

Nebefhki kruh bom vsel in v' Gospodovo ime klizal. O Gospod, ni-fim vreden, de gresh pod mojo streho, ampak rezi le s' besedo, in moja dusha bo osdravljena. O Gospod, ni-fim vreden, de gresh pod mojo streho, ampak rezi le s' besedo, in moja dusha bo osdravljena. O Gospod, ni-

sim vreden, de gresih pod mojo streho, ampak rezi le s' besedo, in moja dusha bo osdravljena.

Telo Gospoda nashiga Jesusa Kristusa ohrani moja dusho sa vezhno shivljenje. Amen.

Kaj bom povernil Gospodu, sa vse kar mi je dal? Kelh svelizhanja bom vsel in v' Gospodovo ime klizal: v' Gospoda bom klizal ter njegovo hvalo osnаноval, in bom od sovrashnikov reshen.

Kri nashiga Gospoda Jesusa Kristusa ohrani mojo dusho sa vezhno shivljenje. Amen.

Dodeli, o Gospod, de homo s' zhistim serzam prejeli, kar smo s' uftmi savshili, in ta zhasni dar nam bodi sdravilo sa vezhnost.

Tvoje telo, o Gospod, ki sim ga savshil, in tvoja kri, ki sim jo pil, naj ostane v' mojim serzu, in dodeli, de ne bo v' meni najden madesh kake pregrehe, ki sim zhiste in svete fkrivnosti prejel, kateri shivish in kraljujesh od vekomej do vekomej. Amen.

Hvalímo Boga Ozheta nebeshkiga in vprizho vsih shivih rezhi ga zhasimo, ker nam je svoje usmiljenje skasal. Aleluja.

O Bog, kateri svojo vfigamogozhnost sosebno s' persanasljanjem in usmiljenjem kashesh, obishi nas obilno s' svojo milostjo, de, ki tvojih obljub sheljno zhakamo, nas vdeleshish nebeshkikh darov.

Vfigamogozhni vezhni Bog, daj nam rasti v' veri, upanji in ljubesni, in de bi saflushili dosezhi, kar obetash, stóri de bomo ljubili, kar sapovedujesh.

Varuj, prosimo o Gospod, svojo zerkev s' vednim usmiljenjem, in ker umerljivi zhlovek bres tebe greshi in pade, vlezi ga s' svojo pomozhjo vedno od shkodljiviga, in obrazhaj ga na vse, kar je v' svelizhanje. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu tvojim Šinu, kateri s' taboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha, Bog, od vekomej do vekomej. Amen.

Naj ti dopade, o presveta Trojiza, ta flushba, ktero sim opravil, in

dodeli, de bo dar, kteriga sim jest
nevredni zhlovek pred ozhmi tvojiga
velizhastva daroval, tebi prijeten, meni
pa in vsm sa ktere je bil darovan,
po tvoji milosti k' odpushtanju grehov,
po Kristusu Gospodu nashim. Amen.

Poshegnaj nas vsigamogozhni Bog,
Ozhe, Šin in sveti Duh. Amen.

Evangelij svetiga Janesa (1, 1-14.).
V' sazhetku je bila beseda, in beseda
je bila per Bogu, in Bog je bila be-
seda. Ta je bila v' sazhetku per Bogu.
Vse je po nji storjeno, in bres nje ni
nizh storjeno, kar je storjeniga. V'
nji je bilo shivljenje, in shivljenje je
bilo luzh ljudi. In luzh v' temi sve-
ti, in temà je ni sapopadla. Bil je
zhlovek poslan od Boga, ki mu je
bilo ime Janes. Ta je prishel v' pri-
zhevanje, de je prizheval od luzhi,
de bi vsi verovali po njem. On ni
bil luzh, ampak de bi prizheval od
luzhi. Prava luzh je bila, ktera ras-
svetli vsaziga zhloveka, ki pride na
ta svet. Na svetu je bila, in svet je
po njej storjen, in svet je ni sposnal.

V' svojo lastino je prishla, in njeni je niso sprejeli. Kolikor pa jih jo je sprejelo, jim je dala oblast boshjim otrokam biti, njim, kateri verujejo v' njeno ime; kateri niso is kervi, ne is volje mesa, ne is volje mosha, ampak is Boga rojeni. In beseda je meso postala, in je med nami prebivala, (in smo vidili njeno velizhastvo, velizhastvo kakor edinorojeniga od Ozhe-ta), polna milosti in resnize. Hvala bodi Bogu.

MOLITVE

PER SVETI MASHI.

Druga visha.

Od sazhetka f. mashe do evangelija.

O ljubesnjivi Jesus! Sdaj bo tukaj na altarji k' spominu tvoje neskonzhne ljubesni in tvoje grenke smerti ravno tisti ofer opravljen, kteriga si ti sa nal na svetim krishi dopernesel. O kako frezhen sim, de sim tudi jest per svetim kerstu tistiga saflushenja in tistih neisrezheno velikih gnad in dobrot deleshen postal, ki si nam jih s' svojim terpljenjem in svojo smertjo sadobil! O daj mi gnado, de bi ti

samogel s' perferzhno molitvijo in s' resnizhno poboshnostjo pravo in vredno hvaleshnost sa to skasati! Ker pa se tako velikokrat sgodi, de fim per molitvi mlazhen in rastresen, sato te profim, o Jesus, obvaruj me sdaj vsih nezhimernih misel, in daj de bi samogel s' sbranim duham in s' serzhno gorezhnostjo s' taboj govoriti in svete skrivnosti tvoje neskonzhne ljubesni premishljevati.

O Bog, kako velikokrat fim bil tebi nepokoren in fim te s' svojimi grehi rasshalil! Kako slabo fim ti tisto ljubesen povrazheval, s' ktero si mi neisrezhenno veliko dobra storil! Sdaj, o Bog, se pred tabo ponisham, in se tebi, vfigamogozhnimu Bogu, sveti devizi Marii in vsm svetnikom s' masnikam vred obtoshim, de fim se s' mislimi, s' besedami in s' djanjem vezhkrat in možnó pregreshil. Dodeli mi, o Bog, serzhno in resnizhno shalost savoljo vsih grehov, s' kterimi fim te rasshalil, de bom vreden po neskonzhnim saflushenji tvojiga bosh-

jiga Šina Jesusa Kristusa odpušhenje od tebe sadobiti.

Usmili se me, o Bog, in ne shtrafaj me po mojim saflushenji! Ne glejshtevila mojih grehov, ampak neskonzhno saflushenje Jesusa Kristusa, in dodeli mi gnado svoje shivljenje poboljšati in tebi zbedalje bolj dopasti.

K' tvojimu nebeshkimu sedeshu, o Bog, povsdignem svoje misli, in sklenem svoje zheshenje s' petjem tvojih isvelizhanih duhov, kateri te bres prenehanja hvalijo in molijo. Osri se milostljivo na-me revniga in slabiga zhloveka, in naj ti dopade moja hvalna molitev, ki jo k' tvoji zhaſti opravljam. Šposnam in ſim preprizhan, de ſi ti, o Bog, neskonzhno popolna bitje, in de je tvoj edinorojeni Šin bresmadeshno jagnje, ki grehe ſveta odjemlje. Ti ſam ſi ſvet, ti ſam ſi Gospod, ti ſam ſi vſigamogozhni Bog s' svojim Šinam in ſvetim Duham. Amen.

O vſigamogozhni vezhni Bog, dodeli mi po saflushenji ſvetnikov, ki

jih sveta katoliška cerkev danš zhaſti, vse tiſte gnade in dobrote, ktere tvoj maſhnik v' imenu naſ vſih od tebe proſi; dodeli mi jih, ker veſh, kako ſlo ſim jih potreben, in kako malo bi ſamogel ſavolj ſvoje ſlaboſti po tvoji ſveti volji ſhiveti, zhe bi mi ti ſvoje gnade ne dajal in me ſ' ſvojo pomozhjo ne podperal. Tega te proſim po neſkonzhnim ſaſluſhenji tvojiga boſhjiga ſina, naſhiga Goſpoda in ſvelizharja Jeſufa Kriſtufa. Amen.

Od evangelija do darovanja.

O dobrotljivi Bog, kako veliko je tvoje uſmiljenje, de ſi hotel ti ſam naſh uzhenik biti in nam pot proti nebeſam pokasati! O kako frezhen ſim, de ſe tudi meni tiſti nauk oſnanuje, kteriga ſo apoſteljni uzhili, in po kterim ſim tako lahko vſih ſmot in vse nevednoſti v' veri obvarovan! ſposnam, o Bog, to veliko dobroto in te proſim: Ne perpuſti de bi kdeſ od hudiga nagnjenja ſapeljan poſabil, kaj

me tvoja sveta vera uzhi, in kaj sim po tvojih sapovedih dolshan storiti. Štóri, de bom vse tvoje nauke vselej s' veseljem in ponishno poslušhal, rasvetli moj um, de jih bom umel in prav sposnal; stvari v' meni novo serze, de jih bom ljubil in spolnil; dodeli mi, de se ne bom nikdar tvojiga svetiga evangelija framoval, temuzhga stanovitno prizhal in raji vse preterpel, kakor od tvojih naukov odstopil.

Verujem v' Boga Ozheta, Šina in svetiga Duha. Verujem v' Jesusa Kristusa, edinorojeniga Šina boshjiga, kateri je Bog in zhlovek skupej, in kateri je vse ljudi s' svojim terpljenjem in svojo smertjo odreshil. Verujem vse, kar je Bog rasodel, kar je Jesus uzhil, kar so njegovi sveti aposteljni osnannoti, in kar nam sveta katolska cerkev, v' kateri shiveti in umreti hozhem, verovati sapoveduje. Odpovem se is zeliga serza hudizhu, njegovimu napuhu, in vřimu njegovimu djanju. Odpovem se tudi vřim greham in vřim sapeljivim naukam sveta. Terdno skle-

nem po kerfhanfko shiveti. Poterdi me, o Bog, v' mojim fklepu s' svojo mogozhno gnado. Amen.

Od darovanja do povsdigovanja.

O dobrotljivi svelizhar Jefuf Kri-
ftuf! Sdaj fe sazhne nekervavi ofer,
po katerim fmo bili od vezhniga po-
gubljenja odrefheni, in kateri fe sdaj
sopet na altarji ponavlja. Mafhnik ti
daruje kruh, kateri bo kmalo v' tvoje
prefsveto telo fpremenjen, in ti daruje
vino, ki bo v' tvojo prefsveto kri fpre-
menjeno. O kako slo fe fspodobi, de
bi sdaj per pogledu tega nekervaviga
ofra táko hvalefhnof in ljubesen do
tebe obzhutil, kakorfhno fo brumne
dufhe pod tvojim krifhem na gori
Kalvarii obzhutile, kadar fi kervavi
ofer nafhe fprave in nafhiga odrefhe-
nja opravljal! Pa famo ti, o moj Je-
fuf, famorefh s' svojo gnado moje ferze
giniti in omezhíti. Dodeli mi tedaj
takofhne ferzhne obzhutke in fheljé,
kakorfhne hozhefh tí od naf imeti.

Te gnade te prosim po neskonznim saflushenji tistiga ofra, kteriga si na svetim krishi opravil, in kateri se sdaj ponavlja.

Ker sim pa dolshan, de bi tvojo voljo, o Jesuf, dopolnil, s' tem sunanjim ofram tudi snotranji ofer svojiga serza skleniti, sato resnizhno in is serza shelim samiga sebe radovoljno tebi v' dar perneſti, in vekomej tvoj biti in ostati. Darujem se tedaj v' priproſti svojiga serza tvojimu neskonznimu velizhaſtvu, in obljubim le tebi samimu flushiti, tebe zhaſtiti in ljubiti, tvoje ime polvezhevati in v' vſim po tvoji volji in tvojih ſapovedih shiveti. Vse mi ta moj dar s' preſvetim ofram tvojiga teleſa, ki ti ga sdaj vprizho tvojih svetih angeljev darujemo, de bi bil nam in vſim vernim kristjanam k' vezhnim svelizhanju.

Odpuſti mi, o uſmiljeni Jesuf, vse moje grehe napazhnosti in ſanikernosti, ktere sdaj is ljubesni do tebe ſerzhno obshalujem in resnizhno ſapuſtiti shelim, ſavolj tega ſpravniga

ofra, ki ga tukaj nevidno svojimu nebeshkimu Ozhetu opravljash. Naj ti bo dopadljiva zhašt in hvala, ktero ti skasujem, ker vse svoje misli in shelje s' tvojim neskonzhnim saflushenjem sklenem. Štvari v' meni zhisto serze, in ponovi v' mojim oserzhji praviga duha, de ti bom samogel s' zhistim telesam flushiti in s' ozhishenim serzam dopašti.

Na tvoj altar poloshim, o Jesus, sdihleje, sheljé in molitve mojih staršev, bratov, sester, prijatlov in dobrotnikov. Daj jim svojo gnado in pomozh v' shivljenji in v' smerti. Usmili se tudi vernih dush v' vizah, in bodi proti nam vřim savolj tega svojiga nekervaviga ofra usmiljen in dobrotljiv.

Preprizhan od tvoje neskonzhne ljubesni, o Bog, in s' obzhutleji narvezhi hvaleshnosti napolnjen, povsdignem sdaj svoje serze k' sedeshu tvojiga velizhařta. Rasveseljen od lepote, s' ktero si obdan, se zhudim nad velikostjo tvoje mogozhnosti, in te molim

kakor stvarnika in sazhetnika vseh re-
zhi. S' saupanjem savolj tvoje neskonzh-
ne dobrote poshivljen in pokrepzhan,
se osrem k' tvojimu sedeshu, pred kte-
rim se vse mozhi in gospostva tresejo, in
se sklenem s' trumo nebeskih duhov,
kteri te bres prenehanja hvalijo, zha-
ste, molijo in ti polni veselja prepe-
vajo: Svet, svet, svet si ti Gospod našh
Bog! Nebesa in semlja so polne tvoje
zhahti. Hosana po vislavah. Hvaljen
bodi, ki pride v' imenu Gospodovim!

O vfigamogozhni vezhni Bog, osri
se s' dopadajenjem na ta ofer, ki ga
tvoj maschnik opravlja, s' kteriga mi-
slimi tudi mi vsi verni kristjani, ki
smo tukaj prizhijozhi, svoje misli skle-
nemo. Naj ti bo ta flushba našhe
ponishnosti in pokorsihine prijetna, in
uslishi proshnje, ki jih k' tebi po-
shiljamo sa srezho svojiga zesarja in
zele njegove hishe, sa srezho tvoje
svete katolske zerkve, njeniga pogla-
varja, rimskiga papesha, in svojiga
shkofa ter vseh svojih duhovnih pa-
stirjev.

Spomni se tudi, te s'he enkrat
prosim, o Bog, mojih staršev, bra-
tov, sester, snanzov, in sploh vsih tistih,
od katerih sim kaj dobriga prejel, ali
sa ktere sim posebno moliti dolshan.
Spolni vse njih brumne sheljé in va-
ruj jih in mene vsiga hudiga. Vodi
nas s' svojo gnado po poti svetosti in
brumnosti, in perpelji nas po tem
revnim shivljenji v' kraljestvo tvoje
vezhne zhaсти. Amen.

Per povsdigovanji.

Sdaj je zhaš prishel, de si ti sam,
o Jesus, na altarji resnizhno prizhu-
josh, in de od darovaniga kruha in
vina so le s'he same podobe ostale,
ker sdaj so isrezhene zbudodelne be-
sede spremenjenja kruha in vina v'
tvoje telo in v' tvojo kri, ktere beše-
de si ti, o Jesus, nar prvi per sad-
nji vezherji nad kruham in vinam
isrekel, in ktere po oblasti od tebe
sadohljeni in po tvoji sapovedi: To
storite k' mojemu spominu, s'he dan

danafhni mafhniki svete katolske zerkve per sveti mafhi isrekujejo.

S' ozhmi vere te vidim, o ljubesnivi Jესuf, v' podobah kruha in vina, in te s' ponishnostjo zhaštim in molim. O Jესuf, tebi hozhem shiveti! O Jესuf, tebi hozhem umreti. O Jესuf, tvoj hozhem biti shiv in mertev. Amen.

Štori, o Jესuf, de bom to nesa-popadljivo in prezhudno skrivnost sakramenta tvojiga presvetiga rešhnjiga teleša, s' shivo vero, s' terdnim saupanjem, in s' gorezho ljubesnijo do tebe, ves zhaš svojiga shivljenja ponishno molil, in naj mi bo priznost tvojiga teleša in tvoje kervi v' podobah kruha in vina saštava vezhniga shivljenja. Amen.

Od povsdigovanja do obhajila.

O Jესuf, kako globoko se is ljubesni do naš ponishafh, de sam k' nam pridešh in v' podobah kruha in vina na naših altarjih prebivašh! Kako

veliko saupanje samoremo savolj te tvoje ljubeshni in ponishnosti imeti, de nam bosh vse dal, kar k' vezhnimu svelizhanju potrebujemo, in de nas ne bosh savergell, zhe se s' serzhno grevengo savolj svojih grehov in s' rel-nizhno pokoro k' tebi perblishamo! Ravno tvoja prizhnost v' nashih zerk-vah, ktera nam vedno tvoje usmilje-nje do nas sprizhuje, nas nar bolj spodbada in opominja, de bi vezhkrat k' tebi prishli, in te vsih potrebnih dobrot profili.

O Jesus, osri se tedaj milostljivo na-me slabiga in revniga zhloveka, ki se dam tolikokrat od svojiga hudi-ga nagnjenja k' grehu sapeljati. O ko bi bil jest pazh is shtevila tistih bogā-bojezhnih ljudi, nad kterimi ti svoje dopadajenje imash, in jih k' sebi kli-zhes, de bi jih s' svojo gnado pod-péral! Pomozh tvoje gnade je moji dushi slo potrebna, in ti sam bolj ves, kakor jest, v' kterih rezheh nar bolj tvoje gnade in pomozhi potrebu-jem. Bodi tedaj, o Jesus, moj varh

in pomozhnik, perpelji me na pravi pot shivljenja, in dodeli mi potrebno stanovitnost v' dobrim, de tega pota nikdar ne bom sapustil.

Spomni se, o preljubesnivi Jesuf, tudi vernih dush, ktere v' vizah terpe, in ktere savolj svojih slabost in majhnih grehov she niso tvoji nekonzhni pravizi sadoosti storile. Perporozhim ti posebno dushe mojih starshv, bratov, sester, dobrotnikov in vsih tistih ljudi, sa ktere sim nar bolj moliti dolshan. Odreshi jih is kraja njih terpljenja, vse mi jih v' nebeshko veselje, in daj jim svoje oblizhje gledati in te vekomej vshivati.

Nikoli bi si mi greschni zhloveli, ki te vsaki dan, o Bog, rasshalimo, ne upali k' tebi moliti, ko bi nas ti sam ne bil k' temu opominjal, in ko bi nas ne bil uzhil, kako moramo moliti. Nizh ne more tedaj sa nas greschnike tolashljivshiga biti, kakor tista molitev, ktero si nas ti sam, o Jesuf, uzhil — sveti Ozhenash. In vender sim tako velikokrat rastresen,

kadar to sveto molitev molim; ne premislim sadoſti, kaj je v' vsaki proſh-nji te molitve ſapopadeno; moj jeſik beſede iſgovorí, moje ſerzé pa nizh ne obzhuti. Satorej te proſim, o Bog, dodeli mi gnado te vſelej v' duhu in v' reſnizi moliti, de bom ſanaprej vſelej s' pravo pobošnostjo in s' ſerzhno gorezhnostjo k' tebi klizal in rekel: Ozhe naſh, kateri ſi v' nebefih! Poſvezhenobodi tvoje ime. Pridi k' nam tvoje kraljeſtvo. Sgodi ſe tvoja volja, kakor v' nebefih, tako na ſemlji. Daj nam danſnaſh vſakdanji kruh. In odpuſti nam naſhe dolgé, kakor tudi mí odpuſhamo ſvojim dolſhnikam. In naſ ne vpelji v' ſkuſhnjavo. Temuzh reſhi naſ od hudiga. Amen.

O Jeſuf, ti pravo jagnje boſhje, ki grehe ſvetá odjemljeſh, iſbriſhi tudi moje grehe, in ſtóri me deleſhniga ſaſluſhenja tvoje ſvete ſmertí. Amen.

Od obhajila do konza ſ. maſhe.

O kako veſele in tolaſhbe polne ſo tvoje ljubesnive beſede, o Jeſuf, s'

kterimi vse kristjane vabish, de bi tvoje meso jedli in tvojo kri pili! Pa kako strahno je tudi shuganje, kteriga si zhes tiste isrekel, kteri se nevredni k' tvoji misi perblishajo! O dobrotljivi Jesus, ozhisti me s' svojo gnado, de bo moje serze vredno tebe prejeti! Spomin mojih grehov in moje merslote me strashi se k' tvoji boshji misi perblishati, in desiravno imam velike shelje tebe prejeti, sim vender persiljen ponishno rezhi: O Gospod, nisim vreden, de bi shel ti pod mojo streho, temuzh rezi le eno samo besedo, in moja dusha bo osdravljena.

O kako frezhen bi bil jest, ko bi ti sam, o ljubesnivi Jesus, v' moje serze prishel! Kako skerbnó bi si persadeval, te vedno per sebi ohraniti! Kako veliko hvaleshnost bi ti bil dolshan, de se ti sam ponishash, k' meni priti, moj pomozhnik, in hrana moje dushe biti! Ker pa te gnade nisim vreden, ali me bosh savoljo tega s' svojo pomozhjo sapustil? Ali savoljo tega moje molitve ne bosh uslishal?

O moj preljubi odrefhenik! defiravno svojo nevrednost sposnam, te sdaj v' svoje teló sprejeti, in v' sakramentu presvetiga refhnjiga telefá savshiti, si hozhem vender vse persadevati, de bi tebi v' svojim ferzu vredno ftanovanje perpravil. Dodeli mi k' temu svojo gnado, in podperaj moje slabo persadevanje, de bom spolnil, kar ti sdaj obljubim. Amen.

Vfigamogozhni vezhni Bog! dodeli namo po saflusbenji tvojiga edinorojeniga Šina in po proshnji presvete devize Marije in vsih svetnikov, de tvojih sapoved ne bomo nikdar ispred ozhí ispuftili, temuzh si vedno persadevali tvojo sveto voljo dopolniti, de bomo po tem revnim shivljenji k' tvojim svetnikam v' nebefih perdrusheni. Amen.

Sahvalim te, o dobrotljivi Gospod Bog, de fim bil sdaj sopet per nekeravim ofru tvojiga preljubeshniviga Šina, ki se je na altarji tebi, svojimu nebeshkimu Ozhetu daroval. Kako frezhen bi bil, ko bi samogel sam sebi

sprižhevanje dajati, de fim s' pravo poboshnostjo in s' serzhno gorezhnostjo vse svoje molitve per tem svetim ofru opravil, in bres rastresenja svete skrivnosti tvojiga terpljenja in tvoje smerti, o Jesus, premishljeval. Naj tvoja gnada to namesti, kar je moja slabost opustila, in obúdi v' mojim serzu pravo veselje do molitve, de bom s' tvojo gnado vse mlazhnosti in vfiga rastresenja obvarovan, bres prenehanja tebe hvalil in zhastil. Amen.

MOLITVE

PER SVETI MAŠHI.

Tretja visha.

Sazhetek.

Spet sim prishel pred tvoje oblizhje, o Bog, k' presvetimu opravilu, kteriga je tvoj Sin Jesus Kristus v' spomin svojiga terpljenja in svoje smerti v' svoji sveti zerkvi sapustil. Poboshno in spodobno se hozhem per tem svetim ofru ljubeshni v' spravo nashih grehov sadershati. Daj mi svojo gnado, o nebeshki Ozhe, de si to opravilo v' prid oberhem, in de se s' njim v' ljubeshni do tebe, v' spolnovanji Jesusovih naukov, in v' vsem dobrim po-

terdim. Shivo fi hozhem pred ozhi postaviti, kakor de bi bil per sadnji vezherji, kjer je nash Gospod in svelizhar Jesus Kristuf svojim apostelnjam svoje telo in svojo kri v' podobah kruha in vina dal vshiti; kakor de bi stal na gori Kalvarii pod krishem Jesufovim per njegovi grenki smerti, ktero je s' neisrezheni poterpeshljivostjo, is neskonzhne ljubesni sa nash ljudi prestal, in v' spomin tega presveti ofer svete mashe v' svoji zerkvi sapustil. S' serzhnim sposhtovanjem bom tukej svojiga Boga in svelizharja molil, in s' shaloftnim serzam odpushtanja in gnade profil.

Ozhitna spoved.

Is globozhine svoje niskote in pregreshnosti se ponishno k' tebi obernem, in v' tvojo milost klizhem. O ozhe, gresnil fim in hudo fim storil pred taboj. V' framoti in shalofti sposnam svoje pregrehe. Vender pa ti milostljivi Bog nozhesh smerti gresnikove,

témuzh de bi se spokoril in vezhno shivel. Odpusti mi vse moje grehe. Nikoli vezh te nozhem rasshaliti. Terdno sklenem se poboljšhati, de bom dober in tebi prijeten kristjan. Posebno tistih grehov se hozhem skerbno ogibati, ktere fim she nar vezhkrat storil; posebno tiste zhednosti si bom persadeval sadobiti, kterih mi she nar bolj manka in se mi nar bolj teshavne sdé.

Kirie eleison.

Poln saupanja profim tedajs' mashtnikam: Gospod, usmili se nas po svoji veliki milosti! Kriste, usmili se nas, ki si svojo kri prelil sa odpušhanje nashih grehov! Gospod, usmili se nas!

Gloria.

Zhašt bodi Bogu v' nebesih! Mir in srezha ljudem na semlji, kteri so svete volje! Sares, hvaliti, zhaštiti in moliti moramo Boga, ker je dobrotljiv, in njegova milost vezhno terpi.

On je vfigamogozhen, ki je nebo in semljo is nizh ustvaril, ki milo in dobrotljivo vse ohrani in vlada, bres zhi-gar volje se nizh ne sgodi, in na zhi-gar miglej trume svelizhanih duhov streshejo, de njegovo povelje spolnijo. On je, ki posebno sa nas ljudi, svoje otroke, ljubesnivo skerbí, in vse nam v' prid obrazha. — Zhašt in hvala bodi tebi, Jesuf Kristuf, ki fi nash Gospod, svelizhar in odreshenik. Is nebes fi pershel, fi zhloveshko natoro na-se vsel, fi terpel sa nas na krishi, de fi nas s' Bogam spravil, in imash sdaj vso oblast in mozh zhes vse rezhi v' nebesih in na semlji. Bodi nash fred-nik in pomozhnik per Ozhetu, in vse mi nas po tem shivljenji k' sebi v' nebeshko veselje. Molimo te s' Ozhetam in sve-tim Duham vred, ki ti gre vsa zhašt in hvala od vekomej do vekomej. Amen.

MOLITEV.

Šprejmi milostljivo, o Bog! mo-litev maschnikovo sa frezho tvojiga ljud-

stva. De bi pa dosegli, kar prosimo, daj de bomo le tega sheleli in iskali, kar je tebi prijetno, in nam resnizno dobro in koristno. Terdno upamo od tvoje milosti, de bosh nashe proshnje uslishal, savolj saflushenja Jesusa Kristusa tvojiga Šina, nashiga Gospoda, kateri s' taboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha, Bog, od vekomej do vekomej. Amen.

Lit.

Sahvalim se ti, o dobrotljivi Bog, de si mi po prerokih in aposteljih toliko lepih in veselih resniz rasodel. Daj mi tvojo sveto voljo smirej bolj sposnati. Naj mi pa tvoja sveta beseda ne pride le v' ushesa, temuzh naj mi bo v' serze vtisnjena, in naj obilno sadu obrodí. Dodeli mi, de bom na tanko po tvoji sveti volji shivel, in daj mi k' temu svojo boshjo pomozh.

Evangelii.

O kako veselo in lepo je vse, kar nam sveti evangeli od nashiga odreshe-

nja osnanuje! Gospod Jesuf, Šin vezh-
niga Ozheta, enaki Bog s' Ozhetam!
ti sam si pershel is nebes, nam pot
v' nebefa pokasat. H' komu kakor k'
tebi naj gremo, de veselje, tolashbo,
zhednost in vezhno shivljenje sadobi-
mo? Tvoj jarm je sladak, in tvoja
butara lahka. Ti si shel pred nami,
in si nam dal serzhnost sa taboj ho-
diti. O nebeshki svelizhar! od tvojih
naukov se hozhem uzhiti, kaj mi je
storiti, kaj opustiti; nje spolnovati naj
bo moje nar vezhi veselje. Nikoli te
nozhem ne s' besedo ne s' djanjem
satajiti, nikoli se tebe ne framovati.
Šposnaj me pa tudi tí nekdej na sod-
nji dan pred svojim nebeshkim Ozhe-
tam, de sim tvoj uzhenetz.

Vera.

Verujem v' Boga Ozheta, ki je
vse ustvaril, ki vse s' neskonzhno mo-
drostjo in dobroto ohrani in visha,
in sa vse svoje stvarí ljubesnivo skerbi.
Verujem v' Jesusa Kristusa, njegoviga

Šina, našhiga Gospoda, ki je is ljubesni do naš zhlovek postal, ki sdaj s' Ozhetam vse ohrani in visha, in bo na sodnji dan pershel, vsakimu po njegovih delih povernit. Verujem v' svetiga Duha, ki naš rasvetljuje, k' vsimu dobrimu napeljuje, in nam svojo gnado deli, de samoremo dobro in sveto shiveti. Verujem vse, kar nam je Bog rasodel, in kar nam katolshka zerkev sapoveduje verovati. Zhe po ti veri shivim, sim dober ud gmajne svetnikov, Bog mi bo per resnizhnim poboljšhanji vse storjene grehe odpustil, in smem terdno upati, de bom sodnji dan vstal k' vezhnimu shivljenju. Amen.

Darovanje.

Kruh in vino je tvoj dar, o Bog, sa kteriga smo ti dolshni vsaki dan hvaleshni biti. Ali is tega kruha pa in vina, ki je sdaj na altarji, bo kma-lo sveta jed, ktera našhe dushe shiví in v' dobrim poterduje, ker kruh in

vino bo spremenjeno v' pravo telo in v' pravo kri Jesusa Kristusa, in ravno tisti ofer, ki ga je Jesus na krishi opravil, bo resnizhno, vender pa po nekervavo ponovljen. Is tega namena ti lete dari, o Bog, po maslnikovih rokah pernesemo in darujemo. Pa tudi sam sebe se ti dam v' shiv dar. Kar fim in kar imam, je tvoj dar, o dobrotljivi Bog. Nizh drusiga nozhesh od mene, kakor de vse prav in k' dobrimu obernem, in is ljubesh do tebe tvoje sapovedi spolnujem. Ne sapusti me s' svojo gnado, o Bog, bresh ktere nizh dobriga in saflushljiviga storiti ne morem. Sahvalim te sa vse dobrote, ki jih od tebe imam, in terdno sklenem vse svoje telesne in dushne mozhi v' to obrazhati, de se tvoje ljubesh in milosti vredniga storim. Poterdi me, o Bog, v' mojim sklepu, in savolj saflushenja Jesusoviga naj ti bo moj dar vshezh in prijeten.

Hvalna molitev.

Moja duša se k' tebi povsdiguje, o Bog, in te v' globoki ponishnosti móli. O de bi bil le sadoſti zhiſt in vreden, tebe, nar vikſhiga Goſpoda nebeſ in ſemlje, s' angelji in ſvetniki zhaſtiti in hvaliti. Pa oh, kaj ſim jeſt? kako ſlaba je moja hvala, de bi te ſamogel vredno moliti, in ſe ti ſadoſti ſahvaliti! Kaj je hvala in zhaſt vſih angeljev proti tvojimu neſkonzhnimu velizhaſtvu! Vender pa tí tudi moje perſadevanje in moje ſlabe ſheljé poſnaſh, ſi tvojo prijaſnoſt ſadobiti. S' tihim ſpoſhtovanjem te s' tvojimi nebeſhkimi duhovi molim: Œvet, ſvet, ſvet ſi ti Bog, Goſpod vſih ſtvari, oblaſtnik nebeſ in ſemlje. Zeli ſvet je poln tvojiga velizhaſtva. Zhaſt bodi tebi nar vikſhimu Goſpodu, in tiſtimu, ki je v' tvojim imenu perſhel, naſhimu ſvelizharju.

Spomin sa shive.

O usmiljeni Bog! s' ozhetovsko milostjo se v' nas osri, in usliši milostljivo nashe prošnje sa frezho nashe svete zerkve in sa svelizhanje vfiga zhloveshtva; sa nashe starše, brate, sestré, dobrotnike in uzhenike; sa nashe sovrashnike in sa vse ljudi. Bodi nam vsmim usmiljen in dobrotljiv.

O sveta deviza Marija, sveti aposteljni in vsi svetniki boshji! profite sa nas svoje brate na semlji, in nashe molitve s' svojimi prošnjami podpérajte, de sdrushene pred tron boshji pridejo. Šprofite nam gnado, de bomo tudi mi vam v' poboshnosti, zhednosti in ljubesni enaki, in de bomo vredni po tem shivljenji vashiga velizhastva v' nebesih deleshni biti.

Povsdigovanje.

Kaj je enako tvoji ljubesni, o Jesus, is ktere si se sam sebe dal v' dar sa nashe svelizhanje! Vezhni spomin

tega si nam sapustil. Ravno sdaj se godí tisto, kar si tí svezher pred svojim terpljenjem storil, in kar si na krishi na kervavo visho dopolnil. — Verujem, o Gospod, de je tukaj tvoje telo, kteriga si is ljubeshni do nas na svetim krishi v' smert dal. Ti sam si v' podobi kruha prizhujozh. V' ponishnosti te molim, kakor svojiga Gospoda in Boga. O Jesuf, tebi shivim! O Jesuf, tebi umerjem! O Jesuf, tvoj fim v' shivljenji in v' smerti.

Verujem, o Gospod, de je tukaj tvoja kri, ktero si sa odpushtanje naslih grehov prelil. Tudi sa moje svelizhanje je tvoja kri, o Jesuf, tekla. Ponishno te molim v' podobi vina, kakor praviga shiviga Boga. O Jesuf, bodi mi milostljiv! O Jesuf, bodi mi dobrotljiv! O Jesuf, usmili se me in odpusti mi moje grehe!

Spomin sa mertve.

O ljubeshnivi in usmiljeni Bog!
Ti si nam dal sapoved ljubeshni; sato-

rej upamo de bosh našho molitev ljubesni milostljivo uflifhal, ktero sa svoje mertve brate k' tebi poshiljamo. Posebno te profim sa svoje staršhe, brate, sestré, prijatle in dobrotnike. Šej jih tudi tí ljubish, o Bog! odresheni so s' kervjo tvojiga Šina; posvezheni so s' gnado svetiga Duha. Tvoji ljubesni in milosti jih tedaj perporozhimo. O daj, de bodo skoraj od vsih grehov ozhifheni tvoje oblizhje vezhno gledali.

Bodi usmiljen tudi nam gresnikam, o Ozhe usmiljenja, in dodeli, de bomo vsi deleshni svelizhanja tvojih isvoljenih.

Ozhe našh.

O dobrotljivi Bog, Gospod nebes in semlje, ki nam rad in lahko vse dobro dašh, stóri de bomo tvoje svete lastnosti smirej bolj sposnali, zhaštili in posnemali, in s' tem tvoje ime povsod posvezhevali. Pomagaj s' svojo pomozhjo, de bo vera Jesufova, kraljestvo tvoje gnade, k' vsem narodam

semlje prifhla; de bomo tudi mi skos nauke te vere vedno boljshi in poboshnifhi; in de po tem shivljenji v' tisto kraljestvo pridemo, kteriga si od sazhetka svetá v'fim perpravil, kteri te ljubijo. Daj nam gnado, de bomo tvoje svete sapovedi ravno tako radi, na tanko, in vselej spolnovali, kakor jih angelji in svetniki v' nebesih spolnujejo. Daj nam tudi nash vsakdanji kruh, vse to, kar nam je sa dushno in telesno shivljenje potrebno. Odpusti nam nash grehe, kakor tudi mi v'fim tistim radi odpustimo, kteri so nas rasshalili. Obvaruj nas v'fih nevarnost in skushnjav, ktere nas v' greh napeljujejo, in daj nam gnado jih frezhno premagati. Reshi nas od v'fih grehov, ki so nam nar vezhi hudo, in tudi od v'fih telesnih nadlog in teshav, zhe niso nashim dusham k' svelizhanju. Amen.

Jagnje boshje.

O jagnje boshje, ki odjemljesh grehe svetá, usmili se nas, in daj nam

mir. O Jesuf, radovoljno in po nedolshnim, kakor jagnje v' ofer namenjeno, si dal shivljenje sa nas, nas od greha refhiti in nam vezhno shivljenje sadobiti. Kakoshno veselje in kakoshen mir nam daje ta vesela refniza! Terdno smem upati, de bom per pravim obshalovanji grehov in per refnizhnim poboljschanji od tebe odpushenje in milost sadobil.

Mashnikovo obhajilo.

O Gospod! nisim vreden, de bi shel k' tvoji mifi, in de bi nebeshki kruh savshil. Vender pa grosno shelim s' taboj, o moj svelizhar, sklenjen biti. Satorej vse svoje grehe isserza obshalujem; refnizhno si hozhem persadevati, tako misliti in delati, kakor si ti mislil in delal, de bom zhe dalej bolj s' taboj sklenjen. Poterdi, o Bog, ta moj refnizhni sklepe, in pomagaj mi, de ti s' lepim shivljenjem vredno prebivalishe v' sebi perpravim.

Konez svete mafhe.

Naj ti bo prijetna moja poboshnost, o nebeshki Ozhe, in daj mi gnado, de bom vse to, kar sim sdaj per sveti mafhi obljudil, na tanko spolnil. Kako bi namrezh mogel upati neskonzhniga saflushenja, terplenja in smerti Jesusa Kristusa deleshen biti, zhe bi si po vfi mozhi ne persadeval grehu odmreti in le Jesusu shiveti? Zhe bi si ne persadeval s' spolnovanjem boshjih sapoved se njegove milosti in ljubesni vredniga storiti? Poshegnaj me, o Bog, in daj tek mojimu persadevanju s' spolnovanjem Jesusovih nauk v' modrosti, brumnosti in prijetnosti per tebi in per ljudeh rasti in od dne od dne popolnamshi perhajati. Poln saupanja v' tvojo gnado grem sdaj spet k' svojim opravilam nasaj. Špomin na tebe, o moj Jesus, me varuj vfiga hudiga, me tolashi v' terpljenji, in me pelji po pravim potu v' vezhno shivljenje. Amen.

NAUK

od poslušhanja boshje besede.

„Kdor je is Boga, boshjo besedo poslušha.“
Jan. 8, 47.

Imeniten del kershanske boshje flush-be je poslušhanje pridige ali boshje besede. Nobeden naj ne misli, de je tako moder in uzhen, de bi mu nikoli ne bilo treba boshje besede poslušhati. Pridiga je od Boga namenjeni perpomožek, po katerim hozhe Bog nashim ferzam govoriti. Kdor tedaj pravih, od katolske zerkve poslanih pridigarjev nozhe poslušhati, ta satisne svoje ushesa per boshjim glasu, in sanizhuje Jesusa Kristusa, kateri je rekel: Kdor vas poslušha, mene poslušha, kdor vas sanizhuje, mene sanizhuje.

Pa morebiti pravish: Šej lahko sam boshjo besedo v' svetim pismu berem, zhimú mi je tedaj pridiga? O nespametni zhlovek! Ali tí s' svojo slabo in revno pametjo si upash rêzhi, de pomén v'fih resniz in naukov svetiga pisma prav umesh? Ali mislish, de kar se *tebi* sdi, je tudi gotovo nauk svetiga pisma? Šamo sveta zerkev boshja, ktera ima vedno pomozh svetiga Duha, samore nesmotljivo povedati in rasfoditi, kateri je pravi pomén in nauk svetiga pisma. Ona pa nam pravi nauk Jesusov po svojih uzhenikih, shkofih in mashnikih, osnanuje; in te uzhenike mora vsaki poslushati, kdor nozhe v' smote in hudobije sapeljan biti.

Sopet pa morebiti pravish: Šej imam sam doma prav lepo islaganje svetih evangelijev in druge lepe ter poduzhljive bukve; te berem, nameš de bi pridigo poslushal. Na to ti she sveti Tomash de Villanova odgovorí: Ne rezi mi, de si sadošti poduzhen, de imash doma bukve svetiga Avgustina, svetiga Bernarda, in drugih svetih

uzhenikov. Zherka je mertva, glas je pa shiv. Pridigar je shivi glas boshji; je glas vpijozhiga v' pufhavi. Zherka morí, duh pa oshivlja, pravi Jesus Kristuf. In kaj drusiga je svet k' veri Jesusovi spreoburnilo, kakor osnanovana boshja beseda in gnada svetiga Duha?

Poslufhaj tedaj pridige s' poboshnim in ponishnim duham; ne sodi pridigarja; ne ishi lepíh besedí; ne obrazhaj pridige na druge ljudi, ampak sam na-se; in imej besede pridigarja sa glas boshji, ki ushesam tvoji-ga serza govori, de se hitro spreoburni in spokôri. Pred pridigo in med pridigo vezhkrat sam per sebi s' Samue-lam rezi: Govôri, o Gospod, tvoj hla-pež poslufha.

MOLITEV pred pridigo.

Pridi sveti Duh, napolni serza svojih vernih, in ushgi v' njih ogenj svoje ljubeshni, kteri si ljudi vsih jesikov v' edino vero sdrushil. — O Bog, ki si serza svojih vernih po svetim Duha

rasvetlil in uzhil, daj nam po ravno
tém Duhu, kar je prav, uméti, in se
vselej njegoviga troshta veseliti. Po Je-
susu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

MOLITEV po pridigi.

O Gospod Jesus Kristus! is serza
se ti sahvalim, de si spet danf séme
svoje boshje besede v' mojo dusho vsejal.
Ne perpušti, o Gospod, de bi bilo to
dobro séme od hudobniga duha is mo-
jiga serza vseto, ali od skusnjav in
sapeljivih perloshnost v' svojim rastu sa-
dershano, ali od ternja posvetnih skerbi
sadusheno: temuzh dodeli, de bo tvoja
beseda s' tvojo pomozhjo v' meni obiln
sad sa vezhno shivljenje pernesla. Amen.

PREMIŠLJEVANJA

in molitve pred spovedjo.

Misli si, kakor de bi bila ta spo-
ved nar sadnja v' tvojim shivljenji.
Perpravljaj se tako k' nji, kakor bi se

perpravljal, ko bi vedel, de si she bliso smerti, in de ti je le she nekoliko ur shiveti. Prosi Boga, de bi samogel svoje grehe prav sposnati in svojo vest na tanko isprashati. Savoljo tega rezi:

„O Gospod Bog nebeshki Ozhe, kteri vse ljudi rasvetlish, ki na ta svet pridejo, poshlji v' moje revno serze en shark svete luzhi, ljubesni in grevenge, de bom samogel svoje grehe prav sposnati, obshalovati, in se jih zhisto spovedati. — O sveta deviza Marija, ki si tako dobrotljiva vsm gresnikam, kteri imajo pravo shalost savolj svojih grehov, daj mi k' temu svojo pomozh, in sprosi mi duha prave pokore. — O moj sveti angelj varh, daj mi v' misel, kaj mi je treba opustiti ali v' zhem se poboljshati. — O vsi svetniki boshji, profite Boga same, de bi se resnizhno spreobernil in spokoril.“

Potem sazhni vest isprashovati. Kdor je tanke vesti, in svete sakramente vezhkrat prejema, naj ne bo prebojezh, in naj si ne dela nepotrebnih skerbi,

kako bi prav vest isprashal. Naj le po pameti in s' samerkljivostjo tiste napazhnosti in nepopolnamosti premisli, s' kterimi se nar loshej pregreshi, in bo kmalo vedel, kaj je gresnil, ali v' kterih rezheh s'he ni sadoosti popolnama. Namest de bi si s' nepotrebnim premishljevanjem dolgo zhasa glavo belil, in si strah in britkost napravljaj, naj raji skerbi pravo shaloost ali grevengo zhes grehe, in resnizhno ljubesen do Boga imeti, in tako s' veliko poboshnostjo sakrament svete pokore prejeti. — Kdor pa bolj po redkim k' spovedi hodi, naj se toliko zhasa per isprashevanji vesti mudi, kolikor se mu po pameti sadoosti sdi, de se samore vsih grehov in njih shtevila spomniti, in de ni v' nevarnosti se kteriga smertniga greha ne domisliti, ali to imenitno opravilo sakramenta svete pokore leno in sanikerno opraviti. Po isprashevanji vesti lahko to premishljujeh in molish, kar bo sdaj prishlo.

1. *Premišljevanje velikosti greha.*

Premišli, de vsaki greh, zhe bi sbe tako majhen bil, je vender Bogu nedopadljiv in sopern. Vsak greh je nasproti neskonzhni boshji svetosti in rasshali Boga, ki je sam od sebe nar bolj popolnoma bitje, in torej nashe ljubeshni nar bolj vreden. Kadar greshish, se tistimu samerish in ga shalish, ki te nar bolj ljubi. Ali ni to velika nespamet? O, te resnize ne bomo nikdar tako dobro sposnali, kakor v' prihodnjim shivljenji, kadar bomo pred oblizhje boshje prishli. Per vsm persadevanji vender tukaj na semlji sbe ne sposnamo sadoosti, kakoshno hudo je greh, in kako saflushi tisti shtrafan biti, kateri ga storí.

MOLITEV.

O neskonzhne ljubeshni vredni Bog! sposnam in sim preprizhan, de je shtevilo mojih grehov grosno veliko, in de ko bi bil le eniga samiga storil,

bi se bil vender soper vse tvoje nar
bolj popolnoma lastnosti pregreshil. O
kakofhna shaloſt, kakofhna britkoſt bi
mogla ſavoljo tega moje ſerze napol-
niti! Nezhimerno rezh, prasno zhaſt,
neſpametno veſelje, ali minljivi dobi-
zhek ſim vezh obrajtal in zhiſlal, ka-
kor tebe neſkonzhno dobrotljiviga in
ſvetiga Boga, kteriga bi mogel zheſ
vſe ljubiti, zhaſtiti in ſpoſhtovati. —
O moj Bog in Goſpod, po ljubesni,
s' ktero ſam ſebe od vekomej ljubih,
mi odpuſti moje grehe. O neſapopad-
ljiva dobrota, o neſkonzhna lepota!
kako ſim ſi upal tebe raſſhaliti, tebe
ſanizhevati? Pa ſdaj ſo mi vſi moji
grehi is ſerza ſhal. Nikdar vezh te
nozhem raſſhaliti; raji hozhem tav-
ſhentkrat ſvoje premoſhenje, ſvojo zhaſt,
ſvoje ſdravje, in ſhe zlo ſvoje ſhivlje-
nje ſgubiti, kakor tebe ſvojiga Boga,
ki te zheſ vſe ljubiti ſhelim, ſhe s'
kakim greham raſſhaliti in ſanizhevati.

2. *Premišljevanje boshjih dobrot.*

Premišli, de je Bog naš nar vezhi dobrotnik, ki vsem ljudem skupej in vsakimu zhloveku posebej bres shtevila veliko dobrot skusuje. Po svoji podobi naš je ustvaril; naš s' svojo mogozhnostjo ohrani, in kakor dober ozhe sa naš skerbi. S' kervjo svojiga Šina naš je odrefhil; naš je k' pravi veri poklizal; naš, zhe smo ravno hudobni, poterpi in nam persanašha; naš s' vsemi potrebnimi gnadami sa vezhno svelizhanje preskerbí — in mi mu vse to s' nehvaleshnostjo poverne-mo! Vse rezhi na svetu je nam k' pridu ustvaril — in mi se jih pa k' hudimu poslushimo!

MOLITEV.

O kolika nehvaleshnost in nespa-met je to, de ni pod solnzam enake! O moj ljubesnivi svelizhar! ali tako fim ti povernil toliko dobrot, ki fim jih od tebe prejel? ali tako fim sa-

nizheval tvojo drago kri, ktero si med neisrezhenim terpljenjem is ljubesni do mene prelil? O kdo da sadošti sdihelejev mojimu serzu in sadošti sols mojim ozhem, de bi smert svoje dushe objokoval, in nehvaleshnost, s' ktero sim se soper Boga pregreshil, vredno obshaloval? O Gospod, ki si poln dobrote, usmili se me! Resnizhne sheljé imam, in terden sklep storim, te vezh ne rasshaliti.

3. *Premishljevanje prizhujozhnosti boshje.*

Premisli, de je trojnoedini Bog, Ozhe, Šin in sveti Duh, vsigaprizhujozh; de vse vidi, vse posna, vse slishi, in mu tudi nar skrivnisshi misli in sheljé nashih serz niso skrite. Pred njegovim velizhastvam, pred kterim se nebesiski angelji tresejo, si upamo greseliti, in take rezhi pred njim storiti, govoriti ali misliti, savoljo kterih bi se gotovo mogli framovati, zhe bi jih vprizho nar nishjiga zhloveka

storili. — Premisli dalej, de ta Bog je nash nar vikshi sodnik, kateri bo prezej po smerti vse nash misli, besede in dela ojsstro sodil. O kako bomo takrat sheleli, de bi tega ne bili storili, kar se nam sdej majhino hudo sdi, in zhesar se tako malo varujemo!

MOLITEV.

O nar vikshi in nar pravizhnishi sodnik shivih in mertvih! ki vse vidish in nar skrivnishi misli in sheljé nashih ferz pregledujesh, kako si she upam pred-te priti, ker sim ti tako nesvest bil? Pa kaj hozhem storiti? Kam samorem pred taboj ubeshati, kam se skriti, ker tvojim vfigavidijozhim ozhém ni nizh skritiga? O sposnam svojo nespamet, sposnam svojo hudobijo, de sim vprizho tebe greshil, pred katerim bi se bil mogel v' prah ponishati, de sim tvoje velizhastvo sanizheval, kteriga bi bil mogel zhes vse zhastiti in moliti. O moj Bog, usmili se me, usmili se me! Is zeliga

serza in is ljubeshni do tebe sovrashim
in studim vse svoje grehe, sato ker fi
ti nar vezhi vse ljubeshni in zhasiti vredna
dobrota in lepota. Terdno sklenem
s' tvojo gnado svoje shivljenje pobolj-
fhati in te nikdar vezh ne rasshaliti.
O Bog, poterdi me v' mojim sklepu.
Amen.

* * *

Sdaj, zhe fi vest dobro isprashal
in se prav perpravil, pojdi k' spoved-
nizi. S' ponishnostjo, kakorshina se
spodobi gresniku, ki je svojiga Boga
rasshalil, s' priprostim serzam, s' res-
nizhno shalostjo, in s' terdnim sau-
panjem v' Boga bres prevelikiga strahu
se svojimu spovedniku svojih grehov
obtoshi, in poslushaj ponishno njegovo
opominovanje. Misli fi, de je spoved-
nik namestnik Kristusov, in sadershi
se, kadar s' njim govorish, ravno tako,
kakor de bi s' samim Kristusam go-
voril. Zhe se kteriga greha obtoshish,
ki fi ga she vezhkrat opustiti obljubil,

in ga vender nifi she popolnoma opustil, stori sraven prav poseben sklep, se ga sanaprej skerbno varovati, in obljudi tudi, se vsake grešne perloshnosti ogibati, in se vsih perpomozhkov, ki ti jih spovednik k' tvojimu poboljšhanju svetuje, svesto poslushiti.

MOLITEV po spovedi.

O moj ljubeshnivi Jesus, kako veliko dobroto si mi skasal! Po saflushenji tvoje kervi upam, de sim sdaj odpusthanje svojih grehov sadobil. Is zeliga serza se ti sahvalim. Sdaj je moje serze potolasheno, in terdno upam po svoji smerti k' tebi v' nebesa priti in tam tvoje usmiljenje vekomej hvaliti. O moj Bog, desiravno sim te do sdej she velikokrat sgubil, te vender v' prihodno nozhem vezh sgubiti. Od sdaj sa naprej hozhem svoje shivljenje resnizhno poboljšhati. Tí vso mojo ljubesen saflushish, in ref te hozhem zhes vse ljubiti, in se nikdar vezh od tebe ne odlozhiti. Kar sim ti she ob-

ljubil, to s'he sdaj obljubim, de ho-
zhem raji umreti, kakor tebe rassha-
liti. Tudi obljubim se vsih greslnih
perlošnost in nevarnost ogibati, in
se vsih k' ohranjenju tvoje svete po-
svezhujozhe gnade potrebnih perpo-
mozhkov s' veseljem poslušiti. Ali
o moj Jesus, tebi je nar bolj snano,
kako slab sim; dodeli mi tedaj svojo
pomozh, de ti bom do smerti svest
ostal. O sveta deviza Marija, mati usmi-
ljenja, bodi moja pomozhniza! V' tebe
postavim sa Bogam svoje upanje.

PODUZHENJE.

od svetiga obhajila.

Med vsemi sakramenti je sveto resh-
nje teló nar svetejsi in nar imenit-
niši. Drugi sveti sakramenti imajo
v' sebi veliko gnad in dobrot boshjih,
sveto reshnje telo pa ima v' sebi Boga
samiga. Sato pravi sveti Tomash: Dru-
gi sakramenti so od Jesusa Kristusa sato

postavljani, de zhloveka perpravniga storé sakrament presvetiga reshnjiga telefa vshivati, ali pa ga vernim deliti, ker ta sakrament je popolnamost duhovniga shivljenja, in od njega pride vsa popolnamost nashih dušh. Vsa popolnamost zhloveka obstojí namrezh v' sklenitvi s' Bogam; nobena rezh naf pa s' Bogam tako ne sklene, kakor sveto obhajilo, po katerim se dušha s' Jesufam Kristufam tako rêzhi sedini, kakor on sam prizha rekozh: *Kdor moje meso jé in moja kri pije, ostane v' meni in jest v' njem.* (Jan. 6. 57.)

Nar posebnishi dobroti, katero od tega svetiga sakramenta imamo, je ta, de v' naf shivljenje gnade ohrani. Sato se kruh imenuje, ker ravno tako, kakor telefniga shivesha potrebujemo, de shivljenja telefa ne sgubimo, nam tudi ta nebesški kruh dušhno shivljenje ohrani, kar je posvezhujozha gnada boshja. Ta sveti sakrament je po nauku Tridentinskiga sbora nar boljshi sdravilo, naf od nashih vsakdanjih napazhnost in slabost ozhistiti, in naf

smertniga greha obvarovati. (Šeja 13. p. 2.). Pred vsim drugim nam sveto obhajilo vezhi ljubesen do Boga dodeli. Jesus sam je rekel, de je prišel ogenj svoje boshje ljubesni v' naših serzih pershgati. *Ogenj sim pershel na semljo pernešt, in kaj hozhem, kakor de se vname?* (Luk. 12, 49.). Ktera rezh na semlji bi pa samogla ogenj boshje ljubesni v' zhloveshkih serzih bolj pershgati, kakor sveto, reshnje telo, v' katerim našh svelizhar sam sebe nam v' jed da? Sato uzhi sveti Tridentinski sbor, de je Jesus v' tem sakramentu vse shaze svoje ljubesni do naš sapustil. (Šeja 13. p. 2.).

Kaj bi tedaj mogli ljudje bolj sheliti, kakor Jesusa Kristusa, kolikorkrat jim je mogozhe, v' svetim reshnjim telesu prejeti? Snano je, de so prvi kristjani, kakor sveti Lukesh prizha, vsaki dan k' obhajilu shli. (Ap. dj. 2. 46.). Tudi je snano, de po nauku Tridentinskiga sbora bi bilo dobro, ko bi vsi verni, kateri so per ofru svete mashe, ne le po duhovno, ampak tudi

resnizhno sakrament svetiga reshnjiga telefa prejeli. (Šeja 22, 6.). Sadnjizh je snano, de so se nar vezhi svetniki pogostniga svetiga obhajila kakor nar boljšhiga perpomozhka poslushili, k' zhedalej vezhi popolnamosti in svetosti priti. Kaj samoremo tedaj od tistih kristjanov rêzhi, kateri shêlje Jesusa Kristusa in njegove svete zerkve ne spolnijo, in isgleda svetih dušh nozhejo posnemati?

Oh, vem kaj pravijo; isgovarjajo se s' tem, de niso vredni pogosto sveto reshnje telo prejemati. — O moj Bog, res je, de nismo vredni, ta tako sveti sakrament tudi le en sami krat prejeti, zhe le v' to gledamo, kar smo sami od sebe. Samo Jesus bi bil popolnoma vreden k' svetimu obhajilu iti, ker je le Bog vreden Boga prejeti. Ali ravno s' tem nam skashe Jesus svojo neskonzhno ljubesen, ker hozhe k' nam priti, defiravno ga nismo vredni, in ker nas s' svojim saflushenjem in s' svojo gnado vredne stori njegovo prebivalishe biti. Zhe pa mislish, de

savoljo svojih grehov nisi vreden vezh-
krat k' Gospodovi misi iti, ti rezhem:
Štóri, de bosh vreden. Pa tudi to ti
povém, moj ljubi kristijan, de koli-
kor bolj po redko bosh ta sveti sakra-
ment prejemal, toliko manj bosh per-
pravljen, ga vredno prejeti. Sakaj zhe
malokrat k' svetimu obhajilu gresih,
bo shtevilo tvojih grehov shté vezhi,
ker je sveto obhajilo poglaviten per-
pomozhek se loshej greha varovati.

Pa morebiti sopet praviš: Ne
vem, zhe sim v' gnadi boshji, sato
si ne upam k' svetimu obhajilu iti. —
Pa povej mi, od koga misliš svediti,
zhe si v' gnadi boshji ali ne? Ali mo-
rebiti zhakáš, de bo angelj is nebes
prisšel, ti to povedati? Ali ni sadošti,
zhe ti tvoj spovednik k' svetimu ob-
hajilu iti perpuští? Hodi le pogosto k'
spovedi, izpolni vse, kar je k' sakra-
mentu svete pokore petrebniga, varuj
se vsih tudi nar manjših grehov, in
potem, zhe ti spovednik svetuje, sa-
morešh bres nepotrebniga strahu sveto
rešnje telo prejeti.

Pa kaj bodo ljudje rekli, pravi nekteri kristjan, zhe me bodo vidili tako velikokrat k' spovedi in k' svetimu obhajilu iti? Morebiti bodo mislili, de s' tem svetim sakramentam nezhaft delam, in me grajali, ali pa bodo rekli, de sim hinavez, in de hozhem vezh ko drugi ljudje biti. — Na to ti odgovorim: Kolikorkrat po svetu svojiga spovednika in is dobriga namena, namrezh sato, de bi bil smirej bolj popolnoma, k' svetimu obhajilu gresih, ti ni treba nizh skerbeti, kaj ljudje govore. Imenitni uzhenik Janes Avila pravi, de tisti hudizhevo flushbo opravljajo, kateri druge sato grajajo in sanizhujejo, ker jih vidiyo vezhkrat svete sakramente prejemat. Sveti Franzisk Salesi je rekel: Zhe te posvetni ljudje vprashajo, sakaj tako velikokrat k' obhajilu gresih, jim odgovori: Dvojni ljudje so, kateri morajo vezhkrat k' obhajilu iti: Tisti, ki so popolnoma, de bi se v' popolnamosti ohranili, in tisti, kateri she niso popolnoma, de bi k' popolnamosti prishli;

mozhni, de bi ne oflabeli, in flabi, de bi mozh sadobili; bolni, de bi osdravili, in sdravi, de bi ne sboleli. Zhe si tedaj ravno she nepopolnoma, bolan in slab, morash vender sveto refhnje telo prejemati.

O moj kristijan! kaj ti pomagajo vsi prasni isgovori? Povej odkritoserzhno refnizo: Sato nozhesh pogosto k' svetimu obhajilu hoditi, ker nozhesh nizhemurnosti in posvetniga veselja sapustiti. Sato ne ljubish angeljske jedi, ker she stvarí nerodno ljubish. Sato si ne upash Jesusa Kristusa vezhkrat prejeti, ker se ozhitanja bojish, kteriga bi mogel od svoje vesti savolj svoje mlazhnosti slifhati, zhe bi si ne persadeval boljshi in popolnamshi biti. Varuj se pa, de te tvoja greshna mlazhnost ne bo v' vezhno pogubljenje pahnila. Ne boj se, de bi ti bilo treba na smertni postelji savolj tistih svetih obhajil se kasati, ki si jih s' spodobno perpravo in poboshnostjo prejemal, ampak kasal se bosh, de si toliko gnad

savergel, ki bi jih bil lahko od pogostnih svetih obhajil sadobil.

Pojdi tedaj, o moj kristjan, vezhkrat k' svetimu obhajilu, zhe ti tvoj spovednik perpušti. Imej fkerb, de bosh vsaj o velikih prasnikihi ta presveti sakrament prejel. Shivi pa smirej tako, de bi lahko vsaki dan k' obhajilu shel, pravi sveti Avgušhtin.

Zhe hozhesi k' misi Gospodovi iti, morash:

1. V' stanu posvezhujozhe gnade boshje biti. Gorjé tistimu, kdor bi se predersnil s' smertnim greham omadeshan k' nar svetejsihi misi Gospodovi se perblishati. Neisrezheni hudobijo, róp boshji, bi takoshen zhlovek storil, in bi bil enak Judeshu Ishkarjotu, od kteriga je sapisano: *Po grishljeji, je shel satan vanj.* Jan. 13, 27. Sato pravi sveti Pavel: *Zhlovek naj sam sebe poskusha, in potem naj je od tega kruha in pije is tega kelha. Sakaj kdor nevredno je ali pije, on sam sebi sodbo je in pije, ker telefa Gospodoviga ne raslozhi* (od drugih jedi).

I. Kor. 11, 28. S' tem uzhi sveti Pavel, de kdor v' velikih grehah k' svetimu obhajilu gre, grosno veliko nezahst svetimu reshnjimu telesu storí, in je vreden tolike shtrafenge, kakor Judje, ki so Jesusa Kristusa umorili.

2. Morash imeti shivo vero, terdno upanje in gorezho ljubesen do Boga; morash Jesusa Kristusa v' presvetim reshnjim telesu moliti, ker je resnizhno kakor Bog in zhlovek v' tem sakramentu prizhujozh; se morash s' hvaleshnostjo Jesusuve smerti spomniti, ker sveti Pavel pravi: *Kolikorkrat bote ta kruh jedli in ta kelh piti, bote smert Gospodovo osnaneli* (I. Kor. 11, 26.); in sraven tega morash s' svojim blishnjim v' ljubeshni in spravi shiveti, ker sveto obhajilo je podoba edinosti in bratovske ljubeshni vsih vernih kristjanov, in Jesus je per sadnji vezherji svojim apostelnam nar bolj ljubesen perporozhal.

3. Preden k' svetimu obhajilu gresh, se morash s' molitvijo, s' premishljevanjem, s' branjem svetih bukev in

drugimi dobrimi deli perpravljati, in se posvetnih kratkozhafnost ogibati.

4. Od polnozhi do tistiga zhafa de sveto obhajilo prejmesih morasih tesh biti, to je, ne smesih nizh jesti ali piti. Od tega so pa bolniki isvseti, kateri ta sveti sakrament kakor popotnizo prejmejo.

5. Morasih k' Gospodovi misi ponishin, spodobno oblezhen, in bres vse nizhemurnosti priti, ter v' vsem sadershanji kasati, de Jesusa v' tem sakramentu sa svojiga Golpoda sposnash, kterimu si vso zhast dolshan.

MOLITEV pred s. obhajilam.

Oh moja dusha! perpravi se Jesusa prejeti; perpravi se nar pred s' shivo, terdno vero. Rezi mu: „O moj svelizhar in odreshenik, zhes malo zhafa bosh sam k' meni pershel.“ O skriti in nesapopadljivi Bog, ki te tukaj she ne moremo popolnoma posnati, verujem v' tebe in te molim v' presvetim

sakramentu kakor svojiga Gospoda in svelizharja. K' poterdenju té reſnize fim perpravljen ſvoje ſhivljenje dati. K' meni prideſh, ker me hoſheſh ſ' ſvojimi gnadami obdarovati in ſe ſ' manoj popolnoma ſkleniti. O ſ' kakorſhnim ſaupanjem bi mogel tega tvojiga prihoda perzhakovati!

Rasveſeli ſe, moja duſha! tvoj Jeſuf te ſamore ſ' vſimi dobrotami napolniti! In ker te tako neſapopadljivo ljubi, imej veliko ſaupanje v' tega svojiga Gospoda, kteri od ljubezni gnan, in tako rêzhi veſ v' ljubesen ſpremenjen k' tebi pride. Reſ, o moj ljubesnivi Jeſuf, moje upanje! popolnoma ſe ſaneſem na tvojo dobroto, de boſh danafhnji dan, ko ſe ſam ſebe meni vſhiti daſh, ogenj ſvoje ſvete ljubezni v' mojim ſerzu vſhgal, in de mi boſh reſnizhne ſhelje, tebi ſamimu dopaſti, dal in dodelil, de v' prihodno ne bom nizh drusiga hotel in ſhel, kakor to, kar tebi dopade.

Oh, ti edini in pravi ſhenin moje duſhe, ti moj Bog in svelizhar! Kaj

bi
ka
je
lju
do
me
in
ni
in
O
lju
fk
m
ru
—
ſh
ki
se
za
sa
tal
bi
Bo
be
s'
in

bi mi bil samogel she vezh storiti, kakor fi mi storil, sato de bi te tudi jest zhes vse ljubil? Sa me umreti, o ljubesnivi svelizhar, ti she ni bilo sadoſti; hotel fi she tudi ta ſveti ſakrament poſtaviti, de bi ſe mi vſiga dal, in de bi ſe s' tako revnim in nevrednim zhlovekam, kakor fim jest, ſedinil in ſklenil. O neſkonzhna ljubesen! O neſapopadljiva ljubesen! O neſmerna ljubesen! Bog ſam ſe hozhe s' manoj ſkleniti, ſe mi hozhe vſhiti dati! — O moja duſha, ali verujeſh to? In zhe verujeſh, kaj ſtoriſh, kaj rezheſh k' temu? — O moj Bog! O moj nar dobrotljiviſhi Bog! O neſkonzhno ljubesnivi Bog! ki fi vse ljubesni v' nebefih in na ſemlji vreden! Ljubim te is zeliga ſerza! Ljubim te zhes vse! O ko bi jest samogel ſtoriti, de bi te vſi ljudje tako ljubili, kakor ſafluſhiſh ljubljen biti! Ljubim te, o nar ljubesniviſhi Bog, in ſklenem ſvojo ljubesen s' ljubesnijo tvojiga preljubesnjeviga ſina, s' ljubesnijo preſvete devize Marije, in s' ljubesnijo ſvetih ſerafinov ter vſih

tvojih angeljev in svetnikov. Ravno tako te shelim ljubiti, kakor te ti ljubijo, ker si vreden zhes vse ljubljen biti.

O sdaj bom shel presveto telo Jesufovo savshit! Ali sim pa tudi te gnade vreden? O moj Bog, kdo sim jest, in kdo si ti? O sposnam tvojo neskonzhno visokost in svojo revshino. Is zhaliti proti tebi me grosa obide, kadar se ti mislim perblishati. Pa zhe k' tebi ne grem, kam zhem iti, kam se podati, kje pomozhi iskati? O moj Bog in moj Gospod! ne morem bres tebe biti. Desiravno sim savolj svojih nepopolnamost s' straham in framoto napolnjen, se hozhem vender sdaj k' tebi podati, in saupam v' tvojo dobroto in nesmerno ljubesen do mene.

O Bog moje dushe! kako mi je shal, de te do sdaj nisim sadoosti ljubil, in de namest te ljubiti, sim shezlo tvoje svete sapovedi prelomljeval in te velikokrat rasshalil! Sovrashim in studim is zeliga serza vse svoje grehe, ki sim jih proti tebi storil, ker sim s' njimi tebe rasshalil, kteri si vse ljubesni

in zhaſti vredna dobrota in lepota. Upam fizer, o Bog, de ſi mi ſhe moje grehe odpuſtil, in ſopet ſvojo gnado dal, pa ker bom ſdaj tako ſrezhen tebe ſamiga prejeti, ne morem nehati te ſ' ponishnim in ſgrevanim ſerzam profiti: Ozhiſti, o Goſpod, mojo duſho od vſih tudi nar manjſhjih madeſhev, preden prideſh vanjo ſtanovat.

Sdaj, o Jeſuf, povſdignem ſvoje ſheljé k' tebi! Tiſta ſrezhna ura je priſhla, v' kateri hozhesh tí k' meni priti, in v' mojim ſerzu prebivati. Ti, kralj nebeſ, ti moj Bog in odreſhenik, prideſh k' meni! Satorej ſim perpravljén te ſ' ljubesnijo ſprejeti, in ſavpijem ſ' velikimi ſheljami: Pridi, o moj Jeſuf, pridi v' mojo duſho, ki ſheli ſ' tabej ſklenjena biti. Preden ſe pa tí meni ſavſhiti daſh, ti tudi jeſt ſvoje revno ſerze v' dar perneſem. Imej ga vedno v' ſvojim varſtvu, in ne perpuſti, de bi kaj drusiga ſhelelo, kakor kar ti hozhesh in ſhelish.

O preſveta deviza in moja mati Marija! Glej, ſhe ſe altarju bliſham,

de bi tvojiga preljubesniviga Šina pre-
jel. Oh ko bi samogel tvojo zhistost in
ljubesen imeti, s' ktero si ga tí v' tem
sakramentu prejemala! O mati usmi-
ljenja! podaj mi sdaj svojiga Šina Je-
susa, kakor si ga nekdej pastirzam in
modrim is jutrove deshele podala. Is
tvojih svetih rok ga shelim prejeti.
Profi sa-me, kakor sa svojiga flushab-
nika, de mi svojo nesmerno ljubesen
skashe in se s' manoj sklene. Amen.

* * *

Kadar mas hnik sveto hostijo v' roki
dershi in ljudstvu kashe, rezi s' njim
trikrat: „O Gospod! nifim vreden, de
gresih pod mojo streho, temuzh rezi
le s' besedo, in bo osdravljena moja
dusha.“ Potem spodobno usta odpri
in savshij sveto hostijo s' nar vezhi zha-
stjo in ponishnostjo.

Od sahvale po svetim obhajilu.

Nobene molitve ni, ktera bi bila
Bogu dopadljivshi in nashim dusham

koristniſhi, kakor tiſta molitev, ki ſe ſahvala po ſvetim obhajilu imenuje. Kriftuſ, naſh ſvelizhar, tako dolgo v' naſ prizhujozh oſtane, dokler podobe niſo ſzerane. Lahko ſi miſlimo, kakor de bi is uſt Jeſuſa Kriftuſa ſamiga tiſte beſede ſliſhali, ktere je nekdaſ ſvojim uzhenzam govoril: *Mene pa ne bote ſmirej per ſebi imeli.*

Ni dobro prezej po ſvetim obhajilu is kakih bukev brati, ampak je veliko boljſhi ſe vſaj nekoliko zhaſa po ſavſhitku ſvete hoſtije v' ſvetih obzhutlejih ljubezni in hvaſeſhnoſti muditi, in ſe ſnotrajno s' Jeſuſam Kriftuſam pogovarjati, kteri je ſam kakor Bog in zhlovek per naſ prizhijozh.

O kakofhne gnade ſamore poboshna duſha ſadobiti, zhe ſe po ſvetim obhajilu vſaj pol ure s' Jeſuſam v' duhu pogovarja!

Drugi zhaſ dneva ſe vezhkrat ſpomni, kakofhno dobroto ti je Jeſuſ ſkaſal, de ſe je poniſhal k' tebi priti.

MOLITEV po svetim obhajilu.

O nesmerna dobrota! O neisrek-
ljivo usmiljenje! O neskonzhna ljube-
sen! Bog sam pride se s' mano skle-
niti in me popolnoma v' posestvo vse-
ti! O kdo bi samogel to mojo frezho
sapopasti! Ker sim sdaj tako s' Bogam
sedinjen, kaj zhem rêzhi? kaj storiti?
kaj se s' njim pogovarjati? O Bog, ker
sim sdaj s' bres shtevila veliko ange-
lji obdan, kateri tebe, ki v' mojim
serzu prebivašh, molijo in zhašté, do-
deli, de te bom tudi jest molil in zha-
stil, de bom sam v' sé shel, svoje
dushne mozhi sbral in vse ptuje misli
is serza isgnal.

O moj Jesuf! moj Gospod! moja
neskonzhna dobrota! moje vse! Hva-
ljen in zheshen bodi od mene in od
vseh stvarí tvoj prihod v' revno stano-
vanje moje dushe!

O moj Bog in moj Gospod! sa-
hvalim se ti sa gnado, ki si mi jo to
jutro skasal, de si se ponishal k' meni
priti in v' mojim serzu prebivati. She-

lim ti takoršno hvaleshnoft skasati, kakoršna se velikosti té meni dodeljene gnade spodobi, pa kako bi se ti samogel vredno sahvaliti!

Ofram in darujem ti danš, o moj Bog in svelizhar, vse kar imam in kar fim: svoje sdihtovanje, svoje snotranje in sunanje pozhutke, svoje misli, svoje sheljé, svoje rasveseljenje, svoje nagnjenje, vso svojo prostošt, ude svojiga telefa, in vsako kapljo svoje kervi. S' eno besedo vse, dušno in telo, tebi svojimu nar vikšhimu Gospodu v' dar pernešem. Pridi, o poshgezhi ogenj, o boshja ljubesen, in poshgi vse v' meni, kar je mojiga, kar tvojim nar zhištejšhim ozhém ne dopade, de bom od sdaj sa naprej samo tebi, o Bog, flushil, in le to skerbel, kako bi tvoje sapovedi, tvojo voljo in tvoje sheljé na tanko spolnil.

O Bog! kako drage in imenitne so te minute sa-me, v' kterih tí sam v' meni prebivašh! V' kako velik dobizhek mi samorejo biti! Nobene gnade ní v' nesmérnim bogastvu tvoje milo-

sti, ktere bi mi sdaj ne bil perprav-
ljen dati. S' perjasnim oblizhjem na-
me gledash, ker v' meni svojiga edi-
norojeniga Šina vidish, nad kterim vse
dopadajenje imash. Jesus sam je rekel:
Resnizhno, resnizhno vam povem, kar-
koli bote Ozheta v' mojim imenu pro-
fili, vam bo dal. (Jan. 6.) In sdaj se
mi sdi, kakor de bi mi she posebno
rekel: Kaj hozhesh, de ti storim?
Prishel sim te s' svojim bogastvam ob-
darovat, in vse tvoje teshave polajshat.
Prosi me s' saupanjem in perpravljen
sim tvoje shelje spolniti. Sato tedaj,
o vfigamogozhni Ozhe! is ljubesni do
tega svojiga Šina, ki sdaj v' meni pre-
biva, uflishi mojo proshnjo, in dodeli
meni in vsm, sa ktere te prosim,
stanovitnost v' dobrim, in vse kar sa
dusho in sa telo potrebujemo, in sa
kar smo te po tvoji volji dolshni profiti.

O Jesus, tebi hozhem shiveti! O
Jesus, tebi hozhem umreti! O Jesus
tvoj shelim biti shiv in mertev. —
Visoko zhesheeno in hvaljeno bodi vse
zhase presveto reshneje teló, in visoko

zhesfiena bodi presveta deviza Marija.
Amen.

Od obhajila v' duhu.

Obhajilo v' duhu ali duhovno obhajilo, ktero je per kristjanih sdajnih zhasov k' njih veliki shkodi she mozno is navade prishlo, je tako dobra in Bogu dopadljiva poboshnost, de, zhe je dobro opravljeno, po mislih nekterih svetnikov skorej ravno take gnade dusfi sadobi, kakor resnizhni savshitek svetiga reshnjiga telefа, zhe namrezh poboshnimu kristijanu ni mogozhe, resnizhno k' svetimu obhajilu iti.

De obhajilo v' duhu opravisf, ti ni drusiga treba storiti, kakor velike sheljé v' serzu obuditi, Jesusa Kristusa, zhe bi bilo mogozhe, resnizhno prejeti. Sveti Tomash pravi, de obhajilo v' duhu obstoji v' gorezhnih sheljah Jesusa Kristusa v' svetim reshnjim telefу prejeti, in v' veliki ljubesni do njega, kakor de bi ga bil ref prejel.

Šveti Tridentinski sbor obhajilo v duhu posebno pohvali, in verne kristjane opominja, de bi per vsaki sveti masli, ali resnizhno, ali pa vsaj v duhu sveto reshnje telo prejeli.

Kdor hozhe tedaj od Boga veliko gnad sadobiti, kdor bi rad Jesusa Kristusa, svojiga ljubesniviga svelizharja, resnizhno savshil, pa morebiti ne more ali ne smé, naj opravi obhajilo v duhu. Lahko ga vezhkrat in na vsakim kraji opravi; lahko ga opravi, de nobeden ne vé, desiravno ni tesli, in desiravno ni préd k' spovedi fhel.

Vender je pa treba opomniti, de tisti, kateri je vedama v smertnim grehu, bi to sveto poboshnost sajtonj opravil. Ja she zlo gresli bi, zhe bi shelel v takim stanu sveto reshnje telo prejeti. Satorej se mora pred vsm drugim fkos resnizhno pokoro s' Bogam spraviti. Vselej pa prav storish, zhe popréd popolnoma grevengo zhes svoje grehe obudish, preden hozhesli obhajilo v duhu prejeti.

Prav posebno veselje bosh Jesu-
su Kristusu, svojimu ljubesnivimu sve-
lizharju napravil, zhe ga bosh vezh-
krat s' sveto poboshnostjo in s' zhistim
serzam v' zerkvi obiskal, kjer je v'
presvetim reshnjim telesu v' podobi
kruha prizhujozh.

Molitve, ktere lahko per takim
obiskovanji molish, najdesih v' bukvah
gospoda Friderika Baragata, ki se jim
pravi: *Obiskovanje Jesusa Kristusa
v' presvetim reshnjim telesu, in pos-
dravljenje Marije, prezhiste devize.*
Tukaj pride le eno samo tako obiska-
nje, ali molitev, ktero samoresih per
enim obiskanji opraviti, in visha ob-
hajila v' duhu.

Obiskanje presvetiga reshnjiga telesa.

Kje najde shalostno in pobito serzé
vezhi tolashbo in vezh polajshanja,
kakor tam, kjer samore resnizhnimu
priyatlu vse svoje teshave potoshiti,
in se mu popolnoma rasodeti? Ker

tedaj mi vfi tukaj v' dolini sols in shalosti prebivamo, ali nam ne bo k' veliki tolashbi, v' drushbi nar boljshiga in nar svestejshiga prijatla biti, kateri nam lahko vse dobro skashe in nas tako serzhno ljubi, de vedno med nami prebiva? O, s' Jesufam se lahko v' presvetim reshnjim telefu, kolikor se nam poljubi, pogovarjamo, mu lahko vse svoje serze rasodenemo, mu lahko vse svoje teshave potoshimo, mu lahko vse svoje potrebe povémo, in ga lahko sa vse potrebne gnade profimo. S' eno besedo, s' nar visokejshim kraljem nebes in semlje samoremo tukaj v' tovarshii biti.

Kako frezhen je bil nekda j Joshel, eden is med dvanajst finov patrijarha Jakopa, de je Bog, kakor sveto pismo prizha, s' svojo gnado v' kapnizo, kamor so ga bili nevoshljivi bratje vergli, in potem sopet v' jézhho, v' kateri je mogel savolj hudobne shene svojiga gospodarja prebivati, k' njemu pershel, in ga ni bres tolashbe pustil! Gnada vezhne modrosti, pravi sveto pismo,

ni pravizhniga sapustila, ki je prodan bil, temuzh ga je greha obvarovala. Tudi je s' njim v' jamo shla, in ga v' jezhi ní sapustila, ampak mu je kraljevo palzo in oblast zhes tiste dala, ki so ga pred satérali. (Modr. 10, 13-14.)

Pa koliko frezhnišhi smo s'he mi, ki svojiga svelizharja po boshji in zhloveshki natori v' ti dolini sols smirej per sebi imamo, kateri nam s' svojo resnizhno prizhujozhnostjo vse dni nashiga shivljenja s' nesapopadljivo ljubesnijo in serzhnim usmiljenjem svojo pomozh daje. Kakoshno veselje obzhuti nesrezhen jetnik, zhe resnizhniga priyatla najde, kateri ga vsaki dan v' jezhi obishe, ga tolashi, mu upanje daje, mu po svoji mozhi pomaga, in si persadeva ga is jezhe reshiti ali pa mu vsaj njegove teshave polajshati. In mi imamo tako dobriga priyatla, svojiga ljubesniviga Jesusa, kateri v' sakramentu svetiga reshnjiga telefa k' nam pride, de nas tolashi in rasveseljuje, ker pravi: *Glejte, vse dni sim per vas!* (Mat. 28.). Kakor bi rekel:

Samo savoljo vas fim v' to vas ho dolino s'ols prishel, de vas tolashim, vam pomagam, in vas is vashe nesrezhe reshim. Sprejmite me tedaj, vé du she, ki fim vas s' svojo kervijo odkupil; bodite mi svesté, ostanite per meni, imejte me sa svojiga varha, in potem v' svojih revah in nadlogah ne bote obnemagale, ampak bote sa manoj v' moje kraljestvo shle, kjer vas bom popolnoma srezhne storil.

O dobrotljivi Bog, o nesapopadljiva ljubesen! Tako si se ponishal, de si is nebes na nashe altarje pershel, kjer hozhesh med nami prebivati in smirej bliso nas biti. Satorej si hozhem po vsi mozhi persadevati tvoje svete shelje spolniti. Vezhkrat hozhem k' tebi priti, per tebi tolashbe in pomozhi iskati, in se tvoje prizhujozhnosti veseliti, ktera je srezha in veselje isvoljenih v' nebesih. O ko bi te samogel vse ure svojiga shivljenja moliti in zhashtiti! Ker pa slabost moje mozhi ne perpuští, de bi te bres prenehanja zhashtil, in ti s' ustmi obljudo

serzhne ljubeshni oponavljal, predrami
 tí, o Bog, mojo dúsho, kolikorkrat
 bi od lenobe, mlazhnosti, ali posvet-
 nih opravil premoten, opustil tebe obi-
 skovati. Daj, de bi s' spolnovanjem vsih
 dolshnost svojiga stanu in svojiga po-
 kliza tvojimu velizhastvu vedno zhas-
 fskasoval, in si smirej persadeval tebi
 flushiti in tvojo voljo spolnovati. Obudi
 v' meni gorezhe sheljé te vezhkrat v'
 tem svetim sakramentu, v' kterim si
 resnizhno prizhujozh, obiskati, in se
 tudi takrat vezhkrat tvoje prizhujozh-
 nosti spomniti, kadar sim per svojih
 delih in opraviilih. — O moj ljubesh-
 nivi Jesus, ko bi te bil vselej ljubil!
 ko bi per vsih svojih delih ne bil dru-
 siga shelel, kakor tebi dopasti! O ko-
 liko bogastvo tvojih gnad bi si bil she-
 do sdaj sadobil, sa telo in dúsho, sa
 zhas in vezhnost! Sdaj pa se s' tem
 tola him, de bom s' tvojo gnado she-
 zhas imel svojo lenobo popraviti. Vse
 shelim namestiti, kar sim samudil; res-
 nizhno te hozhem ljubiti, ker si moja
 nar vezhi dobrota, moje nar boljshi

bogastvo, in vsa moja frezha. O Bog, pomagaj mi te zhedalej bolj ljubiti. Amen.

Obhajilo v' duhu.

O vse zhafti vredni Jesus! Terdno verujem, de si v' presvetim reshnjim telesu resnizhno prizhujozh. — Zhes vse te ljubim. — Is. ljubesni proti tebi so mi shal vsi moji grehi. — Nikdar vezh nozhem greseliti. — Moja dusha sheli te prejeti. Ker pa te sdaj resnizhno v' sakramentu svetiga reshnjiga telesa prejeti ne morem, pridi tedaj v' duhu k' meni, in prebivaj s' svojo gnado v' mojim serzu. (Tukaj obudi shelje Jesufa v' svetim reshnjim telesu prejeti.) Objamem te, o Jesus, kakor resnizhno prizhujozhiga! Popolnama se s' taboj sklenem. Ne perputi, de bi se kdej od tebe lozhil. Amen.

Od poboshnosti do presvete devize Marije, matere boshje.

1. Marija je Jesusa Kristusa, nashiga svelizharja, rodila, in je tedaj resnizhno mati boshja. O kristijan! premisli dobro te besede: Marija je mati boshja. Ali bi ji bil mogel Bog lepshi imé in vezhi vrednost dati? Kako bi tedaj samogel Jesus tiste rad imeti, kateri njegove presvete matere ne zhašté, ker jo je sam tako zhastil? Ali ne bosh Marije ljubil, ko vesh, de jo Bog sam tako posebno ljubi?

2. Marija je nashe upanje. Šveta katolshka zerkev jo posdravi: Nashe upanje, bodi zheshhena! — Jesus ji nizh ne odrezhe, kadar ga kaj profi, ker je njeni Šin. Ona pa nam ne bo nizh odrekla, zhe je bomo sa kaj Bogu dopadljiviga profili, ker je nasha mati. Jesus jo je nam sa mater dal, ki je svojimu uzhenzu Janesu rekel: Glej, ta je tvoja mati! Ona je nar dobrotljivshi, nar prijasnivshi, nar milostljivshi, nar ljubesnivshi mati. Zhe si

greshnik, ne obupaj nad svojim svelizhanjem; profi Marijo, ki je perbeshalishe gresnikov, in med shumezhimi valovi tega shivljenja ne bosh vtonil. Zhe hozhesh v' zhednosti rasti, profi Marijo, ki je kraljiza svetnikov, in ti bo gotovo gnado k' temu sprofila. Zhe si shalosten, profi Marijo, ki je tolashniza shalostnih, in te bo rasveselila. Šveti Avgushtin je rekel: Špomni se, o usmiljena deviza, de she ni bilo nikoli na svetu slishati, de bi bila ti kteriga sapustila, kteri je k' tebi perbeshal.

3. Sveta zerkev boshja te sama poboshnost do Marije uzhi. Koliko zerkva in altarjev je k' njeni zhashti postavila, koliko prasnikov k' njenimu zheshenju sapovedala, koliko bratovshinam in kloshtram njeno ime dala, koliko odpustikov s' njenim zheshenjem sklenila! — Ali ni Bog na njeno proshnjo she bres shtevila dobrot ljudem skasal? Ali niso kralji in zesarji vezhkrat svoje kraljestva njenimu mogozhnimu varstvu isrozhili? Ali ne zhasé tudi

ſhe sdaj vſi pravi ſluſhabniki Jeſuſovi njegove prezhiſte matere Marije? Kdo bi namreſh ſamogel Jeſuſa zhaſtiti, zhe bi njegovo preſveto mater ſanizheval?

Persadeni ſi tedaj, moj ljubi kriſtjan, s' obiſkanjem preſvetiga reſhnjiga teleſa vſelej tudi poſdravljenje preſvete devize Marije ſkleniti. To poſdravljenje lahko pred podobo matere boſhje ali v' zerkvi ali doma opraviſh, in ſamoreſh preprizhan biti, de Marija tiſtimu velike gnade ſproſi, kateri nji k' zhaſti tudi nar manjſhi dobro delo ſtorí.

Posdravljenje preſvete devize Marije.

(Molitev ſvetiga Efrajma.)

O nar bolj ſreznha in vſa zhiſta deviza! mati mojiga Boga! kraljiza nebeſhka! Mogozhna in dobrotljiva Goſpá! Imenitniſhi ſi, kakor vſi angeljſki in zhloveſhki duhovi; zhiſtejſhi kakor ſharki ſolnza; vikſhi kakor ſeraſini; zhaſtitljivſhi kakor nebeſhki kori! O

sveta Gospa! upanje patrijarhov, pošeljenje prerokov, lepota aposteljnov, zhašt marternikov, veselje pravizhnih, krona deviz! Ti, o Gospá nebes in semlje, si nam tistiga rodila, po kterim smo bili s' strashno pravizo svojiga stvarnika spravljani. O boshja mati! bodi naša pomozhniza in vsemi naš po svoji dobroti v' svoje varstvo.

Usmili se naš, ki smo revni gresniki, in pod tesho svojih hudobij sdihujemo, s' kterimi smo Jesusa Kristusa, svojiga Boga in sodnika rasshalili. Sa Bogam, našim svelizharjem, nimamo drugiga upanja, kakor v' tebe, o presveta deviza! Ti si naše narboljši svetje per viharjih tega shiviljenja. Ti si naša bramba in naše perbeshaliske, v' kterim lahko bres nevarnosti pozhivamo. S' gorezhimi sheljami svojih serz in s' solsnimi ozhmi pokleknemo pred-te, in te pomozhi profimo, de bi s' svojo prošnjo od svojiga Šina Jesusa Kristusa sadobila, de bi naš savolj naših grehov ne sa-

vergel. O Marija, naša tolašnica,
profi sa naš!

MOLITEV k' materi boshji sa
njeno prošnjo in pomozh.

O sveta, prezhista deviza Marija,
moja ljubesniva mati! Ti si mati mo-
jiga Gospoda in svelizharja! kraljiza
nebes in semlje! pomozhniza, upanje
in perbeshalishe gresnikov! K' tebi
hitim danš perbeshati, jest revni in
nevredni gresnik. Pred taboj, o kra-
ljiza, se s' spodobno zhašjo ponisham,
in te is zeliga serza sahvalim sa toliko
meni dodeljenih gnad, posebno pa sato,
de si me s' svojo ljubesnivo prošnjo
she tako velikokrat vezhniga pogublje-
nja obvarovala, kteriga fim s' svojimi
grehi saflushil. Terdno sklenem, o
ljubesniva Gospa, tebi vedno flushiti,
in vse storiti, kar je v' moji mozhi,
de ti bodo tudi drugi flushili. V' tebe
postavim sa Jesusam, tvojim preljubim
šinam, svoje nar vezhi upanje, in ti
perporozhim vso skerb svojiga sveli-

zhanja. Vsemi me sa svojiga flushabnika, o mati usmiljenja, in ohrani me v' svojim mogozhnim varstvu. Ker vem, de per Bogu vse samorefsh, sato sdihujem k' tebi, in klizhem s' ponishnim serzam: Obvaruj me pred vsimi skushnjavami, ali pa mi vsaj mozh in terdnost dodeli, jih vselej premagati. Daj, de bom imel pravo ljubesen do Jesusa, in de bom vreden tudi po smerti k' njemu v' nebesa priti. O moja ljubesniva mati! savolj tvoje ljubesni do Boga te prosim: bodi vselej moja pomozhniza, posebno pa v' sadnji narimetnishti uri mojiga shivljenja. Ne sapusti me, dokler ne pridem med isvoljene v' nebesa! — tam te bom zhaštil in hvalil, tam bom tvojimu usmiljenju vezhno hvalo pél. Amen.

Od premishljevavne molitve.

Premishljevanje vezhnih resniz je posebno dober perpomozhek, dusho v' dobrim vterditi in se vsih grehov obvarovati. Koliko je pogubljenih, kateri

bi bili morebiti svelizhani, ko bi se bili tega perpomozhka poslushili! Koliko je gresnikov, kateri bi se spokorili, ko bi vezhnost in poslednje rezhi prav premislili! Špomni se svojih poslednjih rezhi, o zhlovek, pravi sveto pismo, in vekomej ne bosh gresnil. (Prid. 7, 40.) Tudi sveti apostelj Pavel nas opominja, de moramo smirej v' duhu moliti. (Efes. 6, 18.)

Zhe tedaj resnizhno shelish, o ljubi kristijan, vezhno svelizhan biti, zhe resnizhno skerbish, de bi se v' greh ne povernil, zhe imash resnizhno voljo kershanfko in brumno shiveti: stori terden sklep, vsaj pol ure vsaki dan, ali, zhe ti tvoje opravila ne perpušte, vsaj zheterti del ene ure premishljevati. Zhe to storish, bosh boshje sapovedi bolj rasumel, bosh svoje napazhnosti bolj sposnal, in se bosh navadil, tiste rezhi, h' katerim si nar bolj nagnjen, in ktere te na potu zhednosti nar bolj sapeljujejo, sanizhevati in sapustiti. Tudi bosh v' premishljevanji nar boljshi perpomozhke soper nevar-

nosti svojiga svelizhanja najdel, in od Boga rasvetljenje in pomozh sadobil, njegove sapovedi natanko spolnovati.

Premishljevati ní tako teshko, kakor nekteri mislijo. Zhe lahko svoje posvetne rezhí premishljujesh, tudi lahko rezhí svojiga svelizhanja nekoliko zhasa premishljujesh. Vender pa ti je treba vediti, kaj in kako samoresh premishljevati. Torej fi to samerkej:

1. Profi svetiga Duha, de bi te rasvetlil; obudi potém vero, de je Bog per tebi prizhujozh, ali pa fi misli s' shivo vero Jesusa Kristusa, svojiga ljubesniviga svelizharja, in rezi mu s' otrozhjim saupanjem: Govôri, o Gospod, tvoj hlapez poslusha. Potem beri en del premishljevanja.

2. Prenehaj sdaj nekoliko zhasa, in premisli dobro, zhe to, kar fi bral, res verjamesh. Zhe je vera v' to resnizo sadoosti mozna, sahvali Boga, in profi ga stanovitnosti v' veri. Zhe pa je tvoja vera v' to resnizo she slaba, obudi jo vezhkrat, in profi Boga, de bi ti tvojo vero pomnushil.

3. Potem, ko si se v' veri poterdil, vprašaj sam sebe: Kaj moram storiti? sakaj moram to storiti? kako moram to storiti? kdaj mi je treba to storiti? kaj bo, zhe to storim? kaj bo, zhe tega ne storim?

Ali pa se tako vprašaj: Kaj me ta rešniza uzhí? ktere nauke si samorem is nje vseti? ktero posebno zhednost mi perporozha? h' kterim delam me opominja? kakoshno je bilo moje dosdajno shivljenje v' permeri s' to rešnizo?

Vprašaj se she dalej: Sakaj si tako slab v' ti zhednosti? Ktero poglavitno nagnjenje mojiga serza je ti zhednosti nar bolj nasproti? V' kateri greh nar vezhkrat pervolim? Ali samore kristjan, kteri to rasodeto rešnizo terdno veruje, v' tem grehu shiveti?

Zhe bi bil, postavim, v' premishljevanji bral: *Jesus Kristus je sa nas greshnike umerl*, se samoresh tako vprašati:

Kaj me uzhí smert Jesusa Kristusa, ktero je sa nas greshnike prestal? —

Jesuf, ki je bil Bog in zhlovek skupej, je nar shpotljivshi smert storil, de je nar greshnike odreshil. O kako strashna, kako ostudna rezh mora greh biti, ki je Jesusa Kristusa na krish perpravil! Kaj me tedaj sinert Jesusova uzhi? Sovrashtvo greha. Ali sim pa do sdaj greh prav sovrashil? ali ganisim velikovezh ljubil? (Premisli sdaj v' zhém se nar vezhkrat pregreshish). Ali storí to kristijan, kateri terdno veruje, de je Jesuf Kristuf sanj na svetim krishi umerl? O kakoshna nehvaleshnost, o kakoshna nespamet! Moj odreshenik je savolj mojih grehov umerl, — zeli svet je shaloval, — in jest nehvaleshni she greshim, in Jesusa vnovizh krisham! Nikdar vezh, o Bog! nikdar vezh! i. t. d.

4. Obudi potem prezej v' svojim serzu resnizhno shalost zhes svoje grehe, posebno zhes tiste, v' ktere nar vezhkrat pervolissh, in obudi resnizhni sklep, se poboljshati, in posebno tiste grehe sapustiti, v' ktere si she nar vezhkrat padel. Oponovi vezhkrat svoj sklep,

in premisli sraven, kako bošh danš perloshnost imel, to kar si obljubil, tudi v' djanji skasati, ktere sadershke bošh mogel premagati, in kterih perpomozhkov se bošh poslushil, svoj sklep na tanko spolniti. Štóri pa svoj sklep vselej v' eni posebni rêzhi, v' kteri se hozhesi premagati, in kako hozhesi per eni ali drugi posebni perloshnosti svoje poglavitno nagnjenje premagati, in ne bodi dovoljin le sploh skleniti se vsih grehov varovati. Zhe bi postavim vedel, de tvoj greh, v' kteriga nar vezhkrat padesi, je *nepoterpeshljivoſt*, bi ne bilo sadoſti, ko bi le v' mislih sam per sebi rekel: Nizh vezh nozhem nepoterpeshljiv biti; temuzh moras rêzhi: Tega ali uni-ga ſitniga zhloveka, ſavolj kteriga ſim nar vezhkrat nejevoljin, hozhem s' poterpeshljivoſtjo preneſti; ja ſhe danš, zhe vkup prideva, hozhem proti nje-mu prijaſen biti. i. t. d.

5. Poterdi ſe v' ſvojim ſklepu s' premishljevanjem, kako koſtno, dobro, prijetno in potrebno je, de ſam ſebe

premagash. Prav dobro bosh tudi storil, zhe k' poterdenju svojiga sklepa vezhkrat svoje misli k' Bogu povsdignesh, zhe ga sa pomozh in gnado profish, in zhe svoj sklep vezhkrat oponovish. Bolj morash skerbeti, de bosh imel resnizhno voljo se poboljšhati, kakor prijetne obzhutleje in rasveselijozhe misli.

6. Zhe v' premishljevanji ali brani do kaj takiga pridešh, kar tebi ni permerjeno in te ne sadene, premishljuj in beri dalej, in bosh kmalo kaj najdel, kar bosh lahko na sebe obrnil.

7. Ne imej prevelike skerbi, in ne boj se prevezh rastresenja, sakaj zhe bosh nekoliko zhasa premishljeval, ti bo premishljevanje lahko in prijetno.

8. Po premishljevanji moli *Ozhenašh in zhesheha si Marija*, in profi Boga, de bi ti tvoje premishljevanje obiln sad perneslo. Imej zeli dan nauke premishljevanja v' spominu, ne posabi jih per svojih opravih, in spomni se vezhkrat svojiga sklepa ali naprejšetja. Naj tvoj sklep ne obstoji

samo v' besedah, temuzh spolni ga per vsaki perloshnosti. Premisli dobro, kar Jesus pravi: Ne vsaki, kateri pravi: Gospod, Gospod! bo shel v' nebesko kraljestvo, temuzh le tisti, ki voljo mojiga nebeshkiga Ozheta spolni.

9. Samérkaj si tudi, de ne premishljujesh le savolj snotranje tolashbe; temuzh, zhe bi ravno nobene tolashbe ne imel, vender ne nehaj premishljevatí. Nosi tudi per molitvi in premishljevanji svoj krish s' Jesusam, in bosh na potu kershanke popolnamosti delezh prishel.

10. Zhe bi bil tako nesrezhen, de bi sopet greshil, ne obupaj in ne sgúbi serzhnosti; obshaluj prezej is zeliga serza svoj greh, oponovi sopet svoj terdni sklep ne vezh greshiti, in profi Boga she s' vezhi gorezhnostjo, de bi ti svojo pomozh dal. Saupaj terdno v' Boga, ne saupaj sam v' svojo mozh, in ne bodi obupljiv ali zagoviten, zhe ne moresh tako hitro popolnama biti, kakor bi rad bil. K' vsaki zhednosti je treba truda in persadevanja, in le

tisti jo sadobi, kdor stanovitno moli
in se vojskuje.

Nar krajshi visha premishljevanja
je v' teh shtirih vprashanjih sapopadena:

1. Kaj me sveta vera od tega uzhi,
kar fim sdaj bral ali premislil?

2. Kaj moram tedaj po tej sveti
veri storiti?

3. Kaj fim pa do sdaj delal?

4. Kaj moram v' prihodnò storiti?

Potem profi Boga, de bi te s' svojo
gnado podpéral, in oponovi per kri-
shi Jesuſovim vezhkrat svoje ſklepe,
ſe vſih grehov, poſebno pa tiſtih, v'
ktere nar vezhkrat padeſh, varovati,
in vſe ſpolniti, kar ti h' kerſhanſki
popolnamoſti pomaga.

PREMISHLJEVANJE

sa vsaki dan tedna.

Premishljevanje v' nedeljo.

Sakaj je Bog zhloveka ustvaril.

1. **P**remisli, de te je Bog po svoji podobi bres tvojiga saflushenja ustvaril, in te je per svetim kerstu sa svojiga otroka vsel. Vezhi ljubesen je imel do tebe, kakor jo nar boljshi ozhe na tem svetu do svojih otrók ima, in te je sato ustvaril, de bi tudi ti njega ljubil, in mu v' tem shivljenji flushil, po smerti pa ga vezhno v' nebefih vshival. Tedej nifi sato ustvarjen, in ne shivish sato, de bi se ti takej dobro godilo, de bi bil bogat

in mogozhen, de bi jedel, pil in spal, kakor shivali, ki nimajo pameti; temuzh samo sato, de bi svojiga Boga ljubil, in de bi vezhno svelizhan bil.

In stvarjene rezhi na semlji je Bog sato v' tvojo oblast dal, de bi se jih prav poslushil, in loshej svoj namen ali svoj zilj in konez doseget. O jest nesrezhni, ki sim na vse drugo bolj mislil, kakor na svoj zilj in konez! O nebeshki Ozhe! savolj ljubeshni Jesusove te prosim, stori, de bom novo, sveto, tebi dopadljivo shivljenje sazhel! (Sdaj obudi grevengo, in stori terden sklep, ne vezh po nizhemurnih in prasnih rezheh hrepeneti, temuzh po tem, sa kar si ustvarjen.)

2. Premisli, kako te bo ob zhasu smerti tvoja vest pekla in martrala, zhe si nisi persadeval Bogu slushiti. Kakoshno britkost bosh terpel, kadar bosh per konzhanji svojiga shivljenja videl, de ti od vsiga tvojiga bogastva, od vse zhasi in imenitnosti, ter od vsiga tistiga, kar te sdaj veseli, nizh drusiga ne bo ostalo, kakor malo pra-

hú! Sazhudil in savsel se bosh, de fi sa nizhemurne in prasne rezhi gnado boshjo in svojo edino, neumerjozho dushe sgubil, in de svoje nesrezhe ne moresh vezh popraviti, ker ne bo vezh zhasa, de bi se she na pravi pot povernil. O obupnost! O britkost! Takrat bosh videl, koliko je zhas vreden, — pa preposno; rad bi vse svoje rezhi sa malo zhasa dal, — pa ne bosh mogel! O strasni dan sa tiste, ki Bogu niso flushili, in ga niso ljubili!

3. Premisli, kako sploh ljudje delo svojiga svelizhanja is nemar pushajo. Veliko jih je, kateri le skerbé, kako bi bogastvo vkupej spravljali, kako bi dobro jedli in pili, kako bi prav veselost shiveli: — Bogu flushiti jim pa ni mar. Nobene skerbi nimajo sa svelizhanje svoje dushe, in svoj zilj in konz imajo sa kaj majhniga. Koliko se trudish, o zhlovek, de bi pogubljen bil! sa svoje svelizhanje pa nizh ne skerbish! Tako gre veliko ljudi bres vse skerbi proti peklu. O ko bi pazh vedili, kaj je pekel! Škrivni pi-

far nekakiga kralja je rekel, kadar je umiral: O jest nesrezhni! Koliko sim vezhkrat per posvetnih opravih premishljeval, in si glavo belil! K' temu si pa nisim nikoli nizh zhafa vsel, de bi bil svojo vest isprasheval in se zhisto spovedal! Pa kaj pomaga she le sadnjo uro tako sdihovati? Vse to gresnika le she bolj obupniga dela. Uzhi se tedaj od nesrezhe drugih ljudi, kako morash sa svoje svelizhanje fkerbeti, zhe nozhesh v' obupnost priti, in vedi, de vse, kar is posvetniga alinizhemurniga naména storish, je sgubljeno. Sdaj imash she zhaf svoje shivljenje poboljshti. Ali hozhesh zhafa smerti zhakati, de se bosh pred vrati vezhnosti, na kraji peklenstkiga bresna is svojiga greshniga spanja sbudil? Takrát ne bo zhafa in perloshnosti, svoje nespameti popraviti.

O moj Bog, usmili se me! Zhes vse te ljubim. Is zeliga serza se kesam, de sim te rasshalil. O Marija, moja pomozhniza, prosi Jesusa sa-me!

Premišljevanje v' pondeljik.

Kako imenitno je delo svelizhanja.

1. Premisli, o zhlovek, koliko je na tem leshezhe, de svoj zilj in konez dofeshesh. Na tem je vse leshezhe; sakaj zhe ga dofeshesh, si vfiga hudiga obvarovan, bosh vezhno svelizhan, in bosh vse mogozhne dushne in telesne dobrote vshival; zhe ga pa sgreshish, bosh dusho in telo, nebesa in Boga sgubil, bosh sa vselej nesrezhen in vezhno pogubljen. To je tedaj opravilo vsih opravil, ter edino imenitno in edino potrebno delo: Bogu flushiti, in svojo dusho pred pogubljenjem obvarovati. Ne misli tedaj, o kristijan, sdaj hozhem she po svojih sheljah shiveti, potem se bom spreobernil, in upam svelizhan biti. Kako veliko ljudi je she to sapeljivo upanje v' pekel pahnilo, kateri so ravno tako mislili, in so sdaj pogubljeni, de ni vezh reshenja sa nje! Kdo bi pazh rad pogubljen bil? Pa Bog tistiga savershe,

ki greshti is upanja v' boshje usmiljenje. Pravish, de hozhesht she ta grehtoriti, in se ga potem spovedati. Pa kdo vé, zhe bosh she zhas k' temu imel? kdo ti da gotovost, de ne bosh prezej po grehu umerl? S' greham sgubish gnado boshjo, in kaj bo, zhe je ne bosh spet sadobil? Bog skashe usmiljenje tistimu, ki se ga boji, ne pa tistimu, ki ga sanizhuje. Tudi ne rezi, de je vse enako, zhe se dvéh ali tréh grehov spovesht. Morebiti bi ti Bog dva greha odpustil, treh ti pa ne odpusti. Bog dolgo persanashta, pa vender ne smirej. Kadar je méra polna, Bog na naglama greshtnika shtrafa, ali s' smertjo, ali pa, ker ga s' svojo gnado sapusti, de od greha v' greh pada in na sadnje v' pekel pride. O kristijan, premisli dobro te resnize! Nehaj greshiti, vdaj se gnadi boshji! Boj se, de te morebiti Bog ne bo vezh opominjal. Sadoosti dolgo ti je she persanashtal. Boj se, de morebiti po prvim smertnim grehu, ki ga bosh she storil, ne bosh imel vezh zhasta se spo-

koriti. Misli si, de sdaj morash pre-
skerbeti, kam bo tvoja dusha prishla,
kako se ti bo zelo vezhnost godilo.
Per koliko ljudeh je she premishlje-
vanje vezhnosti storilo, de so se svetu
popolnoma odpovedali! O Bog, moje
serze je shalostno, moja dusha je polna
britkosti, de fim s' greham tebe sgu-
bil in pekel saflushil. O usmiljeni
Ozhe, skleni me spet s' saboj s' resnizh-
no ljubesnijo do tebe.

2. Premisli, kako veliko ljudi je,
kteri to svoje nar imenitnisthi opravi-
lo, sa svelizhanje skerbeti, popolnoma
is nemar pusté. Sa vse druge rezhi
imajo skerb, samo sa to ne, de bi
bili po smerti vezhno srezhni. Sa vse
drugo imajo sadoosti zhasa, samo sa
to ne, de bi Bogu flushili. Zhe re-
zhesfh posvetnimu zhloveku, de naj
vezhkrat svete sakramente prejema, ali
de naj vsaki dan nekoliko zhasa svete
rezhi premishljuje, ti bo prezej od-
govoril: Imam otroke, imam shlahto,
imam gospodarstvo, imam opravke. O
moj prijatel! Ali pa nimash tudi du-

she? Ali ti bo bogastvo ob smertni uri pomagalo? ali te bodo tvoji otrozi is pekla rešili, zhe vanj prideš? Ne misli de samoreš Bogu in mamonu, nebesam in temu svetu flushiti. Delo tvojiga svelizhanja ni takošna rezh, ktero lahko po svojim dopadajenji opraviš, kadar hozeš; temuzh se morash truditi, zhe hozeš krono neu-merjozhnosti sadobiti. O koliko je ljudi, kateri so mislili, de bodo she she posneje Bogu flushili in si vezhno svelizhanje perdobili, in sdaj so v' peklu! Kakošna nespamet je, smirej le v' to misliti, kar bo kmalo minilo, in skorej nikdar ne v' to, kar ne bo nikoli konzhanó. O kristjan, misli, kje je tvoje pravo stanovanje; misli, de boš kmalo ta svet sapustil, in v' hišo vezhnosti shel. O kako reven, kako nesrezhen boš, zhe v' pekel prideš! Glej, potem si vezh ne boš mogel pomagati.

3. Misli, o kristjan, in rezi sam per sebi: Samo eno dušno imam, zhe to sgubim, je vse sgubljeno. Sa-

mo eno neumerjazho dusho imam, zhe bi ravno zeli svét dobil, svojo dusho pa sgubil, kaj bi mi pomagalo? Zhe bi bil v' nar imenitnisthim stanu na svetu, svojo dusho bi pa sgubil, kaj bi mi pomagalo? Zhe bi si s'he toliko bogastva vkupej spravil, zhe bi v' nar lepshi hishi prebival, zhe bi vse svoje otroke k' nar imenitnisthim flushbam perpravil in jih s'všim preškerbel, svojo dusho bi pa sgubil, kaj bi mi pomagalo? Kaj so imenitnost, kratkozhasnosti in posvetne nizhemurnosti tistim ljudem pomagale, kterih trupla so sdaj prah in perst, in kterih dushe v' peklu goré? Ker imam tedej samo eno dusho, ktera, zhe jo enkrat sgubim, je sa vselej sgubljenja, ali se torej ne spodobi, sa svelizhanje svoje dushe nar bolj škerbeti? To je tisto delo, nad kterim je neskonzhno veliko leshezhe. To bo storilo, de bom ali vezhno srezhen, ali pa vezhno nesrezhen. O moj Bog! fram me je, de sim do sdaj v' taki šlepoti shivel, in tako delezh od tebe

bil. Nifim skerbel svoje edine dushe svelizhati. O daj, de bom v' prihodno vse drugazhi mislil in delal. Perpravljen sim vse sgubiti, de le tebe, o Bog, in svoje dushe ne sgubim. O Marija, presveta deviza, prosi Jesusa sa me!

Premishljevanje v' torek.

Od smertniga greha.

Premisli, de te je Bog sato ustvaril, de bi ga ljubil; ti pa si se s' neisrežno nehvaleshnostjo proti njemu spuntal; si njegovi volji, kakor de bi bil tvoj sovrasnik, nasproti delal; si njegovo gnado in prijasnost sanizheval. Vedel si, de je tvoj greh Bogu nedopadljiv, in si ga vender delal. Kaj stori tisti, kdor gresli? Od Boga se prozhoberne; sgubi sposhtovanje do njega; ga tako rezhi od sebe pahne; ga shali in sanizhuje. Kdor gresli, pravi Bogu: Pojdi strani od mene, nozhem te ubogati, nozhem ti flushiti, nozhem te sa svojiga Gospoda sposnati, no-

zhem te sa svojiga Boga imeti. Vese-
lje, dobizhek, posvetna zhašt — naj
bo moj Bog. Tako si govoril v' svo-
jim serzu, kadar si kako stvar vezh
obrajtal, kakor Boga. Šveta Marija
Magdalena de Pazzis ni mogla prav
verjeti, de bi samogel kristjan, ki je
per pravi pameti, smertni greh storiti.
In kaj pa ti k' temu pravišh? Koli-
ko si jih she storil? O moj Bog, od-
pušti mi, in imej usmiljenje s' mano.
Tvojo neskonzhno dobroto sim rasshalil.
Sdaj savoljo tega sovrashim svoj greh;
ljubim te, in se kesam, de sim te
rasshalil, o vse ljubeshni vredni Bog!

2. Premisli, kaj ti je Bog govoril,
kadar si gresnil: Moj otrok! jest sim
tvoj Bog, ki sim te is nizh ustvaril,
in s' svojo kervjo odkupil. Prepovem
ti ta greh storiti, in zhe ga storish,
se mi bosh mozhno saméril. Ti pa
si rekel Bogu, kadar si gresnil: Go-
spod! nozhem ti pokoren biti; to ve-
selje si hozhem napraviti, in nizh ne
maram, zhe se ti samérim, in zhe
tvojo gnado sgubim. O moj Bog, tako

sim vezhkrat delal! Kako si me samogel preterpeti? O ko bi bil pazh pred umerl, preden sim te rasshalil! Nizh vezh se ti nozhem sameriti; ljubiti te hozhem, o neskonzhna dobrota! Dodeli mi stanovitnost! Dodeli mi svojo sveto ljubesen!

3. Premisli, kako grehi, kadar je njih shtevilo sadošti veliko, Boga perfilijo, de greshnika sapustí. „Bog poterpeshljivo zhaka, sato de bo ob zhasu sodbe obilno shtrafoval“, pravi sveto pismo (2. Mak. 6.). Kadar te bo tedej spet skushnjava napeljevala, de bi greshil, ne rezi takrat: Še bom she spet spovedal. Kaj pa, ko bi ti Bog smert poslal? ko bi te popolnoma sapustil? kaj bo s' taboj zelo vezhnost? O savolj predersniga saupanja je she veliko ljudi v' pekel prishlo! Tudi oni so upali odpušhanja — pa ura smerti je prishla, in so bili pogubljeni. O boj se, de se ti ravno kaj takiga ne permeri. Tisti ne saflushi vezh usmiljenja, kateri se boshje dobrote le k' temu poslushi, de greshí. Toliko grehov ti je Bog

she odpustil. Ali se ti tedaj ni treba bati, de ti morebiti nobeniga vezh ne bo. Bodi mu hvaleshen, de ti je do sdaj tako milostljivo persanafhal, in šóri terden sklep, de hozhefh raji umreti, kakor she kdej greshtiti. Rezi sam per sebi: O Gospod, sadošti je, de fim te tako velikokrat rasshalil! Sadošti je! Nizh vezh nozhem svojiga prihodnjiga shivljenja v' to obrazhati, de bi tebe shalil, temuzh te hozhem sanaprej ljubiti, tvoje sapovedi spolnovati, in svoje storjene grehe obshalovati. Kesam se is zeliga serza. O Jesuf, dodeli mi resnizhno ljubesen do tebe. O sveta Marija, mati boshja, daj mi svojo pomozh k' temu in profi sa-me. Amen.

Premishljevanje v' fredo.

Od smerti.

1. Premisli, de to shivljenje ne bo smirej terpelo. She je sodba sklenjena: Umreti bosh mogel. Smert bo gotovo

prishla, pa ne vesh kdaj. Kako kmalo samorefh umreti! Ena kapljiza kervi, ki ti v' moshgani pride; ena shiliza, ki v' tebi pozhi; hud kashelj, ki te sadufhi; nagli kerzh, ki te sgrabi; strupena kazha, ki te pizhi; vrozhin-fka belesen, ki ti um smefha; hudo-ben zhlovek, ki te rani; potop, potref, strela, nesrezhin padez, — vse to je sadofti, ti na naglama shivljenje od-vseti. Smert te bo morebiti popadla, kadar bofh nar manj mislil. Koliko je bilo she ljudi, kateri so svezher sdрави spat fhli, in so bili sjutrej mertvi naj-deni! Ali se to ne more tudi tebi per-goditi? Marfikteri, ki je naglo umerl, je popréd mislil, de bo she dolgo shivel; pa smert ga je hitro sgrabila, in zhe je bil v' smertnim grehu, kje je sdaj? kje bo zelo vezhnost? Pa zhe bi ravno tako naglo ne umerel, je ven-der gotovo, de bo nekda sa-te nozh prishla, po kateri ne bofh vezh dneva videl, ali pa ti bo dan napozhil, de ne bofh vezh sa njim nozhí doshivel. *Zhujte tedaj, pravi Jesus Kristuf, ker*

ne veste, ktero uro bo vash Gospod prishel (Mat. 24, 42.). Opominja te, dokler imash she zhaf, ker sheli, de bi svelizhan bil. Poslufhaj tedaj glas svojiga odreshenika; delaj po njegovim opominjevanji; perpravljaj se dobro umreti, preden she smert pride. Ob smertni uri ne bo vezh zhafa se perpravljati, ampak bosh mogel she perpravljen biti. Gotovo je, o moj Bog, de bom mogel umreti. To shivljenje mora konzhan biti, pa ne vem kdaj. Ne vem, zhe bom she eno leto, zhe bom she en menez, zhe bom she en sami dan shivel! O moj Jesus, bodi mi milostljiv in usmili se me!

2. Premisli, kako ti bo smertno uro per serzu, kaj bosh obzhutil. Na postelji bosh leshal; duhoven bo per tebi stal; starshi, bratje in sestre bodo okoli tebe jokoli; podoba krishaniga Jesusa bo per tvoji glavi; svezho ti bodo v' roki derskali, in videl bosh, de je treba v' vezhnost iti. Tvoja glava bo polna bolezhin, ozhí ti bodo otemnele, jesik bo soshgan, gerlo saperto,

s' veliko teshavo bosh she pozhasi dihal, kri bo mersla prihajala, meso bo sferano, serze bo nehalo se gibati. Sdaj bosh vse sapustil, reven in slabo oblezhen bosh v' semljo djan, in bosh v' nji sognil in strohnel. Zhervovi bodo tvoje meso snedli, in nizh drusigane bo od tvojiga trupla ostalo, kakor malo persti in prahu. Odpri grobe bogatinov in reveshev, in poglej, kaj so sdaj. Tako se shivljenje konzha. V' smertni uri se bosh spomnil svojih grehov, ki jih sdaj ne porajtas, in vesti ti bo veliko britkost in shalost delala. Sdaj skusnjavez tvoje grehe sakriva in isgovarja, de bi te loshej v' greh napeljal; pravi ti, de ta nizhemurnost, to veselje, ta prijasnost, to sovrashtvo ni nizh hudiga, de tvoj namen je nedolshen: ali ob zhasu smerti ti bo pa vso tesho tvojih grehov rasodel. V' vezhnosti, v' ktero bosh prestopil, bosh popolnoma sposnal, kakoshna nesrezha je, neskonzhniga Bogá rasshaliti. Torej si persadevaj sdaj prezej, dokler ti je she mogozhe, to nesrezho odver-

niti, ker posneje ne bosh imel vezh zhasa k' temu.

3. Premisli, de je smert tisti zhas, sa katerim vezhnost pride. Kadar je zhlovek bliso smerti, je tudi bliso frezhne ali pa nesfrezhne vezhnosti, in sadnji sdihljej perpelje dusho pred boshjiga sodnika, kateri ji osnani, ali bo vezhno frezhna, ali pa vezhno nesfrezhna. O konz tega shivljenja! O sadnji sdihljej! O sadnja minuta, sa katero vezhnost pride! In fizer vezhnost zhasi, ali pa vezhnost terpljenja; smirej frezhna, ali pa smirej nesfrezhna vezhnost; vezhnost polna veselja, ali pa vezhnost polna obupnosti; vezhnost vsiga dobrega, ali pa vezhnost vsiga hudiga; vezhnost nebes, ali pa vezhnost pekla. To se pravi: Zhe bosh to sadnjo minuto v' gnadi boshji, ne bosh vezh v' fkerbi savolj svojiga svelizhanja, in bosh smirej frezhen, zhe bi ravno v' vizah mogel she nokoliko zhasa terpeti; zhe bosh pa to sadnjo minuto v' smertnim grehu, bosh smirej nesrezhen, bosh k' vezhni shtra-

fengi obfojen, in ne bosh imel nikdar vezh upanja svelizhan biti. Ob zhasu smerti bosh sposnal, kaj se pravi: svelizhan biti, v' peklu goreti, greh delati, Boga rasshaliti, boshje sapovedi sanizhevati, per spovedi greh samolzhati, ptujiga blaga ne poverniti. O jest revesh! bo umirajozhi rekel, sdaj moram pred boshjo sodbo iti, in kdo vé, kaj bo sodnik zhes-me isrekel? Kam bom prishel, ali v' nebesa, ali v' vize, ali v' pekel? Ali se bom s' angelji veselil, ali bom s' pogubljenimi goret? Ali bom otrok boshji, ali lushinj hudizhev? O strah in grosa! kmalo bom to svedel, in kakorshina bo sodba, takorshina bo moja vezhnoft. Oh, kaj bo v' kratkim s' mano? kaj bo s' mano, zhe tega pohujshanja ne popravim? zhe ptujiga blaga ne povernem? zhe sovrashniku is serza ne odpuftim? zhe se prav ne spovem? Takrat bosh tavshentkrat tifti dan preklel, v' kterim si greshil, in se na pot pogubljenja podal, pa bo prekasno in ti nizh ne bo pomagalo, zhe se

nisi popréd spokoril, in zhe nimash ljubesni do Boga, ampak le strah savolj prihodnjih shtraseng. O Gospod, glej! sdaj prezej se hozhem spreobertiti; nozhem vezh pokore odlashati; od sdaj sa naprej te hozhem ljubiti. Tebi hozhem flushiti in v' tvoji flushbi umreti. O sveta deviza Marija, tebi se perporozhim, profi same v' moji smertni uri. Amen.

Premishljevanje v' zhetertek.

Od poslednje sodbe.

1. Premisli, kako bo dusha, potem, ko se bo od telefa odlozhila, prezej pred sodnji stol boshji shla, de bo sojena. Šodnik je vfigamogozhni, od tebe sanizhevani, s' tvojimi grehi rashaljeni Bog. Toshniki so hudobni duhovi, tvoji sovrashniki. Dela, ktere bodo sojene, so tvoji grehi, in tvoje dobre dela. Obsodba je neovershljiva. Shtrasinga, zhe fi v' smertnih grehih, je pekel. Tam ne bosh imel tovar-

štev ali prijatlov, — sam bosh odgovor dajal, in nobeniga ne bo, de bi te isgovarjal. Takrat bosh vso ostudnost svojih grehov sposnal, in jih ne bosh mogel vezh sakrivati, kakor sdaj delash. Pregledani in sojeni bodo vsi grehi, ki si jih s' mislimi, s' sheljami, s' besedami, s' djanjem, s' opušhanjem dobriga, s' pohujšhanjem blishniga storil. Vse bo prevagano na vagi boshje pravize, in zhe bo le en sami smertni greh per tebi najden, bosh vezhno pogubljen. O moj Jeshuf, in moj sodnik! odpusti mi, preden me bosh sodil!

2. Premisli, kako bo Jeshuf Kristuf vse ljudi, pravizhne in greshnike, sodil, potem ko se bodo na sodnji dan trupla sopet s' dushami fklenile, de bodo s' dushami vred v' vezhno veselje, ali pa v' vezhno terpljenje prishle. Zhe bosh pogubljen, bosh s' ravno tem telesam, ki ga sdaj imash v' vezhno jezho peklenstkiga bresna sapert. Dusha in telo bota le sato fklenjena, de bota vkupaj terpela in de bota eden

dr
vk
zh
lep
me
ne
mo
bo
fel
teg
sve
in
sar
no
no
no
nel
gre
kte
pra
du
3
stul
huc
zha
je!

drugimu k' terpljenju, kakor sta tudi vkupaj gresbila. Zhe bosh pa svelizhan, bo tvoje telo, s' neisrezheno lepoto in svetlobo obdano, bo spremenjeno in zhaſtitljivo is groba vſtalo, ne bo nobene bolezhine vezh zhutiti moglo, in bo s' duſho ſklenjeno, de bota potem duſha in telo vezhno veselje vshivala. Tako bo konz vſiga tega, kar je na tem ſvetu. Vſa poſvetna zhaſt in imenitnoſt, vſe bogaſtvo in veselje tega ſveta bo minilo, in ſamo dve vezhnoſti bodo oſtale: vezhnoſt zhaſti in vezhnoſt ſhtraſinge, vezhnoſt ſrezhe in vezhnoſt neſrezhe, vezhnoſt veselja in vezhnoſt terpljenja. V' nebeſih bodo pravizhni, — v' peklu greſhniki. Kako reven bo takrat tiſti, kteri je ſvet ljubil, in kteri je ſavolj prasniga poſvetniga veselja vſe sgubil, duſho, telo, nebefa in Boga.

3. Premisli vezhno obſojenje. Kriſtus, pravizhni ſodnik, ſe bo proti hudobnim obernil in jim rekel: Konzhan je, vi nehvaleshni, konzhan je! Moja ura je priſhla, ura pravize in

resnize, ura jese in mashevanja. Po-
berite se, vi hudobni! Prekletstvo ste
ljubili, in prekletstvo bo sdaj zhes vas
prishlo. Nesrezhni ste sdaj in bote zelo
vezhnost. Poberite se ispred mojiga
oblizhja. Pekel naj bo vashe stanova-
lishe! *Poberite se od mene, vi sa-
versheni, v' vezhni ogenj.* (Mat. 5.)

— Potem se bo Jesus k' isvoljenim
obernil, in bo rekel: Pridite, moji
preljubi otrozi, pridite v' vezhno kra-
ljestvo, ktero vam je perpravljeno. Ne
vabim vas sdaj sa manoj krish nositi,
ampak krono vezhne zhasti prejeti.
Pridite, de bote s' manoj kraljevali,
de bote tovarshi mojiga velizhstva,
de bote moje usmiljenje vezhno hva-
lili. Pridite is doline sol's v' vezhno
domazhijo, is revshine k' veselju, is
terpljenja k' pozhitku. *Pridite, vi ljir-
besnivi mojiga Ozheta, in imejte kra-
ljestvo, ki vam je od vekomej per-
pravljeno.* O moj Jesus, daj de bom
tudi jest med shtevilam isvoljenih. Po-
magaj mi s' svojo gnado, de te bom

zh
rij

no
kje

oge

no

zhe

like

To

paj

kor

veli

—

de

jih

kter

dok

prav

bi r

pris

zhes vse ljubil. O sveta deviza Marija, prosi sa-me.

Premišljevanje v' petek.

Od pekla.

1. Premišli, de je pekel neisrezhenno huda, s' ognjem napolnjena jezha, kjer pogubljeni vezhno terpé. V' ta ogenj so pogubljeni, kakor v' nesmereno morje, vsi pogresnjeni. Vsi pozhutki imajo svojo lastno, grosno veliko martro, in to — zelo vezhnost. Torej jokajo, tulijo, s' sobmi shkripajo in od obupnosti rjovejo ti na vekomej saperti hudobneshi, in so od velikih bolezhin neisrezhenno martrani; — pa ni nikogar in ne bo nikogar, de bi jim njih terpljenje polajshal, ali jih potolashil. O pekel! O pekel! Nekteri ljudje ne verjamejo, de si res, dokler jih ne poshresh. — Kaj pa ti pravis, o zhlovek, ki to beresh? Ko bi mogel sdaj prezej umreti, kam bi prishel? Ne upash si ene same iskre

na roki dershati, ali se tedaj ne bojish v' ognjeno morje vershen biti, kjer se bosh vezhno martral, in kjer ne bosh vekomej nobene tolashbe in pomozhi imel?

2. Premisli martre, ktere bodo mogle dushne mozhi terpeti. Spomin bo smirej od pezhjenja hude vesti martran. To je tisti zherv, kteri bo vedno pogubljene grisel, ker se bodo spomnili, de so is lastniga sadolshenja savolj prasniga veselja, kteriga niso hotli sapustiti, v' pekel prishli. O kako kratek se jim bo sdel zhas njih pregreshniga veselja proti vezhnosti peklenfskih shtrafeng! Ta zherv jih bo spomnil, koliko zhasa jih je Bog s' svojim usmiljenjem zhakal, koliko perloshnost so imeli sa svoje svelizhanje fkerbeti, koliko lepих sgledov brumnih ljudi so is ne mar pustili, koliko dobrih skleпов so storili, pa ne ispolnili. In potem se bodo spomnili, de ni vezh zhasa in perloshnosti fi is svoje nefrezhe pomagati. O kako veliko terpljenje bo to — Volji pogubljenih bo smirej vse na

sp
im
sm
no
Un
like
in
nju
Bog
puf
stuf
3
sa
ne
shel
spos
lizh
felil
frezl
jiga
svetr
savp
Bog
ne h
bom
tede

sproti. Nikoli ne bodo nizh takiga imeli, kar bodo sheleli, ampak bodo smirej le to imeli, kar jim bo super-no, namrezh neisrezhenno terpljenje. Um savershenih bo sposnal, kako veliko frezho so sgubili, to je, nebefa in Boga. Kaj bo samoglo njih kesa-nju in njih britkosti enako biti! O Bog, varuj me take nesrezhe, in od-pusti mi, savolj ljubesni Jesusa Kri-stusa, moje grehe.

3. O greschnik, ki ti sdaj ni mar sa prihodno shivljenje fkerbeti, in se ne bojish nebes in Boga sgubiti, pri-shel bo zhas, de bosh svojo slepoto sposnal, ker bosh videl de bodo sve-lizhani kraljevali in se v' nebesih ve-selili, ti pa bosh odlozhen od tega frezhniga kraljestva, od oblizhja bosh-jiga, od drushbe Marije, angeljev in svetnikov. Takrat bosh poln obupanja savpil: O nebefa, o kraj veselja, o Bog, neskonzhna dobrota! Nikdar te ne bom vshival, nikdar se v' tebi ne bom veselil! — O zhlovek! Spokori se tedej, poboljshaj svoje shivljenje, ne

zhakaj dalej, de ti zhaš ne pretezhe. Sazhni Bogu flushiti, ljubi ga is vfi-
ga svojiga serza, in profi Jesufa in
Marijo, de bi se te usmilila.

Premišljevanje v' saboto.

Od vezhnosti peklenških shtrafing.

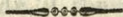
1. Premišli, de pekel nima konza. Vse bolezhine, kar jih je mogozhe terpeti, bodo pogubljeni vse vezhne zhafse terpeli. Preteklo bo sto, preteklo bo tavshent let tega terpljenja, in ne bo nizh drugazhi, kakor de bi se pekel she le sazhel. Preteklo bo sto tavshent, sto milijonov, in tavshent milijonov let in stoletij, in ne bo nizh druga-
zhi, kakor de bi se pekel she le sazhel! Ko bi Bog kakimu pogubljenimu osnanil, de ga bo is pekla reshil, pa she le potem, kadar bo toliko milijonov let preteklo, kolikor je kapeli vodé v' morji, perja na drevesih, in trave na vfi semlji, bi se nam to strashno sdelo; in vender bi to osnanilo

pogubljeniga bolj rasveselilo, kakor bi se zhlavek na semlji rasveselil, zhe bi se mu zelo kraljestvo ponudilo. Pogubljeni bi rekel: Res je, de bom she neisreženo in nesapopadljivo veliko zhasa terpeti mogel, pa enkrat mora vender dan priti, kteri bo moje terpljenje konzhal. Ali kaj pomaga? Tudi tega osnanila ne bo nobeni pogubljeni saflishal. Vsi ti milijoni let bodo pretekli, in bodo tolikokrat pretekli, kolikor je peska, listja in trave po vsem svetu, pa sa pogubljene vender ne bo nizh drugazhi, kakor de bi se njih terpljenje she le sazhelo. Zhe bi ravno pogubljeni nobene *gotovosti* ne imeli, de bodo kdej resheni, zhe bi ravno le samogli misliti, de *morebiti* bo kdej Bog njih terpljenje polajshal ali pa jih popolnoma reshil, bi bila vender she ta negotovost, ta majhina iskra njih upanja, velika tolashba sa njih. Pa tudi tega ne bodo mogli misliti, ker jim bo smirej obsodba njih vezhniga pogubljenja pred ozhmi, in bodo rekli: Oh, nikdar ne bo ta oginj, ta shaloft,

to vpitje, to neisrezhenó terpljenje kon-
zhano! nikdar, nikdar ne bo sa naš
odrefhenja! O vezhnost, o pekel! Ka-
ko je mogozhe, de zhlovek vse to ve-
ruje, in vender grefhi, in odlashta se
poboljšhati!

2. O moj kristijan! spomni se in
premisli, de je pekel tudi sa-te per-
pravljen, zhe grefhišh. She gorí pod
tvojimi nogami nevgasljivi ogenj te
strašhne pezhí, in oh! v' ti uri, ko
to beresh, oh! koliko dušh pada va-nj.
Premisli, de bošh nekdej tje prišel,
kamor si bošh saflushil, in de bošh
vekomej tam ostal. Zhe si she kdej
pekél saflushil, sahvali Boga, de te ni
she va-nj pahníl, in poboljšhaj se,
kakor hitro je mogozhe; objokuj svoje
grehe, in persadevaj si, kar nar bolj
morešh, vezhno svelizhanje sadobiti.
Spovej se vezhkrat; beri vsaki dan ne-
koliko is enih ali drugih svetih bukev,
in zhe je mogozhe, móli vsaki dan
sveti roshenkranz k' zhasti presvete de-
vize Marije; perporozhuj se ji, in pošti
se nji k' zhasti ob sabotah, kolikorkrat

to lahko bres teshave storish; vstavljaj se skuslnjavam in profi Jesusa in Marijo sa gnado in pomozh. Varuj se greslnih perloshnost, in bodi perpravljjen is ljubeshni do Boga tudi svoje shivljenje dati. Vse, kar storimò, de bi vezhnimu terpljenju odsfli, je malo in skorej nizh. Nikdar ni zhlovek prevezh skerben, pravi sveti Bernard, zhe je v' nevarnosti vezhno pogubljen biti, ker sa vezhnost ni nobena previdnost prevelika. Glej koliko pushavnikov je bilo, kteri so v' berlogih in samotnih krajih shiveli, de so peklu odsfli. In kaj tí storish, ki fi she tolikokrat pekel saflushil? Kaj storish sa svoje svelizhanje? O varuj se de ne bosli pogubljen. Sazhni resnizhno Bogu flushiti, in rezi mu: O Gospod! glej, vse hozhem storiti, kar mi sapovedujesh. O sveta deviza Marija! pomagaj mi, in prôfi sa-me!

DOLSHNOSTI

in nauki sa nektare posebne štane.
nove.

I. Dolshnosti sakonskih ljudi.

Kako se morata mosh in shena eden proti drugimu sadershati?

1. **K**er je vsaki zhlovek sato od Boga ustvarjen, de bi Boga sposnal, zhahtil, ljubil, mu flushil in vezhno svelizhan bil: torej sta se tudi mosh in shena sato v' sveti sakon podala, de bi skupej Bogu flushila, ga zhahtila in vezhno svelizhana bila. Sa voljo tega morata eden drugiga s' besedami in s' lepimi sgledi k' zhahti boshji, k' spolnjenju boshjih sapoved, k' miru, in k' svetosti napeljevati.

2. Mosh naj ima svojo sheno sa pomozhnizo, in ne sa deklo. On je fizer glava svoje shené; pa kakor glava drusiga shivota nikoli ne poshkodva, tako tudi mosh ne smé sheni nikoli krivize delati, je ne sanizhevati, ali se ofhabno proti nji obnashati. Mosh in shena sta eno telo; nobeni zhlovek pa svojiga lastniga telefa ne sovrashi. — Verh tega je tudi mosh v' sakonu podoba Jesufa Kristufa; Jesus se pa pergliha jagnjetu. Mosh mora biti tedej pohleven proti svoji sheni, in jo mora ljubiti, kakor je Kristus zerkev, svojo nevesto, ljubil. Snano je pa, de je Jesus Kristus sa svojo zerkev nar teshavnishhi dela, nar hujshhi bolezhine, in she zlo nar sanizhljivshhi smert na krishi preterpel.

3. Shena nasproti mora svojimu moshu v' vsm, kar ni soper boshjo voljo, pokorna biti. *Shené naj bodo svojim moshém podloshne*, pravi sveti Pavel (Efes. 5, 22 - 23.), *kakor Gospodu; sa-kaj mosh je glava shene, kakor je Kristus glava zerkve. Kakor je pa zer-*

kev Kristusu podloshna, tako naj bodo tudi shené svojim moshem v' vsih rezheh (ktere niso soper boshje sapovedi) podloshne. — Komu je nesnano, de je sveta zerkev veliko krishev in teshav, in she zlo nar hujshi preganjanje sa svojiga boshjiga shenina Jesusa Kristusa terpela in she terpi? Ravno tako mora tudi shena vse sopernosti tega shivljenja do smerti sa svojiga moshá s' kerfhanfsko poterpeshljivostjo prenesti.

4. Obá sakonska, mosh in shena, morata eden drugiga resnizhno ljubiti, ter eden od drugiga dobro misliti in govoriti. Nobeden ne sme prevezh fkerbno gledati ali preiskovati, kaj drugi pozhne ali kako se sadershi, ampak njegove dela raji v' dobro islagati, in nobeniga suma ali natolzovanja v' serzu ne imeti. Posebno se morata vsih podpihovavzov in obrekovavzov kakor strupenih kazh varovati, in jih ne v' svojo hisho pushati. Kreg in smerjanje se v' sakonskim stanu ne smé nikoli slishati. Per vsih rezhéh se morata s' kerfhanfsko ljubesnijo in

krotkosti jo pogovoriti; sakaj sovráshin in prepirljiv zhlovek ní nikdar Bogu dopadljiv, ko bi fizer she toliko do-
briga storil.

Mosh bo svojo hudobno sheno loshej s' perjasnimi besedami, kakor s' kregam in smerjanjem poboljšhal. She-
na bo svojiga hudobniga mosha loshej s' molzhanjem in poterpeshljivostjo, kakor s' prepiram in sabavljivimi be-
sedami spreobernila. Zhe vidi shena, de bi njeno besedovanje mosha she bolj raskazhilo, naj tako dolgo zhaka, de bo mosh popolnoma potolashen, in potem ga she le samore s' kershansko ljubesnijo opominjati.

In ker le mir in sprava naf bosh-
jiga dopadajenja vredne storí, in nam boshji shegen perdobí, sato morata mosh in shena eden drugimu persanashati in perjenjevati, eden drusiga slabosti in napazhnosti rada preterpeti, s' kershansko stanovitnostjo do smerti v' svetim sakonu ostati, in ob zhasu nadlog in teshav misliti: Bog vidi ne-
rodno shivljenje mojiga mosha (ali mo-

je shene), in ostane poterpeshljiv, kaj hozhem tedaj jest nepoterpeshljiv biti, ali se jesiti? Bog mene greslnika she toliko let na svetu preterpí, — sato-rej hozhem tudi jest vse slabosti mojiga mosha (ali moje shene) voljno preterpeti. Jesus Kristus je s' poterpeshljivoſtjo sa nas terpel in umerl, torej si hozhem tudi jest s' poterpeshljivoſtjo nebela saflushiti.

5. Zhe Bog sakonskim ne da otrók, ali zhe njih otroke kmalo is tega sveta vsame, ne smeta sato prevezh shalovati, ampak se popolnoma boshji volji podvrezhi. Kar Bog ſtorí, je prav, morata rêzhi, naj se sgodi njegova volja! Boljšhi je ſtarſhem, otrók ne imeti, kakor de bi take otroke imeli, kteri bi jim le shaloſt in britkoſt delali.

6. Kar je moshem in shenam she od sakonskih dolshnoſt in od sakonske sveſtobe potrebno vediti, se tukaj fizer ne more dalej popisati, vender pa naj ſkerbé se v' vſih rezheh s' svojim ſpovednikam poſvetovati, in njegove nauke na tanko ſpolniti, de jim njih

sakonski stan ne bo k' pogubljenju, ampak k' svelizhanju.

II. Od dolshnost gospodarjev in gospodinj.

Kako morajo gospodarji sa srezho in svelizhanje svojih podloshnih skerbeti?

Kershanški gospodarji naj otroke in druge podloshne, ki she niso odrašteni, vezhkrat kershanški nauk isprašujejo. Naj svoje podloshne v' nedeljah in prasniki pridno k' sveti mašhi in h' kershanškemu nauku poshiljajo. Zhe bi pa kateri njih podloshnih domá ostati, in hišni varh biti mogel, naj ga vsaj drugikrat s' saboj v' cerkev in h' kershanškemu nauku vsamejo. Naj tudi ob zhasu boshje flushbe nobeden od njih podloshnih nizh ne prodaja, de ne bodo ljudje od boshjiga zhesjenja in od poslusanja boshje besede sadershevani. Zhe tako gospodarji pred vsem drugim boshjiga kraljestva ishejo, jim bo Bog vse njih

gospodarstvo poshegnal. (Mat. 6, 33.) To naj si samerkajo vsi oshtirji, mesarji, antverharji ali rokodelniki, kupzhevavzi in kramarji, posebno pa vse gospódke, ker bodo mogli na sodnji dan od tega svojimu pravizhnimu sodniku ojstro rajtengo dati. Preprizhani naj bodo, de tisti dobizhek ne pernese frézhe, ki ga ob zhasu boshje slushbe k' shkodi neumerjzozhih dúsh od svoje kupzhiije imajo.

Tudi je lepa navada v' nekterih kershanfskih hishah, de gospodarji ob nedeljah in prasniki pred jushino svojim podloshnim list in evangeli glasno beró, ali pa ga kakimu otroku brati sapovedó.

Brumni gospodarji imajo navado svoje podloshne vprashati, kaj so si od pridige ali od kershanfskiga nauka samerkali, in jim povejo, kar so sami od svojiga duhovniga pastirja slifhali.

Ob nedeljah in prasniki svezher naj gospodarji svojim podloshnim kakke lepe in svete bukve berejo, naj svete pesmi s' njimi pojejo, ali pa naj

se s' njimi kaj svetiga pogovarjajo. Tako shivljenje pernese hihi boshji shegen, kakor Bog sam pravi: *Na vsa-kim kraji, kjer bo spomin mojiga imena, bom jest k' tebi prishel in te poshegnal.* II. Mojs. 20, 24.

Keršhanski gospodarji naj svoje otroke, posle in podloshne uzhé in opominjajo:

1. De bodo vezhkrat sveti krish storili, in sraven rekli: *Jesuf, Marija, Joshef! vam isrozhim svoje serzé in svojo dusho.*

2. De bodo vezhkrat rekli: *Moj Bog, verujem, de si vprizho mene, molim te, in te is vsiga svojiga serza ljubim. Sahvalim te sa vse dobrote, ki si mi jih dodelil. Darujem ti vse misli, besede in dela tega dneva.*

Ali pa: *Terdno sklenem, vse svete odpuštike sadobiti, ktere danf sado-biti morem, in jih Bogu k' zhaſti v' dar pernesem.*

3. De bodo vezhkrat tri zheskena si *Marija* k' zhaſti prezhiſte devize Marije molili, in potem rekli: *O sve-*

ta deviza Marija, moja mati in moje upanje, pod tvojo brambo se podam, in hozhem per tebi shiveti in umreti. Reshi me od greha in dodeli mi svoj sveti shegen.

4. De bodo vsak vezher, kadar se vleshejo, te besede isgovorili: *Umreti bom mogel, pa ne vem kdaj, in ne vem kako, in ne vem kje.*

5. De bodo, kadar koga frezhajo, vselej keršhansko posdravljenje: *Hvaljen bodi Jesus Kristus, poboshno isrekli.*

6. De, kadar jih kaj rasjesi, naj rezhejo: *Moj Gospod Jesus Kristus, dodeli mi poterpeshljivost! Ali pa: O moja mati Marija, varuj me vsih hudih besedi!*

7. De bodo per pregresnih mislih in sheljah vezhkrat besede: *Jesus in Marija! isrekli, in se, zhe je mogozhe, s' shegnano vodo pokropili.*

8. De pred vsakim delam in kadar ura bije naj rezhejo: *O moj Gospod, vse naj se sgodi savoljo tebe! O moj Jesus, vse naj bo tebi k' zhafti! Pred jedjo: O Gospod, poshegnaj té jedi,*

*in mene revniga greslnika. Po jedi:
O Gospod, sahalim te sa to jed, ki
si jo meni, nevrednimu greslniku, dal.*

9. De bodo vselej, preden spat gredo, svojo vest isprashevali, svoje grehe obshalovali, in Boga odpušhanja profili. Tudi naj jim perporozhé vezhkrat sa dushe v' vizah moliti.

Sraven tega do sdaj povedaniga naj tudi hishni gospodarji svoje podloshne opominjajo pogosto sveti krish zhasiti. Zhe je v' njih kraji ali v' domazhi zerkvi sveti krishevi pot, naj jim svetovajo, ga vezhkrat moliti. Ko bi pa tudi v' njih kraji ali v' zerkvi ne bilo krisheviga pota, je vender v' vsaki vasi, v' vsaki zerkvi, in she zlo v' vsaki hishi podoba krishaniga Jesusa. Naj opominjajo svoje podloshne per vsaki nevarnosti, v' vsaki teshavi, in per vsih sopernostih, hitro sveto britko martro pogledati in per krishanim Jesusu tolashbe in pomozhi iskat. Torej bi bilo prav lepo in dobro, ko bi hishni gospodar sam v' tem lep sgled dajal, in bi vsaki dan pred svetim kri-

shem, ki je podoba Jesufa na njem, rekel: *O moj is ljubesni do mene krishani Jesus! tudi jest hozhem is ljubesni do tebe svoj vsakdanji krish rad nositi, ker to je edini pot do tebe. O moj krishani Jesus, is ljubesni do tebe se hozhem vsih grehov varovati! Is ljubesni do tebe hozhem vse svoje sklepe spolniti! Is ljubesni do tebe hozhem rad terpeti. Tudi je dobro k' zhaſti peterim ranam Jesufa Kristusa pet ozhenashev in pet zheshe na ſi Marija pred podobo krishaniga Jesufa inoliti. Kako mora kershanſki goſpodar svoje podloshne greha varovati?*

Kershanſki goſpodar mora svojim podloshnim lepe sglede dajati. Zhe imash sam kakoshno slabo navado, postavim, zhe rad kolneſh, kako boſh svoje podloshne boljſhal, zhe na tebi ravno tiſte napazhnosti vidiſjo, ſavolj kterih jih ſvarish. Tedaj ſi moraſh persadevati ſe sam vſiga odvaditi, kar imash dolshnost per svojih podloshnih ſvariti.

Šrezhen je tisti gospodar, kateri svoje podloshne pregovori vsaj vsaka dva mesza enkrat k' spovedi in k' svetimu obhajilu iti, ker to je nar boljshi perpomozhek vse pregrehe in hudobije v' svoji hishi pokonzhati.

Gospodar naj gleda, zhe vfi njegovi podloshni sjučajno molitev opravijo, in naj jih ne fili tako k' delu, de bi ne mogli vsaj malo zhasa moliti. Svezherno molitev pa naj vfi skupej opravijo, in sraven naj svojo vest isprashajo, kako so dan preshiveli. Naj nobeden pred spat ne gre, kakor potem, ko se je dobro isprashal in grevengo zhes svoje grehe obudil. Tudi pred jedjo in po jedi naj skupej molijo. Lepa kerfhanfska navada je, sveti roshenkranz, zhe ne vsaki dan, vsaj ob sabotah svezher in pred prasniki matere boshje moliti, h' kateri molitvi se she tudi lahko litanije od matere boshje in kakoshne svete pesmi perdenejo.

Kerfhanfski gospodar naj vezhkrat svoje podloshne opomni, de homo mogli vfi umreti, pa de nihzhe ne vé kdaj.

ali ktero uro. Naj jih dalej spomni, de sdajni zhaš nam je le k' temu od Boga odlozhen, de bi sa svoje svelizhanje skerbeli, in de bomo mogli she zlo od vsake nepotrebne besede nekdejrajtingo dati. Naj jim vezhkrat pred ozhi postavi, kako ostuden je vsaki greh, in de je boljshi umreti in vse hudo preterpeti, kakor Boga le en samikrat rasshaliti. Kako se moramo vfiga varovati, kar bi nas lahko v' greh napeljalo, in kako veliko plazhilo bo tisti sadobil, kateri se je serzhnó vsm skushnjavam vstavljaj.

Naj gospodar ne perpuští, de bi njegovi podloshni bres potrebe in posebno svezhér v' druge hishe hodili, ali pa se doma s' drugimi ze le ure nizhemurno pogovarjali. Mora tudi vselej vediti, kdo v' njegovo hisho pride, in kaj ima v' nji opraviti. Naj ne perpušti, de bi njegovi podloshni po dva vkupej spali, she zlo otrokam ne, zhe so vezh ko osem ali deset let stari.

Kteri gospodar resnizhno sheli, de bi njegovi podloshni brumni in dobri

kristjani bili, ne bo perpuštil, de bi v' njegovi hišhi kvartali ali plesali. Svojim hzheram ne bo puštil k' takim kratkozhasnostim hoditi, ktere so jim lahko nevarne. Svezher ali ponozhni zhas sploh ne bo nobeniga svojih podloshnih bres potrebe kam pošiljal.

Posebno naj hišhni gospodar ne terpi, de bi se v' njegovi hišhi kaki greh delal. Taki grehi so, postavim, lenoba, kletuv, perseganje, opravljanje, obrekovanje, nezhišti pogovori, nezhišče dela i. t. d. Naj bo fizer proti vsem v' hišhi ljubesniv, pa per njih grehiv vender ne smé molzhati. Naj ne terpi, de bi se njegovi podloshni med saboj sovrashili, ampak naj skerbi, de bodo vsi v' miru in prijasnosti shiveli.

Kadar hozhejo kershanški starshi svojiga sina ali svojo hzher v' sveti sakon dati, naj ne ishejo le bogastva ali imenitnosti, ampak naj gledajo, kakoshno je sadershanje tistih, s' kterimi jih hozhejo sarozhiti. Naj ne perpušté, de bi shenin in nevesta pred poroko

sama vkupej bila ali v' eni hišhi stanovala. Naj se sploh v' njih hišhi nizh bres njih vednosti ne sgodi.

Kako se mora hišhni gospodar proti svojim poslam sadershati?

Hišhni gospodar svojim poslam ne smé pustiti, de bi ponozhni zhas kam od doma hodili, ali de bi s' persho-nami drusiga spola vkup stanovali, ali pa se kam vkup f-hajali. Ponozhi naj hišho sapre in naj kljuzhe per sebi ima. Pohujshljivim poslam naj slovo da. Gospodar in gospodinja naj vzhasi ponozhi pogledata, zhe so vsi posli, odrasleni finovi in rokodelski tovarshi ali geséli doma ali ne. Naj sta v' tem raji preojstra, kakor predobra, in naj sploh nobeniga ponozhniga vasovanja ne perpustita. V' tem je vsaka persaneshljivošt mèzh, ki neumerjozhe dushe morí, in sami posli bi posneje take gospodarje kleli, kateri bi jim perloshnosti k' grehu ne odvseli.

Kershanški gospodar naj bo všim poslam enako dober, in naj ne ravna s' nobenim neusmiljeno. Naj jih ne

obloshí tako mozhno s' delam, de bi
sjutrej ali svezher moliti ne utegnili.
V' bolesni naj kakor dober ozhe sa
nje skerbí. Naj jim daje o pravim
zhasu saflusheni lon, naj jim daje sa-
dosti jesti in piti, in kar jim je fizer
potrebniga. Naj bo sploh bo^{lj} rado-
daren kakor skop, in bo vselej lahko
sveste posle dobil.

Sadnjizh naj si hifhni gospodar
persadeva, de bodo njegovi posli sveto
vero, svete sakramente, boshjo flush-
bo in vse svete opravila v' zhasi ime-
li, de bodo svoje duhovne uzhenike
radi poslushali in bogali, de bodo sve-
to katolskhko zerkev ljubili, in raji
umerli, kakor de bi nji in njenimu
poglavarju Jesufu Kristufu nesvesti bili.

*Kako se mora kershanski gospodar
proti svojim sosedom sadershati?*

Naj se ne mesha bres potrebe v'
ptuje opravila, ktere njega ne sade-
vajo. Naj ima do ubogih usmiljeno
serze, in naj vsm rad storí, kar bi
v' enakih okolishinah sam sebi shelel.
Naj si persadeva s' svojimi sosedi v'

miru shiveti, in naj rad v' vseh rezheh perjenjuje, dokler je mogozhe. Naj se s' svojimi soperniki rad spravi, in naj raji kakofhno majhino shkodo ali krivizo terpi, kakor de bi se toshevali in pravdali.

Kaj mora hishni gospodar she storiti, de bo dober kristijan in dober gospodar?

Mora svoje nerodno nagnjenje in svoje hude shelje premagovati. Ne sme biti svojoglaven, de bi le sam sebi verjel, ampak se mora v' imenitnih rezheh s' drugimi pametnimi in modrimi moshmi posvetovati. Ne sme svojiga premoshenja s' igranjem ali pijanzhevanjem sapravljati, ampak se, kolikor more, ofhtarije ogibati, ker bi fizer vfi svoji hishi shkodoval. V' svojih opraviilih in sklepih mora biti serzhen in stanoviten, in se ne prezej vsake teshave ustrashiti. Naj rad dela, rad moli, rad is ljubesni do Boga vse sopernosti preterpi, in boshji shegen ga ne bo sapustil.

Kako se mora kershanska gospodinja proti svojim otrokam in podlošnim sadershati?

Kar je bilo sdaj od dolshnost gospodarjev povedano, sadene vezhidel tudi gospodinje; vender pa imajo gospodinje in matere tudi she posebne dolshnosti do svojih otrok in podlošnih.

1. Kershanska mati mora sa zhasno in vezhno srezho svojih otrók skerbeti. Majhinih otrók ne smé ponozhi k' sebi v' posteljo devati, ker bi se lahko nesrezha pergodila, de bi jih v' spanji sadushila, in tako urshoh njih smerti bila. Kadar so otrozi she devet ali deset let stari, je vselej boljshi, de vsak posebej spi, kakor de bi po dva ali she zlo po trije v' eni postelji leshali. Naj tudi mati vedno pasi ali merka, kje so njeni otrozi in kaj delajo.

2. Naj mati svoje otroke vezhkrat Bogu perporozhi in sa-nje móli. Kadar otroka v' sibel deva ali is sibili jemlje, naj ga sasnamova s' svetim kishem, ali pa naj ga she tudi s' shegnano vodo pokropi. Kakor hitro sazhne

otrok govoriti, naj ga prezej sazhne moliti uzhiti. Naj ga nauzhi krish delati, ter ozhenafh in zhesfhenaf si Marija moliti. Kadar se otrok sazhne svoje pameti savedati, naj ga nauzhi, de je en Bog v' treh pershonah, de Bog vse dobro s' dobrim, vse hudo s' hudim povrazhuje, de je Bog Šin sa naf zhlovek postal in naf je odreshil, de zhloveshka dusha nikoli ne umerje, de bres boshje gnade ne moremo nizh sa svelizhanje saflushljiviga storiti i. t. d. Kerfshanska mati mora tudi fkerbeti, de njeni otrozi vselej sjutrej in svezher, pred jedjo in po jedi molijo. Jih mora s' saboj v' zerkev jemati, in fkerbeti, de se tam prav sadershé. Naj svojim otrokam vezhkrat rezhe, kar je sveta kraljiza Blanka svoji mu majhnimu finu Ludviku rekla: „Moj otrok! raji bi vidila, de bi umerl, kakor de bi Boga s' kterim graham rasshalil.“

3. Zhe so otrozi hudobni, nepokorni, terdovratni ali leni, jih ne sme kleti in rotiti, de se tudi otrozi kletve

in rotenja ne navadijo, ampak jih mora s' ojštroſtjo ſvariti, in zhe ſe ne poboljšhajo, naj jih s' ſhibo ſhtrafa, pa ne v' nagli jeſi, ampak kadar je njeno ſerze ſpet mirno in potolaſheno. *Kdor ſhibe varuje, ne ljubi ſvojiga otroka*, pravi ſveto piſmo. Zhe kerſhanska mati ſvoje otroke v' ſtrahu boſhjim in po naukih kerſhanske vere iſredí, bodo otrozi njena tolaſhba, bodo prijatli boſhji, in veſelje angeljev.

4. Kadar ſo otrozi ſhe bolj odraſheni, mora mati ſvojimu moſhu pomagati jih kerſhansko iſrediti in v' vſim dobrim poduſhiti. Švojim odraſhenim hzheram ne ſmé puſtiti kakorſhno poſebno prijaſnoſt s' moſhkimi imeti, jih ne ſmé ſvezher ali ponoſhi v' druge hiſhe puſhati, in jih mora vſih greſhnih perloſhnoſt varovati. Tu di jim ne ſmé puſtiti, de bi nizhe murnoſt ljubile in ſe prevezh liſhpale ali pohujſhljivo oblazhile. Zhe mati pervoli, de bi njena hzhi v' ſveti ſakon ſtopila, ji mora k' temu potrebné

nauke dati, in je s' njenim prihodnjim sheninam ne sme same pufhati.

Kar ima mati ali hishna gospodinja proti svojim hzheram spolniti, ravno to naj spolni tudi proti svojim deklam. Tudi na-nje mora merkati, in jim nizh ne perpuštiti, kar bi njih dusham shkodovalo.

Sploh si morate vfi gospodarji in gospodinje, starshi in oblastniki samerkati, de ste dolshni sa vse dushe, ktere so vam isrozhene, skerbeti, in de bote mogli po nauku svetiga Pavla od njih najtengo dati. (Hebr. 13, 17.) Njih dushe so s' drago kervjo Jesusa Kristusa odkupljene. Kako velike shtrasenge bi se tedaj vredne storili, zhe bi bili urshoh, de bi bila zena Jesusove kervi per njih sgubljena!

III. Dolshnosti, ki jih imajo otrozi proti svojim starshem.

„Spofhtúj svojiga ozheta in svojo mater, de bosh dolgo shivel, in de ti bo dobro na semlji.“

1. Otrozi so svojim staršhem spošhtovanje dolžni. Nobeni stan in nobena flushba jih od te dolžnosti ne odveshe. Sato morajo s' svojimi staršhi vselej s' lepimi besedami in prijasno govoriti, zhe bi jim ravno staršhi kakofhno krivizo delali. Nikoli se ne smejo s' njimi prepirati, jih ne smerjati ali sanizhevati, in se ne njih nevednosti, revshine, ali njih niskiga stanu framovati, kakor se tudi Jesus svoje revne matere in svojiga revniga varha ali rejniga ozheta ni framoval.

2. Otrozi so dolžni svojim staršhem v' vsem pokorni biti, kar ni soper boshjo voljo. Posebno jih morajo slushati ali bogati, kader jim kaj sapovedo, kar je k' njih svelizhanju, ali pa jim kaj prepovedo, kar njih dušham shkodova. Ker otrozi sami vedo, de se tišti staršhi per Bogu mozhno pregreshé, kateri svojih otrók k' dobrimu ne napeljujejo, sakaj bi tedaj svojim staršhem samerili, zhe svoje dolžnosti storé, h' katerim jih njih vest veshe, in svoje otroke svaré in opominjajo? Ali mar

hozhejo, de bi starshi savolj njih pogubljeni bili, in vezhno v' peklu goreli?

3. Otrozi so svojim starshem resnizhno ljubesen dolshní. Sa Bogam so starshi nar vezhi dobrotniki svojih otrók. Premisli, o moj otrok, koliko teshav in nadlog je tvoja mati savoljo tebe preterpeti mogla, ko si she sam nizh pomagati nifi mogel. Koliko zhasa te je pestovala in dojila, kako velikokrat savolj tebe ní spala. Premisli, koliko truda in skerbi je tvoj ozhe savolj tebe imel, de ti je shivesh, oblazhilo, in druge potrebne rezhi perdobil. Glej, Bog sam te v' svetim pismu opominja (Sir. 7, 29.): *Sposhtuj svojiga ozheta is vsiga serzá, in ne posabi sdihljejev svoje matere. — Poverni jim, kar so ti dobriga storili.*

O moj ljubi sin! o moja ljuba hzhi! premisli, de preklestvo zhes-se in zhes svoje otroke nakopavash, zhe s' svojimi starshi neusmiljeno ravnash, ali pa jih she sanizhujesh, jim kljubujesh, in jim v' potrebi ne pomagash. Spomni se sgledov brumniga Tobijata, Egip-

tovskega Joshefa in drugih svetnikov, in premisli, de je Bog te svete ljudi savolj njih otrozhje ljubeshi she na semlji obilno shegnal in po smerti vezhno frezhne storil.

4. Otrozi ne smejo bres vednosti in pervoljenja starshhev v' nobeni stan, posebno v' sveti sakon ne, stopiti, zhe jih veliki in imenitni urshohi ne perfilijo drugazhi delati. Svojim starshhem morajo, kar je mogozhe, per njih gospodarstvu pomagati, njih persadevanje podperati, njih skerbí in teshave polajshati, jih v' starosti ali v' nadlogah nikdar ne smejo sapustiti, in jim tega nikdar ne odtegovati, kar so jim dolshni odrajtovati, ampak jim morajo she obilnishí dajati, kakor jim je isgovorjeno, de bodo obilnishí shegen od Boga sadobili. — V' bolesni morajo starshhem pomagati, jim s' resnizhno ljubeshnijo strezhi, jim sdavnika preskerbeti, in po njih duhovniga pastirja poslati, de so s' svetimi sakramenti prevideni. Po njih smerti morajo skerbeti, de so, kakor se njih stanu spo-

dóbi, s' zhaſtjo pokopani, in morajo njih duſham s' molitvijo, s' ſvetimi maſhami, in s' vbogajme dajanjem pomagati. Tudi morajo na tanko njih sadnjo voljo ſpolniti, vſaki dan sa-nje moliti, vzhaſi njih grob obiſkati, in ſi persadevati s' kerſhanſkim ſhivljenjem ſvojim ſtarſhem ſhe po njih ſmerti zhaſt delati.

IV. Dolſhnoſti poſlov in vſih podloſhnih.

1. *Hlapzi in ſluſhabniki! Bodite ſvojimu goſpodarju pokorni s' ſtraham in trepetam, v' priproſtoſti ſvojiga ſerza, kakor Jeſuſu Kriſtuſu, — ker veſte, de bo vſak po ſvojih delih plazhilo prejel. (Efes. 6, 5-8.)* Zhe tedej, o kerſhanſki hlapzi, dekle in ſluſhabniki, per ſvojih goſpodarjih, goſpodinjah in oblaſtnikih kaj hudiga vidite, ne miſlite, de jim ſavoljo tega niſte dolſhni pokorni biti, kadar vam kaj ſapovedó, ampak le to morate vediti, de njih hudobnih del nik-

dar ne smete posnemati. Sato pravi sveti Peter: *Bodite, o hlapzi, svojim gospodarjem s' vsim strahom pokorni, ne samo dobrim in pohlevnim, ampak tudi hudim in zhmernim.* (1. Petr. 2, 18.) Zhe bi vam pa kaj pregreshniga sapovedali, ali zhe bi vas k' hudimu napeljevali, takrat jih ne bogajte, ampak vstavljajte se vsimu hudimu, ker zhloveshka prijasnost le od danš do jutri terpi, boshja gnada pa ostane vekomej. *Ne bojte se tistih, kateri telo umore, dushe pa ne morejo umoriti, temuzh bojte se veliko bolj tistiga, kateri lahko dusho in truplo vezhno pogubi.* (Mat. 10, 28.) Sapustite raji, kakor hitro je mogozhe, tako nevarno flushbo, in mislite: Kaj mi pomaga ves svet sadobiti, na svoji dushi pa shkodo terpeti?

2. Ne posabite, de zhloveki, kateri so otrozi Adama in Eve, so k' delu obsojeni. Bodite tedej pridni in delavni. Kdor pridno dela, nima zhafagreshiti, in si veliko saflushenje per Bogu sadobi, zhe per vsakim delu

rezhe: Naj bo to delo Bogu k' zhaſti. Kdor s' takimi miſlimi dela, on smirej moli. Lepa in hvale vredna nava-da bi bila, zhe bi per ſvojim delu vezhkrat ſvete peſmi peli. Varujte ſe pa nezhiſtih ali klaſarſkih peſem.

Nikdar ſe ne pregreſhite s' oprav-ljanjem, s' obrekovanjem, ali s' krivim prizhevanjem. Varujte ſe, de ne bote goſpodarjevim otrokam ali kterimu ſvo-jih tovarſhev k' nezhiſtoſti, k' tatvini, ali k' drugim greham perpomogli; ſizer bote kakor pravi duſhni ubijavzi od ſhi-viga Boga ſojeni. Varujte ſe tudi ſami teh grehov, in ogibajte ſe ſavoljo tega ſkerbno greſhnih perloſhnoſt in nevar-nih tovarſhij. Varujte ſe pijanzhevanja, de ne bote zhaſno in vezhno neſrezhni.

Polvezhújte poſebno nedelje in praſnike, in premiſlite vezhkrat: Kaj bi pomagalo revnimu poſlu ali ſlu-shabniku, zhe bi s' velikim trudem vſak teden nekoliko dnarjev perdobil, zhe bi pa sraven tega s' raſujsdanim in nezhiſtim govorjenjem, s' igro in pijanoſtjo, s' pleſam in raſfajanjem, ali

pa s' drugimi grehi drago prijasnost
Jesusa Kristusa, nebeshko kraljestvo,
in boshjo gnado sapravit in sgubil?

V. Od sadershanja prosthil lju- di obojiga spola.

*To je boshja volja: Vashe posve-
zhenje, de se nezhistosti sdershite, in
de vsaki smed vas svoje telo v' sve-
tosti in zhashti ohrani, ne pa v' ger-
dih sheljah, kakor malikovavzi, kateri
Boga ne sposnajo. (I. Tef. 4, 3.)*

1. Nizh ni prostimu stanu tako k'
nezhashti, kakor pregreha nezhistosti.
Posvetni ljudje mislijo, de je nezhistost
le slabost zhloveshke natore, in de
torej ní tako velik greh. Vse druga-
zhi nas pa sveta vera ali nauk Jesufov
uzhi. Ta nas uzhi, de ta shivinska
hudobija stori nezhasht Bogu, nashimu
nar vikshimu Gospodu, Jesusu Kristusu,
nashimu odresheniku in svelizharju,
in svetimu Duhu, nashimu posvezhe-
vavzu. Nezhistnik stori nezhasht Bogu,
svojimu nar vikshimu Gospodu, ker

stvarjeno rezh, do ktere ima posebno nagnjenje, kakor malika zhaſtí in móli; svoji hudobni ſtraſti ali ſvojimu hudi-
mu nagnjenju daruje ſvoj pokoj, ſvoje
sdravje, ſvojo zhaſt, ſvoje premoſhe-
nje in gnado boſhjo, ali ſhivljenje
ſvoje duſhe. Njegovo ſerzé ne ſluſhi
vezh Bogu, ampak ſtvarjeni rézhi,
kteri vſe ſvoje miſli in ſhelje v' dar
perneſe. Ali to ní velika hudobija in
neisrezhena nehvaleſhnoſt proti Bogu?
— Nezhiſtnik ſtorí nezhaſt Jeſusu Kri-
ſtufu, kateri je naſh poglavar in odre-
ſhenik. *Ali ne veſte*, pravi ſ. Pavel,
de ſo vaſhe teleſa udje Jeſufa Kri-
ſtufa? (I. Kor. 6, 15.) Ali niſmo po-
ſtali per ſvetim kerſtu otrozi boſhji,
bratje Jeſufa Kriſtufa, erbi njegoviga
kraljeſtva, in udje njegoviga teleſa?
Kako ſlo tedej nezhiſtnik ude Jeſufa
Kriſtufa ſanizhuje! — Nezhiſtnik ſtorí
ſadnjizh nezhaſt ſvetimu Duhu. *Ali*
ne veſte, pravi ſveti Pavel, *de ſo va-*
ſhi udje tempelj ſvetiga Duha, kateri
v' vaſ prebiva? (I. Kor. 6, 19.) Kri-
ſtijan pa, ki ſe ſoper zhiſtoſt pregre-

shí, isshene svetiga Duha is svojiga serza, in nezhistimu duhu v' njem prostor storí.

2. Zhe pa hozhesh, o mladost, velikost tega greha she bolj sposnati, premisli shtrafenge, s' kterimi je Bog she vezhkrat ljudí savoljo tega greha shtrafoval. — Odpri bukve svetiga pisma in bosh najdla, de je Bog vse zhloveshtvo sunej Noetove drushine s' sploshnim potopam pokonzhal, in de se je to nar bolj savoljo nezhistosti sgodilo. Dalje bosh najdla, de so bile savoljo te pregrehe mesta Šodoma in Gomora s' ognjem od nebes poshgane. Štirdeset tavshent Israelzov je bilo po boshjim ukasu v' pushavi umorjenih, ker so s' hzherami Moabitov greshili. Her in Onan sta bila savoljo te pregrehe s' smertjo shtrafana, in sedem mosh Šare, ktera je bila potem Tobijatova shena, je bilo savolj nesdershljivosti od hudizha umorjenih. — Kako velik greh mora tedej nezhistost biti, ktero neskonzhno sveti in pravizhni Bog tako zherti in shtrafuje! Pa vse

te shtrafenge, kakorkoli velike so, vendar she niso nizh proti tistim shtrafengam, ktere je Bog nezhistnikam v prihodnjim shivljenji perpravil. Sato je tudi zerkev v' starih zhasih sapovedovala, de so mogli nezhistniki sedem let, presheshtniki pa petnajst let pokoro delati.

3. Ta greh je pa tudi sato grosno nevaren, ker vse, kar zhlovek s' premislikam in radovoljno soper zhistost storí, je skorej vselej smerten greh. Kolikor bolj je zhlovek k' temu grehu nagnjen, toliko loshej va-nj pervoli, in se tako, zhe ravno ne v' djanji, vender v' svoji volji pregreshi. She nezhiste misli, zhe zhlovek nad njimi radovoljno dopadajenje ima, in nezhiste shelje, zhe vanje pervoli, so velik greh.

4. Premisli tedej, o mladost, koliko grehov soper zhistost je lahko v' mislih in sheljah storjenih, zhe se proste pershone obojiga spola vkupej shajajo, zhe pleshejo, in se v' druge gresne perloshnosti bres skerbí po-

dajajo. Zhe fi ravno sam, o zhlovek, vender nikdar ne posabi, de te Bog povsod vidi, in de je tvoje telo tempelj svetiga Duha.

5. Sadnjizh, o mladost, bres vednosti in pervoljenja staršhev ne obetaj nobenimu, de hozhefh s' njim v' sveti sakon stopiti. Take obljube so nespametne in nevarne. Vezh mladih ljudi je bilo she s' tem premotenih, de so se premalo slabe tovarshije ogibali, in de so bili v' velike pregrehe sapeljani.

O mladenzh! O dekliza! Zhe hozhefh ref v' sveti sakon stopiti, samerkaj fi te nauke:

1. Profi Boga, de bi te per isvoljenji prihodnje neveste ali prihodnjiga shenina rasvetlil.

2. Ne glej toliko na premoshenje, kakor na lepo sadershanje.

3. Posvetúj se s' svojimi staršhi ali pa s' drugimi pametnimi ljudmi.

4. Tudi po storjeni obljudi sakona, dokler ništa porozhena, se varuj vsake greshne perloshnosti in vsih nezhistih misel.

5. Pred poroko se zhisto in sgre-
vano vseh svojih grehov spovej, in zhe
je mogoče, opravi dolgo spoved, to
je, spoved od vfiga svojiga shivljenja.

Sploh si persadevaj, o kershanska
mladost, svoje serzé in svoje teló zhi-
sto ohraniti. *Sreznhi so tisti, ki so*
zhistiga serza, ker bodo Boga gledali,
pravi Jesus Kristus.

Kako se morajo posebno kershanske
deklize sadershati?

O dekliza! nedolshnost je tvoj nar-
boljsi fhaz ali saklad tukaj na semlji.
Rajshi morash umreti, kakor de bi
ta fhaz sgubila. De ga ne bosh sgu-
bila, varuj se vsake greshne perlosh-
nosti. Vojskuj se, kakor junákina, v'
vsaki nevarnosti, ktere se ne moresh
ogniti, sa ohranjenje svoje zhistosti.
Poslushi se vseh perpomozhkov, kteri
te samorejo pred sapeljevanjem obva-
rovati. Premaguj vse svoje hude she-
ljé, in prosi vedno Boga, de bi ti v'
tem vojskovanji s' svojo gnado pomagál.

1. Varuj se pervizh *nizhemurno-*
sti ali prevelikih sheljá svetu dopa-

sti. Tvoje nar vezhi persadevanje mora biti Bogu dopasti. Zhe Bogu dopadesh, tudi vsm nebeshkim prebivavzam in vsm dobrim ljudem dopadesh. Ne sheli telesne lopote, ampak sheli dushno lepoto.

2. Drugizh se varuj *nizhemernosti v' obléki*. *Osalshta shenskih*, pravi sveti Peter, *naj ne bo sunanja: v' skravshanih laséh, ali v' slati lepoti, ali v' lepim oblazhilu, ampak skriti zhlovek serza: v' neminljivosti voljniga in pohlevniga duhá, kateri je bogat per Bogu.* (I. Petr. 3, 3-4.) Poboshne ali brumne deklize ne shelé, de bi drugi ljudje lepoto njih oblazhila ogledovali, in si ne persadevajo s' nizhemerno nosho komu dopasti. *Prijetnost je goljfiiva, in lepota je nizhemerna*, pravi sveto pismo (Prip. 31, 30.), *shena pa, ktera se Boga boji, je hvale vredna.*

O kerfhanške deklize! zhe ste se v' tem pregresihle, sposnajte svojo nespamet in poboljšajte se.

3. Tretjizh se varuj *neprevidnosti v' pogledih, v' sadershanji in v' govorjenji*. Pefnemaj, o dekliza, kar sveti Ambrosh od presvete devize Marije pishe. Ta presveta deviza, pravi sveti Ambrosh, ní imela nizh neprijasniga v' pogledih, nizh presherniga v' govorjenji, nizh rasujsdaniga v' sadershanji. Tudi tvoji pogledi naj bodo nedolshni. Šveti prerok David je molil: *Odverni, o Bog, moje ozhi, de ne bodo nizhemernosti vidile*. Ps. 118, 37. Šveti mladenzh Alojsi je bil vezh let v' hishi Šhpanfke kraljize, pa je ní posnal. Tvoje govorjenje naj bo pametno in poshteno. Kdor veliko govori, pravi Šalomon, se teshko greha obvaruje.

4. Varuj se zhetertizh *slabih tovarshij*. *Slabe tovarshije popazhijo dobro sadershanje, in kdor se smole dotakne, se ga prime*, pravi modri Širah. Pléf, bali in komedije so sa deklize nevarne in shkodljive rezhi. Kadar dekliza pléfhe, umori svojo nedolshnost, in kadar od plesa domu gre,

jo pokople. Perva stopnja k' plesu je perva stopnja k' grehu. Ne hodi, o dekliza, svezher sama od doma, in varuj se vseh tovarshij, s-hodov in kratkozhafnost, per kterih bi se mogla framovati, in kjer ní vse spodobno.

5. Ogibaj se petizh *prevezh pogostniga in nepotrebniga pezhanja s' moshkimi*. Kmalo iskra v' serze pade, is iskre pride plamen, in plamen shge in zera. Ne upaj nikdar slepimu nagnjenju do kteriga zhloveka, ker nagnjenje je slepó, in slepí. Šamo bég te samore greha obvarovati. Ne bodi bres potrebe nikdar sama per kterim moshkim. Kdor nevarnost ljubi, v' nevarnosti pogine. Ne jemlji od moshkih darov ali shenkeng. Ne prodajaj shaza nedolshnosti sa slabo in nizhemurno rezh. Premisli, de je Bog sadosti bogat, ti she kaj lepsziga v' nebesih dati. Poklizhi v' vsaki skushnjavi in nevarnosti Boga na pomozh, in ostani stanovitna. Rajshi vse sanizhevanje in sasmehovanje preterpi, kakor de bi v' kaj hudiga pervolila. Zhe si

fama ne vesh svetovati, kako bi ti ali uni nevarnosti odshla, povej staršem ali svojim naprej postavljenim. Zhe je ktera flushba tvoji nedolshnosti nevarna, se pertoshi gospodarju ali gospodinji; zhe bi to ne pomagalo, sapusti tako flushbo. Zhe ktera tvojih tovarshiz rasujsdano shivi, posvari jo, in zhe se ne poboljsa, povej njenim staršem ali naprej postavljenim, kar od nje pohujshljiviga vesh. Imej prihodnost v' spominu in misli si nefrezho, v' ktero bi lahko prishla, zhe bi se sadošti ne varovala. Sa rasujsdano mladostjo pride shaloštna starost. Persadevaj si, de bosh, zhe ti je namenjeno kdej v' sveti sakon stopiti, kakor zhistá deviza pred altar Jesusov k' poroki stopila, ali pa, zhe smirej v' prostim ali ledig stanu ostanesh, de bosh shaz devishtva s' saboj v' grob vsela, in v' nebesh krono devishtva sadobila.

OD SAKRAMENTA

svete pokore.

Zhe se svojih grehov spovemo. je Bog svest in pravizhen, de nam nafhe grehe odpusti, in naf od vse krivize ozhisti. 1. Jan. 1.

Bog, kteri je neskonzhno usmiljen, in slabost zhloveshke natore posná, je smirej perpravljen, greslnika, kteri se resnizhno spreoberne, sopet v' svojo gnado vseti. Savolj tega svojiga neskonzhniga usmiljenja je Bog sakrament svete pokore postavil, de bi tisti ljudje sopet shivljenje gnade sadobili, kteri so ga po svetim kerstu sgubili. Ta sakrament je sa zhloveka, ki po svetim kerstu v' smerten greh pade, edini perpomozhek, kteri ga samore vezhne smerti obvarovati.

Vsak sakrament je vidno snamenje nevidne gnade boshje, od Jesusa Kristusa k' nashimu polvezhevanju postavljeno.

1. Vidno snamenje nevidne gnade boshje so per sakramentu svete pokore besede odvése, ki jih duhoven zhegrešhnika isgovori: *Jest te odveshem od tvojih grehov v' imenu Ozheta in Sina in svetiga Duha*; in tudi snamenje snotranje shalošti, ki jo spokornik savolj svojih grehov ima.

2. Nevidna posebna gnada tega sakramenta je odpushtenje grehov.

3. Duhovni so delivzi tega svetiga sakramenta, pa morajo od svojiga shkofa posebno pravizo k' temu prejeti, ali v' to pooblasteni biti.

4. Aposteljnám, in torej tudi njim nastopnikám, shkofám in masšhnikám, je dal Jesus Kristus oblast grehe odpushtati, ker jim je rekel: *Prejmite svetiga Duha, kterim bote grehe odpustili, jim bodo odpushteni; kterim jih bote sadershali, jim bodo sadershani*. S' temi besedami je Jesus svojim

aposteljnām in njih nastópnikām sa-
povedal, de naj bodo sodniki greslh-
nikov, de naj rasfodijo, kateri greslh-
niki so odvese vredni, in kateri ne; in
jim je obljubil, de kar bodo po ti
svoji oblasti na semlji storili, to bo
tudi on sam v' nebefih poterdil.

Is tega se vidi, de mora spoved-
nik stan greslhnika dobro posnati, zhe
hozhe rasfoditi, ali je odvese vreden
ali ne, in de ga ne more po oblasti
od Jesusa sadobljeni od njegovih gre-
hov odvesati, dokler ní od té vrednosti
preprizhan. Savoljo tega besede Je-
susove, s' kterimi je svojim apostelj-
nam in njih nastópnikām oblast dal
grehe odpufhati ali pa perdershevati,
tudi greslhniku dolshnost naloshé, svoje
gréhe spovedniku povedatí, ali se jih
spovedati, in se spovednikovi sodbi pod-
vrezhi. Tedej je spoved potreben in
imeniten del sakramenta svete pokore.
*Kaj sadobimo skos sakrament svete
pokore?*

Dobrote, ki jih imamo od sakra-
menta svete pokore, so prav velike. S'

Rimskim katehismam se lahko rezhe, de skorej vsa brumnost, svetoſt in bogabojezhnost, ki je po boshjim uſmiljenji per kristjanih, pride od ſpovedi in od ſakramenta ſvete pokoro. Poſebno nam ta ſakrament dodeli:

1. Odpuſhenje grehov. Zhe ſe je ſpokornik vſih ſvojih grehov odkriſerzhno in ſgrevano ſpovedal, in zhe je ſpovednik zhes-nj iſrekel: *Odveſhem te od tvojih grehov*, ſo mu reſnizhno per Bogu vſe hudobije ſa zelo vezhnoſt odpuſhene. Kakorhno tolashbo bo imel tedej kristjan v' ſmertni uri in na ſodnji dan, zhe ſe ſvojih grehov prav ſpové!

2. Drugizh ta ſakrament ſpokorniku dodeli poſvezhujozho gnado, prijaſnoſt boshjo, in pravizo do nebeſh-kiga kraljeſtva. Kako velika neſrezha ſe ſhe zhloveku ſdi poſvetno premoſhenje ſgubiti, ſe kakimu imenitnimu oblaſtniku ſameriti, ali per njem v' ſovraſhtvo priti! Ali bi tedej mogli ſavolj ſgube gnade boshje in vezhniga ſvelizhanja bres ſkerbi biti?

3. V' tretje nam ta sakrament dodeli odpushtanje vezhnih shtrafeng. *Nizh ní pogubljenja vredniga per tistih, ki so v' Kristusu Jesusu*, pravi sveti Pavel.

4. V' zheterto ta sakrament stori, de tiste dobre dela, ki smo jih pred greham v' stanu gnade boshje opravi-li, sopet svoje saflushenje imajo. Koliko si persadevamo, de sgubljene zhas-ne rezhí spet sadobimo! Kako bi se nam samoglo tedej ktero opravilo pre-teshavno sdeti, per katerim bogastvo vezhniga shivljenja sopet najdemo!

5. Petizh nam ta sakrament mozh in terdnost sadobí, de se varujemo, se spet v' greh poverniti, in de v' zhednosti stanovitni ostanemo. O kako veliko gresnikov je she bilo, kateri so v' tem sakramentu nar boljshi bram-bo soper svoje strasti ali hude nagnje-nja, in nar boljshi sdravílo svojih dush-nih ran najdli!

6. V' shesto ta sakrament zhloveku sgubljeno dushno tolashtvo in mir vestí spet dodelí. Sveto pismo in lastna skush-nja nas uzhi, de gresniki nimajo

miru, in de je njih shivljenje polno nepokoja in britkost. Kako veliko ljudi je pa, kateri morajo sami poterjati, de po spovedi in sadobljeni odvesi je vsa njih britkost in smotnjava minila, in de so tako veliko tolashbo obzhutili, kakor de bi bili v' nebefih.

7. Sadnjizh je ta sakrament filno velika dobrota sa vso zhloveshko drushbo, ker v' nji mir, spravo in pravizo ohrani. Koliko grehov krivize, nezhistosti in sovrashtva je bilo she v' tem sakramentu sadushenih! Zhe v' nektarih zhasih posebno velike hudobije zhloveshtvo s' nadlogami in vsmi hudim napolnijo, se to vselej takrat sgoti, kadar ljudje spoved sanizhujejo ali slabo opravljajo. Zhes ktere ljudi se morajo dushni pastirji nar bolj savoljo njih grehov pertoshiti? Zhes tiste, ki malokdej k' spovedi pridejo, ali pa she spoved popolnoma opusté. Tisti kristjani, kateri komej enkrat v' letu, in she takrat s' merslim serzam k' spovedi gredo, so navadno hudobni. Tedej je resnizhno, de sakrament svete

pokore neisrezheno veliko dobriga vsi-
mu zhloveshtvu pernese.

Kdor hozhe ta sakrament vredno
prejeti, mora svojo vest dobro ispra-
shati, grevengo zhes grehe in terden
sklep poboljšhanja imeti, se spovedati
in odveso sadobiti, in sa svoje grehe
sadoštiti ali se pokoriti.

I. Od isprashevanja vesti.

Med nespokornimi gresniki je
nar vezh takih, kteri se sato ne spo-
koré, ker sami sebe ne posnajo. Taki
gresniki sami sebe slepé, ker misli-
jo, de njih dela niso hudobne. V'
sposnanji boshjih sapoved in dolshnost
svojiga stanu so popolnoma nevedni;
hrepené le po zhasnih rezheh in po-
svetnim veselji; so mlazhni in bres
vse skerbi sa dúshne rezhi, tako de
vse sposnanje boshje sgubé; in desi-
ravno niso ubijavzi in tatje, desiravno
imajo she kakoshne natorne zhedno-
sti, kakor neverniki, in desiravno se
poshteni ljudje imenujejo: vender niso

Bogu dopadljivi in dobri kristjani. Taki ljudje per spovedi ne vedó nizeh povedati. Ali so morebiti nedolshni in bres greha? O niso ne, ampak le sami sebe prav ne sposnajo, ker odkritoserzhno isprashevanje svoje vesti popolnoma is nemar pushajo. In kateri kristjani so navadno v' svojih ozheh tako pravizhni? Nar bolj tisti, ki po enkrat v' letu k' spovedi hodijo, ali pa she vezh let k' spovedi ne gredo, in ki svojih dolshnost zlo nizeh ne posnajo. Ti she druge ljudi sapeljujejo in motijo, ker pravijo: „Oh, to in to ni nizeh greh“, — ali: „To hozhem jest na-se vseti“ — ali: „Ménde ja tudi jest vem, kaj je prav ali ne“. Vsi ti, zhe jih spovednik prav isprasha, in zhe resnizo govoré, se najdejo veliki gresniki in polni hudobij. Sposnanje samiga sebe je gnada boshja, sa ktero je sveti Avgushtin profil, ko je rekel: O Gospod, dodeli, de bom tebe in sebe sposnal! Zhe hozhesht tedej, o kristjan, sebe samiga

prav sposnati, proti svetiga Duha sagnado in rasvetljenje.

Koliko zhasa je treba vesti isprafhevati?

1. Per isprafhevanji vesti se moramo toliko zhasa muditi, in si toliko persadevati, kakor per drugih imenitnih opravlilih, na kterih je veliko leshezhe. Kaj bi storil zhlovek, kteri bi se s' svojim sopernikom pravdal, in kteri bi vedel, de zhe pravdo sgubi, bo ob vse svoje premoshenje prishel? Kako fkerbno bi vsiga iskal, kar bi mu samoglo pomagati! Ali panisi, o zhlovek, s' smertnim greham pravizo do nebes sgubil? Ta spoved, ki jo mislish sdaj opraviti, in savolj ktere ti je treba vesti isprafhati, te bo morebiti v' nebesa ali pa v' pekel perpravila, ker je morebiti sadnja v' tvojim shivljenji.

2. Koliko zhasa ti je treba vesti isprafhevati, se ne more na tanko povedati. Kdor ima obzhutljivo in bojezhno vesti, mu ni treba prevezh v' fkerbi biti, ker se gotovo velikih grehov

lahko spomni, savoljo odpuštljivih grehov pa, zhe bi ravno kteriga posabil, njegova spoved ni nevredna ali bres sadú.

3. Kdor pa vef v' grehih vtopljen shivi, komej enkrat vsako leto k' spovedi gre, in skorej per vsaki perloshnosti boshjo postavo prelomi, — ne sme dovoljin biti, de bi le nekoliko zhafa vest isprasheval. On naj she nekoliko dni pred spovedjo isprashevanje svoje vesti sazhne, in naj se dobro spomni, v' ktere kraje je hodil, s' kterimi ljudmi je vkupej bil, kakoshne opravila je imel i. t. d.; ker zhe bi tega ne storil, bi le neraslozhno sméf grehov bres perstavka shtevila, forte in okolishin per spovedi povedal.

4. Ker je pa veliko ljudi, kteri svojo vest le po verhu isprashujejo, se torej tudi le malo grehov per spovedi obtoshijo. Koliko je kupzhevavzov ali rokodelnikov, kteri bi, zhe bi do dna svoje vesti shli, marfikterolash, goljsijo in krivizo najdli. Pa zhe bi tako svojo vest preiskali, bi mogli ptuje, krivizhno blagó nasaj dati, bi

svoje premoshenje pomanjšhali, — in sato grehov svojiga serza nozheje viditi. Veliko ljudi je, kateri svojih nespodobnost in nesramnost nozhejo preiskati, sato ker se nozhejo poboljšhati, in si she persadevajo se preprizhati, de to, kar delajo, ni greh.

Zhe hozhesh, o kristjan, sakrament svete pokore vredno in k' svojimu pridu prejeti, isprashuj svojo vest s' tako skerbjo, kakor de bi ti bilo prezej potlej k' sodbi Jesusa Kristusa stopiti. Misli se vprizho Jesusa, svojiga sodnika, in sodi se sam, de ne bosh od njega v' vezhni ogenj obsojen.

II. Od grevenge in terdniga sklépa.

Grevenga je snotranja shalost savorlj boshjiga rasshaljenja, sklenjena s' terdnim sklepan Boga ne vezh rasshaliti. Vender pa ni potrebno, de bi mogla ta shalost obstati v' bolezhim obzhutleji, ampak mora obstati v' zhesnatornim studenji greha.

Grevenga je slo potrebna k' pravi pokori, tako de spovednik nikdar gresnika odvesati ne more, kateri nima nobeniga snamenja prave grevence. Zhe bi gresnik bres prave grevence odvesan bil, bi mu odvesa nizh ne pomagala. Torej tisti gresniki nespa-
metno ravnajo, kateri se pertoshijo, zhe jim moder in bogabojezh spovednik savolj pomankanja prave grevence odvese ne da. Sveti Gregor pravi: Kdor se is serza ne spreoberne, mu spoved nizh ne pomaga. O koliko je kristjanov, kateri savolj pomankanja grevence nevredne spovedi opravljajo! Savolj nevednosti gresnikov in pa savolj njih flabe grevence je delo spovednika nar teshavnishi. Kako teshko in britko se mora namrezh spovedniku sdeti, zhe vidi, de gresnik s' merslim in neomezhenim serzam k' spovednizi stopi, svoje grehe kakor druge rezhi, na kterih ni nizh leshezhe, perpoveduje, in v' vsm svojim sadershanji kashe, de nobene grevence ali shalosti savolj grehov ne obzhuti!

Kakor je pa shaloſt ſavolj boſh-
jiga raſſhaljenja k' pravi grevengi po-
trebna, tako mora ſ' njo tudi *terden*
ſklep, *Boga ne vezh raſſhaliti*, ſkle-
njen biti. Bog ſapové, de mora zhlo-
vek ſvoje ſerze in ſvojiga duha preno-
viti; de naj hudobni ſvoje hude pota
in krivizhni ſvoje krivize ſapuſtí; de
naj greſhnik nehá greſhiti, in naj
ſazhne dobro delati. Kako bi tedej
Bog takimu greſhniku odpuſtil, kateri
ga miſli ſhe ſhaliti? Šklep ne vezh
greſhiti mora reſnizhen, terden in ſta-
noviten biti, in ne ſamo v' obljudi ali
pa v' naglim ginjenji ſerzá obſtati. Ali
je pazh ſklep tiſtiga zhloveka reſni-
zhen, kateri pravi, de ſe iſ vſiga ſerzá
keſá, ſato ko je Boga raſſhalil; pa
vender prezej po ſadobljeni odveſi ſpet
v' ſvoje poprejšhnje grehe pade; greſh-
nih perloſhnoſt iſhe; ſe takih ljudi,
ki ſo ga v' greh napeljali ne ogiba;
ſtorjene ſhkode ne poverne; ſovraſh-
nikam ne odpuſtí; ſe v' naukih ſvete
vere ne da poduzhiti, in ſploh bres

všiga poboljšhanja ravno tako shivi, kakor popred?

Kaj morašh tedej storiti, o kristjan, de bi imel pravo grevengo zhes grehe in rešnizhen sklep ne vezh greshtiti?

1. Premisli gnusobo in ostudnost vsakiga smertniga greha. Premisli, de si pred vfigavednim Bogam greshtil, kterimu so vse nar skrivnejshi rezhi snane; de si s' svojimi grehi Boga rasshalil in vezhno shtrafengo sasilushil; de je Bog angelje, kteri so se le enkrat soper njega spuntali, v' pekel obsodil; de je she morebiti veliko pogubljenih v' peklu, kteri niso bili toliki greshtniki, kakor si ti; de nevarnost vezhniga pogubljenja morebiti she ni delezh od tebe, in de le neskonzhna persanesljivošt usmiljeniga Boga she tvojiga spreobrnjenja zhaka.

2. Premisli, de smertni greh je sanizhevanje neskonzhniga boshjiga velizhastva in boshjih popolnamošt, de si s' njim Jesusa Kristusa, svojiga Boga in svelizharja, vnovizh krishal, in svojo neumerjozho dusho umoril.

3. Premisli kako veliko ljubesen Bog do tebe ima. Is ljubesni te je ustvaril, is ljubesni te je odreshil, is ljubesni ti bres shtevila veliko dušnih in telesnih dobrot daje, is ljubesni ti je vezhno svelizhanje perpravil. Kakofhna nehvaleshnost je tedej ga shaliti, in njegove sapovedi sanizhevati! Vsemi fi k serzu, kar Bog po preroku Miheji govori: *O moje ljudstvo, kaj sim ti hudiga storil? ali v' zhem sim te shalil? Odgovori mi.*

4. Poglej svojiga ljubesniviga svelizharja na krishi, premisli njegovo neisrezheno terplenje, in vprashaj sam sebe: Kdo je ta, ki ga v' tako shalostnim stanu vidim? Kaj je urshoh njegove britke smerti? Sa koga terpi on, ki je nar svetejsi, té neisrezhene bolezhine? O nesrezhni greh! Kako sim samogel tako neusmiljeno s' svojim odreshenikam ravnati! Kdo bo dal mojim ozhem potoke sols, de bi svoje grehe objokoval? Ah, svojiga odreshenika sim vnovizh krishal, ker sveti Pavel pravi, de greshniki s' svojimi

grehi Sina boshjiga vnovizh krishajo in sanizhujejo. (Hebr. 6, 6.) — Potem se vprashaj: Koga sim rasshalil? Kako sim ga rasshalil? Sakaj sim ga rasshalil?

5. Profi Boga, de bi ti pravo grevengo in terden sklep poboljšhanja dodelil, ker prava grevenga je velik dar boshji, kteriga si zhlovek ne more sam dati.

Sraven tega si morash tudi samerkati, de je treba grehe vselej pred odveso obshalovati, in de si dolshan savoljo tega prezej po isprashevanji vesti grevengo obuditi. Varuj se pa prevezh velike bojezhnosti, in prasnih misel, de tvoja grevenga ni dobra; ker take sferbi so vezhkrat le skushnjave. Kakor se dobro drevó is dobriga sadja sposná, tako samoresh tudi is svojiga poboljšhanja sposnati, de si imel dobro grevengo. Zhe se tedej resnizhno poboljšhash, samoresh potolashen in bres nepotrebniga strahu biti.

III. Od spovedi.

Spoved je sgrevano sposnanje. v' kterim se grešnik pred mašnikom, ki je v' to postavljen, vseh svojih storjenih grehov obtoshi, de bi od njega odveso sadobil.

De bi se svojih grehov loshej spovedal, samorešh to storiti:

1. Misli si, de je spovednik namestnik Jesufa Kristusa.

2. Isvoli si k' vednimu spovedniku brumniga mašnika, kteri ima veliko poterpeshljivost, modro gorezhnost, in ljubesen do grešnikov.

3. Ne misli, de je spoved takoshna tesha in martra tvoje vesti, kakor neverniki, krivoverzi in sanizhvavzi nashhe vere govoré, ampak de je ponishno obtoshenje otroka, kteri ljubesnivo usmiljenje svojiga ozheta posna, se per vsaki obtoshbi bolj potolashi, in je preprizhan, de ga ozhe ne bo savergel, temuzh de mu bo gotovo odpustil.

4. Hodi pogosto k' spovedi, in ti spoved ne bo nizh teshavniga, ampak bosh she veliko tolashbo od nje imel.

5. De se bosh loshej vsih grehov spovedal, premisli, kaj si zhes dan hudiga storil.

6. Zhe si bil tako nesrezhen, de si v' smerten greh padel, ne imej po-zhitka in miru, dokler se ne spovesi.

De se ne bosh per spovedi sramoval in bal, in de ne bosh savoljo tega svojih grehov isgovarjal ali pa she zlo samolzhal, si to samerkaj:

1. Premisli, de bi s' samolzhanjem greha nov smerten greh storil.

2. Zhe bi prav spovednika goljfal, Boga vender ne morei goljfat.

3. S' takim samolzhanjem bi nepokoj svoje vesti le she vezhi storil, in samolzhaniga greha bi se vender mogel pred ali potlej spovedati, zhe bi ne hotel v' njem umreti in vezhno pogubljen biti.

4. Greh saflushi veliko osramotenje; torej bi skasal, de nimas praviga duha pokore, zhe bi se temu osramotenju ne hotel podvrezhi.

5. Takofhno samolzhanje greha te v' nevarnost postavi, se na sodnji dan vprizho vsih stvarí framovati in potem v' vezhni ogenj priti. Oh, ko bi kateri ismed pogubljenih she mogel k' spovedi iti, in se s' tem is vezhniga terpljenja reshiti, ali bi ga bilo pazh fram, se vsih svojih grehov spovedati?

6. Povej mi, ali nisi perfiljen tudi nar skrivnejshi rane svojiga telefa sdravniku pokasati, zhe hozhesh osdravljen biti? Koliko bolj si dolshan duhovni-mu sdravniku bolesni svoje dushe rasodeti, zhe nozhesh na vezhno umreti?

7. Bodi preprizhan, de te spovednik savolj spovedanih grehov ne bo sovrashil, ampak bo toliko bolj vesel, kolikor bolj bo per tebi gnado spreobrnjenja in odkritoserzhnost serzá videl; de slabost zhloveshke natore dobro posná, in bo tudi s' taboj vedel poterpljenje imeti; in de pod smertnim greham in velikimi zhasnimi in vezhnimi shtrafengami ne smé nobenimu kaj od tega povedati, kar se mu kdo spoveduje.

Kaj je treba per spovedi povedati?

1. *Vse smertne grehe.* Zhe bi en sami smertni greh per spovedi vedama samolzhal, bi ti tudi nobeden drugih grehov ne bil odpushten, in bi še nov smerten greh storil. Ako bi pa spoved od zeliga shivljenja opravljal, se ti ní treba prevezh bati, zhe bi se ravno ne mogel vezh vsih grehov spomniti. Sadoosti je, de imash resnizhno voljo, in de pridno vest isprashujesh. Kar tvoje mozhi ne premorejo, namesti sakrament svete pokore. Odpustljivih in majhnih grehov se spovedovati, sizer nismo pod smertnim greham dolshni; dobro je pa vender, de se jih tudi spovedujemo, ker ne moremo vselej gotovo vediti, kateri grehi so odpustljivi, in kateri smertni. Zhe se ti od kteriga smertnega greha le sdi, de si ga storil, pa vender prav dobro ne vesh, povej per spovedi tudi tisti greh, pa sraven perstavi, de ne vesh gotovo, ali si ga storil ali ne.
2. *Okolishine, ktere sorto smertniga greha spremené, ali pa greh*

vezhi storé. Zhe kdo svojiga blishniga vprizho veliko ljudi obrekuje in opravlja, se bolj pregresbí, kakor ko bi bil to le vprizho eniga samiga zhloveka storil, i. t. d.

3. *Shtevilo smertnih grehov*, ker je vsak greh novo rasshaljenje boshje, in ker je zhlovek toliko vezhi shtrafenge vreden, kolikor vezhkrat je gresbil. Kdor spoved od vsiga svojiga shivljenja opravlja, in se ne more na tanko shtevila vsih svojih grehov spomniti, naj vsaj pové, koliko zhasa je v' greslni navadi bil, in kolikokrat je, kakor se mu sdí, vsak dan, vsak teden, ali vsak mesez greh storil. Ne potrebnih okolishin pa greslnik per spovedi ne sme perpovedovati, in tudi nikdar tistiga zhloveka ne imenovati, s' kterim je gresbil.

Kako se je treba spovedovati?

1. Kadar k' spovednizi pridešh, ne drenjaj se, de bi pred na versto prišel. Med tem zhasam, preden se sazhnes h spovedovati, se ne smesh oserati ali s' drugimi pogovarjati, te-

muzh morash s' sgrevanim serzam in s' saupanjem v' boshje usmiljenje Boga profiti, de bi ti grehe odpustil. Zhe morash dolgo zhakati, lahko is molitevskih bukev kaj beresh, ali molish, ali pa kaj svetiga premishljujesh.

2. Ne stoj tako bliso per spovednizi, de bi lahko slishal, kaj se drugi pred taboj spovedujejo. Zhe bi se pa vender pergodilo, de bi kateri greh slishal, ga ne smesh potem nobenimu povedati. Kdor bi is radovednosti poslushal, kaj se drugi spovedujejo, bi se mozno pregreshil.

3. Preden k' spovednizi pokleknesh, obudi she enkrat pravo grevengo in shalost zhes svoje grehe, in misli si, de se snajdesh pred namestnikom Jezusa Kristusa. Špovedúj se spodobno; ne govôri prevezh glasno, de okoli stojezhi ne bodo slishali, kaj se spovedujesh; pa tudi ne tako tiho, de bi spovednik ne vedel, kaj pravish. Zhe pa ti ne slishish dobro, kaj spovednik govori, ga spodobno poprashaj.

4. Preden se sazhneš spovedovati, stóri sveti krish, in rezi spovedniku: *Prosim Jih, duhovni ozhe, svetiga shegna, de bi se mogel svojih grehov prav in zhisto spovedati.* Potem môli ozhitno spoved, in rezi: *Jest ubogi gresnik se spovem Bogu vsigamogozhnimu, Marii materi boshji, vsim svelnikam, in Njim namestniku boshjimu, de sim po svoji sadnji spovedi, ki sim jo opravil — (tukaj se pové zhaš sadnje spovedi) — veliko-krat in možno gresil s' mislimi, s' besedami, in s' djanjem; posebno se pa obtoshim, de sim i. t. d. (Sdaj vse svoje grehe povej.)*

5. Zhe se v' sadnji spovedi kteriga smertniga greha nisi obtoshil, se ga morash sdaj spovedati, in tudi povedati, zhe si to is posabljivosti ali is fiamoshljivosti storil. Zhe si kdej v' kteri spovedi vedama in nalash kaki smertni greh samolzhal, se morash vsih od tistiga zhasa spovedanih grehov in samolzhaniga greha obtoshiti, in tudi povedati, kolikokrat si she po

samolzhanim grehu per spovedi in per svetim obhajilu bil, ali kaki drugi sveti sakrament prejel.

6. Zhe per sadnji spovedi nifi svete odvese sadobil, morash to sdaj povedati, in se tistih grehov she posebej obtošiti, kterih si se sadnjikrat spovedal.

7. Tudi morash povedati, zhe nalošene pokore nifi opravil, zhe ptujiga blaga nifi nasaj dal, zhe nifi poshtenja blishnimu povernil, zhe se nifi s' sovrashnikam spravil, in zhe greslhne perloshnosti nifi sapustil.

8. Špoveduj se ponishno, sgrevano, kratko in odkritoserzhno, bres sakri- vanja grehov in bres lashniviga isgo- varjanja.

9. Zhe ti spovednik svete odvese ne da, podversi se ponishno njegovi sodbi, misli si, de spovednik po svoji vesti in po svojih dolshnostih dela, in ne pojdi bersh k' drugimu spovedni- ku, de bi odveso sadobil.

10. Zhe si she dolgo ali splohno spoved opravil, in zhe si se od tistiga zhafa s' pomozhjo gnade boshje vsh

šme
ima
iti
bil
šor
ga
gre
šav
tež
per
svo
škl
vfi
ali
ali
što
s'
ra
gre
se
sve
dru
nar
rek

smertnih grehov obvaroval, ali pa, zhe imash lepo navado vezhkrat k' spovedi iti, in se ne moresh spomniti, de bi bil od sadnje spovedi kateri smertni greh storil, se samoresh v' tej spovedi kakiga she pred vezh zhasam spovedaniga greha she sploh spovedati. Rezi postavim: Tudi se spovem is svojiga pretezheniga shivljenja vfiga, kar sim soper zhistost storil; ali pa: vsih kriviz svojiga shivljenja, i. t. d.

11. Kadar si vse grehe povedal, skleni spoved s' temi besedami: *Ti in vsi drugi grehi, ki se jih spomnim ali ne, in ki sim jih ali sam storil, ali pa urshoh bil, de so jih drugi storili, so mi is serza shal, ker sim s' njimi Boga, neskonzhno dobroto, rasshalil. Terdno sklenem, ne vezh greseliti, in vsih greslnih perloshnost se varovati. Prosim Jih, duhovni ozhe, svelizhavne pokore in svete odvese.*

12. Ne perpoveduj bres potrebe drugim ljudem, kar ti je spovednik narozhil ali storiti svetoval, ker morebiti to, kar je sa-te dobro, ni sa

vsakiga zhloveka dobro, ali pa bi si lahko drugi krive in napazhne sapopadke od tega delali, kar bi jim povedal, in bi spovednika sanizhevali.

IV. Od odvése.

Odvesa se imenujejo tiste besede, s' kterimi spovednik namest Boga, greslniku vse spovedane grehe odpusti, zhe ima greslnik pravo grevengo in resnizhno voljo se poboljšhati ter pravo pokoro delati. Spovednik tedej stori, kar bi Jesus sam storil, ko bi bil she na semlji, ker Jesus je rekel aposteljnam in njih nastópnikam: Kakor je Ozhe mene poslal, tako jest vas poshljem.

Mashniki pa niso sami svoji gospodarji per deljenji sakramenta svete pokore, tako de bi samogli storiti, kar se jim poljubi, ampak se morajo v' tem ravnati po boshjih in zerkvenih postavah. Zhe bi mashnik greslnika odvesal, kteri se nozhe resnizhno spreoberniti, in kteri ni takoshen, kakorshen mora pravi spokornik biti, bi Bog té odvese ne poterdil.

Sakaj tedej nekteri kristjani s' tako filo spovednika nadlegvajo, de bi jim odveso dodelil? Sakaj hozhejo k' svoji shkodi nevredno odveso prejeti? in sakaj spovedniku samerijo in vsi serditi od spovednize gredo, zhe se njih volja ne spolni, ali pa she potem spovednika opravljajo in sanizhujejo? Taki kristjani bi se mogli sami svoje nespameti framovati. Ali mar hozhejo, de bo spovednik savolj njih boshje in zerkvene postave prelomil, ter sebe in nje pogubil? Kaj bi jim odvesa pomagala, zhe bi je Bog ne poterdil? Oni hozhejo tedej po vsi fili prasen in nizhemern mir sadobiti, kateri mir je strashnejshi, kakor vsaki nepokoj.

Kteri greshniki niso svete odvese vredni?

1. Tisti, kateri shivé v' navadi smertniga greha. Taki so, postavim, pijanzi, nezhistniki, preklinovavzi, ali kateri se po zerkveni sapovedi ne postijo, ali nedelj ne posvezhujejo i. t. d. Odvesa je zena kerví Jesusa Kristusa; sveto obhajilo je nar svetejsshi sakrament na-

šhe vere, je vshitek Jesusa Kristusa samiga. Zhe pa zhlovek vezh let v' greshni navadi shiví, in per vsm opominjevanji nespokoren ostane, ali samoremo misliti, de bo res na enkrat pravo shalost in resnizhno voljo se poboljšhati imel? in ali mu bo spovednik prezej verjel, de se hozheres spokoriti, posebno zhe le o velikanozhnim zhasu is navade k' spovedi pride? Take nagle spreobernjenja so tako redke, kakor so zhudeshi redki.

2. Tisti, kateri blishne perloshnosti k' smertnimu grehu nozhejo sapustili ali od drugih odverniti; postavim, kateri s' pershonami drugiga spola nevarne in pregreshe tovarshije imajo, ali jih obiskujejo; kateri drugim take greshne perloshnosti perpušé, desiravno bi jim jih lahko odvernili; kateri v' oshtarije hodijo, desiravno vedo, de se skorej vselej vpijanijo; kateri ob zhasu boshje slushbe vino tozhijo; shenske, ki s' svojim rasujsdanim oblazhila drugim pohujshanje dajejo, i. t. d.

3. Tisti, kateri škodo, ki so jo bližnjemu na telesu ali na duši, na njegovim blagu ali poshtenji storili, nozhejo poverniti, ali pa storjenih dolgov ne poplazujejo, zhe bi jih ravno lahko.

4. Tisti, ki sovražniku nozhejo odpustiti, in nize ne storé, de bi se s' njim spravili.

5. Tisti, kateri takoshen greh storé, kakorshniga samorejo le škofi odvesati.

6. Sadnjizh tisti, kateri v' sveti veri, in posebno v' resnizah vsakimu zhloveku k' svelizhanju potrebnih, niso sadoosti poduzheni.

V. Od sadoštenja ali naloshe- ne pokore.

Sadoostiti se pravi: nezhas, ktera je bila s' greham Bogu, in krivizo, ktera je bila bližnjemu storjena, kolikor je mogozhe popraviti.

Vsak gresnik je dolshan rasshaljenimu Bogu sadoostiti; in desiravno se mu s' odveso sadolshenje greha in

vezhna shtrafenga odpustí, so mu vendar she tudi zhasne pokoríla ali v' tem ali v' prihodnjim shivljenji potrebne.

V' nekdamnih zhasih so bile zerkvéne postave od pokorjenja gresnikov prav ojsre, vender pa pravizhne, ker je gotovo, de zerkev, kakor ljubesniva mati, ni svojim otrokam prevezh velikih pokoríl nakladala, kakorshnih bi Bog ne bil hotel imeti. Kdor je v' zerkvenim pokorjenji bil, je mogel ozhitno oblazhilo pokorjenja imeti, se vsaj tri dni v' tednu ob krúhu in vodi postiti, in ní bil dolgo k' svetimu obhajilu pushten. Kdor je, postavim, po krivo persegel, se je mogel shtirdefet dní ob kruhu in vodi postiti. Kdor je v' nedeljo ali v' sapovedan prasník kakoshno hlapzhevsko delo opravil, se je mogel tri dni ravno tako postiti. Kdor se je per boshji flushbi s' kóm pogovarjal, se je mogel defet dni postiti, i. t. d.

Ker pa je posneje vera in gorezhnost kristijanov oslabela, se je sazhela tudi zerkev po njih slabosti ravnati,

de bi jih bila loshej k' pokori pervabila, ter jih vezhniga pogubljenja obvarovala, in sato so pokorila, ktere se sdaj nakladajo, grosno majhine. Ali zerkev pa vender greschnikam perporozha, de naj si sami prostoovoljno dobre dela sa pokoro nakladajo, in de naj si persadevajo svete odpuštike sadobiti.

Tudi sveti Tridentínski sbor spovednike opominja, de naj greschnikam po njih mozhi in po velikosti njih grehov svelizhavne pokore nakladajo, de ne bodo ptujih grehov deleshni.

Zhe se ti od spovednika naloshe-na pokora prevelika sdi, premisli, de je Bog pravizhen, de si saflushil she veliko vezhi shtrafenge v' prihodnjim shivljenji terpeti, in de per bolj lahki pokori bi se samogel spet kmalo v' poprejshnje grehe poverniti.

Dela, s' kterimi samoremo sa svoje grehe sadoštiti so posebno: molitev, post, in vbogajme dajanje, ktere dela vse v' sebi sapopadejo, kar je spazheni zhloveshki natori soperniga. Tudi samoremo Bogu sadoštiti, zhe bolesni,

revshino, nefrezhe, preganjanje, in druge nadloge, ki jih nam Bog pošilja, voljno in v' duhu pokore preterpimo.

Greslnik je dolshan pokoro, ktero mu spovednik naloshi, prevseti, in se spovednikovi sodbi podvrezhi. Zhe bi se mu pa vender savolj bolehnosti, savolj revshine, savolj pomankanja zhasa, ali is drugih urshohov preteshavna sdela, mora to spovedniku povedati, in ga profiti, de bi mu kaj drugiga v' pokoro naloshil. Zhe bi ravno greslnik odvese ne sadobil, je vender dolshan nalosheno pokoro opraviti, ker bi fizer pokasal, de nima resnizhne volje se poboljšhati.

Zhe bi pa greslnik, kteri je odveso sadobil, is sanikernosti ali lenobe naloshene pokore ne opravil, bi velik greh storil, in le bolesen ali pa drugi imenitni urshohi ga samorejo isgovoriti. Ker je namrezh sadostenje potreben del sakramenta svete pokore, je tudi vsak greslnik, kteri hozhe ta sakrament vredno prejeti, dolshan, na-

losheno pokoro s' ponishnim serzam,
svestó, in o pravim zhasu opraviti.

Kdaj je greschnik dolshan se spovedati?

1. Kadar kakoshen smerten greh
storí, naj si persadeva, de se, kakor
hitro je mogozhe, spové, in resnizh-
no spokorí. She pamet nam namrezh
sapoveduje, de se moramo is tako ve-
like nevarnosti, kakor je stan smertniga
greha, kakor hitro nam je mogozhe,
reshiti in oteti. Kako nespameten in hu-
doben mora tedej tisti kristjan biti, kateri
v' stanu smertniga greha dolgo zhasa in
bres skerbí ostane! Torej se tisti gresch-
niki vnovizh in hudó pregreshé, kateri
zele mesze in leta zhakajo, preden se
svojih smertnih grehov spovedó.

2. Kdor je v' smertni nevarnosti,
je tudi dolshan se spovedati. Zerkev
sapoveduje sdravnikom, de naj bolni-
ke, kateri so nevarno bolni, pred vsm
drugim opominjajo, se spovedati in s'
Bogam spraviti. Štarshi, gospodarji
ali gospodinje, prijatli in varhi bolni-
kov se tudi hudó pregreshé, zhe pre-
kasno sa spoved bolnikov skerbé, in

so urshoh, de bolniki bres svetih sakramentov umerjó.

3. Po zheterti zerkveni sapovedi so vsi verni dolshni nar manj enkrat v letu se spovedati. Pa zerkev sheli, de bi njeni verni ta sveti sakrament vezhkrat v letu prejemali, ker pogostno prejemanje sakramenta svete pokore nashe serzé zhedalje bolj ozhisti, slabosti nashe spazhene natore na pomozh pride, nas bolj ponishne storí, in stud nad greham v nas pomnoshi.

She sato bi mogli kristjani vezhkrat k' spovedi hoditi, de bi samogli tudi vezhkrat sakrament svetiga reshnjiga telefa prejemati, ker zerkev sheli, de bi verni ta sakrament ne le v duhu, ampak tudi resnizhno vezhkrat prejemali. Kakor namrezh teló bres shivesha oflabí in szhasama umerje, ravno tako bi tudi dusha oflabela in szhasama shivljenje gnade boshje popolnoma sgubila, zhe bi ne bila s' duhovno jedjo presvetiga reshnjiga telefa vezhkrat poshivljena in pokrepzhana.

Od dolge ali splošhne spóvedi.

1. K' resnizhnimu spreobrnjenju in stanovitnemu poboljšhanju je nekim kristjanam potrebno, drugim pa slo koristno, dolgo ali splošhno spoved opraviiti.

Splošhna spoved je takoshna spoved, v' kateri se grešnik odkritoserzhno in sgrevano vsih svojih grehov obtošhi, kar jih je storil ali od tistiga zhasa, ko je sazhel greh sposnavati, ali od svoje mladosti, ali pa od tiste spovedi, ki je ni prav opravil, ali od ktere vsaj dvomi, zhe je bila prav opravljena ali ne.

Šveti Franzisk Šalesi pravi, de je splošhna spoved skorej vsem kristjanam k' potolashenju njih vesti in k' vezhimu sagotovljenju njih svelizhanja potrebna, ker takoshna spoved stori, de same sebe bolj posnamo, de se svojih grehov bolj framujemo, de smo mirne vesti in bres dušhniga nepokoja, de svoje dobre sklepe bolj svesto spolnujemo, de imamo vezhi hvaleshnost do

Bogá savolj njegoviga usmiljenja in njegove persanesljivosti, de nam spovednik loshej potrebne nauke da, in de v' prihodno s' vezhim veseljem k' spovedi hodimo.

2. Nar vezhi prid sploshne spovedi se pokashe posebno v' smertni uri. Kdo bi takrat, ko mu je kmalo pred sodbo boshjo stopiti, ne shelel, de bi bil odkritoserzhno in sgrevano spoved od vfiga svojiga shivljenja storil? Kakoshno tolashbo mora imeti umirajozhi zhlovek, zhe se spomni, de je she pred svojo bolesnijo vse opravil, kar mu je bilo sa dusho storiti! Ali bi bilo pazh pametno, zhe bi kdo skerb sa svoje svelizhanje do sadnje ure odlaschal, in she le takrat svoje ozhí na vse svoje pretezhenó shivljenje obernil, ko bi mu jih bilo treba she sa vselej sapreti? *Jesuf pravi: Zhujte, ker ne veste, ob kateri uri bo vash Gospod prishel. — Bodite perpravljani, ker Sin zhlovekov bo ob uri prishel, ki je vam nesnana.*

Neki misijonar pishe, de je en dan imeniten mosh k' njemu prishel, in je shelel, dolgo ali splošno spoved opraviti. Ta misijonar ga je vprashal, sakaj bi rad takoshno spoved opravil. Mosh je pa rekel: Oh, gospod duhovni ozhe, ali mi ne bo treba umreti? Kako bi pa mogel po svojim gresnim shivljenji mirno umreti, zhe bi she préd spovedi od vsiga svojiga shivljenja ne opravil? Dobro sposnam, de zhe bi do smertne ure zhakal, bi potem te dolshnosti ne mogel prav in dobro spolniti. Štrah pred smertjo, bolezhine telefa, shena, otrozi, in vezh drusiga me bo takrat motilo, in mirniga zhasa, ki je k' tako imenitnemu opraviu potreben, ne bom takrat vezh imel. Tedej bi bil slo nespameten, zhe bi to opravilo do sadnje ure odlashal. — Ta bogabojezhi mosh je storil, kar nam Jesus storiti veljava, ki pravi: *Srezhen je tisti hlapez, kteriga Gospodar, kadar pride, zhujezhiga najde.*

3. Ne odlashtaj tedej, o kristjan, sploshne spovedi opraviti, zhe se ti sdi, de je sate dobra in koristna. Premisli, de samore she danashnji dan sate nar sadnji biti, in rezi sam per sebi: Kaj bom ob smertni uri shelel, de bi bil she sdaj storil? Ne daj se od hudobniga duha motiti, kateri ti pravi, de nimash she k' temu zhafa, ali de ti je preteshavno. Zhe bosh njegove skushnjave poslusshal, bosh smirej veliko sadershkov in opravil imel; danas ti bo ta, jutri una rezh na poti; in to bo tako dolgo terpelo, de na sadnje ne bosh ne zhafa, ne perloshnosti, ne gnade boshje imel, de bi samogel storiti, kar ti je k' svelizhanju. Bodi tedej moder in previdin. Noben se she ni kesal, de je sploshno spoved opravil, veliko pa se jih je she kesalo, de je niso opravili.

Kterim ljudem je sploshna spoved potrebna?

1. Vsim tistim je potrebna, katerih spovedi niso bile vselej dobre in prav opravljene. Ako spovednik greshnika

vprašha, zhe se savolj poprejšhnjih spóved nobene rezhi ne spomni, ktera bi mu nepokoj in britkost delala, mu greslnik skoraj vselej bres samude odgovorí, de se je vselej vsih gréhov spovedal. Zhe ga pa sazhne spovednik od kteriga posebniga greha, posebno od nezhistosti, ktera nar loshej greslnika mutastiga storí, isprashevati, se kmalo preprizha, kako velikokrat se ní prav spovedoval, in kako slo mu je sploshna spoved potrebna. Kdor je tedej is strahú ali sramoshljivosti per kteri spovedi kakoshen smerten greh samolzhal, ali kteri kakoshne imenitne okolifhine ní povedal, ali pa se is greslhne nevédnosti ni prav in zhisto spovedoval, ta je pod smertnim graham dolshan od tistiga zhafa sploshno spoved opraviti, kar je sazhel greh samolzhevati, ali nevredne spovedi opravljati.

2. Šploshna spoved je vsim tistim potrebna, kteri pred spovedjo niso vselej sadošti svoje vesti isprashevali, in so se v' veliko nevarnost postavili, kte-

riga smertniga greha se ne spovedati, in tako nevredno spoved opraviti.

3. Tistim, kateri so se sizer spovedovali in so odveso prejemali, pa so bili v' poglavitnih resnizah svete vere nevedni, ali pa kateri is lastniga zadovoljenja apostoljske vere, boshjih in zerkvenih sapoved, in potrebnih nauk od svetih sakramentov niso snali.

4. Tistim, kateri so se le is navade bres prave grevence in resnizhniga sklepa se poboljšhati spovedovali, ali pa kateri so nalash takiga spovednika iskali, de ni prav slishal, ali od kteriga so vedili, de skorej vsakimu gresniku odveso da, zhe ravno nima volje se poboljšhati.

5. Tistim, kateri v' blishni perloshnosti greha ali v' greslni navadi ostanejo, desiravno so jo bili dolshni sapustiti, in bi jo bili lahko sapustili.

6. Tistim, kateri so bili dolshni ptuje blagó poverniti ali storjeno shkodo popraviti, in per spovedi niso resnizhne volje imeli vse to storiti, ali kateri

so fizer obetali, de bodo to storili, pa svojih obljub potem niso spolnili.

7. Tistim, kateri so s' svojim blisnim v' sovrashtvu shiveli, in se niso s' njim spravili, ker se niso hotli spraviti.

Vsi ti so bili odvese nevredni, in zhe so jo prejeli, ni nizeh veljala, in sato je vsem tem splošna spoved potrebna.

Kterim ljudem je splošna spoved slo koristna.

1. Per veliko ljudéh je splošna spoved sazhetik svetiga shivljenja. Škufhnja uzhi, de marfikteri ljudje po splošni spovedi niso vezh v' svoje poprejšnje grehe padli. Sato opominja sveti Ignazi vse tiste, kateri se hozhejo resnizhno spokoriti, de naj splošno spoved opravijo.

2. Splošna spoved je tistim slo koristna, kateri mislijo stan spremeniti, ali kakoshno imenitno opravilo sazhejo, ali pa kam delezh od dóma gredo, in so v' nevarnosti kjé svoje shivljenje sgubiti.

3. Kadar se smert perblishuje, je splošna spoved nar boljshi perprava

sa frezhno vezhnost, in nar boljshi perpomozhek svojo vest pomiríti. Veliko svetnikov je bilo, kateri so pred svojo smertjo splošno spoved opravili.

Opomba. Bojezhim dušham, ktere so se she svojih grehov ispovedale, in le savolj prasniga nepokoja svoje vesti splošno spoved opraviti hozhejo, bi takoshna spoved samogla shkodljiva biti. Naj raji vezhkrat grevengo obudé, in naj se sodbi svojiga spovednika popolnoma podvershejo.

Kako se samore splošna spoved bres teshave opraviti?

Veliko ljudi je, kateri se she per samih besedah: *splošna spoved* (ali general-spoved) prezej ustrahijo, in fizer sato, ker si per taki spovedi neisrezhenno velike teshave mislijo, kakorshnih vender ni sraven. „Kako bi se mogel, pravi nekteri, vsih grehov svojiga shivljenja spomniti?“ in tako od hudobniga duha sapeljan opusti to dobro in svelizhavno opravilo. Ali o kristjan! ne ustrahhi se splošhne spovedi, ker bosh kmalo vidil, de bodo

vse teshave sginile, zhe jo bosh s' pomozhjo svojiga spovednika opravljaj.

1. Prosi Boga, in persadevaj si, de bosh dobra in umniga spovednika najdel, kateri te bo podpéral, te tako rêzhi sa róko peljal, in ti s' vprashanji vse tvoje delo slo polajshal.

2. Samerkaj si, de ti per splošni spovedi ní potrebno se vsakiga tudi nar manjšhiga greha obtoshiti.

3. Isprashuj tedej svojo vest nar bolj zhes velike ali smertne grehe, in premishljuj posebno, *soper ktere sapovedi* si se nar vezhkrat pregreshil.

4. Zhe si kateri greh vezh zhafa dopernashal, ali v' greslni navadi bil, in se ne moresh na tanko shitevila takih grehov spomniti, se pa vsaj domisli, v' kateri starosti si sazhel tisti greh dopernashati, in kolikokrat si, kakor se ti sdi, vsak dan, vsak teden, ali vsak mesez gresnil. Tudi se bosh lahko spomnil, zhe si bil smirej v' greslni navadi, ali zhe si jo bil nekoliko zhafa sapustil, potem pa spet

sazhel. Povej spovedniku vse to na tanko, kakor se spomnišh.

5. Povej tudi tiste grehe, od kterih se ti sdi, de si jih storil, pa vender prav dobro ne vesh, in sraven perstavi, de se ne morešh prav spomniti, ali si jih storil ali ne.

6. Sazhni se tistih grehov spovedovati, kteri te nar bolj pezhajo, ker bošh potem prezej bolj mirniga serzá, in se bošh loshej drugih grehov spovedoval.

7. Zhe si svoj stan she vezhkrat spremenil, zhe si bil postavim pervizh v' prostim, potem v' sakonskim, potem v' vidovskim, in sadnjizh soper v' sakonskim stanu, se spomni per vsaki sapovedi, kolikokrat si se soper njo v' vsakim stanu posebej pregreshil.

8. Ne spoveduj se nepotrebnih rezhí, ampak povej per vsakim grehu le shtevilo, kolikokrat si ga storil, in pa take okolishine, ktere greh ali vezhiga storé ali pa spremené.

9. Kadar te spovednik isprashuje, mu svestó in po resnizi odgovarjaj, in

ga ne moti s' nepotrebnimi peršavki ali s' takimi rezhmi, kterih te ne vprašha. Zhe imash she kaj na vesti, mu po konzhanim isprashevanji povej.

10. Sadnjizh morash vediti, de Bog ne tirja vezh od tebe, kakor kar samorefsh storiti, in de bosh lahko splofshno spoved opravi, zhe se bosh prav isprasheval, in modriga spovednika najdel.

ISPRA SHEVANJE

vesti.

I. Zhes defet boshjih sapoved.

Perva sapoved: *Verovaj v' eniga samiga Boga.* — Ali fim vselej veroval, kar je Bog rasodel, in kar nam sveta katolska zerkev verovati sapoveduje? ali nisim hotel skrivnost vere sapopasti? ali fim nãd ktero resnizo vere dvomil ali zviblal? ali fim se sposnani resnizi vstavljaj? ali fim se svoje vere ali opravił, ki jih vera sapoveduje, framoval? ali nisim per vezh perloshnostih opustil se sa svojo vero ponãshati, kadar fim bil per takih, ki so jo sanizhevali? ali nisim mislil ali govoril, de so vse vere enako do-

bre? ali nisim drugih kristjanov savolj njih brumnosti sanizheval? ali nisim v' naukih katolske vere neveden, sato ker sim kershansko poduzhenje opusthal? ali sim obudil vezhkrat tri boshje zhednosti, vero, upanje in ljubesen, posebno ob zhasu hudih skusnjav, ali v' smertni nevarnosti?

Ali nisim v' nadlogah obupoval in mislil: Bog mi ne more ali nozhe pomagati? ali nisim v' nadlogah soper Boga godernjal, in nejevoljin bil, de mi je toliko terpljenja poslal? ali nisim kdej na boshji milosti obupoval, in mislil, de mi Bog ne bo vezh grehov odpustil, zhe bi se ravno poboljšhal? ali nisim predersno v' boshjo milost gresnil, in odlasnal se spokoriti, sato ker je Bog usmiljen? ali nisim kdej mislil: Sej je vse enako, zhe greh enkrat ali pa desetkrat storim, se ga bom she spovedal, in bo vse dobro?

Ali sim vezhkrat Boga sa zhasne in dushe dobrote sahvalil? ali sim vsako jutro dobro misel obudil, de hozhem vse Bogu k' zhasiti delati in

terpeti? ali sim ljubil Boga zhes vse in is vsiga svojiga serza? ali nisim dolgo zhasa v' nepokori prostovoljno ostal?

Ali nisim vezhkrat prostovoljno molitve opustil, ali pa jo slabó opravil? ali nisim nobeniga svetiga šakramenta nevredno prejel? ali se nisim v' zerkvi osíral, smejal, ali pogovarjal? ali sim kdej zerkvene opravíla, pridige, svetinje ali podobe svetnikov sanizheval in se is njih norza delal? ali sim kdej masnhike ali druge Bogu posvezhene ljudi, ali svete kraje sanizheval? ali sim kdej prasno veró imel, de samorejo kakoshne rezhi kaj pomagati, desiravno od natore take mozhi nimajo? ali sim hotel is kakoshnih rezhi ali snamenj kaj prihodnjiga svediti, kar ne more nihzhe drugi vediti, kakor Bog? ali sim kdej sanjem verjel ali jih drugim islagal? ali sim kdej shelel s' pomozhjo hudobniga duha kaj prihodnjiga svediti, bolesni odverniti, ali si bogastvo perdobiti?

Druga sapoved: *Né imenuj bres potrebe imena svojiga Boga.* — Ali

nifim v' jesi Boga, njegovih popolna-
most, njegove previdnosti, pravize in
dobrote preklinjal? ali nifim vezhkrat
svetih rezhi per kletvi isrekel? ali ni-
fim boshjiga imena bres potrebe isre-
koval? ali se nifim vzhafi besedi sve-
tiga pisma per norzhijah poslushil?
ali nifim takih ljudi preklinjal, ki so
she mertvi?

Ali nifim bres potrebe persegal,
in vzhafi is navade: *per moji dushi*,
ali: *kakor resnizhen je Bog* isreko-
val? ali nifim nikdar krivo persegel.
to je, soper sposnano resnizo ali v
zviblu? ali nifim kaj hudiga s' perse-
go obetal, postavim, de hozhem komu
krivizo storiti, ali se nad njim ma-
shevati? ali fim per perseganji tudi
samiga sebe ali svojiga blishniga klel?
ali fim s' svojimi persegami blishnima
kaj shkodoval? ali nifim druge nape-
ljal, de so bres potrebe ali pa she zlo
po krivo persegali?

Ali nifim bres premislika kaj obe-
tal? ali nifim obljuje prelomil, ali

bres dovoljenja premenil, ali odlašhal jo spolniti?

Tretja sapoved: *Posvezhuj prasniki*. — Ali nisim ob nedeljah in prasnikih bres potrebe in perpushenja teshkih del opravljal, ali drugim sapovedoval, de so jih opravljali? ali nisim take dni bres potrebe kaj kupoval ali prodajal? ali nisim boshje flushbe samudil ali opustil, ali pa urshoh bil, de so jo drugi samudili? ali nisim v nedelje in prasnike v' greshne tovarshije hodil, ali plesal, ali igral, ali pa pijanzheval?

Ali nisim ob nedeljah in sapovedanih prasnikih bres svete mashe bil, ali pa kateri imenitni del svete mashe samudil? ali nisim bil per sveti mashi rastresen in nesamerkljiv? ali nisim is lenobe in mlazhnosti pridig in kerfshanskih naukov samudil, posebno zhe sim v' naukih vere slabo poduzhen?

Zheterta sapoved: *Sposhtuj ozhetata in mater, de bosh dolgo shivel, in de ti bo dobro na semlji*. — Ali sim bil svojim starshem kdej nepokoren,

in
jal
in
ali
nif
v'
ali
zlo
in
fim
ali
ali
sake
ali
ali
nik
ali
she
pre
san
sop
dig
k'
gof
-241

in v' kterih rezheh? ali jih nisim smér-
jal in jesil? ali jih nisim she zlo klel
in rotíl? ali se jih nisim framoval?
ali sim jih kdež sanizheval? ali jih
nisim opravljal in obrekoval? ali jih
v' potrebi in revfhini nisim sapustil?
ali jih nisim od sebe pahál ali pa she
zlo pretépal? ali sim jih sanizheval,
in rekel, de so hudobni? ali jim ni-
sim kaj hudiga ali pa smerti shelel?
ali jih nisim nalafh shalil in jesil?
ali sim bres njih pervoljenja v' sveti
sakon stopil? ali sim njih sadnjo voljo
ali njih testament na tanko spolnil?
ali sim po njih smerti sa-nje molil?

Ali sim svoje sprednike in oblast-
nike sposhtoval, in jim pokoren bil?
ali se nisim v' kteri rézhi soper de-
shelniga oblastnika ali soper gosposko
pregreshil? ali nisim zefarskih postav
sanizheval? ali se nisim svoji gosposki
soperstavil? ali nisim od nje nizh hu-
diga govoril? ali nisim tudi drugih
k' godernjanju in nepokorfhini soper
gosposko napeljeval?

Peta sapoved: *Ne ubijaj*. — Ali nisim koga nalah ubil ali pa urshoh bil, de je bil od drugih ubit? ali nisim drugim ali pa sebi shivljenja krajshal? ali nisim s' bojevanjem, pretepanjem, ali s' veliko jeso sam sebi ali pa drugim na sdravji shkodoval? ali nisim urshoh bil (ali bila), de je kateri otrok bres kersta umerl? ali nisim shelel sam sebi shivljenja odvseti ali pa perkrajshati? ali nisim kteriga ubijavza ali tolovaja perkrival, de bi bil shtrafengi odshe? ali fim fi kdej s' nesmernostjo v' jedi in v' pijazhi ali pa s' nezhistostjo shivljenje krajshal? ali fim kdej sebi ali pa drugim preteshke dela nakladal, in s' tem sebi ali drugim na sdravji shkodoval?

Ali fim kdej sebi ali drugim zhalno ali vezhno smert ali kaj drugiga hudiga shelel? ali fim imel sovrashtvo do blishniga, in kako dolgo? ali fim vsakiga rad posdravil, zhe ravno mi je kaj shaliga storil? ali fim se kteriga zhloveka nalah ogibal, zhe fim imel sovrashtvo do njega? ali fim she-

Ali, de bi tiſtiga nikoli vezh ne vidil, na kteriga fim bil hud? ali fim imel veliko jeso do blishniga? ali mu is jese nifim shelel kaj hudiga ſtoriti? ali fim ſe kdej ſavolj neſrezhe ſvojiga blishniga veſelil? ali fim bil kdej sato ſhaloſten, ker ſe je blishnimu dobro godilo? ali bi bil rad kterimu zhlo-veku kaj hudiga ſtoril, ga pretepel, ali pa ſhe zlo ubil, zhe bi bil mo-gel? ali fim imel reſnizhno voljo ſvo-jimu ſovraſhniku odpuſtiti, ga ljubiti in mu dobro ſtoriti? ali fim ſi perſa-deval ſe s' njim ſpraviti? ali nifim ti-ſtiga ſovraſhil, s' kterim ſva ſe toſhila?

Ali nifim nobeniga smerjal, klel in rotil? ali fim komu kaj hudiga ſhugal? ali fim komu ſvetoval, de naj ſe maſhuje? ali nifim nikoli s' beſedami ali s' djanjem drugim lju-dem, poſebno nedolſhnim, pohujſha-nja dajal? ali fim kdej koga v' greh napeljeval? ali fim kdej kterimu ſve-toval, ali ſapovedoval, de naj kaj hu-diga ſtorí? ali fim drugim k' njih hu-dobnimu djanju dovoljenje dajal, ali

njih grehe hvalil, ali pa sagovarjal? ali sim drugim per njih hudih delih pomagal, ali pa vsaj molzhal, kadar sim bil dolshan jih svariti? ali sim svoje podloshne shtrafoval, kadar so bili hudobni?

Shesta in deveta sapoved: *Ne delaj nezhistosti.* — *Ne sheli svojiga blishniga shene.* — Ali nisim imel prostovoljniga dopadenja nad nezhistimi mislimi? ali sim v' nezhiste sheljé pervolil? ali nisim poprejshnjih grehov soper to sapoved ali pa nezhistih sanj s' prostovoljnim dopadenjem premishljeval? ali sim se kdej prostovoljno v' take perloshnosti ali nevarnosti padal, per kterih se navadno nezhiste misli in sheljé obudé? ali sim kdej plesal? ali sim nespodobne podobne gledal? ali sim bil nesmasen v' jedi in pijazhi? ali sim ponozhi okoli hodil? ali sim hodil v' flabe tovarshije? ali sim se s' pershonami drusiga spela vezhkrat sam pogovarjal? ali sim kaj nezhistiga govoril, ali rad poslusshal in se sraven smejal? v pri-

zho
ske
pe
sha
mi
nez
ril
val
do
ras
dol
nez
ali
ali
dal
dru
lal
val
gre
dol
zhi
ved
fim
fim
zhi
nu,

zho koga? ali fim nezhiste ali klafar-
 ske pesmi pel, ali druge ljudi take
 pesmi uzhil, ali pa jih rad poslu-
 shal? ali se nisim s' svojimi nezhisti-
 mi deli she hvalil? ali fim kdej is
 nezhistiga namena liste ali pisma pisa-
 ril, ali jih od ktere pershone dobi-
 val? ali fim take pisma tistim nosil,
 do kterih so bile pisane? ali nisim s'
 rasujsdanim oblazhilam ali s' nespo-
 dobnim sadershanjem drugih ljudi k'
 nezhistosti napeljeval ali napeljevala?
 ali fim kdej sam sebe ali druge ljudi,
 ali podobe, ali shivali nespodobno gle-
 dal? ali fim kdej sam ali pa s' kterim
 drugim zhlovekam kaj nezhistiga de-
 lal? ali fim druge v' ta greh napelje-
 val? ali imam s' ktero pershono pre-
 gresbno prijasnost? ali fim kteriga ne-
 dolshniga pobujshal, ali ga kaj ne-
 zhistiga nauzhil, kar she morebiti ni
 vedil? ali fim shkodo popravil, ktero
 fim s' nezhistostjo drugim storil? ali
 fim kděj kteriga zhloveka s' filo k' ne-
 zhistosti napeljeval? v' kakoshnim sta-
 nu, v' kakoshni starosti, in kakoshni-

ga sadershanja je bil tisti zhlovek, s' kterim fim kaj nezhistiga delal? i. t. d.

Šedma in deseta sapoved: *Ne kra-di.* — *Ne sheli svojiga blishniga bla-ga.* — Ali fim komu kaj dnarjev, shita, oblazhila ali pa drugih rezhi fkrivej ali s' filo odvsel? ali fim she zlo kaj v' zerkvi vsel? ali nifim komu kakosh-ne rezhi po malim jemal in mu s' tem vender szhafama veliko odvsel? ali nifim prevelikih obrest ali zhim-shev od svojih dnarjev jemal? ali fim per kupovanji in prodajanji kdej kaj goljfal? ali fim po krivizhni vagi in meri kaj prodajal? ali fim komu sato kaj vsel, ker fim mislil, de mi je ka-koshno krivizo storil, in de si smem shkodo popraviti? ali fim kdej kaj na posodbo vsel, in sraven mislil, de ne bom nikoli vernil? ali fim kdej kaj na upanje kupil, kar fim kmalo plazhati obljubil, desiravno nifim mislil nikoli plazhati?

Ali fim najdene dnarje ali najdene rezhi vselej tistimu nasaj dal, zhigar so bile? ali fim si persadeval gospo-

darja najdenih rezhí svediti? ali fim ukradene dnarje ali druge rezhí vselej pravimu gospodarju nasaj dal? ali fim od otrók ali poslov ktere rezhí jemal, desiravno se mi je sdelo, de niso njih? ali fim posojene rezhí ali dnarje vselej o pravim zhafu nasaj dal? ali fim kdej ukradene rezhí kupoval ali per sebi hranil? ali fim bres velike file in potrebe vbogajme profil? ali fim opustil kterimu pomagati, ki je v' veliki potrebi bil? ali fim po svoji mozhi vbogajme dajal? ali fim komu saflushen lon krivizhno perdersheval? ali nifim savolj svoje lenobe in sapravljivosti tako obóshal, de nifim mogel svojih dolgov poplazhati? ali fim per desetini in drugih davkih kaj utajil ali sebi perhranil?

Ali fim, kar mi je bilo narozheniga, slabó opravil? ali fim sa slabó narejeno rézh veliko plazhila vsel? ali fim flushbe in opravila, sa ktere plazhilo prejemam, vselej svestó in dobro opravil? ali fim kdej nograde, njive in travnike svojiga blishniga s' shivino ali drugazhi poshkodoval? ali fim

kdej mladé drevesza v' vertih ali borsh-
 tih svojih sosjedov poshkodoval ali pa
 ukradel? ali fim kdej flabe rezhí sa
 dobre prodajal? ali fim kupzu pove-
 dal, kakoshne skrivne napazhnosti ali
 slabosti ima tista rezh, ktero fim mu
 prodal? ali nisim nikoli vedama fla-
 biga dnarja sa dobriga dajal? ali fim
 se kdej tosheval in praydal, desiravno
 fim vedel, de ima moj sopernik bolj
 prav, kakor jest? ali fim hotel sodni-
 ke podkupiti, de bi bil krivizhno prav-
 do dobil? ali fim povernil tisto shkodo,
 ki fim jo blishnimu s' krivizhno toshbo
 ali pravdo storil? ali fim per kupzhü
 revne ljudi, ali pa take, ki so v' kako
 nefrezho prishli, prevezh terl in stiskal,
 ker fim vedel, de morajo kaj kupiti
 ali prodati? ali fim nesakonskim otro-
 kam tistiga premoshenja dajal, do kte-
 riga so le sakonski pravizo imeli? ali
 fim svojim otrokam s' igranjem, pi-
 janzhevanjem in sapravljanjem shko-
 doval? ali fim kteriga per rajtengah
 kaj ogoljfal? ali fim per deljenji erb-
 shine svoje brate ali sestré kaj poshko-

doval? ali sim kdej vedama krivizhno blagó erbal, in ga potem tistim ne povernil, kterim je bilo po krivizi odvseto? Zhe je bila hisha in semlja mojiga ozheta na-me prepisana, in bi bili mogli tisti ljudje, ki so popréd mojimu ozhetu kaj dnarjev posodili, ta svoj posojeni dnar sgubiti, sato ker se niso dali intabulirati ali v' gruntne bukve sapisati, ali sim plazhal jest, kar so bili moj ozhe dolshni? Zhe sim sploh od svojih staršev kaj premoshe-
nja dobil, ali sim plazheval tudi njih dolgé, kar je na-me prishlo? ali sim kdej sadnjo voljo ali testament kteriga zhloveka utajil ali pokonzhal? ali sim komu s' tem shkodoval, ker svojih dolshnost nisim prav vedel ali pa jih ne spolnil, desiravno bi jih bil mogel vediti in spolniti? ali sim blishniga shkode varoval, kolikor sim mogel? ali nisim nobeniga po krivizi ob flush-bo perpravil?

Ali sim kaj krivizhniga sapovedoval, svetoval ali hvalil? ali sim komu pomagal drugim krivizo delati? zhe

sim videl, de se blishnimu kriviza go-
dí, ali sim mu povedal?

Ali sim shelel, komu kaj ukrasti?
ali sim hotel koga goljfat ali mu kaj
kupljeniga ne plazhati? ali sim koga
pregovarjal mi svoje premoshenje sa-
shafati, desiravno je imel revne brate
ali sestré ali revno shlahto? ali sim si
persadeval blagó svojiga blishniga v'
svojo last dobiti?

Ali sim vse storjene krivize popra-
vel? ali verjamem, de greh ne more
odpushten biti, dokler se krivizhno blago
nasaj ne da? zhe krivizhniga blagá
nisim vezh imel, ali sim vsaj kaj dru-
giga namest njega povernil? zhe nisim
mogel vsiga poverniti, ali sim vsaj po-
vernil, kolikor sim mogel? ali sim
spolnil sapoved Jesusovo: Kar hozhesh,
de bi drugi ljudje tebi ne storili, tu-
di tí njim ne stóri?

Osma sapoved: *Ne prizhaj po kri-
vim soper svojiga blishniga.* — Ali
sim kdej pred duhovsko ali deshelsko
gosposko krivo prizhal? ali sim per-
toshbah in pravdah krivih prizh iskal?

ali fim k' fhkodi svojiga blishniga poterdívne ali prizhevavne písmá utajil? ali se nísim branil k' pridu svojiga blishniga resnizo prizhati?

Ali fim kdej lagál, sato de bi bil sebi ali pa komu drugimu s' tem kaj pomagal? ali fim v' fhali ali fhpasu kdej lagál? ali fhe zlo per spovedi nísim vselej resnize govoril? ali fim s' lashjo komu fhkodoval ali fhkodovati hotel? ali fim od drugih ljudi kaj hudiga govoril, kar fim se sam smislil? ali fim od drugih ozhitno kaj hudiga govoril, kar réf ní bilo? ali fim se kdej s' hinavshino in hlinjenjem pregreshil? ali fim se komu is hudiga namena perlisoval? ali fim to, kar fim slishal od svojiga blishniga hudiga govoriti, fhe tudi drugim ljudem pravil? zhe mi je kdo kaj povedal, in rekel, de ne smem nikomur praviti, ali ref nísim nikomur povedal?

Ali fim take pesmi pel, ktere so bile k' nezlasti in sasmehovanju kteriga zhloveka sloshene? ali fim kdej grehe in napazhnosti svojiga blishniga

bres pravizhniga urshoha drugim ljudem rasodeval? ali fim s' takim opravljanjem blishnimu slo shkodoval? ali fim mu mislil s' tem shkodovati? ali fim vezhkrat dela svojiga blishniga grajal ali tadel in sanizheval? ali fim koga hudo smerjal in shpotal? ali fim ga potem odpuhanja profil? ali fim si persadeval svojimu blishnimu poshtenje poverniti? ali fim se is sanizhevanja, nevoshljivosti ali kratkozhasnosti is drugih norza delal in jim nezhasljive imena dajal?

Ali fim kdej bres sadosniga urshoha od kteriga zhloveka kaj hudiga mislil? ali fim svoje natolzovanje tudi komu drugimu rasodel? ali fim svojiga blishniga s' natolzvanjem in krivim obdolshenjem rasshalil ali pa mu shkodoval? ali nifim nobeniga zhloveka hudo sodil in njegovih del na hudo islagal? ali nifim s' dopadajenjem takih ljudi poslusshal, kteri so druge opravljali? ali fim sam k' takimu opravljanju perloshnost dal? ali fim si bres potrebe persadeval svediti, kakoshne

napazhnosti moj blishni ima? ali fim svaril take ljudi, ki so druge opravljali in obrekovali? ali fim popravit shkodo, ktero fim s' obdolshenjem ali s' krivo sodbo svojimu blishnimu storil?

II. Zhes pet zerkvenih sapoved.

Perva in druga zerkvena sapoved: *Posvezhuj sapovedane prasnike. — Bodi ob nedeljah in sapovedanih prasniki s' spodobno poboshnostjo per sveti mashi. —* Isprashevanje zhes te sapovedi je v' isprashevanji zhes tretjo boshjo sapoved sapopadeno.

Tretja zerkvena sapoved: *Posti se sapovedane postne dni, namrezh shiridesetdanski post, shtiri kvatre, in druge sapovedane postne dni; tudi se ob petkih in sabotah od mesnih jedi sdershi. —* Ali fim se vsak sapovedan posten dan mesnih jedi sdershal? ali fim se vsak posten dan le enkrat do sitiga najedel? ali fim se tudi vsak petek in vsako saboto, zhe ravno ni bil sapovedan posten dan, mesnih jedi

sdershal? ali fim tudi svoje podloshne k' prelomljenju postne sapovedi nape-
ljaj? ali fim kdej katolsko zerkev gra-
jal ali tadal, de je poste sapovedala?
ali fim se is postne sapovedi norza delal?
ali fim postne dni spokorno shivel?

Zheterta zerkvena sapoved: *Spovej se svojih grehov pooblastenimu spovedniku k' manjšimu vsaj enkrat v' letu, in o velikonožnim zhasu prejmi sveto reshnje telo.* — Ali fim se vsaj vsako leto enkrat spovedal? ali so bile moje spovedi vselej dobre in vredne? ali fim o velikonožnim zhasu sveto reshnje telo prejel? ali fim bil vselej prav perpravljen, kadar fim k' svetimu obhajilu shel?

Peta zerkvena sapoved: *Ne obhajaj shenitve o prepovedanih zhasih.* — Ali fim v' adventu, ali v' shtirdefetdanskim postu per shumezhnih kratko-
zhasnostih bil? ali fim postne dni ple-
sal ali kvartal, ali pa drugim ljudem
k' temu priloshnost dal?

III. Zhes sedem poglavitnih grehov.

Napuh ali prevsetnost. — Ali sim bil savolj svoje telesne podobe ali pa savolj svoje umetnosti prevseten? ali sim druge ljudi, ki so bili manj kakor jest, sanizheval? ali nisim mislil, de sim boljshi, brumnishi in poboshishi, kakor so drugi ljudje? ali si nisim persadeval, de bi me bili ljudje hvalili in zhashili? ali nisim shelel vezh biti, kakor so drugi ljudje? ali sim se drugih ljudi savolj njih revshine in niskosti framoval? ali nisim bil, kadar me je kdo po pravizi svaril, prezej nevoljin in rasshaljen? ali sim zlo per dobrim opominjevanji oterpnjeno serzé imel?

Lakomnost in skopóst. — Ali nimam prevelike ljubesni do bogastva? ali nisim savolj sgube premoshenja prevezh shaloval? ali sim kdej lagal, ali pa she zlo po krivo persegal, de bi si bil kaj perdobil? ali sim is lakomnosti ob nedeljah in prasniki delal,

ali pa s'he zlo boshjo slushbo opustil?
ali nisim bil neobzhitljiv proti ubo-
gim? ali nisim opustil jim po svoji
mozhi pomagati? ali sim le smirej
vezh imeti shelel in sraven sam sebi
in drugim s'he potrebniga k' shivlje-
nju nisim pervoshil? ali sim nasproti
prevezh sapravljal? ali sim sa lepe
oblazhila, kratkozhasnosti in druge ne-
potrebne rezhi prevezh dnarjev isdal
in rasmetal? ali sim s' pijanzhevanjem
ali pa s' kvartanjem sapravljal? ali ni-
sim s' tem sebi in svoji drushini velike
shkode storil? ali nisim prevezh v' lo-
terijo stavil?

Nezhistofst. — Isprashevanje zhes
ta greh je v' isprashevanji zhes shesto
in deveto boshjo sapoved sapopadeno.

Nevoshljivoft. — Ali nisim do no-
beniga zhloveka v' serzu nevolje in sov-
rashtva imel, sato ker mu je vse po
frezhi shlo, ker je bil bolj bogat, bolj
umeten ali pa bolj brumen, kakor
jest? ali se nisim s'he zlo rasveselil,
zhe se je mojimu blishnimu kakoshna
nesfrezha pergodila? ali sim kdej blish-

nimu savoljo boshje gnade nevoshljiv bil? ali nifim bil shaloften kadar fim druge ljudi frezhne in v' zhasti videl? ali fim she zlo komu is nevoshljivosti kaj hudiga shelel? ali fim komu is nevoshljivosti kakoshno fhkodo storil?

Poskreshnost. — Ali nifim le smirej iskal, de bi bil kaj dobriga jedil? ali fim bil v' jedi in pijazhi kdej nesméren ali nesmasen? ali fim kdej ob zhasu boshje flushbe ali pa ponozhni zhas in bres potrebe v' oshtarii bil? ali fim s' svojim pijanzhevanjem spravljaj in s' tem svojim otrokam fhkodoval? ali fim s' pijanostjo koga pohujshal? ali fim druge nagovarjal, de so s' manoj pijanzhevali? ali fim v' pijanosti she kaki drugi greh storil?

Jesa. — Ali fim is jese svojiga blishniga ali pa druge rezhi klel? ali fim v' jesi svojimu blishnimu kaj hudiga shelel? ali fim she zlo komu kaj hudiga storil? ali fim is jese koga obrekoval in opravljaj? ali fim se shelel nad kom mashevati? ali fim dolgo zhasa jeso v' serzu imel? ali fim s'

svojo jeso komu pohujšhanje dajal? ali se nifim hotel s' svojim blishnim spraviti?

Lenoba. — Ali fim is lenobe opušhal moliti, svete bukve brati, boshjo besedo poslušati, k' sveti mashi hoditi, ali svete sakramente prejemat? ali fim svoje dolshne dela lenó opravljal ali pa she is némar pušhal? ali fim s' igranjem in nepotrebnimi opravili zhaš sapravljal? ali fim bres dela bil? ali fim s' lenobo sebi in svojim otrokam shkodoval?

IV. Zhes dolshnosti svojiga stanu.

Zhe fi *gospodar* se vprašhaj: Ali fim sa potrebne zhašne rezhí svojih podloshnih skerbel? ali fim jim s' svojo sanikernostjo in lenobo shkodoval? ali fim tudi sa njih dušhno frezho skerbel? ali fim pasil in merkal, kako se sadershé? ali fim jih odvrazheval od takih perloshnost, v' kterih bi bili lahko kaj hudiga storili? ali fim jih svaril, kadar so greshili? ali fim bil

pravizhen per svoji oblasti, ki sim jo zhes druge imel? ali nifim bil terdiga serza in neusmiljen? ali sim pomagal reveshem in nedolshnim? ali sim she zlo fromake, vdove in sapushene otroke satéral? ali sim kdej hudobnim in krivizhnim pomagal?

Zhe si *podlóshin* se vprashaj: Ali sim svojimu gospodarju pokoren bil? ali sim spolnil, zhe mi je bilo kaj greshniga sapovedano? ali sim svojim vikshim in oblastnikam spodobno sposh-tovanje skasal? ali sim soper njih go-dernjal, jih krivo sodil, sanizheval, ali druge soper njih shuntal? ali sim desetine in davke svesto opravljal?

Zhe si *ozhe* ali *mati* se vprashaj: Ali sim sa shivljenje in sdravje svojih otrók potrebno skerb imel ali imela? ali skerbim sa njih ohranjenje, shi-vesh, obleko in poduzhenje? ali no-beniga po krivizi bolj ne zhislam ali ne obrajam, kakor druge? ali jih k' nobenimu stanu ne filim, h' kterimu niso poklizani? ali skerbim sa njih dusho s' napeljevanjem k' brumnosti

in kershanskimu shivljenju? ali jih napeljujem k' molitvi in k' pogostni-
mu prejemanju svetih sakramentov?
ali jim tudi lepe sglede v' tem dajem?
ali jih shtrafujem, kadar so vredni?
ali jim s' kletvijo, s' opravljanjem,
ali pa s' nespodobnim govorjenjem po-
hujshanje dajem? ali jim pervolim v'
slabe tovarshije hoditi? ali jih pustim
postavati in v' lenobi shiveti? ali sker-
bim le brumne hlapze in dekle do-
biti? ali tudi hlapze in dekle ravno
tako k' dobrimu napeljujem in od hu-
diga odvrazham, kakor svoje otroke?
ali morajo posli per meni prevezh
veliko terpeti? ali v' bolesni sa-nje
skerbim, de bi osdravili? ali jim saflu-
sheni lon o pravim zhasu odrajtujem?

Dolshnosti *otrók* do starshév so v'
zheterti boshji sapovedi sapopadene.

Zhe si *hlapez* ali *dékla* se vpra-
shaj: Ali sposhtujem gospodarja in go-
spodinjo? ali kdej kaj hudiga od njih
govorim? ali sim kdej urshoh, de se
v' hishi kreg sazhnè? ali svestó in
pridno delam? ali sim urshoh, de se

gospodarju kakoshna shkoda dela? ali kdej gospodarju ali gospodinji kaj skri-
vej vsamem? ali vselej, kadar me kaj
kupit poshljejo, po pravizi ravnam?
ali druge hlapze in dekle, ki skupej
flushimo, sanizhujem in sovrashim?
ali povem gospodarju ali pa gospodinji,
kadar vidim, de hlapzi ali dekle kaj
od hishe jemljejo, de gospodarju shko-
do delajo, ali pa kaj pregreshniga
pohnejo?

Zhe si *oshenjen* se vprashaj: Ali
fim is hudiga namena v' sveti sakon
stopil? ali se ne pregrésham soper
sakonsko svestobo, ali pa she zlo s'
preshestvanjem? ali ne dajem s' svojim
sadershanjem perloshnosti, de shena
lahko od mene kaj hudiga misli in
je shalostna? ali se s' shenó kregam?
ali jo kdej smerjem in kolnem? ali jo
kdej napeljujem kaj takiga storiti, kar
je tudi sakonskim prepovedano? ali
njeno doto sapravljam?

Zhe si *omoshena* se vprashaj: Ali
imam kakoshno nagnjenje do koga dru-
giga, kakor do svojiga mosha? ali fim

kdej sakonfko svestobo prelomíla? ali fim kdej s' svojim sadershanjem móshu perloshnost dala, od mene kaj hudiga misliti? ali fim svojimu móshu v' vsih perpushenih rezhéh pokorna? zhe kakoshen prepír med nama vstane, ali rada perjenjam in obmolzhím? ali fim jesizhna in sabavljiva? ali fim mosha kdej kregala in smerjala, desiravnó ni bil urshoh? ali bres vednosti moshá dnarje sapravljám? ali bres pervoljenja moshá svoji shlahti ali pa drugim ljudem kaj od hishe dajem?

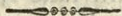
Zhe fi *kupzhevavez* se vprashaj: Ali fim koga per meri in vagi goljfal? ali fim svoje blago slo predrago prodajal? ali fim kakoshno rezh, ki je bila skashena ali pa sa goljfijo narejena, ravno tako prodal, kakor de bi bila dobra? ali fim per kupzhii lagál, se perdushal, ali pa klel? ali fim slabe dnarje sa dobre dajal? ali fim savolj svoje kupzhije molitev opushal? ali fim bil savolj svoje kupzhije ob nedeljah in prasniki bres s. mashe?

Zhe fi *rokodelnik* ali *antverhar* se vprashaj: Ali fim bres potrebe, samo savolj dobizhka v' nedelje in prasnike delal? ali fi nifim od tega, kar mi je bilo v' delo dano, kaj perhranil, ali sa-se obdershal? ali fim bil drugim, ki so s' manoj enakiga rokodelstva, nevoshljiv? ali fim to, kar mi je bilo v' delo dano, dobro ali le pogoljfi naredil? ali nifim prevezh lona jemal? ali fim vedama kaj takiga delal, kar je potem k' hudimu flushilo?

Zhe imash *oshtarijo* se vprashaj: Ali fim med vino vodo ali pa she zlo kaj sdravju shkodljiviga meshal? ali nifim tistim, ki so per meni v' oshtarii bili, prevezh rajtal? ali nifim pijanzam tako dolgo vina dajal, de so se upijanili? ali fim take ljudi v' oshtarii terpel, od kterih fim vedel, de sapravljajo? ali fim perpustil, de so v' moji hishi prepovedane igre igrali, per kterih lahko kdo veliko sgubi? ali fim perpustil, de so se mladi ljudje is kakiga pregreshniga namena v' moji hishi s-hajali? ali fim potepuhe in hu-

dobne ljudi pod streho jemal? ali sim perpuštil, de so v' moji hišhi kleli, ne-
spodobne besede govorili, ali pa plesali?

Zhe si *kmet* se vprašhaj: Ali sim
kdej njivam in šitam svojiga soseda
shkodoval? ali sim kdej sosede, ali
gospósko, ali davke, ali pa slabo vre-
me preklinjal? ali sim takim otrokam
shivino na pashi isrozhil, ki je niso
v' shkodo varovali? ali sim kdej ob
zhasu shetve, koshnje ali terganja per-
puštil, de so mladi ljudje obojiga spola
v' enim kraji spali? i. t. d.

Ka
u

K

pra
in
naj
Ali

t
A

i.
kas
ruj
zhi

Kratek **KATEKISEM**

v' vprashanjih in odgovorih.

I.

Kaj se pravi kershansko katolshko verovati?

Kershansko katolshko verovati se pravi: vse verjeti, kar je Bog rasodel in nam zerkev verovati sapoveduje, naj bo v' svetim pismu sapisano ali ne. *Ali je k' svelizhanju sadoosti, de katolshki kristijan le v' serzu veruje, kar je Bog rasodel?*

Ni sadoosti, temuzh mora tudi
1. Svojo vero v' delih ali v' djanji kasati. 2. Mora to, kar v' serzu veruje, zhe je treba, tudi s' uštni ozhitno sposnati ali sprizhati.

Sakaj moramo verovati, kar je Bog rasodel?

Sato, ker je Bog vezhna resniza in neskonzhna modrost, ktera ne more ne goljfati ne goljfana biti.

Od kod vemo, kaj je Bog rasodel?

To vemo nekoliko is svetiga pisma, nekoliko pa is besednjiga isrozhila svete katolshke zerkve.

Kaj je sveto pismo?

Šveto pismo so tiste bukve, ki so jih sveti moshje s' rassvetljenjem ali navdihnjenjem svetiga Duha pisali, in od kterih sveta katolshka zerkev prizha ali terdi, de so bile od takih rassvetljenih ali navdihnjenih mósh spifane.

Kaj je besednje isrozhilo svete katolshke zerkve?

Besednje isrozhilo svete katolshke zerkve so tisti nauki, ktere so aposteljni ali is ust Jesusa Kristusa samiga slifhali, ali pa 'po navdihnjenji ali rassvetljenji svetiga Duhá osnanovali, pa jih niso v' svetim pismu sapisali.

Bog
niza
more
el?
pil-
isro-
ki so
n ali
i, in
pri-
ras-
spi-
ka-
shke
apo-
miga
i ali
vali,
ali.

Ktere resnize mora vsak zhlovek, ka-
dar k' pameti pride, vediti in vero-
vati, zhe hozhe svelizhan biti?

Teh sheft resniz mora vediti in verovati:

1. De je en Bog.

2. De je Bog pravizhen sodnik, kteri dobro s' dobrim, hudo pa s' hudim povrazhuje.

3. De so tri boshje pershone, eniga bitja in ene nature: Bog Ozhe, Bog Šin, in Bog sveti Duh.

4. De je Bog Šin, druga boshja pershona, sa nas zhlovek postal, nas s' svojo smertjo na krishi odreshiti in vezhno svelizhati.

5. De je zhloveshka dusha neumerjozha.

6. De je gnada boshja k' svelizhanju potrebna, in de zhlovek bres gnade boshje nizh saflushenja vredniga sa vezhno shivljenje storiti ne more. *Kaj je vsakimu katolshkimu kristjanu snati sapovedano?*

Vsakimu katolshkimu kristjanu je snati sapovedano: 1. Apostoljsko vero.

2. Gospodovo molitev ali Ozhe nash.
3. Defet boshjih in pét zerkvenih sapoved.
4. Šedem svetih sakramentov.
5. Keršhansko pravizo.

Kje je to posebno sapopadeno, kar mora katolshki kristjan verovati?

Kar mora katolshki kristjan verovati je posebno v' *apostoljski* veri sapopadeno, ktera ima 12 delov ali zhlenov, in se tako glasi:

1. Verujem v' Boga Ozheta vfigamogozhniga, stvarnika nebel in semlje.
2. In v' Jesusa Kristusa Sina njegoviga ediniga, Gospoda nashiga.
3. Kteri je spozhet od svetiga Duha, rojen is Marije Devize.
4. Terpel pod Ponzijem Pilatushem, krishan bil, umerl, in v' grob poloshen.
5. Doli je shel pred pekel, tretji dan od mertvih vstal.
6. Gori je shel v' nebefa, sedi na desnizi Boga Ozheta vfigamogozhniga.
7. Od ondod bo prishel sodit shire in mertve.
8. Verujem v' svetiga Duha.

9. Sveto kershanfko katolshko zer-
kev; gmajno svetnikov.

10. Odpušhenje grehov.

11. Vstajenje mesa.

12. In vezhno shivljenje. Amen.

Ali je vezh Bogov?

Šamo en Bog je, kateri je sam od
sebe nar bolj popolnoma bitje.

*Ktere so lastnosti boshje, ki jih je
treba fosebno vediti?*

Lastnosti boshje, ki jih je treba
fosebno vediti so té:

1. Bog je vezhen; je vselej bil, je
sdaj, in bo vselej.

2. Bog je sgol duh; je bitje, ki
ima nar bolj popolnoma um in nar
boljshi voljo, pa nima telefa.

3. Bog je vfigaveden; njemu je
vse snano, kar je sdaj, ker je she
bilo, in kar she le bo; tudi vé nashe
nar skrivniishi misli in sheljé; torej
mu nizh ne moremo perkriti.

4. Bog je neskonzhno moder; vse
stori is nar boljshiga konza ali namé-
na, in isvoli vselej nar perpravnishi per-
pomozhke svoj konz ali namén dosezhi.

5. Bog je vfigamogozhen; ustvaril je nebo in semljo in vse kar je; nje-
mu ni nizh nemogozhe storiti.

6. Bog je vfigaprizhujozh; povsod je, v' nebesih in na semlji.

7. Bog je neskonzhno svét; hozhe in ljubi vse dobro, in sovrashi vse hudo.

8. Bog je neskonzhno resnizhen in svest; vse, kar rezhe, je res; in vse, kar obljubi ali shuga, gotovo spolni.

9. Bog je nespremenljiv; je od vekomej do vekomej ravno tisti.

10. Bog je neskonzhno dobrotljiv; fkerbi kakor dober ozhe sa vse svoje stvarí, vse dobro imamo od njega.

11. Bog je neskonzhno usmiljen; nam odpushta nashe grehe.

12. Bog je neskonzhno pravizhen; vse dobro plazhuje in vse hudo shtrafuje, popolnoma po saflushenji.

Koliko je boshjih pershón?

Tri boshje pershone so: Bog Ozhe, Bog Šin, in Bog sveti Duh.

Kako se te tri boshje pershone med saboj raslozhijo?

Bog Ozhe je sam od sebe od ve-

komej; Bog Šin je rojen od Boga Ozhet
ta od vekomej; sveti Duh se is-haja
od Boga Ozheta in Boga Šina od ve-
komej.

*Ktere dela se vsaki boshji pershoni
posebej perlastujejo?*

Bogu Ozhetu se perlastuje stvarje-
nje; Bogu Šinu odrefhenje; svetimu
Duhu posvezhvanje.

*Kako se imenujejo vse tri boshje per-
shone skupej?*

Vse tri boshje pershone skupej se
imenujejo presveta Trojiza.

*S' zhém sposna katolshki kristjan
presveto Trojizo?*

Katolshki kristjan sposná presveto
Trojizo s' snamenjem svetiga krisha,
ker takrat, kadar krish dela, vsako teh
tréh boshjih pershon imenuje.

*Kaj she sraven tega katolshki krist-
jan sposná s' snamenjem svetiga
krisha?*

Tudi she sposná, de je Jesus Kri-
stuf sa naf na krishi umerl, in naf je
s' svojo smertjo odrefhil.

Kdo je vse ustvaril?

Bog je ustvaril nebo in semljo, in vse, kar je.

Kaj pomeni beseda ustvariti?

Beseda ustvariti pomeni is nizeh kaj storiti.

Ktere so nar imenitniški stvari boshje?

Nar imenitniški stvari boshje so angelji in zhloveki.

Kaj so angelji?

Angelji so sgol duhovi, kateri imajo um in voljo, pa nimajo teles.

Sakaj je Bog angelje ustvaril?

Bog je angelje ustvaril, de bi ga zhašili, ljubili, molili, mu flushili, in de bi ljudi varovali.

Kakofni so bili angelji prezej po stvarjenji?

So bili dobri, v' gnadi boshji, in v' veliki popolnamosti.

Ali so vsi angelji v' gnadi boshji ostali?

Veliko angeljev je bilo, kateri so gnado boshjo po grehu napuha sgubili.

Kako je Bog te napuhnjene angelje shtrafal?

Te napuhnjene angelje, ki se jim

hudizhi pravi, je Bog vekomej saven-
gel in v' pekel pahnil.

Is zhéfa je zhlovek?

Zhlovek je is telefa in is neumerjo-
zhe dushe, ktera je po boshji podobi
ustvarjena.

Sakaj je Bog zhloveke ustvaril?

Bog je zhloveke ustvaril, de bi
ga sposnali, zbastili, ljubili, molili,
mu flushili, mu pokorni bili, in de
bi bili vezhno svelizhani.

*Ali so bili zhloveki smirej Bogu po-
korni?*

She pervá dva zhloveka Adam in
Eva sta bila Bogu nepokorna.

*V' kateri rezhi sta bila pervá zhloveka
Bogu nepokorna?*

Jedla sta sad drevesa, ki jima ga
je bil Bog prepovedal, in sta s' tem
gresihila.

*Kakoshen je bil stan pervih zhlove-
kov pred greham?*

Preden sta pervá zhloveka gresih-
la, sta bila prav frezhna. Bila sta terd-
na, sdrava in s' boshjo posebno gnado
neumerjozha; lahko jima je bilo Bogá

prav sposnati in ljubiti ter njegovo voljo spolnovati; shivela sta v' raji ali v' paradishi, kjer sta vse potrebne rezhí imela, de se jima je prav dobro godilo, in sta bila Bogu dopadljiva ali v' gnadi boshji.

Kakoshen je bil stan prvih zhlovekov po grehu?

Potem, ko sta prva zhloveka greshila, sta bila prezej umerjozha in mnogim bolesnim podvershena; njih um je oslabel, de nista vezh boshjih lastnost in boshje volje prav sposnala; njih volja je bila bolj k' hudimu, kakor k' dobrimu nagnjena, de is svoje mozhí nista mogla boshje volje spolnovati; sgubila sta s' greham gnado boshjo, sta bila Bogu nedopadljiva, in sta saflushila vezhno shtrafana biti ali v' pekel priti.

Ali je ta gréh samo Adamu in Evi shkodoval?

Ta greh ní samo Adamu in Evi shkodoval, temuzh tudi nam vsm, ki smo njih mlajshi. Ta greh nam je pernesel zhasno in vezhno smert,

in she veliko drugiga hudiga na du-
shi in na telesu.

Kako se temu grehu pravi?

Temu grehu se pravi *isvirni greh*
ali *poerbani greh*, ker se is pervih
zhlovekov v' vse ljudi isvira, ali ker
smo ga vfi od pervih zhlovekov po-
erbali.

*Ali je bil Bog zhloveke savolj tega
greha vekomej od sebe savergel?*

Bog jih ni bil vekomej od sebe
savergel, temuzh je bil k' odreshenju
vsiga greshniga zhloveshtva odreshe-
nika poslati obljudil, ki se mu tudi
Mesijas pravi.

Kdo je ta odreshenik ali Mesijas?

Ta odreshenik ali Mesijas je Je-
sus Kristus.

Kdo je Jesus Kristus?

Jesus Kristus je: 1. Edinorojeni
Sin Boga Ozheta. 2. Bog in zhlovek
skupej. 3. Nash Gospod, sapovednik
in uzhenik.

Sakaj se je Sin boshji vzhlovezhil?

Sin boshji se je vzhlovezhil, de
nash je s' svojo smertjo na krishi odre-

shil, in de samoremo vezhno sveli-
zhani biti.

Kje je bil Jesus rojen?

Jesus je bil v' Betlehemu, v' shla-
lizi, rojen.

*Kdo je rojstvo Jesusa Kristusa o-
snanil?*

Rojstvo Jesusa Kristusa so osnanili:

1. Angelj pastirjem. 2. Svesda mod-
rim v' jutrovi desheli. 3. Modri He-
rodeshu in pismejzam. 4. Simeon in
Ana ljudem v' tempeljnu.

*Kaj se je po osnanilu rojstva Jesusa
Kristusa zgodilo?*

Po osnanilu rojstva Jesusa Kristusa
se je to zgodilo: 1. Pastirji so hitro
gledat prishli, kar jim je bilo od an-
gelja osnanjeno. 2. Kristus je bil osmi
dan po sapovedi postave obresan, in
Jesus imenovan. 3. Modri is jutrove
deshele so ga molili, in mu slata,
kadila in mire v' dar prinesli. 4. On
je grosovitnosti Herodeshevi v' Egipt
ubeshal. 5. Od tod je bil po Herode-
shevi smerti v' Nazaret nasaj perpel-
jan in v' tem mestu isrejen.

Kaj imenitniga vemo od Jesusove mladosti?

Od Jesusove mladosti to vemo:
1. Ko je bil Jesus 12 let star, je prišel v' Jerusalemu k' prazniku s' svojimi starši. 2. Je v' Jerusalemu ostal; zhes tri dni so ga pa starši v' tempeljnu najdlji, kjer je med pismouki sedel, ter jih poslušal in isprafheval; tako de so se vfi nad njegovim umam in njegovimi odgovori zhudili. 3. Se je spet v' Nazaret vernil in je ondi ostal. 4. Je bil svojim staršem pokoren. 5. Je rasel v' starosti, modrosti in prijetnosti per Bogu in per ljudch.
Kaj sosebniga se je sgodilo, preden je Jesus uzhiti sazhel?

Preden je Jesus uzhiti sazhel, se je to sgodilo: 1. Janes kerstnik je prizhal, de je Jesus jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemlje. 2. Jesus se je dal od Janesa kerstiti v' reki Jordanu. 3. Šveti Duh se je v' podobi goloba nad njim perkasal. 4. Bog Ozhe se je oglašil s' temi besedami: Ta je moj ljubesnivi šin, ki imam

dopadajenje nad njim. 5. Jezus je bil od svetiga Duhá v' pufhavo peljan, in ko se je 40 dni in nozhi poštíl, je bil od hudizha skufhan, in potem so mu angelji stregli.

Kaj posebniga se je godilo potem ko je Jezus uzhiti sazhel?

Potem ko je Jezus uzhiti sazhel, se je posebno to godilo: 1. Jezus je po svoji domazhi desheli hodil od kraja do kraja. 2. Ši je vezh uzhenzov ali jogrov sbral, in je is med njih isvolil 12 aposteljnov. 3. Je pridigoval in osnanoval postavo milosti, je rasodeval refnize, ki smo jih dolshni verovati, in je uzhil zhednosti, ki smo jih dolshni v' djanji spolniti. 4. Je svaril nejevero in pregrehe, in je rasdeval smote Judov, pismejzov in farisejev. 5. Je poterdoval svoj nauk s' besedami svetiga pisma, s' zhudeshi in s' lastnimi isgledi. 6. Je prihodne rezhi prerokoval. 7. Je povsod dobrote skasoval.

Ali so vsi verovali v' Jesusa?

Veliko jih je verovalo v' Jesusa. Velki duhovni, pismeji in fariseji so

ga pa sovrashili savolj njegoviga nauka, in so iskali ga umoriti.

Ali je samogel Jesus terpeti?

Jesus je samogel terpeti, ker je bil Bog in zhlovek skupej, in je tudi ref terpel na dushi in na telesu. Na svoji dushi je terpel veliko britkost in shalost, na svojim telesu pa veliko rev in teshav, veliko tepenja in ran, ker je bil gajshlan in s' ternjem kronan.

Kje je bil Jesus Kristus krishan?

Jesus Kristus je bil na gori Kalvarii bliso mesta Jerusalema krishan, in je na krishi umerl.

Kdo je telo Jesusovo pokopal?

Jeshef Arimatejz in Nikodem sta Jesusovo telo v' nov is skale isfekan grob poloshila, kamor she nihzhe ni bil pokopan.

Kam je shla dusha Jesusova, potem ko se je od telefa lozhila?

Ko se je dusha Jesusova od telefa lozhila, je shla pred pekel, kjer so dushe brumnih mertvih s' veselim upanjem odreshenja mirno in bres terp-

ljenja zhakale, tako dolgo, de je Jesus prishel in jih je odreshil.

Kdaj je Jesus od mertvih vstal?

Jesus je tretji dan, in fizer is lastne mozhi, neumerjosh in zhashtiljiv, kakor premagavez smerti in hudizha od mertvih vstal.

Kdaj je Jesus v' nebesa shel?

Jesus je shtirideseti dan po svojim vstajenji, vprizho svojih uzhenzov, na Oljski Gori, is lastne mozhi v' nebesa shel.

Kaj se pravi: Jesus sedi na desnizi Bogá Ozheta vfigamogozhniga?

To se pravi: Jesus je v' vednim posestvu nar vishi oblasti in nar vezhiga velizhastva zhes vse v' nebesih in na semlji.

Ali bo Jesus she kdej prishel?

Jesus sam je rekel, in dva angelja sta prizhala per njegovim vnebohodu, de bo she na sodnji dan s' veliko mozhjo in zhashtjo v' oblakih neba prishel, sato de bo vse ljudi sodil, in de bo vsm po njih saflushenji povernil.

Kdo je sveti Duh?

Šveti Duh je tretja boshja persho-
na; on je pravi Bog.

Kje nas sveti Duh posvezhuje?

Šveti Duh nas posvezhuje: 1. Per
svetim kerstu. 2. V' sakramentu svete
pokore. 3. Kolikorkrat druge svete sa-
kramente vredno prejmemo.

Kako nas sveti Duh posvezhuje?

Posvezhuje nas, ker v' nas vlije
posvezhujozho gnado boshjo, in nas
štorí boshje otroke, ali pa posvezhujo-
zho gnado v' nas pomnóshi ali pogmé-
ra. Sraven tega pa she tudi nash um
rasvetluje, nas uzhí in nagiba po volji
boshji ravnati, in nam delí svoje darove.

Kteri so darovi svetiga Duha?

Darovi svetiga Duha so tí: 1. Dar
modrosti. 2. Dar umnosti. 3. Dar sve-
tovanja. 4. Dar mozhí. 5. Dar u-
zhenosti. 6. Dar poboshnosti ali brum-
nosti. 7. Dar strahú boshjiga.

*Kaj je sveta katolska kershanska
zerkev?*

Šveta katolska kershanska zerkev
je vidin sbor vsih pravovernih kristja-

nov, pod vidnim poglavarjem Rimskim Papeshem, kateri ene nauke verujejo, in ene sakramente prejemajo.

Kdo je nevidni poglavar zerkve?

Nevidni poglavar zerkve je Jezus Kristus.

Koga je bil Jezus vidniga poglavarja svoje zerkve postavil?

Jezus je bil aposteljna Petra vidniga poglavarja svoje zerkve postavil, kateriga nastópnik je Rimski Papesh.

Po katerih snamenjih se sposná prava zerkev?

Prava zerkev se sposna po shtirih snamenjih, in te so: 1. de je edina; 2. sveta; 3. vesoljna ali katolshka; 4. apostoljska.

Kako je prava zerkev edina?

Prava zerkev je edina, ker ima 1. eniga poglavarja, 2. en nauk, 3. ene sakramente.

Kako je prava zerkev sveta?

Prava zerkev je sveta 1. ker je njen sazhetnik Jezus Kristus svet; 2. ker je njen nauk svet; 3. ker ima svete sakramente; 4. ker svoje ude k' sve-

toſti napeljuje; 5. ker ſo ſmirej ſvetniki v' nji.

Kako je prava zerkev veſoljna ali katolſhka?

Prava zerkev je veſoljna ali katolſhka, ker jo je Jeſuf Kriſtuf ſa vſe ljudi, ſa vſe zhaſe, in ſa vſe kraje poſtavit.

Kako je prava zerkev apoſtoljſka?

Prava zerkev je apoſtoljſka 1. ker veruje in uzhí, kar ſo apoſteljni verovali in uzhili; 2. ker ſo apoſteljni po Jeſusovi ſopovedi njegov nauk po vſim ſvetu oſnanovali; 3. ker ſo ſhkofje naſtópniki apoſteljnov.

Kakokſhno gmajno ali ſveſo imajo pravoverni kriſtjani?

Pravoverni kriſtjani imajo med ſa boj gmajno ali ſveſo, kakor udje teleſa. *Kako ſe ta ſveſa pravovernih kriſtjanov imenuje?*

Ta ſveſa pravovernih kriſtjanov ſe imenuje gmajna ali obzheſtvo ſvetnikov, ſato ker ſo vſi nje udje k' ſvetiſti poklizani in per ſakramentu ſvetiga kerſta poſvezheni.

V' zhém obstoji gmajna svetnikov?

Gmajna svetnikov obstoji v' tem, de se vsi udje zerkve dohovnih dobrot udeleshvajo.

Ktere so duhovne dobrote, ki se jih vsi udje zerkve udeleshvajo?

Duhovne dobrote, ki se jih vsi udje zerkve udeleshvajo, so té: 1. Šveti sakramenti; 2. ofer svete mashe; 3. molitev; 4. dobre dela; 5. saflushenje vernih kristjanov.

Kteri so udje zerkve, ki so med saboj svesani in sdrusheni?

Udje zerkve, ki so med saboj svesani in sdrusheni, so tí: 1. Verni na semlji; 2. Švetniki v' nebesih; 3. Dushhe mertvih, ki so v' vizah.

Kakoshno sveso imajo verni na semlji med saboj?

Verni na semlji imajo sveso med saboj, ker fleherniga molitev in saflushenje dobrih del tudi drugim pomaga.

Kakoshno sveso imajo verni na semlji s' dushami v' vizah?

Verni na semlji imajo sveso s' dushami v' vizah, ker verni na semlji

sa dushe v' vizah Boga profijo, in jim s' molitvijo, s' dobrimi deli, in posebno s' ofram svete mashe pomagajo; dushe v' vizah pa sa verne na semlji Boga profijo.

Kakofshno sveso imajo verni na semlji s' svetniki v' nebesih?

Verni na semlji imajo sveso s' svetniki v' nebesih, ker verni na semlji svetnike v' nebesih zhašte in na pomozh klizhejo; svetniki pa sa verne na semlji Boga profijo.

Kaj nas uzhé besede apostoljske vere: Odpushtanje grehov?

Te besede nas uzhé, de je Jesus Kristus svoji zerkvi oblast dal grehe odpushtati.

Kdo ima v' pravi zerkvi oblast grehe odpushtati?

Škofje in mashniki imajo v' pravi zerkvi oblast grehe odpushtati, ker so nastópniki apostelnov.

Per kterih sakramentih se smertni grehi odpushtajo?

Smertni grehi se odpushtajo per svetim kerstu in per sveti pokori.

*Kaj nas je uzhil Jesus od stanü zhlo-
veka po smerti?*

Jesus nas je uzhil od stanu zhlo-
veka po smerti: 1. De je zhloveshka
dusha neumerjозha. 2. De bo prezej
po smerti vsak zhlovek posebej sojen.
3. De bodo dushe tistih ljudi, ki v'
gnadi boshji umerjo, pa vender niso
bres vsih majhnih grehov, v' vize
prishle. 4. De dushe pravizhnih, ki
so popolnoma zhisti, v' nebesa pride-
jo. 5. De so dushe gresnikov, kateri
v' smertnim grehu umerjo, v' pekel
obsojene. 6. De bodo na sodnji dan
trupla vsih mertvih is semlje vstale
in se sopet s' dushami sklenile. 7. De
bo potem sploshna ali sadnja sodba,
po kateri bodo pravizhni v' vezhno shir-
ljenje v' nebesa, gresniki pa v' vezh-
no terpljenje v' pekel prishli.

II.

Kaj se pravi kershansko upati?

Kershansko upati se pravi: terdno
se sanesti, de nam bo Bog dal, kar

nam je savolj neskonzhniga saflushe-
nja Jesusa Kristusa obljudil.

Kaj upamo od Boga?

Upamo od Boga vezhno shivlje-
nje, to je, vezhno svelizhanje, in vse
perpomozhke ali mitelne, ki jih sa sve-
lizhanje potrebujemo.

Sakaj upamo od Boga?

Sato upamo od Boga, ker je Bog
vfigamogozhen, v' spolnovanji svojih
obljud svest, ter neskonzhno dobrot-
ljiv in usmiljen; ker torej samore in
hozhe vse spolniti, kar je obljudil.

Kaj se pravi moliti?

Moliti se pravi: Do Boga nar ve-
zhi saupanje, hvaleshnost in zhaft, ali
samo v' serzu obzhutiti, ali pa té
serzhne obzhutke in snotrajne misli
tudi s' besedami in v' sadershanji na
snanje dati. Sato se tudi pravi, de
je molitev povsdigovanje duhá k' Bogu.

Sakaj molimo?

Sato molimo, de Bogá, svojiga
nar vikshiga Gospoda po dolshnosti zha-
stimo, de se mu sa prejete dobrote
sahválimo, in de ga potrebnih rezhi

profimo. Tudi profimo Boga, de bi nam grehe odpustil, in nam v' vsih nadlogah pomagat.

Na koliko vish lahko molimo?

Na dvé vishi lahko molimo, ali samo snotrajno, ali pa snotrajno in sunajno.

Kdaj molimo samo snotrajno?

Samo snotrajno molimo, kadar nizh ne govorimo, ámpak le misli, shelje in obzhutke svoje dushe k' Bogu povsdignemo.

Kdaj molimo snotrajno in sunajno?

Snotrajno in sunajno molimo, kadar svoje snotrajne misli, shelje in obzhutke tudi s' besedami isrezhemo, in v' sadershanji na snanje damo.

Ali smo dolshni moliti?

Dolshni smo moliti, ker s' molitvijo Bogú shivo saupanje, perferzhno hvaleshnoft, in nar vezhi zhaft skasujemo, in ker nam je Jesus moliti sapovedal.

Kakoshna mora biti molitev, de je Bogu prijetna in nam pomagljiva?

Molitev mora biti: 1. Poboshna ali

andohljiva, to je: per molitvi moramo vselej v' Boga in v' to misliti, kar molimo. 2. Mora biti *serzhna*, to je: moramo v' serzu obzhutiti, kar s' besedami isrekujemo. 3. Mora biti *resnizhna*, to je: si moramo tudi sami v' resnizi persadevati, de bi od Bogá sadobili, kar prosimo. 4. Mora biti *ponishna*, to je: moramo preprizhani biti, de smo savoljo svojih grehov pred Bogam vsi nevredni, in de nam ón le is samiga usmiljenja dobrote skasuje. 5. Mora biti *skešana* ali *sgrevana*, to je: moramo pravo shalošt nad svojimi grehi obzhutiti, in terdno skleniti svoje shivljenje popoljšhati. 6. Moramo v' *Jesufovim imenu* moliti, to je: le v' Jesufovo neskonzhno saflushenje saupati, ne pa v' svoje dobre dela. 7. Moramo moliti s' *stanovitnim saupanjem*, to je: ne jenjati, zhe tudi nismo prezej uflishani. 8. Moramo moliti s' *isrozhenjem v' boshjo voljo*, to je: Bogú prepustiti, de nas po svoji modri previdnosti ali uflishti, ali pa ne.

9. Moramo moliti *is dobriga konza ali namena*, to je: sato, de bi Boga po dolshnosti zhaštili, in vedno boljshi in svetejshi perhajali, ne pa, de bi nas ljudje hvalili.

Kaj nam da ali pomaga dobra molitev?

Dobra molitev storí: 1. De doleshemo, kar Boga profimo, ako je v' nashe svelizhanje. 2. De smo v' nadlogah potolasheni in umirjeni, tako de jih loshej preterpimo. 3. De smo v' skušnjavah pokrepzhani, in de jih loshej premagamo. 4. De perhajamo smiram boljshi ali poboshniishi in Bogu prijetniishi.

Ktero molitev nas je Jesus moliti uzhil?

Jesus nas je *Ozhenash* moliti uzhil, ki se tako glasi: *Ozhe nash, kteri si v' nebesih! Posvezheni bodi tvoje ime; pridi k' nam tvoje kraljestvo; sgodi se tvoja volja, kakor v' nebesih tako na semlji; daj nam dans nash vsakdanji kruh; in odpusti nam nashe dolge, kakor tudi mi odpushamo svojim dolshnikom; in nas*

*ne vpelji v' skušnjava; temuzh nas
odrefshi od hudiga. Amen.*

Koliko delov ima Ozhenash?

*Ozhenash ima en ogóvor in sedem
profhinj.*

Ktere besede se imenujejo ogovor?

*Ogovor se imenujejo te besede:
Ozhe nash, kateri si v' nebesih.*

*V' koga klizhemo s' temi besedami
ogovora?*

*S' temi besedami ogóvora klizhe-
mo v' Boga, ki je nash ozhe.*

Sakaj pravimo Bogu ozhe?

*Sato, ker je ljudi po svoji podo-
bi ustvaril, in dobrotljivo sa-nje skerbí.*

Sakaj pravimo Bogu nash ozhe?

*Sato, ker nam je per svetim ker-
stu po svojim Duhu dodelil, de smo
njegovi otrozi, njegovi erbi, in bra-
tje med saboj.*

Sakaj pravimo: kateri si v' nebesih?

*Sato, ker Bog, defiravno je pov-
sod prizhujozh, vender posebno v' ne-
besih prebiva, kjer se svojim isvolje-
nim od oblizhja do oblizhja kashe in
vshivati daje.*

Kaj prosimo v' prvi proshnji: Posvezhenó bodi tvoje imé?

Profimo 1. De bi bil Bog od vsih ljudi na semlji sposnan, in de bi bilo njegovo presveto imé povsod snano in zheseno. 2. De bi se gresniki k' Bogu spreobernili in resnizhno spokorili. 3. De bi se boshjimu imenu nikoli nezhaft ne delala, ne s' krivovertvam in nejevero, ne s' bogokletstvam in nekerfhanjskim shivljenjem.

Kaj prosimo v' drugi proshnji: Pri-di k' nam tvoje kraljestvo?

Profimo: 1. De bi Bog svojo zerkv in kraljestvo svoje gnade rashirjal in uterdoval, kraljestvo hudizha in greha pa rasdeval. 2. De bi nam Bog vero, upanje in ljubesen dodelil, in té zhednosti v' nas pomnoshil. 3. De bi nam po tem shivljenji nebela dodelil.

Kaj prosimo v' tretji proshnji: Sgodi se tvoja volja, kakor v' nebesih, tako na semlji?

Profimo: 1. De bi nam Bog gna-do dal, njegovo sveto voljo v' vsih okólishinah na semlji tako na tanko

in voljno spolnovati, kakor jo angelji in svetniki v' nebesih spolnujejo. 2. De bi Bog vse od nas odvernili, kar je spolnovanju njegove svete volje na poti. *Kaj prosimo v' zheterti proshnji: Daj nam danš nash vsakdanji kruh?*

Profimo: 1. De bi nam Bog vse dal, zhefar nam je k' ohranjenju telesniga in dušhniga shivljenja potreba. 2. De bi Bog lakoto in draginjo, pa tudi greh, kateri vezhkrat take shtrafinge nanashta, dobrotljivo od nas odvernili.

Kaj prosimo v' peti proshnji: Odpusti nam nashhe dolgé, kakor tudi mi odpushamo svojim dolshnikam?

Profimo, de bi nam Bog nashhe grehe odpustil, ravno tako, kakor mi is serza v'fim tistim radi odpustimo, ki so nas rasshalili.

Kaj prosimo v' shesti proshnji: In nas ne vpelji v' skushnjavo?

Profimo, de bi nam Bog ne dal prevelikih skushnjav, in de bi nam ob zhasu skushnjave svoje pomozhi ne

odtegnil, in ne perpuštil, da bi pod
skušnjo omagali.

*Kaj prosimo v' sedmi prošnji: Te-
muzh naš odrešči od hudiga?*

Prosimo: 1. Da bi naš Bog po-
sebnost od greha rešil, in naš obva-
roval vezhnih in zhasnih shtrafeng gre-
ha. 2. Da bi naš Bog tudi od zhasnih
nadlog in teshav rešil, zhe niso k'
našimu srelizhanju. 3. Da bi nam
gnado dodelil, vse nadloge in tesha-
ve, ki nam jih pošilja, poterpeshlji-
vo in stanovitno preterpeti.

Kaj pomeni beseda: Amen.

Beseda *Amen* pomeni, da vse to
poterdimo, kar smo popred govorili.

*Kaj je angeljevo zheshenje ali zhe-
shena si Marija?*

Angeljevo zheshenje ali zhesshena
si Marija je molitev, s' katero poseb-
no presveto devizo Marijo, mater bosh-
jo, zhasimo in na pomozh klizhemo,
in se sraven vzhlovezhenja Šina bosh-
jiga hvaleshno spomnimo.

Kako se glasi: Zhesshena si Marija?

Zhesshena si Marija, se tako glasi:

Zheskena si Marija, gnade polna, Gospod je s' taboj. Shegnana si med shenami, in shegnan je sad tvojiga telefa, Jesus. Sveta Marija mati boshja! prôsi sa nas greshnike, sdej in ob nashi smertni uri. Amen.

Kdaj nas zerkev posebno opominja, de bi se vzhlovezhenja Sina boshjiga spomnili, in de bi mater boshjo zhasbili?

K' temu nas posebno takrat opominja, kadar sjutrej, opoldne in svezhér k' molitvi svoní.

III.

Kaj se pravi kershanfko ljubiti?

Kershanfko ljubiti se pravi: Bogá, ki je nar vikshi dobrota, savolj njega samiga, in blishniga savolj Bogá ljubiti, savolj Bogá vse radovoljno storiti, kar nam je sapovedal.

Sakaj moramo Bogá she ljubiti?

Tudi sato moramo Bogá ljubiti, ker je proti nam neskonzhno dobrotljiv.

Kako moramo Boga ljubiti?

Bogá moramo ljubiti zhes vse, is vfiga svojiga serzá, is vse svoje dušhe, is vse svoje pameti, in is vse svoje mozhí.

Kaj se pravi Boga zhes vse ljubiti?

Bogá zhes vse ljubiti se pravi: Boga raji imeti, kakor vse stvarí, in ga bolj zhislati ali obrajtati, kakor vse, kar nam samore prijetno in dopadljivo biti.

Kdo je nash blishni?

Nash blishni je vsaki zhlovek, naj bo prijatel ali sovrashnik.

Kaj se pravi blishniga ljubiti?

Blishniga ljubiti se pravi, blishnimu dobro hoteti ali sheleti, mu vse to storiti, kar mu je dobro in k' pridu, vse to pa opuštiti, kar mu ni dobro in mu shkodova.

Kaj se pravi blishniga savolj Bogá ljubiti?

Blishniga savolj Bogá ljubiti se pravi, blishniga sato ljubiti, ker je po boshji podobi ustvarjen, s' Jesuso-

vo kervijo odrefhen, in ker je Bog sapovedal blishniga ljubiti.

S' kterimi besedami je Kristuf sapoved blishniga ljubiti rasloshil?

Kristuf je sapoved blishniga ljubiti s' temi besedami rasloshil: Vse, karkoli hozhete, debi vam ljudjé storili, tudi ví njim storite. V' tem je postava in preroki.

Ali je kershanska ljubesen potrebna?

Kershanska ljubesen je tako potrebna, de zhlovek, kteri se svoje pameti savé, bres ljubeshni ne more vezhniga shivljenja dosezhi.

Kako pokashemo ljubesen do Bogá in do blishniga?

Ljubesen do Bogá in do blishniga pokashemo s' spolnovanjem deset boshjih sapoved.

Ktere so deset boshje sapovedi?

Po poglavitnim sapopadku so deset boshje sapovedi té :

1. Verovaj v' eniga samiga Bogá.
2. Ne imenuj po nepridnim imena svojiga Bogá.
3. Polvezhuj prasník.

4. Šposhtuj ozhéta in mater, de bošh dolgo shivel, in de ti bo dobro na semlji.

5. Ne ubijaj.

6. Ne prešhestovaj.

7. Ne kradi.

8. Ne prizhaj po krivim soper svojiga blishniga.

9. Ne sheli svojiga blishniga shene.

10. Ne sheli svojiga blishniga blagá.

Komu je bil dal Bog deset sapoved?

Bog je bil dal deset sapoved Mojse-su na gori Šinaji sa Israelfsko ljudstvo, ko je po is-hodu is Egipta v' pus-ha-vi bilo.

Kako je bil dal Bog deset sapoved?

Bog je bil dal deset sapoved na dveh kamnitih tablah sapifane s' gró-mam in treskam, in to fizer 1. Ker je hotel, de bi bili terdi in svojoglavni Israelzi njegovo mogozhnost in velikost sposnali, in de bi bili bolj perpravni njegovo voljo spolnovati. 2. De bi bili vezhi zhašt in pokerfhino do njegovih sapoved imeli. 3. De bi se bili pre-lomljevavzi njegovih sapoved bolj nje-

gove mogozhnosti in sashuganih shtra-feng bali.

Ali smo tudi mi dolshni deset bosh-jih sapoved spolnovati?

Tudi mi smo dolshni deset bosh-jih sapoved spolnovati, 1. Ker so is-laga natorne postave, ktero je Bog v' nashe serza sapisal. 2. Ker jih je Je-sus Kristus sam poterdil, bolj na tanko rasloshil, in nam spolnovati sapovedal. *Kakoshne dolshnosti imajo v' sebi de-setere bošhje sapovedi?*

Perve tri boshje sapovedi imajo v' sebi dolshnosti do Bogá, drugih se-dem ima pa v' sebi dolshnosti do blish-niga, in do samiga sebe.

Kje najdemo ob kratkim sapopadek vseh deset boshjih sapoved?

Sapopadek vseh deset boshjih sa-poved najdemo ob kratkim skupej v' dvéh sapovedih od ljubesni, ki so té:
1. Ljubi Gospoda svojiga Bogá is vfi-ga svojiga serza, is vse svoje dushe, is vse svoje pameti, in is vse svoje mozhí. 2. Ljubi svojiga blishniga ka-kor samiga sebe.

Kaj nam je v' prvi boshji sapovedi sapovedano?

V' prvi boshji sapovedi nam je sapovedano: v' eniga Bogá verovati, vanj upati, ga zhes vse ljubiti, mu nar vezhi pokorshino in hvaleshnost fkasovati, in ga moliti.

Kaj nam je v' prvi boshji sapovedi prepovedano?

V' prvi boshji sapovedi so nam tí grehi prepovedani: 1. *Nejevera*, kadar kdo ne veruje v' praviga Boga, in ne verjame tega, kar nam je Bog rasodel. 2. *Malikovanje*, kadar kdo shivim ali neshivim stvarém, ali isresanim podobam boshje zhefhenje fkasuje. 3. *Krivoverstvo*, kadar kdo kako od Bogá rasodeto refnizo ali dolshnost svojoglavno savershe. 4. *Vedeshevanje*, kadar kdo misli in terdi, de samore is kakih ismishljenih snamenj kaj prihodnjiga povedati, kar se ne godí po nam snanih postavah natóre. 5. *Prasna véra*, kadar kdo kakim rezhém posebno mozh perpifuje, ktere nima-jo, ne po natori, ne po posebni boshji

naredbi. 6. *Vrashe* ali *zopernija*, kadar kdo misli, de samore s' pomozhjo hudobnih duhov kaj posebniga storiti. 7. *Obupnost*, kadar kdo misli, de mu Bog ne more ali pa nozhe vezh pomagati. 8. *Nesaupnost*, kadar kdo ne upa sadošti terdno, de mu bo Bog potrebne rezhí dal. 9. *Predersno saupanje v' boshjo milost*, kadar kdo misli, de mu bo she Bog grehe odpustil, naj se spreoberne ali ne.

Sakaj katolshki kristjani angelje na pomozh klizhejo?

Sato, ker so angelji ljudém sa varhe odlozheni, ker ljudi ljubijo, sa njih svelizhanje skerbé, sa nje profijo, in molitev ljudi Bogú darujejo.

Sakaj katolshki kristjani svetnike na pomozh klizhejo?

Sato, ker so svetniki priyatli boshji, ker ljudi ljubijo, in sa ljudi Bogá profijo. *Sakaj katolshki kristjani podobe zhašté?*

Sato, ker nam podobe kaj zhaštitljiviga, postavim, boshjo pershono, mater boshjo, ali kakiga angelja ali

svetnika pred ozhí stavijo. Zheshenje
ní namenjeno podobi, ampak temu,
kogar podoba pomeni.

*Sakaj katolski kristjani trupla svet-
nikov zhašté?*

Katolski kristjani zhašté trupla
svetnikov: 1. Ker so svetniki v' njih
svetó shiveli in Bogu slushili, ali pa
sle zlo martro terpeli. 2. Ker je Bog
po truplih svetnikov vezhkrat zhude-
she delal, in ljudem mnoge dobrote
skasoval. 3. Ker bo Bog te trupla po
sodnjim dnevu v' nebesa vsel.

*Kaj nam je v' drugi boshji sapovedi
sapovedano?*

V' drugi boshji sapovedi nam je
sapovedano, boshje imé posvezhevati
in zhastitljivo isrekovati.

Kako posvezhujemo boshje imé?

Boshje imé posvezhujemo: 1. Zhe
Bogá na ravnost pred vřim svetam spos-
namo. 2. Zhe Bogá v' duřnih in
telesnih potrebah na pomozh klizhe-
mo. 3. Zhe per pravizhni persegi Bo-
ga na prizho poklizhemo, de se nam
v' kaki rezhi verjame. 4. Zhe Bogú

storjene obljube svesto spolnimo. 5. Zhe besedo boshjo pridno in s' poboshnostjo poslušamo. 6. Zhe vse, kar pozhnemo, k' zheshenju in k' zhafti boshjiga imena storimo, ali Bogu darujemo.

Kaj nam je v' drugi boshji sapovedi prepovedano?

V' drugi boshji sapovedi nam je prepovedano, boshjimu imenu nezhaft delati.

Kako se boshjimu imenu nezhaft dela?

Boshjimu imenu se nezhaft dela:

1. S' vsakim greham. 2. Posebno s' bogokletstvam, kadar se od Bogá, od prave vére, in od svetnikov sanizhljivo govori. 3. Kadar kdo bres potrebe, ali pa zlo po krivim perfeshe. 4. Kadar kdo Bogu storjeno obljubo prelomi. 5. Kadar kdo boshje ime bres potrebe in bres zhafti isrekuje. 6. Kadar kdo boshjo besedo kasí ali napak obrazha.

Kaj nam je v' tretji boshji sapovedi sapovedano?

V' tretji boshji sapovedi nam je

sapovedano, v' nedeljo, ktera je she od aposteljskih zhasov k' spominu Kristusoviga vstajenja v' nash prasniki odlozhena, od dela prenéhati in pozhi-vati, ter poboshne dela opravljati.

Kaj nam je v' tretji boshji sapovedi prepovedano?

V' tretji boshji sapovedi nam je prepovedano: 1. Vsako hlapzhevsko de-lo bres potrebe in bres praviga per-voljenja. 2. Vse druge opravila, ktere temu dnevu ali nezhas delajo, ali pa njegovo posvezhevanje odvrazhajo.

Kaj je v' zheterti boshji sapovedi sapovedano?

V' zheterti boshji sapovedi je posebno sapovedano, de naj otrozi svoje starshesposhtujejo, ljubijo, in jim stre-shejo, de naj jim bodo v' vsm', kar ni soper boshje sapovedi, pokorni, naj jim v' dušnih in telesnih potrebah pomagajo, in naj sa-nje molijo.

Kaj je v' zheterti boshji sapovedi prepovedano?

V' zheterti boshji sapovedi je otrokam prepovedano starshem se soper-

staviti, jih sovrashiti, sanizhevati, saframovati, smerjati ali preklinjati, jih v' potrebah sapustiti, ali pa jim shkodovati. *Ali sadéva zheterta boshja sapoved samó otroke in starshe?*

Zheterta boshja sapoved ne sadeva samó otrok in starshev, ampak tudi vse podloshne, in vse njih duhovske in deshelske gosposke, tudi vse uzhenike, in vse tiste, ki so savolj starosti ali imenitnosti zhasi vredni.

Kaj je v' peti boshji sapovedi sapovedano?

V' peti boshji sapovedi je sapovedano: 1. Mir in edinost imeti s' vsimi ljudmi, tudi s' tistimi, ki so nas rasshalili. 2. Shehernimu dobre sglede dajati. 3. Blishnimu dushne in telesne dobrote skasovati.

Kaj je v' peti boshji sapovedi prepovedano?

V' peti boshji sapovedi je prepovedano, umoriti ali pa poshkodovati koga drusiga ali pa samiga sebe; tudi je prepovedano pohujshanje, jesa, sovrashtvo, in vse rasshaljenje blishniga.

Kaj je v' shesti boshji sapovedi sapovedano?

V' shesti boshji sapovedi je sapovedano, se na dushi in na telesu zhišto sadershati, in sizer tudi v' mislih, v' besedah, in v' obnasljanji; tudi je sapovedano vsih greslnih perloshnost se varovati.

Kaj je v' shesti boshji sapovedi prepovedano?

V' shesti boshji sapovedi so prepovedane vse nezhište dela, nezhišto obnasljanje, in nezhište besede; radovoljno dopadajenje in pervoljenje per nezhištih mislih in sheljah, in vse, kar v' nezhištoft napeljuje.

Kaj v' nezhištoft napeljuje?

V' nezhištoft napeljuje: nizhemerna in nesramoshljiva nosha, lenoba, nesmérnost v' jedi in pijazhi, preprijasno pezhanje s' pershonami drugiga spola, radoglednost ozhi, in branje nezhištih bukev.

Kaj je v' sedmi boshji sapovedi sapovedano?

V' sedmi boshji sapovedi je sapo-

vedano, vsakimu to pustiti, dati in opraviti, kar je njegoviga, ukradeno blago poverniti, in storjeno škodo popraviti.

Kaj je v' sedmi boshji sapovedi prepovedano?

V' sedmi boshji sapovedi so prepovedani ti grehi: Tatvina, goljufija per meri in vagi, perdershanje ptujiga blagá in saflusheniga plazhila, odertija per posojevanji, in vse poshkodovanje blishniga na njegovim premoshenji in per njegovih pravizah.

Kaj je v' osmi boshji sapovedi sapovedano?

V' osmi boshji sapovedi je sapovedana, resnizhnost, odkritoserzhnost v' govorjenji in djanji, poganjanje sa dobro imé blishniga, in prekliz opravljanja ali obrekovanja.

Kaj je v' osmi boshji sapovedi prepovedano?

V' osmi boshji sapovedi je prepovedano, krivo prizhevanje, kriva toshba, vse lashí, tudi lashí is shale ali norzhije in v' fili, obrekovanje, oprav-

ljanje, krivo natolzovanje, predersna sodba, in podpihovanje.

Kaj je v' dveh poslednjih sapovedih sapovedano?

V' dveh poslednjih sapovedih je sapovedano, krotenje hudiga posheljenja, zhištoť serzá, in posebno, de ne smemo nobenih sheljá do tega imeti, kar ni nashiga.

Kaj je v' dveh poslednjih sapovedih prepovedano?

V' dvéh poslednjih sapovedih je prepovedano vse posheljenje tega, kar je drugih ljudi.

Sakaj je Bog tudi nashe sheljé in nashe posheljenje postavi podvergel?

Bog je tudi nashe sheljé in nashe posheljenje postavi povergel, ker nam je hotel pokasati: 1. De je on Gospod nashih serz. 2. De mu ni nizh skritiga od tega, kar se v' nashih serzih godí. 3. De je njegova postava veliko boljshi, kakor so vse zhloveshke postave, ktere nam le surnanje dela sapovedovati samorejo, pa ne obfeshejo tudi nashih snotranjih

misel. 4. De zhe hozhemo greh sa-
treti, je treba ga prezej per isviru,
kar je hudo posheljenje, sadushiti.
*Kaj se uzhimo is dveh poslednjih sa-
poved?*

Is dveh poslednjih sapoved se u-
zhimò, de kristjan sapovedanih dolsh-
nost ne smé le sunanje spolnovati,
temuzh de mora tudi snotrej voljo
imeti, to je is vfiga serza perpravljen
biti, vse storíti, kar je sapovedano,
in vse opuštiti, kar je prepovedano.

* * *

*Ali smo dolshni' zerkvene sapovedi
spolnovati?*

Dolshni smo zerkvene sapovedi
spolnovati 1. sato, ker nam zheterta
boshja sapoved dolshnost naloshí, du-
hovsko in deshelsko gosposko uboga-
ti; 2. sato, ker je Kristuf v' evangeliu
naravnost sapovedal zerkev poslushati.
*Ktere so zerkvene sapovedi, ki nam jih
je posebno treba vediti in spolnovati?*

Zerkvene sapovedi, ki nam jih je
posebno treba vediti in spolnovati, so té:

1. Polvezhúj sapovedane prasnike.

2. Bodi ob nedeljah in sapovedanih prasnikih s' spodobno poboshnostjo per sveti masli.

3. Posti se sapovedane postne dni, kakor shtirdesetdanski post, kvaterne poste, in druge sapovedane postne dni; tudi se ob petkih in sabotah mesnih jedí sdershi.

4. Špovej se svojih grehov postavljenimu spovedniku vsaj enkrat v' letu, in o velikanozhnim zhasu prejmi sveto reshnje telo.

5. Ne obhajaj shenitve o prepovedanih zhafih.

Kaj nam zerkev v' prvi sapovedi sapoveduje?

Zerkev nam v' prvi sapovedi sapoveduje prasnike ravno tako prasnovati, kakor nedelje, torej tudi o prasnikih pozhivati, ne delati, temuzh Bogu prijetne dela opravljati.

Sakaj je zerkev prasnike postavila in prasnovati sapovedala?

Nekaj prasnikov je zerkev postavila k' spominu velikih resniz nashe

svete vere, in k' spominu posebno imenitnih pergodeb Jesufoviga shivljenja, in ti se *Gospodovi prasniki* imenujejo; nekaj pa k' zhaſti perſvete devize Marije in drugih ſvetnikov; in ſiſer sato, de bi ſe ſpomnili gnad, ki jih je Bog zhlovehkimu rodu ſploh, ali pa ſvetnikam poſebej dodelil, in de bi Boga ſa-nje ſahvalili, de bi ſglede in zhednoſti ſvetnikov poſnemali, in de bi ſvetnike na pomozh klizali.

Kaj zerkev v' prvi ſapovedi prepoveduje?

Zerkev prepoveduje o praſnikih vſe tiſto, kar je v' nedeljo prepovedano; namrezh, 1. Vſe hlapzhevſke dela bres potrebe in praviga pervoljenja. 2. Take opravila in raſveſeljevanja, ktere temu dnevu ali nezhaſt delajo, ali pa njegovo poſvezhevanje opovérajo ali ſadershujejo.

Kaj je v' drugi zerkveni ſapovedi ſapovedano?

V' drugi zerkveni ſapovedi je ſapovedano, ob nedeljah in ſapovedanih

prasnikih per zeli sveti mashi s' poboshnostjo biti.

Kaj je treba storiti, de bi nedelje in prasnike po namenu zerkve posvezhevali?

De bi nedelje in prasnike po namenu zerkve posvezhevali, ni sadosti le per sveti mashi biti, temuzh je treba tudi pridigo pasno poslušati, sakramente svete pokore in svetiga reshnjiga telefa prejemati, duhovne bukve brati, per popoldanski boshji flushbi biti, in druge dobre dela opravljati. *Kaj je v' drugi zerkveni sapovedi prepovedano?*

V' drugi zerkveni sapovedi je sobno prepovedana lenoba v' boshji flushbi ob nedeljah in prasnikih, kakorshna je: 1. Zhe kdo ni per zeli sveti mashi, ali pa ni per nji s' poboshnostjo, ali pa zhe je le malokdej per pridigi. 2. Zhe kdo zhas sapovedane boshje flushbe s' jedjo, pija-zho, igro, in drugim rasveseljevanjem potрати, ktero od boshje flushbe odvrazha.

Kaj je sveta masha?

Šveta masha je nekervava daritev noviga testamenta, vedni spomin kervave daritve, katero je Jezus Kristus na krishi opravil.

Sakaj se sveti mashi daritev pravi?

Sato, ker se per nji Bogu vfigamogozhnimu telo in kri Jesusa Kristusa na altarji v' dar opravlja.

Sakaj se sveti mashi nekervava daritev pravi?

Sato, ker se per nji ne preljiiva Jezusova kri, kakor se je na krishi sgodilo.

Kakoshen raslozhek je med daritvijo Jesusa Kristusa na krishi, in med daritvijo svete mashe?

Šveta masha je ravno tista daritev, katero je Jezus Kristus na krishi opravil, samo v' vishi darovanja je raslozhek; na krishi je Jezus Kristus svojo kri prelil, per sveti mashi je pa vezh ne preliiva.

Kdaj je Jezus Kristus daritev svete mashe postavil?

Jezus Kristus je daritev svete mashe per sadnji vezherji postavil. 1. Je

vsel kruh in kelh s' vinam. 2. Je oboje posvetil, in je rekel nad kruham: *To je moje telo*, in nad kelham: *To je kelh moje kervi*. 3. Je dal oboje prizhijozhim aposteljnám savshiti. 4. Je sapovedal: To delajte k' mojimu spominu. *Sakaj je Jesus Kristus daritev svete mashe postavil?*

Jesus Kristus je daritev svete mashe postavil: 1. De je v' svoji zerkvi pravo in resnizhno daritev do konza svetá sapustil. 2. De je vedni spomin kervave daritve na krishi v' svoji zerkvi ohranil. 3. De nam je sosebno snamenje svoje neskonzhne ljubeshni dal. *Kdo opravlja daritev svete mashe?*

Per sveti mashi se nevidno Jesus Kristus sam daruje sa nas svojimu nebeshkimu ozhetu, vidno pa maschnik to daritev opravlja.

Kako opravlja maschnik daritev svete mashe?

Maschnik opravlja daritev svete mashe, ker ravno to storí, kar je Jesus Kristus per sadnji vezherji storil: 1. Vsa me kruh in kelh s' vinam. 2. Oboje

posvetí in isrezhe besede Kristusove, s' kterimi se kruh in vino v' telo in kri Jesusa Kristusa spremení. 3. On sam savshiye telo in kri Jesusa Kristusa, in da oboje v' podobi kruha tudi drugim vernim, kteri k' obhajilu gredó, savshiti. *Sakaj vpravlja maslnik daritev svete mashe?*

Maslnik opravlja daritev svete mashe: 1. De sposná nar višhi gospostvo boshje in nar vezhi oblast, ktero Bog zhes vse stvari ima. 2. De se Bogú sa vse prejete dobrote sahvali. 3. De sadobí od Boga odpushtanje grehov. 4. De sprosi od Bogá vsih tistih gnad, kterih potrebujemo.

Komu se daritev svete mashe daruje?

Daritev svete mashe se daruje in se smé darovati le samimu Bogu. Opravlja se fizer tudi k' zhašti in spominu svetnikov, pa takrat maslnik ne daruje svetnikom, ampak le Bogu samimu. *Sakaj se opravlja daritev svete mashe svetnikom na zhašt?*

Daritev svete mashe se opravlja svetnikom na zhašt: 1. De Boga sa tiše

gnade sahvalimo, ki jih je svetnikom
skasal. 2. De svetnike na pomozh kli-
zhemo, in jih profimo, de bi svojo profi-
njo s' našho molitvijo sklenili. 3. De se
sraven tega njih lepih zhednost spom-
nimo, in se spodbadamo jih posnemati.
Sa koga se daritev svete mashe daruje?

Daritev svete mashe se daruje sa-
shive in mertve.

Kako moramo per sveti mashi biti?

Per zeli sveti mashi moramo biti,
nobeniga njenih imenitnistih delov ne
smemo po nemarnim samuditi; pa ni
sadoosti, de bi bili le prizhijozhi, kadar
se sveta masha bere, ampak moramo
tudi 1. pasno, 2. poboshno, 3. zhas-
ljivo per nji biti.

*Kaj se pravi per sveti mashi pasno
in poboshno biti?*

Pasno per sveti mashi biti se pravi,
nobeniga radovoljniga rastresenja ne
imeti, v' dele svete mashe pasiti, in
svoje misli per Bogu imeti. Pobosh-
no per sveti mashi biti se pravi, Boga
v' ponishnosti moliti, ga sa prejete do-
brote sahvaliti, ga novih gnad profiti.

svoje grehe obshalovati, in terden sklep poboljšanja storiti.

Kaj se pravi per sveti mashi zhaftljivo biti?

Zhaftljivo per sveti mashi biti se pravi, se lepó per nji sadershati, se ne radovedno osirati, in nizh nespodobniga ne pozheti.

Kteri so nar imenitnišhi deli svete mashe?

Nar imenitnišhi deli svete mashe so: evangeli, darovanje, povsdigovanje, in obhajilo.

Kaj moramo per vsakim téh shtirih delov posebno storiti?

Per evangeli se moramo spomniti, de je dolshnost evangeljske nauke snati, jih pred vsm svetam terditi, se sa-nje poganjati, in po njih shiveti. — Per darovanji moramo svojo misel s' maschnikovo mislijo skleniti, in se Bogu darovati. — Per povsdigovanji moramo Jesusa Kristusa pod podobami kruha in vina moliti, in kadar se na perfi terkamo, sposnati, de so našhi grehi Jesusove smerti krivi. To-

rej moramo svoje grehe obshalovati, ter vero upanje in ljubesen obuditi. — Per maschnikovim obhajilu, zhe sami k' obhajilu ne gremo, moramo to vsaj v' duhu storiti, to je, moramo sheljé imeti sveto reshnje teló vredno prejeti. *Kaj gré she sraven svete mashe k' dopoldanski boshji slushbi?*

Tudi pridiga, ali poslušhanje boshje besede, gre she k' ozhitni dopoldanski boshji slushbi.

Sakaj smo dolshni pridige poslušhati?

Pridige smo dolshni poslušhati:

1. Ker se v' pridigah boshja beseda osnanuje in raslaga.
2. Ker je le malo ljudi, kterim so resnize kershanske vere prav in do zhistiga snane.
3. Ker zhlovek sopet lahko posabi, kar je she vedel, in spolnovanje svojih dolshnosti lahko opustí, zhe ní na svoje dolshnosti vezhkrat opominjen.
4. Ker je bila pridiga she perve zhase kershanstva s' sveto mashe sklenjena, in se je k' pervimu poglavitnemu delu svete mashe shtela.

Kaj mora tisti storiti, kateri hozhe, de bi mu bile pridige k' pridu?

Kdor hozhe, de bi mu bile pridige k' pridu, mora: 1. Bres rastresenja in prav samerkljivo poslušati. 2. Kar pridigar govori, mora na-se obrazhati, in ne na druge ljudi. 3. Mora resnizhno voljo imeti, in si persadevati, nauke pridigarja na tanko spolniti. *Kaj je v' tretji zerkveni sapovedi sapovedano?*

V' tretji zerkveni sapovedi je sapovedano, o petkih in sabotah se mesnih jedí sdershati, druge sapovedane postne dni si pa sraven tega she tudi kaj pertergati, kar se sgodí, zhe se taki dan le enkrat do fitiga najémo.

Kaj je v' zheterti zerkveni sapovedi sapovedano?

V' zheterti zerkveni sapovedi je sapovedana spoved vsako leto, in tudi sveto obhajilo o velikanozhnim zhasu. *Kaj je v' peti zerkveni sapovedi sapovedano?*

V' peti zerkveni sapovedi je sapovedano, de ne smemo od perve ad-

ventne nedelje do prasnika svetih tréh kraljev, in od pepelnizhne frede do perve nedelje po veliki nozhi, shenitve obhajati.

IV.

Kaj je sakrament?

Sakrament je vidno snamenje nevidne gnade boshje, od Jesusa Kristusa k' nashimu posvezhenju postavljeno.

Kako nas sveti sakramenti posvezhujejo?

Šveti sakramenti nas posvezhujejo, ker nam eni navadno posvezhujo zho gnado boshjo in opravizhenje dodelé, eni pa to gnado v' nas pomnóshijo.

Per katerih sakramentih se nam posvezhujozha gnada boshja in opravizhenje navadno dodeli?

To se sgodi per svetim kerstu in per sveti pokori, in sato se ta dva sveta sakramenta, *sakramenta mertvih* imenujeta, ker greslnika, ki je po dushi mertev, k' vezhnimu shivljenju obu-

dita, in mu posvezhujozho gnado boshjo, ki je dušhno shivljenje, is noviga dodelita.

Kteri sakramenti posvezhujozho gnado boshjo v' naf pomnoshijo?

Šveta firma, sveto reshnje telo, sveto poslednje olje, sveto maslnikovo posvezhevanje, in sveti sakon v' naf posvezhujozho gnado boshjo pomnoshijo, in sato se ti sveti sakramenti, *sakramenti shivih* imenujejo, ker morajo tisti, ki jih prejmejo, posvezhujozho gnado boshjo, ali duhovno shivljenje, she imeti.

Od koga imajo sveti sakramenti svojo mozh?

Šveti sakramenti imajo svojo mozh od svojiga sazhetnika Jesusa Kristusa.

Koliko je svetih sakramentov in kteri so?

Švetih sakramentov je sedem in so ti: 1. Šveti kerst. 2. Šveta firma. 3. Sveto reshnje telo. 4. Šveta pokora. 5. Sveto poslednje olje. 6. Šveto maslnikovo posvezhevanje. 7. Šveti sakon.

Kaj je sveti kerst?

Šveti kerst je prvi in nar potrebniši sakrament, v' katerim je zhlovek s' vodo in s' boshjo besedo od isvirniga greha in od vsih drugih grehov, zhe jih je kaj pred kerstam storil, ozhišhen, in v' Kristusu kakor nova stvar prerojen in polvezhen.

Sakaj se sveti kerst nar prvi sakrament imenuje?

Šveti kerst se sato nar prvi sakrament imenuje, ker mora zhlovek pred kersthen biti, preden samore kak drugi sveti sakrament prejeti.

Sakaj se sveti kerst nar potrebnishi sakrament imenuje?

Šveti kerst se sato nar potrebnishi sakrament imenuje, ker ne more nihzhe bres kersta svelizhan biti.

Kaj nam dodeli' sveti kerst?

Šveti kerst nam dodeli: 1. Odpušhenje isvirniga greha ter vsih drugih pred kerstam storjenih grehov, in vsih zhasnih in vezhnih shtrafeng prihodnjigashivljenja. 2. Nafha dusha sadobi per

svetim kerstu posvezhujozho gnado boshjo, po kateri smo opravizheni, in postanemo otrozi boshji ter erbi vezhniga svelizhanja. 3. Tisti, kateri sveti kerst prejmejo, gredó v' kershansko cerkev, in postanejo njeni udje. 4. Šveti kerst vtisne dushi neisbrisljivo sname-nje, in sato se ta sakrament ne smé vezh ko enkrat veljavno in bres smertniga greha prejeti.

Kdo sme kerstiti?

V' fili sme vsak kerstiti, fizer imajo pa le shkofje in fajmoshtri pravizo kerstiti; s' njih perpushtenjem pa smejo tudi drugi mashniki in diakoni kerstiti.

Kaj mora tisti storiti, kdor kershuje?

Kdor kershuje, mora: 1. Misel imeti tako kerstiti, kakor je Jesus Kristus sapovedal. 2. Mora zhloveka, kteriga kershuje, s' pravo vodó obliti. 3. Mora med oblivanjem té besede isrezhi: *Jest te kerstim v' imenu Ozheta, in Sina, in svetiga Duha.*

Kaj mora odrashten zhlovek storiti, kateri hozhe kershben biti?

Odrashten zhlovek, kateri hozhe ker-

shen biti, mora: 1. Nar potrebnishi nauke svete vere vediti in verovati. 2. Mora sheleti ud zerkve Jesusove biti. 3. Mora svoje grehe obshalovati. 4. Mora skleniti in oblubiti, do konza svojiga shivljenja po kershansko shiveti. *Kdo namešt otrók to oblubi?*

Botri in botre to namešt otrók oblubijo.

Ali je zhlovek dolshan oblubo svojih kerstnih botrov spolniti?

Dolshan je; in spodobi se tudi kerstno oblubo vezhkrat oponoviti, in fizer: 1. Kakor hitro k' pameti pride. 2. Švoj rojstni dan. 3. Pred sveto firmo. 4. Pred spovedjo in svetim obhajilam. *Kako se kerstna obluba oponovi?*

Kerstna obluba se tako oponovi: Verujem v' Boga Ozheta, Šina in svetiga Duha. Verujem v' Jesusa Kristusa, edinorojeniga Šinú boshjiga, kateri je Bog in zhlovek fkupej, in kateri je zhloveshki rod s' svojim terpljenjem in svojo smertjo odreshil. Verujem vse, kar je Bog rasodel, kar je Jesus Kristus uzhil, kar so aposteljni osna-

novali, in kar nam sveta katolſhka
zerkev, v' kateri hozhem ſhiveti in um-
reti, verovati ſapoveduje. Odpovem
ſe is vſiga ſerza hudizhu, njegovimu
napuhu, in vſim njegovim delam. Od-
povem ſe tudi vſim greham in vſim
ſapeljivim naukam ſvetá. Terdno ſkle-
nem po kerſhanſko ſhiveti. Bog me
poterdi v' mojim ſklepu s' ſvojo mo-
gozhno gnado. Amen.

*Kakofhno dolſhnoſt imajo botri in
botre?*

Botri in botre imajo dolſhnoſt,
tiſte, ki ſo jih per ſvetim kerſtu der-
ſhali, v' kerſhanſki veri dobro uzhi-
ti, poſebno kadar nimajo vezh ſtar-
ſhev, ali pa kadar ſo njih ſtarſhi ſa-
nikerni.

*

*

*

*Kdaj ſo bili apoſteljni in uzhenzi
Jeſuſovi v' veri poterjeni?*

Apoſteljni in uzhenzi Jeſuſovi ſo
bili Binkuſhtni prasn timer od ſvetiga Duha
v' veri poterjeni.

Per katerim sakramentu so tudi drugi kristjani še ob zhasu aposteljnov posebno poterjenje v' veri od svetiga Duha prejemali?

Kristjani so še ob zhasu aposteljnov per sakramentu svete firme, posebno poterjenje v' veri od svetiga Duha prejemali. V' aposteljskim djanji (8, 14-17) se bere: „Ko so slishali aposteljni, kateri so bili v' Jerusalemu, de je Šamarija sprejela besedo boshjo, so jim Petra in Janesa poslali. In sta prishla, in sta sa-nje molila, de bi prejeli svetiga Duhá. Sakaj v' njih nobeniga še ní bil prishel, ampak samo keršheni so bili v' imenu Gospoda Jesusa. Tedej sta roke na-nje pokladala, in so prejeli svetiga Duhá.“

Kdo je perve kristjane firmoval?

Aposteljni so perve kristjane firmovali.

Kdo ima dan danashnji oblast firmovati?

Dan danashnji imajo shkofje to oblast, ker so pravi nastopniki aposteljnov.

Kako firmuje škof?

Škof s' rasprostertimi rokami nad firmanzi moli, in prosi, de bi sveti Duh k' njim prishel. Potem pomahe v'faziga firmanza posebej s' sveto krismo na zheli, poloshi roke na-nj, moli nad njim, in ga nekoliko na lize vdari v' snamenje, de mora po Jesu-fovi veri, zhe bi she toliko savoljo nje terpeti mogel, stanovitno shiveti, in jo serzhno do smerti prizhati.

Kaj nam dodeli sveta firma?

Šveta firma nam to dodeli: 1. Pomnoshi v' nas polvezhujozho gnado boshjo, ki smo jo per svetim kerstu sadobili. 2. Nas she posebno v' veri pokrepzha ali poterdi, de samoremo po nji stanovitno shiveti, in jo serzhno do smerti prizhati. 3. Vtisne dusni neisbrisljivo snamnje, in sato se veljavno in bres greha ne sme vezh ko enkrat prejeti.

Kaj je sveta firma?

Šveta firma je sakrament, v' kterim je kerfheni zhlovek s' poklado rok, s' sveto krismo, in s' boshjo besedo od

svetiga Duhá v' gnadi poterjen, de svojo vero stanovitno sposná ali terdi, in po nji shiví.

Ali se tudi k' sveti firmi botri jemljejo?

Tudi k' sveti firmi se botri jemljejo, kateri imajo potem dolshnost, firmanze opominjati in napeljevati, de svojo vero stanovitno prizhajo in po nji shivé.

Kakofhen mora zhlovek biti, kateri ho- zhe sveto firmo vredno prejeti?

Kdor hozhe sveto firmo vredno prejeti, mora v' stanu gnade boshje, in zhe je odrashen, v' veri in poseb- no v' naukih od svete firme dobro pod- uzhen biti; tudi se mora s' molitvijo in s' drugimi dobrimi deli k' temu sakramentu perpravljati.

* * *

Kaj potrebuje zhlovek po sadobljenim odpushtenji grehov, de bi spet v' greh ne padel, in de bi v' dob- rim rastle?

Zhlovek potrebuje mozhi, ktera ga samore v' dobrim pokrepzhati.

*Kaj je bil savoljo tega Jesus svojim
uzhenzam in vernim obljubil?*

Obljubil jim je bil, da jim bo
svoje telo in svojo kri vshiti dal.

Kdaj je Jesus to obljubo spolnil?

To obljubo je Jesus per sadnji
vezberji spolnil. Takrat je vsel kruh
v svoje presvete roké, ga je posvetil,
je sahvalil nebeshkiga Ozheta, je po-
svezhen kruh raslomil, in ga je svo-
jim aposteljnám podál, rekozh: „Vse-
mite in jejte! to namrezh je moje te-
ló, ktero bo sa vas v' smert dano.“ Po-
tem je vsel kelh s' vinam, ga je po-
svetil, in ga je tudi svojim apostelj-
nám podál, rekozh: „Vsemite in pite
is njega vfi! to namrezh je moja kri,
kri noviga sakona, ktera bo sa vas in
sa njih veliko prelita v' odpushtenje
grehov.“

*Kaj je Jesus takrat kruh in vino
spremenil?*

Jesus je takrat kruh in vino v'
svoje shivo teló in v' svojo shivo kri
spremenil. Šamó podobe kruha in vina
se niso spremenile.

Kaj so podobe kruha in vina?

Podobe kruha in vina so: vse to, kar je sunajniga, ali kar s' telesnimi pozhutki vidimo in obzhutimo.

Komu je Jesus oblast dal, ravno to storiti, kar je on per sadnji vezherji storil?

Jesus je svojim apostelnjam in vsm njih nastopnikom to oblast dal, ker jim je rekel: „To storite k' mojemu spominu.“

Kako so aposteljni in uzhenzi to Jesusovo povelje spolnovali?

Aposteljni in uzhenzi so se po prihodu svetiga Duha vezhkrat s' vernimi k' boshji slushbi sbrali, so kruh in vino po Jesusovi vfigamogozhnosti v njegovo teló in njegovo kri spremenili, so to nebeshko jed sami savshili, in so jo tudi vernim savshiti dali, in so storili to v' hvaleshen spomin Jesusa Kristusa.

Kdo ima dan danashnji oblast kruh in vino v' Jesusovo telo in v' Jesusovo kri spremenjati?

Dan danashnji imajo to boshjo

oblast shkofje in masniki, kateri so nastopniki apostelnov in uzhenzov. Oni sami savshivajo to nebesko jed, in jo tudi vernim delé.

Per katerim svetim opravilu se to spre-
menjenje sgoti?

To spreminjenje se sgoti per sveti masi, kadar namrež masnik per povsdigovanji nad kruham in vinam ti-
ste svete besede isrezhe, ktere je bil Jesus per sadnji vezherji nad njima isrekel.

Kako imenujemo Jesusovo telo in Je-
susovo kri v' podobah kruha in vina?

Jesusovo telo in Jesusovo kri v' podobah kruha in vina imenujemo sa-
krament svetiga reshnjiga telefa.

Kaj je tedej sakrament svetiga resh-
njiga telefa?

Sakrament svetiga reshnjiga telefa je nar svetejšhi sakrament, je pravo telo in prava kri nashiga Gospoda Je-
susa Kristusa v' podobah kruha in vina.

Ali je v' podobi kruha samó teló Je-
susovo, in v' podobi vina samó kri
Jesusova?

V' podobi kruha je shivo teló Je-

susovo, in torej tudi njegova kri in njegova dusha; v' podobi vina ni samo Jesufova kri, ampak je tudi njegovo telo in njegova dusha. V' vsaki podobi, in v' vsakim tudi nar manjšhim delu podobne, je tedej zeli Jesus Kristuf prizhujozh, kakor Bog in zhlovek.

Kaj se is tega uzhimo?

Is tega se uzhimo: 1. De smo dolshni Jesusa Kristusa v' presvetim reshnmjim telesu moliti. 2. De tisti, kteri sakrament svetiga reshnmjiga telesa le v' eni podobi, ali tudi le en koszhik svete hostije savshije, zeliga Jesusa Kristusa prejme, in torej ne le njegoviga telesa, ampak tudi njegovo kri. 3. De Jesus Kristuf tako dolgo, dokler podobne niso spremenjene ali izzerane, pod njimi smirej prizhijozh ostane.

Sakaj je Jesus sakrament svetiga reshnmjiga telesa postavil?

Jesus je sakrament svetiga reshnmjiga telesa postavil: 1. V' spomin svojiga terpljenja in svoje smerti. 2. De daje dusham vernih kristjanov shivesh sa vezhno shivljenje.

*Kako se pravi svetimu opravilu, per
kterim sakrament svetiga reshnji-
ga telefa prejmemo?*

Temu svetimu opravilu se pravi
sveto obhajilo.

*Ali smo dolshni sakrament svetiga
reshnjiga telefa prejemati?*

Dolshni smo, ker je Jesus Kristus
to sapovedal, in ker je ta sakrament
k' temu postavil, de bi bil shivesh
nashih dush sa vezhno shivljenje.

*Kdaj smo po sapovedi svete zerkve
dolshni sakrament svetiga reshnji-
ga telefa prejeti?*

Po sapovedi zerkve smo dolshni
sakrament svetiga reshnjiga telefa k'
manjshimu enkrat v' letu, in fizer o
veliknozhnim zhasu prejeti.

*Ali smo dolshni ta sveti sakrament
she kteri drugi zhas prejeti?*

Dolshni smo ta sveti sakrament she
tudi v' smertni nevarnosti prejeti, ker
je popotniza k' vezhnimu svelizhanju.
Tudi sheli zerkev, de bi verni ta sveti
sakrament vezhkral med letam preje-
mali, ker je dushni shivesh in poseb-

no dober perpomozhek k' svetimu shivljenju.

Kaj sadobimo, zhe sveto reshije teló po vrednim prejmemo?

Zhe sveto reshije teló po vrednim prejmemo, sadobimo veliko dobriga, in fizer: 1. Še s' Jesusam na tanko sklenemo in sedinimo. 2. Posvezhujozha gnada boshja se v' nas ohrani in pomnóshi. 3. Nasha dusha se k' dobrimu poshiví in pokrepzhá. 4. Mali grehi se nam odpusté. 5. Hudo nagnjenje se v' nas pomanjsiha. 6. Sadobimo sastavo vezhniga shivljenja.

Kaj moramo storiti, zhe hozhemo sakrament svetiga reshnjiga telefa vredno prejeti?

Zhe hozhemo sakrament svetiga reshnjiga telefa vredno prejeti, se moramo k' temu prav in skerbnó perpraviti.

Kolikino je perpravljanje k' svetimu obhajilu?

Perpravljanje k' svetimu obhajilu je dvojno, perpravljanje dushe, in perpravljanje telefa.

V' zhem obstoji perpravljanje dushe?

Perpravljanje dushe obstoji v' zhi-
stosti vesti in v' poboshnosti serzá.

Kaj se pravi zhisto vest imeti?

Zhisto vest imeti se pravi, bres
smertniga greha, to je, v' gnadi bosh-
ji biti.

Kaj se pravi poboshniga serzá biti?

Poboshniga serzá biti se pravi:

1. Vero, upanje, in ljubesen obuditi.
2. Presveto reshnje telo moliti.
3. S' hvaleshnim serzam misliti v' terplje-
nje in smert Jesusa Kristusa.
4. Po-
nishnost in druge kerfhanške zhedno-
sti, slasti pa ljubesen do blishniga,
v' sebi vnemati.

*De bi s' poboshnim serzam k' sveti-
mu obhajilu perstopili, kako se mo-
ramo she poprejshnji vezher per-
pravljati?*

Poprejshnji vezhér se moramo s'
molitvijo, s' premishljevanjem, in s'
branjem svetih bukev k' svetimu ob-
hajilu perpravljati, in tudi perpushe-
nih kratkozhafnost se sdershati.

V' zhem obstoji perpravljjanje telefa?

Perpravljjanje telefa obstoji v' tem:

1. Moramo, rasun nevarne bolesni, od polnozhi tefhi biti. 2. Moramo v' zhedni in spodobni obleki in s' nar vezhi zhasijo k' boshji misi perstopiti.

Kaj moramo storiti, kadar se pred svetim obhajilum ozhitna spoved moli?

Takrat moramo na tihama shalost nad svojimi grebi in gorezhe shelje do Kristusa v' sebi obuditi.

Kaj moramo storiti, kadar maslnik sveto hostijo kashe?

Kadar maslnik sveto hostijo kashe, jo moramo ponishno moliti, in na perfi terkati rekozh: Gospod, ni sim vreden, de gresih pod mojo streho, temuzh rezi le s' besedo, in moja dusha bo osdravljena.

Kako moramo sveto hostijo prejeti?

Spodobno moramo usta odpreti, jesik na spodnji shnabel poloshiti, pred se bukvize ali pa bel pert, zhe je per rokah, podstaviti, in sveto hostijo ponishno prejeti in savshiti, ter je ne

svezhiti ali pa v' ustitih perdershevati. Zhe se sveta hostija uft prime, je ne smemo s' perftam, ampak le s' jesi-kam odpravljati.

Kaj moramo po svetim obhajilu storiti?

Po svetim obhajilu moramo: 1. Jesusa Kristusa sahvaliti sa tolikoshno dobroto, de se je ponishal k' nam priti. 2. Ga ponishno moliti. 3. Mu obljuditi, de bomo svoje shivljenje po njegovim uku in sgledu vedno ravnali. 4. Ga profiti, de bi s' svojo gnado vedno v' nas ostal. 5. Vero, upanje, in ljubesen obuditi. 6. Mu vse dushne in telesne potrebe potoshiti.

* * *

Komu je dal Jesus oblast grehe odpuhati?

Jesus je svojim apostelnjam in vsm njih nastopnikam oblast dal grehe odpuhati, ker jim je rekel: „Kakor je Ozhe mene poslal, tudi jest vas poshljem. — Prejmite svetiga Duha; kterim bote grehe odpuhtili, so jim od-

pušheni, in katerim jih bote sadershali, so jim sadershani.“

Kteri sakrament je Jesus sato postavil, de samorejo tisti, ki po svetim kerstu kak smerten greh storé, so-pet odpushtenje sadobiti?

Jesus je sato sakrament svete pokore postavil.

Kaj je sakrament svete pokore?

Sakrament svete pokore je sakrament, v' katerim v' to postavljen maslnik na boshjim mestu grešniku vse po kerstu storjene grehe odpuští, zhe se jih sgrevano in do zhistiga spové, in tudi resnizhno voljo ima se poboljšhati in pravo pokoro delati.

Kaj sadobimo v' tem sakramentu?

V' tem sakramentu sadobimo: 1. Odpushtenje grehov. 2. Odpushtenje vezhne shtrafenge. 3. Gnado boshjo. 4. Mir vesti.

Kaj se pravi resnizhno pokoro storiti?

Resnizhno pokoro storiti se pravi: k' Bogu se verniti, od kteriga smo se s' greham odvernili, svoje grehe študiti, se jih resnizhno kesati, se jih spovedati, in sa-nje sadoštiti.

Kterih pet rezhi' je potrebnih k' sakramentu svete pokore?

K' sakramentu svete pokore je teh pet rezhi' potrebnih: 1. Isprashevanje vesti. 2. Grevenga. 3. Terden sklep. 4. Špoved. 5. Sadoštenje.

Kaj se pravi vest isprashevati?

Vest isprashevati se pravi premisliti, kaj smo gresili od svoje sadnje špovedi, ali pa od tistiga zhala, kar smo sazheli greh sposnavati.

Kaj moramo per isprashevanji vesti nar popred storiti?

Per isprashevanji vesti moramo nar popred svetiga Duha na pomozh poklizati, de bi nas rasvetlil, in nam sposnati dal, kaj in v' zhém smo gresili.

Kaj moramo per isprashevanji vesti premishljevat?

Per isprashevanji vesti moramo sploh premishljevat, ali smo gresili s' mislimi, s' sheljami, s' besedami, ali pa zlo v' djanji. Sraven se moramo tudi spomniti sorte in shtevila smertnih grehov, in okolishin, ktere greh nekoliko vezhi storé, ali ga pa spremené.

Kaj moramo šhe posebno premisliti?

Posebno moramo šhe premisliti:

1. Ali smo grešili soper deset bosh-jih, ali pa soper pet zerkvenih sapoved. 2. Ali smo kriví eniga ali vezh lastnih ali pa tudi ptujih grehov. 3. Ali smo dela usmiljenja blishnimu skasovati, ali pa kaj drugiga dobriga storiti opustili. 4. Ali smo dolshnosti svojiga stanú spolnili ali ne.

Kaj je treba pomisliti, kadar se zhes grešne misli in shelje isprashujemo?

Per isprashevanji grešnih misel je treba pomisliti, ali smo imeli nad njimi radovoljno dopadajenje ali ne; in per sheljah, ali smo va-nje dovolili ali ne, desiravno se djanje ni sgodilo.

Kako se samoremo per isprashevanji vestí shitevila grehov spomniti?

Per isprashevanji vestí se samoremo shitevila grehov spomniti, ako premislimo, zhe smo greh vsak dan, vsak teden, ali vsak mesez storili, ali pa kolikokrat v' dnevu, v' tednu, in v' meszu.

Ali si je treba per isprashevanji vesti veliko persadevati?

Per isprashevanji vesti si je treba toliko persadevati, kakor per katerim drugim imenitnim opraviilu; posebno morajo to tisti storiti, kateri so se še vezhkrat sanikerno spovedovali, ali pa svojo vest malokdej isprasahujejo.

Kolikokrat je treba vesti isprashevati?

Prav dobro je, vsak dan vesti isprashevati, posebno svezher, preden spat gremo.

Sakaj je sanikernost per isprashevanji vesti velik greh?

Sanikernost per isprashevanji vesti je sato velik greh, ker se lahko sgodí, de se greslnik savoljo nje kakiga smértniga greha ne domisli. To se sgodí posebno per takih ljudeh, ki velikokrat greslé, pa se malokdej spovedujejo.

Kaj je grevenga?

Grevenga je stud nad greham, ker je greh nar vezhi hudo, in snótranja shalošt savolj rasshaljenja Boshjiga, sklenjena s' terdnim sklepan, Boga ne vezh rasshaliti.

Kakoshna mora grevenga biti?

Grevenga mora biti: 1. Notranja.
2. Zhesnatorna. 3. Zhes vse velika.
4. Šplošna ali nad vsemi grehi.

Kdaj je grevenga notranja?

Grevenga je notranja, kadar ni le v' ustitih, ampak tudi v' serzu, to je, kadar gresnik ne govori le s' besedami, de se kesá, ampak mu je reshal, de je gresnil.

Kdaj je grevenga zhesnatorna?

Grevenga je zhesnatorna, kadar je gresnik skos gnado svetiga Duha in od zhesnatornih nagibov k' grevengi nagnjen, postavim, ker je s' graham Boga rasshalil, ker je nebesa sguibil in pekel saflushil.

Kdaj je grevenga sgol natorna?

Grevenga je sgol natorna, kadar gresnik is samih natornih nagibov greh obshaluje in študi, postavim, ker je v' zhasno nefrezho, ali v' framoto, ali pa v' shkodo pershel. Savolj te grevenge ne samore gresnik odpushenja per Bogu sadobiti.

Kdaj je grevenga zhes vse velika?

Grevenga je zhes vse velika, kadar gresnika bolj greva, de je Boga rasshalil, kakor ko bi bil vse na svetu sgubil.

Kdaj je grevenga splošhna ali nad vsimi grehi.

Grevenga je splošhna ali nad vsimi grehi, kadar obseshe vse grehe bres isjemka, ali kadar gresnika vsi storjeni grehi grevajo.

Kolikina je zhesnatorna grevenga?

Zhesnatorna grevenga je dvojna: popolnoma in nepopolnoma.

Kaj je popolnoma grevenga?

Popolnoma grevenga je zhesnatorna shaloft in zhesnatoren stud nad gresnikom, ker smo Boga, nar vezhi dobroto, ki ga zhes vse ljubimo, rasshalili. Sraven pa moramo tudi terden sklep storiti, Boga ne vezh rasshaliti.

Kako se popolnoma grevenga obudi?

Popolnoma grevenga se tako obudi: O moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi is serza shal, ker sim s' njimi tebe, svojiga preljubesniviga Bogá, ne-

skonzhno svetost in dobroto, ki te is-
serza ljubim, rasshalil. Terdno skle-
nem s' tvojo gnado svoje shivljenje po-
boljshti, in raji vse, she zlo smert,
preterpeti, kakor tebe svojiga Boga,
neskonzhno svetost in dobroto, she kdej
s' kakim greham rasshaliti. Daj mi
gnado, ta svoj sklep spolniti! Tega te
prosim po neskonzhnim saflushenji tvo-
jiga boshjiga Šina, nashiga Gospoda
in Svelizharja Jesusa Kristusa.

*Kaj moramo storiti, zhe hozhemo po-
polnama grevengo obuditi?*

Zhe hozhemo popolnama greven-
go obuditi, moramo: 1. Boga profiti,
de bi nam k' temu svojo gnado dal.
2. Dobro premisliti, kdo de je tisti,
ki smo ga rasshalili. 3. Še v' obudo-
vanji grevenge vezhkrat vaditi.

*Kdaj je zhlovek dolshan popolnama
grevengo obuditi?*

Zhlovek je dolshan popolnama gre-
vengo obuditi: 1. Kadar mu je treba kak
sveti sakrament prejeti, pa ni v' stanu
gnade boshje, in nima perloshnosti se
spovedati. 2. Kolikorkrat je v' smertni

nevarnosti. 3. Prav dobro je popolnoma grevengo vsaki dan obuditi, posebno svezher, preden spat gremo.

Kaj popolnoma grevengu gresniku sadobi?

Popolnoma grevenga sadobi gresniku odpuščenje vseh grehov, zhe gresnik nima perloshnosti, pa ima vender resnizhno voljo, kakor hitro bo mogozhe, se spovedati.

Kaj je nepopolnoma grevenga?

Nepopolnoma grevenga je zhesnatorna shalošt, in zhesnatoren štud nad greham, ker je greh sam na sebi ostuden, in ker smo s' greham nebeša sgubili in pekel saflushili. Sraven pa moramo tudi terden sklep storiti, Boga ne vezh rasshaliti.

Kaj mora gresnik, kteri nepopolnoma grevengo obudi, še dalje storiti?

Gresnik, kteri nepopolnoma grevengo obudi, mora po saflushenji Jezusa Kristusa odpuščenje grehov upati, in Boga, sazhetnika vse pravize ter opravizhenja gresnikov, ljubiti sazheti.

Kaj je terden sklep?

Terden sklep je resnizhna volja svoje shivljenje poboljšhati in ne vezh greshti.

Kaj mora tisti skleniti, kdor ima resnizhno voljo se poboljšhati?

Kdor ima resnizhno voljo se poboljšhati, mora skleniti: 1. Vsih grehov in blishnih perloshnost ter nevarnost, ki v' greh napeljujejo, se varovati. 2. Vsimu nagnjenju k' grehu se vstavljati, in se vsih k' ohranjenju gnade potrebnih perpomozhkov poslushiti. 3. Ptuje blago poverniti, in pohujshanje, ki se je s' greham napravilo, ter shkodo, ki se je blishnimu na njegovi zhahti, na njegovim premoshenji, ali kako drugazhisgodila, popraviti. 4. Vsim sovrashnikam in rasshalnikam is serza odpustiti. 5. Vse dolshnosti svojiga stanú na tanko spolniti.

Kaj mora storiti greschnik, zhe hozhe imeti resnizhno voljo se poboljšhati?

Zhe hozhe imeti greschnik resnizhno voljo se poboljšhati, mora: 1. Boga profiti, de bi mu k' temu svojo

gnado dal. 2. Vezhkrat premisliti, de je gnada boshja veliko vezhi vrednosti, kakor vse zhasne dobrote, in de je greh vezhi hudo, kakor vse zhasne nesrezhe.

Kaj je spoved?

Spoved je sgrevana obtoshba, s' ktero gresnik masniku, ki je v' to postavljen ali pooblasten, vse svoje storjene grehe pové, de bi od njega odveso sadóbil.

Kakoshna mora spoved biti?

Spoved mora biti: 1. Ponishna; 2. Zhišta; 3. Na tanko, po resnizi, in bres svijazhin.

Kdaj je spoved ponishna?

Spoved je ponishna, kadar se gresnik s' pravo grevengo in s' resnizhnim sposnanjem svoje nevrednosti spovedniku obtoshi, vse nepotrebne isgovore opuští, in se spovednikovi sodbi popolnoma podvershe.

Kdaj je spoved zhišta?

Spoved je zhišta, kadar se gresnik vsih svojih she ne spovedanih grehov spovedniku obtoshi, kakor se jih

je per skerbnim isprashevanji svoje vesti spomnil.

Kdaj je spoved na tanko, po resnizi, in bres svijazhin?

Spoved je na tanko, po resnizi, in bres svijazhin: 1. Kadar greschnik tako dobro shtevalo vseh smertnih grehov, bres de bi kteriga samolzhal, kakor tudi okolishine, ktere greh vezhi storé, ali pa ga zlo v' drugazhniga spremené, po pravizi pové. Vender pa zhloveka, s' kterim je greschil, ne sme nikoli imenovati, in nizh ne povedati, kar bi poshtenju blishniga shkodovalo. 2. Kadar to, kar je per njegovih grehih gotoviga, pové, de je gotovo; zhesar ne vé prav, pa tudi pové, de ne vé prav.

Ali velja spoved, zhe greschnik per nji kak smerten greh is strahu ali pa is sramoshljivosti samolzhi?

Zhe greschnik per spovedi is strahu ali pa is sramoshljivosti kak smerten greh samolzhi, njegova spoved nizh ne velja, ampak tak greschnik stori she zlo nov smerten greh, s' kterim sa-

kramentu svete pokore veliko nezhaft dela.

Kaj mora grešnik storiti, kateri je per spovedi kak smerten greh nalash ali pa is pregreshne sanikernosti samolzhal?

Gresnik, kateri je per spovedi kak smerten greh nalash ali pa is pregreshne sanikernosti samolzhal, bi ne storil prav, zhe bi se potem le samolzhaniga greha spovedal, temuzh se mora tudi obtoshiti: 1. Per koliko spovedih je ta greh samolzhal. 2. Mora vse spovedi, ktere je po samolzhanim grehu opravil, in per kterih se je smertnih grehov obtoshil, popolnoma ponoviti, kakor tudi tisto spoved, per kateri je bil greh samolzhal, zhe se je bil per nji kakih smertnih grehov obtoshil. 3. Se mora spovedati, ali je, in kolikokrat je v' takim pregreshnim stanu sakrament svetiga reshnjiga telefa prejel, in zhe se je to tudi o velikanozhnim zhasu sgodilo. 4. Mora povedati, zhe je v' tem pregreshnim

stanu tudi kake druge svete sakramente prejemal.

Kaj mora grešnik storiti, kateri se kakiga smertniga greha po nevedama ali pa is posabljivosti ni spovedal?

Tak grešnik se mora nespovedaniga greha per prvi spovedi obtositi, zhe ne more tega prezej po storjeni spovedi, in she pred svetim obhajilam storiti.

Ali se nam je treba per spovedi framovati ali bati?

Per spovedi se nam ní treba framovati ali bati, in fizer: 1. Ker se nismo framovali, pred Bogam, ki vse vidi, grešhiti, in ker se nismo bali od njega vezhno pogubljeni biti. 2. Ker je boljshi svoje grehe skrivej spovedniku povedati, kakor v' grehih nepokojno shiveti, nesrezhno umreti, in sodnji dan savolj tega pred vsm svetam v' framoto priti. 3. Ker tudi spovednik sa svoje slabosti vé, in savoljo tega s' grešnikom usmiljenje imeti mora. 4. Ker je spovednik pod smert-

nim greham in pod ojstrimi zhasnimi in vezhnimi shtrafengami molzhati dolshan.

Ali smo dolshni se tudi malih grehov spovedovati?

Nismo fizer dolshni se tudi malih grehov spovedovati, vender je pa to prav dobro, de se jih tudi spovedujemo, in fizer: 1. Ker ne vemo vselej prav dobro kateri grehi so majhini in kateri veliki. 2. Ker so tudi mali grehi boshje rasshaljenje in v' nas gnado boshjo pomanjshajo, defiravno je nam popolnama ne odvsamejo. 3. Ker bi kmalo v' smertne grehe padli, zhe bi se malih ne varovali.

Ali smo se dolshni vezhkrat spovedovati?

Dolshni smo se vezhkrat spovedovati: 1. Ker vezhkrat greshimo, in ker je nevarno spravo s' Bogam odlashati. 2. Ker nas pogostne spovedi nevarnost in perloshnost greha obvarujejo, in dusho v' gnadi pokrepzhajo. 3. Ker pogostne spovedi zhistost in

obzhutljivost vesti slo pomnoshijo ali povéks'hajo.

V' kateri starosti so otrozi dolshní se spovedovati sazheti?

Otrozi so dolshní se spovedovati sazheti, kadar k' pameti pridejo, in samorejo dobro od hudiga raslozhiti. *Kako mora gres'hnik per spovedi govoriti?*

Gres'hnik mora per spovedi 1. vselej raslozhno, in kar je mogozhe s' poshtenimi besedami govoriti; 2. mora tako govoriti, de ga le spovednik lahko slis'hi, ne pa tudi okoli stojezhi. *Kaj mora storiti gres'hnik, preden se sazhne svojih grehov spovedovati?*

Preden se gres'hnik sazhne svojih grehov spovedovati, mora poklekniti, sveti krish storiti, in spovedniku rêzhi: *Prosim, duhovni ozhe, sa sveti shengen, de bi se mogel svojih grehov prav in zhisto spovedati.* Potem mora ozhitno spoved moliti in rêzhi: *Jest ubogi gres'hnik, se spovém Bogú vsigamogozhnimu, Marii materi boshji, vsim ljubim svetnikom, in njim na-*

mestniku boshjimu, de sim po svoji
sadni spovedi, ki sim jo opravil (pred
toliko in toliko zhasam), velikokrat
in obilno gresnil s' mislimi, s' beseda-
dami, in s' djanjem; posebno pa se
obtoshim, de sim (sda) mora svoje
grehe povedati).

Kako se spoved sklene?

Spoved se sklene s' temi beseda-
mi: *Ti in vsi moji drugi meni sna-
ni ali nesnani grehi, ki sim jih ali
sam storil, ali pa urshoh bil, de so
jih drugi storili, so mi is serza shal,
ker sim s' njimi Boga, neskonzhno
svetost in dobroto, rasshalil. Terdno
sklenem nizh vezh ne gresniti, in vsih
perloshnost v' greh se varovati. Pro-
sim jih, duhovni ozhe, svelizhavne
pokore in svete odvese.*

*Kaj je sadoštenje, ki je k' sakramen-
tu svete pokore potrebno?*

Sadoštenje, ki je k' sakramentu
svete pokore potrebno, so tiste dela,
ki jih spovednik gresniku savolj spo-
vedanih grehov v' pokoro naloshi, ka-

kor so postavim: molitev, post, milošina, in druge dobre dela.

Sakaj se grešniku savolj spovedanih grehov pokora naloshi?

Grešniku se savolj spovedanih grehov pokora naloshi: 1. De grešnik s' tem svojo shalošt nad boshjim rasshaljenjem, in svoje sgrevano in spokorno serzé na snanje dá. 2. De grešnik s' tem sam nad saboj greh shtrafuje. 3. De grešnik savolj opravljene pokore odpushtenje saflushenih zhalnih shtrafeng sadobi. 4. De se grešnik sa naprej bolj skerbno greha varuje. *Ali samore zhlovek boshji pravizi sadoštiti?*

Zhlovek is svoje lastne mozhi ne more boshji pravizi sa svoje grehe sadoštiti, ker zhlovekovo sadoštenje ne more nikdar rasshaljenju neskonzhniga boshjiga velizhastva enako biti; vendar pa sadobi pokora, ktero spovednik grešniku naloshi, ali pa ktero grešnik sam radovoljno opravlja, od neskonzhniga sadoštenja Jesusa Kristusa svojo vrednost.

*Sakaj so greslniki dolshni' Bogu sadoftovati, defiravno je Jefus Kri-
ftuf fa grehe sadofti ftoril?*

Greslniki fo tudi fhe fami dolsh-
ni sadoftovati: 1. Ker morajo tifti,
kteri hozhejo Kriftufoviga sadoftenja
deleshni biti, tudi fami toliko ftoriti,
kolikor je mogozhe, de fvojo shaloft
nad boshjim rasshaljenjem, ter fvoje
sgrevano in fpokorno ferzé na snanje
dajo. 2. Ker Bog greslnike, kterim
sadolshenje greha in vezhno fhtrafen-
go odpufi, fhe tudi velikokrat zhafno
fhtrafuje.

*Ali je sadoftenje potreben del per sa-
kramentu fвете pokore?*

Sadoftenje je tako potreben del
per sakramentu fвете pokore, de bi
bil fizer sakrament fвете pokore nepo-
polnama, rasun zhe bi ne bilo mo-
gozhe sadoftiti.

*Kako fe mora naloshena pokora o-
praviti?*

Naloshena pokora fe mora opra-
viti: 1. S' ponishnim ferzam. 2. Sve-

sto, kakor je bila naloshena. 3. Bres odlashtanja, kakor hitro je mogozhe. *Ali smo dolshni Bogú she sraven naloshene pokore tudi s' drugimi deli sadoštovati?*

Dolshni smo to štoriti: 1. Ker špovednik ne naloshi vselej tako velike pokore, de bi bila našhim greham popolnoma permerjena, in se torej moramo she sami pokoriti. 2. Ker moramo po sapovedi Jesufovi vreden šad pokore štoriti.

S' kterimi deli samoremo Bogú she sraven naloshene pokore sadoštovati?

Dela, s' kterimi samoremo Bogú she sraven naloshene pokore sadoštovati, so: 1. Molitev, pošt, in milošhina (ali almoshna). 2. Druge dobre dela, ki jih šavoljo tega radovoljno opravljamo. 3. Nadloge in šopernosti, ki naš šadenejo, zhe jih poterpeshljivo in v' duhu pokore preterpimo. 4. Od zerkve dodeljeni odpustiki.

Kaj je odpustik?

Odpustik je odpushtenje zhašnih

shtrafeng, ktere bi po odpušhenim
sadolshenji greha, ali v' sdajnim shiv-
ljenji ali pa po smerti (v' vizah) ter-
peti mogli.

*Kaj morajo katolshki kristjani od
odpuštikov verovati?*

Katolshki kristjani morajo od od-
puštikov verovati: 1. De je prava zer-
kev od Jesusa Kristusa oblast prejela
odpuštike deliti. 2. De je sa naš do-
bro in koristno od zerkve deljene od-
puštike sadobivati.

*Kdo ima v' pravi zerkvi oblast od-
puštike deliti?*

Rimski papesh ima oblast v' vsi
zerkvi odpuštike deliti; shkofje imajo
to oblast v' svojih shkofijah po nekte-
rih posebnih postavah.

Ali so vsi odpuštiki enaki?

Niso vsi odpuštiki enaki: Eni so
popolnoma, eni pa *nepopolnoma*. Po-
polnoma odpuštik je odpušhanje vsih
zhasnih shtrafeng, ki jih je gresnik
saslushil. Nepopolnoma odpuštik je pa
tisti, po katerim niso vse zhasne shtra-
fenge odpušhene, ampak le nekoliko

shtrafeng. Taki so odpustiki od 40 dni, od eniga ali vezh lét.

Ali nam zerkev s' odpustikam dolshnost sa grehe sadoftovati popolnama odvsame?

Zerkev nam ne odvsame s' odpustikam popolnama dolshnosti sa grehe sadoftovati; ona le hozhe: 1. V' naf duha pokore obuditi, in naf obdariti sa gorezhnost, s' katero spokorne dela opravljamo. 2. Nafhi slabosti in nesmoshnosti na pomozh priti, ker nam vzhafi ní mogozhe Bogú tako sadoftiti, kakor smo dolshní.

Kaj je treba zhloveku, kteri hozhe odpustik sadobiti?

Zhloveku, kteri hozhe odpustik sadobiti, je treba: 1. De je v' stanu gnade boshje. 2. De sapovedane dobre dela opravi.

* * *

Kaj je sveto poslednje olje?

Sveto poslednje olje je sakrament, v' kterim bolnik po masiljenji s' svetim oljem in po sapovedani maslni-

kovi molitvi gnado boshjo k' osdravljenju dushe ali pa tudi k' osdravljenju telesa prejme.

Sakaj se temu sakramentu pravi sveto poslednje olje?

Sato, ker se med vsimi svetimi masiljenji, ki jih je Gospod nash svelizhar svoji zerkvi sapovedal, nar sadnjizh deli.

Komu se deli sakrament svetiga poslednjiga olja?

Ta sakrament se deli bolnikom, ki so nevarno bolni, in fizer, zhe je mogozhe, dokler so she bolniki popolnoma per pameti.

Kaj dodeli bolniku sakrament svetiga poslednjiga olja?

Ta sakrament dodeli bolniku:

1. Pomnoshenje posvezhujozhe gnade boshje.
2. Odpushtenje malih in tudi tistih smertnih grehov, kterih se bolnik, ali is nesadolshene posabljivosti, ali pa is nesmoshnosti ni spovedal.
3. Ga refshi od hudih nastopkov in ostankov greha.
4. Mu dodeli mozh hudizhevimu sapeljevanju in njegovim

skušnjavam soper štati. 5. Mu dodeli pomozh soper prevelik strah in trepet savolj smerti, ki se blisha, in savolj sodbe, ki ga zhaka. 6. Mu dodeli tudi vezhkrat telesno sdravje, zhe je dushi k' svelizhanju.

S' zhém se mora bolnik k' sakramentu svetiga poslednjiga olja perpraviti?

Bolnik se mora s' shivo vero, s' terdnim saupanjem v' Boga, s' isro- zhenjem v' boshjo voljo, pred vřim pa s' zhisto spovedjo k' sakramentu sve- tiga poslednjiga olja perpraviti. Zhe mu ní mogozhe se spovedati, mora vsaj pravo grevengo in shalost shes svoje grehe obuditi.

Kolikokrat sme bolnik sakrament sve- tiga poslednjiga olja prejeti?

Bolnik sme ta sakrament toliko- krat prejeti, kolikorkrat v' novo smert- no nevarnost pride.

Ali je bolnik, kader nevarno sboli, dolshan sakrament svetiga posled- njiga olja prejeti?

Desiravno sakrament svetiga po- slednjiga olja ní k' svelizhanju tako

potreben, de bi nihzhe bres njega ne mogel svelizhan biti, je vender bolnik, kadar je v' nevarni bolesni, dolshan ga prejeti, in fizer savoljo velikih gnad, ki jih po njem sadobi.

* * *

Kaj je sakrament svetiga mashnikoviga posvezhevanja?

Sakrament svetiga posvezhevanja sploh je sakrament, v' katerim tišti, ki se v' zerkveno flushbo podajo, duhovno oblast in posebno gnado prejmejo nektore zerkvene opravila k' zhašti boshji in k' svelizhanju dušh prav in sveto opravljati. — Sakrament svetiga mashnikoviga posvezhevanja posebno je sakrament, v' katerim se tišlim, ki se v' duhovski stan mashnikov jemljejo, oblast dodeli do praviga teleša Jesusa Kristusa, in tudi do duhovniga Jesusoviga teleša, kar so verni kristjani.

Kakoshno oblast dodeli mashnikovo posvezhevanje?

Mashnikovo posvezhevanje dodeli

oblast: 1. De masnniki kruh in vino v' pravo telo in v' pravo kri nashiga Gospoda Jesusa Kristusa spreoberniti, in nebeskimu Ozhetu darovati samorejo. 2. De samorejo vernim kristjanam grehe odpusthati ali jim jih pa perdershevati.

Kaj she dodeli masnnikovo posvezhevanje?

Masnnikovo posvezhevanje she dodeli: 1. Pomnoshenje posvezhujozhe gnade boshje. 2. Novi masnnik prejme duhovno oblast nekoliko svetih sakramentov veljavno deliti. 3. Novi masnnik sadobi posebno boshjo gnado dolshnosti svojiga stanú na tanko in s' sadam spolnovati. 4. Ta sakrament vtisne dushi neisbrisljivo snamenje, in sato se ne more vezh kakor enkrat prejeti.

* * *

Kaj je sakrament svetiga sakona?

Sakrament svetiga sakona je nerasvesljiva svesa, s' ktero se neoshenjen kristjan in neomoshena kristjana, mosh-

ki in shenska, vsameta in sarozhita, tako, kakor gre po postavi, de bi ji ma Bog po tem sakramentu gnado dal, de bi v' svojim sakonskim stanu do smerti poboshno shivela, in svoje otroke po kershanfko isredila.

Kako imenuje sveti apostelj Pavel ta sakrament?

Šveti apostelj Pavel imenuje ta sakrament, velik sakrament v' Kristusu in v' zerkvi, ker pomeni duhovno sveso Jesusa Kristusa s' njegovo zerkvijo.

Sakaj je sakonski stan postavljen?

Sakonski stan je postavljen: 1. De se zhloveshki rod ohrani in mnoshi. 2. De sakonska v' ljubesni sdrushena eden drugimu pomagata. 3. De je ta sakrament perpomozhek soper nerodno posheljenje mesa.

Ali je sakonski stan potreben?

Sakonski stan je sploh potreben, de se zhloveshki rod ohrani in mno-shi, ni pa potreben sa vsakiga zhlo-veka posebej. Nesakonski stan je bolj popolnoma.

Kaj dodeli sakrament svetiga sakona?

Sakrament svetiga sakona dodeli rasun pomnoshenja posvezhujozhe gnade, te posebne gnade: 1. De sakonska zhloveka (mosh in shena) poboshno do smerti skupej shivita. 2. De svoje otroke v' strahu boshjim isredita.

Kaj hozhe zerkev od moshkiga in od shenske, ki v' sakonski stan stopita?

Zerkev hozhe od moshkiga in od shenske, ki v' sakonski stan stopita:

1. De ni nobeniga sadershka med njima. 2. De stopita v' ta stan is takiga namena, is kteriga je postavljen. 3. De tudi v' strahu boshjim in s' zhisto vestjo v' ta stan stopita, in de satorej popred k' spovedi in k' svetimu obhajilu gresta.

Kaj morata tista zhloveka storiti, ki hozheta v' sakonski stan stopiti?

Tista zhloveka, ki hozheta v' sakonski stan stopiti, morata po trojnim oklizu pred dvema prizhama in pred njih lastnim fajmoshtram eden drugimu sakonsko svestobo obljubiti, ter se dati sarozhiti in poshegnati.

Ktere so dolshnosti sakonskih, ki jih imata eden do drugiga?

Dolshnosti sakonskih, ki jih imata eden do drugiga, so: 1. De v' miru in po kershansko skupej shivita. 2. De mosh svojo sheno, kakor svoje lastno truplo, ljubi, sa njen shivesh fkerbí, in jo varuje; in de je shena v' vseh perpushenih rezheh moshu pokorna. 3. De eden drugiga v' teshavah ne sapustita, temuzh svesto do smerti skupej ostaneta.

Ktere so dolshnosti sakonskih do otrók?

Dolshnosti sakonskih do otrók so, de jih kershansko isredé, in ne le sa njih zhasno, ampak tudi sa njih vezhno frezho fkerbé.

V.

Kteri zhlovek je kershansko pravizhen?

Tisti zhlovek je kershansko pravizhen, kteri s' pomozhjo boshje gnade vse sapovedi boshje, ki nas jih je Jesus Kristuf uzhil, in vse zerkvene sapovedi radovoljno in na tanko, ter

sato spolnuje, de bi si boshjo ljubesen ali boshje dopadenje perdobil.

Kaj tedej je potrebno h' keršhanski pravizi?

H' keršhanski pravizi je potrebno, de se *hudiga varujemo* in de *dobro storimò*, to je, de vse studimo in opustimò, kar je soper boshjo voljo in soper Jesufov nauk, in de vse ljubimo in storimò, kar je po boshji volji in' po Jesufovim nauku.

Kaj je hudo?

Pravo in edino hudo je greh.

Kaj je greh sploh?

Greh je sploh prostoovoljno prelomljenje boshje postave.

Kolikin (ali koliko sort) je greh?

Greh je dvojin: 1. Poerbani ali isvirni greh. 2. Djanski greh.

Kaj je poerbani ali isvirni greh?

Poerbani ali isvirni greh je tisti greh, ki sta ga bila Adam in Eva v' raji ali paradishi storila, in ki smo ga mi od njih poerbali, ali kteri se is pervih zhlovekov v' vse ljudí isvira.

Ktere so shtrafenge isvirniga greha?

Shtrafenge isvirniga greha so: smert, ofslabljenje uma, nagnjenje k' hudimu, sguba gnade boshje, ter veliko nadlog in tesháv.

Kaj je djanski greh?

Djanski greh je prelomljenje boshje postave, ktero grešnik sam radovoljno prelomi.

Kako se djanski greh stori?

Djanski greh se stori: s' mislimi, s' sheljami, s' besedami, s' djanjem, in s' opuščenjem tega, kar je kdo storiť dolshan.

Kakoshen raslozhek je med djanskimi grehi?

Med djanskimi grehi je ta raslozhek: eni so veliki ali smertni, eni pa mali ali odpušljivi grehi; eni so lastni, eni pa ptuji grehi.

Kaj je smertni greh?

Smertni greh je veliko prelomljenje boshje postave.

Kaj stori, de je greh vezhi ali ofstudenishi?

Kolikor bolj vedama in prostovolj-

no kdo kaj hudiga stori, in kolikor vezhi je dolshnost, ktero prelomi, toliko vezhi je tudi njegov greh.

Kaj shkodova smertni greh?

Šmertni greh odvsame dushi duhovno shivljenje, to je, posvezhujozho gnado boshjo, in stori zhloveka Bogu nedopadljiviga ter vezhne smertni vredniga.

Kteri so odpustljivi ali mali grehi?

Odpustljivi ali mali grehi so tisti, ki jih bolj is naglosti ali nepremishljenosti, kakor is hudobne volje stori-mò, in s' kterimi boshjo postavo le v majhinih rezhéh prelomimo. Ti grehi nam fizer ne odvsamejo popolnana gnade boshje, pa nas vender storé Bogu nedopadljive in zhasnih shtra-feng vredne.

Sakaj smo se dolshni tudi malih grehov varovati?

Dolshni smo se malih grehov varovati: 1. Ker je vsaki tudi nar manjsshi greh boshje rasshaljenje. 2. Ker moramo biti perpravljeni raji vse preterpeti, kakor Boga s' nar manjsshim

greham rasshaliti. 3. Ker majhini grehi posvezhujozho gnado boshjo v' naf pomanjs'hajo, in naf lahko szhasama v' smertne grehe perpeljejo.

Kaj so lastni grehi?

Lastni grehi so tisti, ki jih sami storimo.

Kaj so ptuji grehi?

Ptuji grehi so tisti, ki jih fizer ne storimo sami, pa smo jih vender krivi, ker smo urshoh, de jih drugi storé.

Kteri so nar imenitnishi rasdelki ali raspoli djanskih grehov?

Nar imenitnishi rasdelki ali raspoli djanskih grehov so: poglavitni grehi, grehi v' svetiga Duha, v' nebó vpijozhi grehi, in ptuji grehi.

Kteri so poglavitni grehi?

Poglavitni grehi so ti: 1. Napuh. 2. Lakomnost. 3. Nezhistost. 4. Nevoshljivost. 5. Poshreshnost. 6. Jesa. 7. Lenoba.

Sakaj se ti grehi imenujejo poglavitni grehi?

Sato ker is vsakiga teh grehov mnogi drugi grehi svirajo.

Kteri so grehi v' svetiga Duhá?

Grehi v' svetiga Duhá so ti: 1. Predersno v' boshjo milost greseliti. 2. Nad boshjo milostjo obupati. 3. Šposnani kershanski resnizi se vstavljati. 4. Švojimu blishnimu savolj boshje gnade nevoshljiv biti. 5. Do lepiga opominjevanja oterpnjeno serzé imeti. 6. V' nespokornosti radovoljno oštati.

Kteri so v' nebó vpijozhi grehi?

V' nebó vpijozhi grehi so ti: 1. Radovoljni uboj. 2. Mutašti ali šodomski greh. 3. Satéranje uboshzov, vidóv in firót. 4. Delovzam in najemnikom saflushik sadershevati ali utergovati.

Kteri so ptuji grehi?

Ptují grehi so ti: 1. V' greh svetovati. 2. Greseliti velevati. 3. V' drugih greh pervoliti. 4. Druge v' greh napeljevati. 5. Drugih greh hvaliti. 6. K' grehu molzhati. 7. Greh pregledati. 8. Greha se vdeleshiti. 9. Greh sagovarjati.

Ali je tisti she po kershansko pravizhen, kdor se le hudiga varuje?

Kdor se le hudiga varuje, she ni

po kershanfko pravizhen, ampak mora tudi dobro delati.

Kaj je dobro?

Dobro je, kar je po boshji postavi. Po boshji postavi so pa zhednosti in dobre dela.

Ali je vezh raspolov zhednosti, ktere si mora kristjan perdobiti?

Vezh jih je: nektele so boshje, nektele pa djanske zhednosti.

Ktere so boshje zhednosti?

Boshje zhednosti so te tri: Vera, upanje, in ljubesen.

Kdaj je zhlovek posebno dolshan te tri boshje zhednosti obuditi?

Zhlovek je posebno dolshan te tri boshje zhednosti obuditi: 1. Kakor hitro k' pameti pride. 2. Vezhkrat v' svojim shivljenji. 3. Ob zhasu hude skushnjave soper te zhednosti. 4. V' smertni nevarnosti in na smertni postelji.

Kako se tri boshje zhednosti obude?

Tri boshje zhednosti se tako obude:

Vera.

Verujem v' tebe, pravi trojnoedini

Bog, Ozhe, Šin in sveti Duh, kateri fi vse uſtvaril, kateri vse ohraniſh in vladaſh, kateri dobro plazhujefh in hudo ſhtrafujefh. Verujem, de je Šin boſhji ſa naſ zhlovek poſtal, de naſ je s' ſvojo ſmertjo na krishi odreſhil, in de naſ sveti Duh s' ſvojo gnado poſvezhuje. Verujem in terdim vse, kar fi ti, o Bog, raſodel, kar je Jeſuf Kriſtuf uzhil, kar ſo apoſteljni oſnovoali, in kar nam ſveta Rimſka katoľſhka zerkev verovati velevala. Vſe to verujem, ker fi ti, o Bog, vezhna in neſkonzhna reſniza in modroſt, ki ne moreſh ne goljfat ne goljfan biti. O Bog, pomnoſhi mojo vero.

Upanje.

Upam in ſe ſaneſem na tvojo neſkonzhno dobroto in miloſt, o Bog, de mi boſh po neſkonzhnim ſaľluſhenji ſvojiga edinorojeniga Šina Jeſufa Kriſtufa v' tem ſhivljenji ſpoſnanje, pravo obſhalovanje, in odpuſhenje mojih grehov, po ſmertí pa vezhno ſvelizhanje dal, in dodelil tebe od ob-

lizhja do oblizhja gledati, ljubiti in bres konza vshivati. Upam tudi od tebe potrebnih perpomozhkov vse to dosezhi. Upam to od tebe sato, ker si to obljudil, kateri si vfigamogozhen, svest, neskonzhno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Ljubesen.

O moj Bog! ljubim te is vfiga svojiga serza, in zhes vse, sato ker si ti nar vezhi dobrota, neskonzhno popolnoma, in vse ljubeshni vreden. Tudi sato te ljubim, ker si do mene in do vseh stvari neskonzhno dobrotljiv. Shelim is vfiga serza, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar svejshhi slushabniki ljubili, ali kakor te she sdaj ljubijo. S' njih ljubeshnijo sklenem svojo nepopolnoma ljubeshen; pomnoshi jo v' meni, o dobrotljivi Gospod! zhedalje bolj in bolj. Ker te tedej resnizhno in is serza ljubiti shelim, in si savoljo tega veliko persadevam, mi je is serza shal, de sim tebe svojo neskonzhno dobroto, ktero

zhes vse ljubim, tebe svojiga stvarnika; odrefhenika in polvezhevavza rasferdil. Shal mi je, de fim gresnil, de fim tebe, svojiga vfigamogozhniga Gospoda, svojiga nar boljshiga Ozhetta, rasshalil. Terdno sklenem vse grehe in vse gresne perloshnosti sapustiti, storjene grehe zhe dalje bolj obshalovati, in nikdar vezh soper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vsemi me spet sa svojiga otroka, in dodeli mi gnado ta svoj fklep dopolniti. Tega te pro fim po neskonzhnim saflushenji svojiga boshjiga Šina, nashiga Gospoda in svelizharja, Jesusa Kristusa.

Ktere so poglavitne djanske zhednosti?

Poglavitne djanske zhednosti so te:
1. Modrost. 2. Smernost. 3. Pravizhnost. 4. Šerzhnost ali mozhnodushnost.

Ktere zhednosti so poglavitnim greham nasproti?

Poglavitnim greham so te zhednosti nasproti: 1. Ponishnost je napuhu nasproti; 2. dobrotljivost lakomnosti; 3. zhlost nezhistosti; 4. ljubesen nevoshljivosti; 5. smernost poshresh-

nosti; 6. poterpeshljivost jesi; 7. go-
rezhnost do dobrega lenobi.

*Ktere dolshnosti je Jesus Kristus po-
sebnostno perporozhil?*

Jesus Kristus je te dolshnosti po-
sebnostno perporozhil: 1. Nar prej bosh-
jiga kraljestva in njegove pravize iskati.
2. Sam sebe satajevati. 3. Svoj krish-
nostiti. 4. Sa Kristusam hoditi. 5. Kro-
tek in ponishin biti. 6. Sovrashnike
ljubiti; tistim dobro storiti, kateri nas
sovrashijo, sa tiste moliti, kateri nas
shalijo in preganjajo.

*Ktere zhednosti je Jesus Kristus na
gôri uzhil?*

Jesus Kristus je te zhednosti na
gori uzhil: 1. Blagor ubogim v' duhu;
ker njih je nebesko kraljestvo. 2. Bla-
gor krotkim; ker bodo semljo posedili.
3. Blagor shalostnim; ker bodo poto-
lasheni. 4. Blagor tistim, kateri so pra-
vize lazhni in shejni; ker bodo nafi-
teni. 5. Blagor usmiljenim; ker bodo
usmiljenje dosegli. 6. Blagor tistim,
ki so zhistiga serzá; ker bodo Bogá
gledali. 7. Blagor mirnim; ker bodo

otrozi boshji imenovani. 8. Blagor ti-
stim, kateri savoljo pravize preganjanje
terpé; ker njih je nebesko kraljestvo.
Kaj so dobre dela kristjana?

Dobre dela kristjana so take dela,
ktere so Bogu dopadljive, in kristjanu,
ki jih opravlja, saflushne.

*Ali so dobre dela k' svelizhanju po-
trebne?*

Potrebne so; ker vera bres dobrih
del je mertva.

*Ali samore zhlovek is lastne mozhi
bres pomozhi gnade boshje dobre
dela opravljati?*

Dobrih del, kakorfhine so k' sve-
lizhanju potrebne in per Bogu saflush-
ne, zhlovek ne more is lastne mozhi,
ampak le s' pomozhjo gnade boshje
opravljati.

Kaj saflushimo s' dobrimi deli?

S' dobrimi deli saflushimo pomno-
shenje posvezhujozhe gnade boshje, ter
vezhno in zhasno plazhilo, ki ga je
Bog is same gnade tistim obljudil, ki
dobro delajo.

Kako morajo biti dobre dela opravljane?

Dobre dela, de bodo Bogu dopadljive in nam saflushne, morajo biti opravljene: 1. V' stanu gnade boshje. 2. Radovoljno. 3. Ne is samih natornih ali nizhemurnih nagibov, temuzh nar bolj savolj Bogá.

Ktere so nar imenitnishi dobre dela?

Nar imenitnishi dobre dela so: 1. Moliti. 2. Postiti se. 3. Vbogajme dajati.

Ktere so telesne dela usmiljenja?

Telesne dela usmiljenja so te: 1. Lazhne nafititi. 2. Shejne napojiti. 3. Popotnike sprejemati. 4. Nage oblezhi. 5. Bolnike obiskati. 6. Jetnike reshiti. 7. Merlizhe pokopavati.

Ktere so duhovne dela usmiljenja?

Duhovne dela usmiljenja so te: 1. Greshnike svariti. 2. Nevedne uzhiti. 3. Tistim, kateri dvomijo ali zviblajo, prav svetovati. 4. Shalostne tolashiti. 5. Krivizo voljno terpeti. 6. Tistim, ki nas shaliyo, is serza odpustiti. 7. Sa shive in mertve Boga profiti.

Kteri so evangelski svetje?

Evangelski svetje so ti trije: 1. Radovoljno uboshtvo. 2. Vedno devishtvo. 3. Vedna pokorshina pod duhovnim poglavarjem.

* * *

Kaj je smert?

Smert je lozhitev dushe od telefa. Po zhém pride, de mora vsaki zhlovek umreti?

To pride po grehu, ki sta ga bila per-
va zhloveka v' raji ali paradishi storila.

Kaj se pravi: zhloveshka dusha je neumerjozha?

To se pravi, de ne bo nikdar u-
merla, ampak bo she tudi po smerti
telefa lahko mislila in shelela.

Kaj se sgodi s' zhloveshko dusho prezej po smerti?

Prezej po smerti sodi Bog dusho
vsakiga zhloveka posebej, in sato se
ta sodba posebna sodba imenuje.

Kam je dusha obsojena per posebni sodbi?

Per posebni sodbi je dusha obso-

jena ali v' vize, ali v' pekel, ali pa v' nebefa.

Ktere dushe so obsojene v' vize?

V' vize so dushe tistih ljudi obsojene, kateri fizer v' gnadi boshji umerjó, pa imajo vender she male grehe nad saboj, in kateri savolj svojih grehov she niso sadošti zhasnih shtrafeng dostali.

Kako samoremo dusham v' vizah pomagati?

Dusham v' vizah samoremo pomagati: 1. S' ofram svete mashe. 2. S' molitvijo. 3. S' drugimi dobrimi deli. *Kaj se bo sgodilo na sodnji dan s' zhloveshkimi trupli?*

Na sodnji dan bodo trupla vsih ljudi is semlje vstale, in bodo s' svojimi dushami sopet sklenjene.

Kdo bo na sodnji dan sodit prishel?

Jesuf Kristuf bo takrat v' oblakih nebá s' veliko mogozhnostjo in zhasťjo sopet prishel, in bo vsm ljudem ozhitno osnanil, kaj so dobriga ali hudiga storili, in kakoshno povrazhilo sato saflushijo.

Kako pravimo tisti sodbi, ki bo na sodnji dan?

Tisti sodbi pravimo *splošna* ali *ozhitna* sodba, sato ker bodo vsi ljudje skupej in ozhitno sojeni.

Kaj je pekel?

Pekel je tisti kraj, kjer so pogubljeni, ki bodo vekomej martrani.

Kdo pride v' pekel?

Tisti pride v' pekel, kateri v' smertnim grehu umerje.

Kaj vemo is Jesufoviga nauka od shtrafeng pekla?

Is Jesufoviga nauka vemo od shtrafeng pekla: 1. De pogubljeni s' britkostjo in s' straham v' Boga, svojiga pravizhniga sodnika, mislijo, in so ispred boshjiga oblizhja saversheni. 2. De jih smirej huda vést pezhe. 3. De so v' drushbi hudobnih in savershenih duhov. 4. De bodo she veliko drugih shtrafeng terpeli, ktere sveto pilmo pergliha s' neugafljivim ognjem, in s' temnim krajem, kjer je jok in shkripanje s' sobmi. 5. De bodo vse te martre bres upanja odreshenja terpeli.

Kaj so nebesa?

Nebesa so frezhno prebivališče svetnikov, kjer se Bog svojim svestim slušabnikom od oblizhja do oblizhja rasodeva, in je on sam njih neisreženo veliko plazhilo.

Kdo pride v' nebesa?

Tisti pride v' nebesa, kateri v' gnadi boshji umerje, in kateri sa storjene grehe ali v' tem ali v' unim shivljenji sadoſti, ali sadoſti ſtori.

Kaj vemo is Jesusoviga nauka od nebeshkiga veselja?

Is Jesusoviga nauka vemo od nebeshkiga veselja: 1. De bodo isvoljeni boshje laſtnoſti in boshjo voljo v' nebesih veliko bolj popolnoma, kakor tukaj na ſemlji ſposnali, in ſe ſavoljo tega ſposnanja ſlo veselili. Od oblizhja do oblizhja bodo Boga gledali, ga ljubili in vshivali. 2. De ne bodo imeli v' nebesih nobene tudi nar manjſhi teshave ali ſopernoſti. 3. De ſe bodo tudi ſavolj vſiga tega, kar ſo na ſemlji dobriga ſtorili, neisreženo veselili, in bodo imeli ſmirej dobro in mirno veſt.

4. De bodo v' nebefih v' drushbi Bogá, Jesufa, svete devize Marije, angeljev in svetnikov, in de ne bo njih frezha nikdar minila.

Kaj se uzhimò is nauka od nebeshkiga veselja?

Is tega nauka se uzhimò: 1. De moramo vse nadloge in sopernosti tega shivljenja voljno terpeti, ker vse te nadloge niso nizh proti nebeshkimu veselju. 2. De moramo boshje saposvedi vselej radovoljno in na tanko spolnovati, zhe bi ravno sato kaj terpeti mogli, ker sa bojevanjem pride vezhno plazhilo.

na
be
Bo
mo
re
tal
lju
re
ali
se

OD PRAVE VERE

in od katoliške cerkve.

I.

Samo ena vera je prava.

1. **N**obenih zhal niso bili ljudje na svetu brez vere, brez boshje slushbe, brez duhovnov, brez ofrov, in brez Bogú posvezenih krajev. Vselej so pametni ljudje v' Bogá, stvarnika vsih rezhí, verovali in ga zhahtili, ter so take zhloveke studili in bresboshne ljudi imenovali, ki niso hotli od vere, od boshje slushbe, in od darov ali ofrov nizeh vediti.

2. Pa kaj se je sgodilo? — Ker so se ljudje szhasama smirej bolj v' hu-

dobije in posebno v' nezhistost pogre-
sovali, jih je pravizhni Bog s' tem
shtrafal, de jih je njih lastnimu do-
mishljevanju in njih slabimu umu pre-
pustil, kakor pravi sveti Pavel: „Mi-
slili so, de so modri, in so bili ne-
spametni, ter so velizhastvo neminljivi-
viga Bogá v' podobe minljivih ljudi
ali pa shival spremenili.“ — Smislili
so si vere po sheljah svojih popazhe-
nih serz, ktere so bile polne smót in ne-
spametnih shieg. Oshabnost ljudi tedej
in njih hudobije so bile urshoh, de
so se krive vere na svetu sazhele.

3. Kdor bi tedej rekel, de so pred
Bogam vse vere enako dobre, in de
je zhlovek lahko v' vsaki svelizhan, bi
ne posnal Bogá, in bi ne vedil, kaj
je vera. En sami Bog je, torej je tu-
di ena sama prava vera. Zhe en zhlo-
vek pravi: tako je prav; drugi pa:
tako ni prav, ne moreta oba resnize
govoriti. Ravno tako tudi dve veri,
ki ste si nasproti, ne moreti obé dobre
biti. Vse vere, ki so na svetu, so si
v' nar imenitnistih rezhéh nasproti;

satorej tedej samore le ena prava vera biti.

II.

Prava vera je tista, ktero je Jezus Kristus uzhlil.

1. Tista vera je Bogu dopadljiva, v' kateri ljudjé Bogá prav sposnajo in zhašté, ter mu po njegovi volji flushijo. Takoshne vere si pa ljudjé s' svojim slabim umam ne morejo sami smisliti, temuzh jo samorejo le od Boga samiga imeti. Nihzhe bi Boga prav ne sposnal, ko bi ne bil Bog sam svojih lastnost in svoje volje ljudem rasodel. Jezus Kristus, ki je bil nash odreshenik in uzhenik, ter Bog in zhlovek skupej, samo on je samogel po vsi pravizi rezhi: Jest sim pot, resniza in shivljenje.

2. Nobeni zhlovek ni nikoli Bogá videl; edinorojeni Sin boshji ga nam je pa rasodel ali sposnati dal. Kdor od sgorej doli pride, je zhes vse; kdor pa od semlje pride, je posemljiski, in govori posemljiske rezhi. Sato je

Jesuf Kristuf sam Judovski mnoshizi rekel: Jest ne vsamem prizhevanja od kakiga zhloveka, temuzh le savoljo tega to govorim, de bi bili vi ohranjeni ali oteti. Dela, ki jih opravljam, prizhajo, de me je Ozhe poslal. Vi pa niste ne njegoviga glasú slis'hali, ne njegoviga oblizhja vidili. Kdor moj nauk spolnuje, se kmalo preprizha, de je od Boga.

3. In svet se je preprizhal, de je nauk Jesufov od Boga, to je, de je Jesuf Kristuf boshji Šin in pravi Bog, in de je njegov nauk sama zhišta rešitiza, takrat, ko je Binkushtni prasniki sveti Duh v' podobi ognjenih jesikov nad aposteljne prishel. Na enkrat so aposteljni s' veliko serzhnostjo Judovskimu ljudstvu ozhitno osnanovati sazheli, de je krishani in umorjeni Jesuf Kristuf Šin shiviga Boga, de je od mertvih vstal, ter v' nebesa shel, in de se samó v' njegovim imenu sme odpushtenje grehov upati; de kdor veruje in se da kerstiti, bo svelizhan, kdor pa ne veruje, bo pogubljen, in

de bo on enkrat vse ljudi šodil, shi-
ve in mertve.

In glejte, kaj se je zgodilo! Pre-
zej ko je sveti Peter Binkufhtni pras-
nik svoj prvi govor konzhal, je bilo
okoli tri tavshent ljudi spreobrnjenih,
kteri so k' njemu perštopili, in so ga
vprašhali: Kaj nam je treba storiti,
de bomo vezhno svelizhanje sadobili?
— Glas osnanovavzov Jesufove vere je
potem szhafama vse takrat snane de-
shele napolnil, defiravno so si Judje
in ajdje veliko persadevali, to vero sa-
treti. Sveti Peter je prišel v' Rim,
v' nar vezhi in nar imenitnišhi mesto,
in je osnаноval kershanško vero vpri-
zho Nerona, nar oshabnišhiga in nar
bolj tiranskiga kralja. Ta kralj se je
s' vso mozhjo kershanški veri vštavljal.
Pa saštonj so divjali kralji in narodje
soper Jesufa Kristusa; she zlo v' kra-
ljevim poslopji hudobniga Nerona so
bili taki ljudje, de so Jesufa molili.
Neverniki so aposteljne in druge krist-
jane vklepali, s' vrelim oljem obliva-
li, naresen tergali, s' sulizami prebo-

dovali, shive derli, in mnogo martrali, — in oni so veseli savolj Jesusa martre in smert terpeli. Pa ravno ta prelita kri marternikov, je neisrezheno veliko ljudi Jesusu perdobila. Per vsm divjanji in togotenji tiranskih nevernikov, ki so tri sto let kristjane preganjali in morili, se je vender veliko nar bolj uzhenih in imenitnih ljudi k' veri krishaniga Jesusa spreobernilo, kateri so s' svojo prelito kervijo poterdili, de je nauk aposteljnov resnizhen in od Bogá. She zlo kralji in oblastniki, visoki in mogozhni vojvodi in vojshaki so sazheli posneje Jesusa Kristusa moliti, in nesapopadljive skrivnosti njegove vere verovati. Ponishno so se sapovedim kershanske vere podvergli, desiravno ta vera sapoveduje svoje mesó in greshno posheljenje krishati, sovrashnike ljubiti, krivizo voljno terpeti, in se vsmu nerodnimu posheljenju do posvetnih rezhí odpovedati. To tedej je samogla le vfigamogozhnost boshja storiti; to se je samoglo le k' poterdenju prave vere sgoditi.

4. Resniza kershanske vere je tedaj tako gotova, de smo perfiljeni s' kraljevim prerokam Davidam rêzhi: „Tvoje sprizhevanje, o Bog, je zhes vse verjetno.“ Pa desiravno je luzh svete vere svetlejsi kakor solnze, so vender nauki te vere tistim temní, kateri boshje rezhi le po svojim popazhenim nagnjenji pregledujejo. Sato pravi sveto pismo: „Shvinski zhlovek ne rasume tistih rezhi, ki so od Duha boshjiga; take rezhi so mu nespamet, in ni perpraven jih sapopasti.“

III.

Verovati moramo savolj Boga, ker je Bog neskonzhna resniza in modrost.

1. Posvetni zhlovek ne sapopade s' mozhjo svojiga slabiga uma, kar je nebeshkiga. Sato imenuje sveti apostelj Pavel vero dar boshji, ker se ne more s' nobeno uzhenostjo, is nobenih bukev, in s' nobenim she tako dol-

gim premišljevanjem sadobiti. Vera je luzh, ker nam s' nesmotljivo svetlobo tiste refnize kashe, ki nam jih je Bog rasodel. Vera je zhesnatorna luzh, ker naf nobena natorna rezh k' nji ne perpelje, in ker ima vera take refnize v' sebi, ki nash um preseshejo, in jih le sato verjamemo, ker nam jih je Bog rasodel.

2. Zhe bi tedej kak zhlovek le tiste refnize veroval, ki jih rasumeti in sapopasti samore, ali pa bi le savolj kteriga zhloveka ali savolj kakih bukev veroval, bi ne imel prave, Bogu dopadljive in svelizhavne vere, ker bi ne veroval savolj Bogá, kteri je neskonzhno refnizhen in moder. — Pa kaj mi da gotovost, de so refnize, ki jih verujem, od Bogá rasodete?

IV.

Prava vera je tista, ki so jo aposteljni osnаноvali.

1. Gotovost imam, de so refnize, ki jih verujem, od Bogá rasodete, zhe

tiste poslušham, ki mi jih je Bog poslušhati sapovedal. Bog je nekdej po patrijarhih, po Mojsefu in po prerokih ljudem govoril. Ko je pa od njega postavljeni zhas prishel, nam je poslal svojiga edinorojeniga Šina, ki je bil Bog in zhlovek skupej. Od njega je rekel: Ta je moj ljubesnivi Šin, njega poslušajte. Preden je pa Jesus Kristus v' nebesa shel, je rekel svojim aposteljnám: „Ne sapustim vas bres vse pomozhi. — Ostal bom per vas vse dni do konzhanja svetá. — Tolashnika svetiga Duhá vam bom poslal, kateri vas bo vso resnizo uzhil. — Pojdite, uzhite vse narode, in kershujte jih v' imenu Ozheta, Šina, in svetiga Duha; uzhite jih vse spolnovati, kar sim vam sapovedal. — Kdor veruje in je kershen, bo svelizhen, kdor pa ne veruje, bo pogubljen. — Vsamite svetiga Duhá, katerim bote grehe odpustili, jim bodo odpushteni, katerim jih bote pa perdershali, jim bodo perdershani. — Kdor vas poslušha, mene poslušha; kdor vas sanizhuje, mene

sanizhuje. — Kakor je mene moj ozhe poslal, tako jest vas poshljem.“ In aposteljnu Petru je rekel: „Ti si Peter (ali skala), in na to skalo bom svojo zerkev sidal, in peklenške vrata je ne bodo premagale; tebi bom dal klju-zhe nebeshkiga kraljestva, kar bošh na semlji odvesal, bo v' nebesih od-vesano, kar bošh pa na semlji save-sal, bo v' nebesih savesano. — Pasi moje jagnjeta, pasi moje ovzé.“ In vřim je sopet rekel: „Na tem se bo sposnalo, de ste moji uzhenzi, zhe se bote med saboj ljubili, kakor řim jest vas ljubil.“ K' svojimu nebeshkimu Ozhetu je molil: „Posveti jih v' ref-nizi, ker tvoje besede řo refniza. Ka-kor ři ti mene na řvet poslal, tako řim jih tudi jest poslal. — Pa ne profim samo sa-nje, ampak tudi sa vse tiřte, ki bodo po njih osnanovanji v' mene verovali, de bi bili vři eniga duha, kakor řva ři in jest eden, de řvet řposná, de ři me ři poslal.“

2. Kako oflepljen in hudoben bi mogel tedej tiřti biti, kdor bi is teh

umevnih in ljubesnivih besedi Jesusa Kristusa ne hotel spoznati, de je Jesus svojo boshjo oblast svojim apostelnam in posebno aposteljno Petru izrozhil, kteriga je vidniga poglavarja vseh vernih kristjanov isvolil. De je dalje hotel, in tudi svojiga nebeshki-ga Ozheta profil, de bi bili aposteljni in vsi verni kristjani edini v' resnizi in v' ljubesni, in de bi bili tako pravi udje duhovniga kraljestva, ktero bo terpelo do konzhanja sveta, in kteriga peklenfska mozh nikdar ne bo premagala. To duhovno kraljestvo Jesusovo se v' svetim pismu zerkve imenuje, od ktere Jesus pravi: „Kdor zerkve ne poslusha, naj ti bo kakor nevernik in ozhiten gresnik.“

V.

Prava vera je tista, ktero Rimski papesh in vsi shkofje katolsheke zerkve osnanujejo.

1. Ker je Jesus Kristus od svoje zerkve rekel, de bo ostala do konza

svetá, satorej morajo she sdaj v' nji pravi nastopniki aposteljnov, in en pravi nastopnik svetiga Petra biti, in vsi ti morajo tako edinost med saboj imeti, kakorfhino so aposteljni med saboj imeli.

Nobene druge zerkve pa ni na svetu, od ktere bi se samoglo rêzhi, de ima prave nastopnike aposteljnov in eniga praviga nastopnika svetiga Petra, kakor samo sveta Rimfka katolfhka apostoljska zerkev. — Kje drugej je namrezh sveti Peter shivel, uzhil, in martran bil, kakor v' Rimu? Kje drugej leshé ostanki njegoviga svetiga trupla, kakor v' Rimu? Kje drugej je tedej tudi pravi nastopnik tega svetiga aposteljna, kakor v' Rimu?

2. Nastopniki svetiga Petra, ali Rimski papeshi, ki so vidni poglavarji katolfhke zerkve, so vsi po imenu snani, od svetiga Petra, do nashiga sdajniga ozheta papesha Gregorja XVI. — Nikdar ni sveta katolfhka zerkev bres vidniga poglavarja bila, in per vsih dvomih ali prepirih, ki so se kdej v' katolfhki zerkvi savolj kakiga nauka

našhe svete vere sazheli, so vselej posebno Rimski papeshi skerbeli, de so bile reſnize Jeſusove vere zhiſte in nepopazhene ohranjene.

3. Kakor ſo pa Rimski papeshi naſtopniki ſvetiga Petra, tako ſo tudi drugi katoliſhki ſhkofje pravi naſtopniki apoſteljnov Jeſusovih. V' ſvetim piſmu ſe bere, de ſo apoſteljni kmalo v' prvih zhaſih kerſhanſtva nektare druge brumne moſhé v' apoſteljne ali pa v' ſhkofe iſvolili. Tako ſo iſvolili ſvetiga Pavla in ſvetiga Barnaba k' apoſtoljſki ſluſhbi, in ſveti Pavel je iſvolil Timoteja in Tita, de ſta bila ſhkofa dveh novih kerſhanſkih ſhkofij ali ſoſeſk. Tudi naſtopniki apoſteljnov ſo potem ſopet druge brumne moſhé v' ſvoje naſtopnike iſvolili, in tako ſo bili tedej, in ſo ſhe dan danaſhnji, vſi ſhkofje ſvete katoliſhke zerkve naſtopniki apoſteljnov.

Iſ tega ſe vidi, de ſamo ſveta katoliſhka zerkev je tiſta zerkev, ktere ſazhetnik je Jeſus Kriſtuſ, ktero je on poſluſhati ſapovedal, v' kteri ſe vſi

nauki Jesufove vere nepopazheni hranijo, ktera se v' resnizah vere ne more motiti, ktero sveti Duh vlada ali visha, in per kateri je Jesus oštati obljubil do konzhanja svetá.

Duhovno berílo, ki ima v' sebi mnoge sgodbe in nauke.

1. *Vezhne resnize.*

Zerkvene sgodbe nam perpovedujejo, kako veliko je bilo svetih spokornikov, kateri so bili od nizhemernosti posvetnih rezhi in od imenitnosti vezhnih resniz tako slo preprizhani, de so se v' samotne kraje podali, sato de so lahko bres smotnjav svete resnize premishljevali. Delezh od shumezhiga svetá, v' berlogih in v' jamah skriti, niso skorej nobenih drugih misel imeli, kakor: de je smert gotova, pa de nobeni zhlovek ne vé, kdaj, kje

in kako bo umerl; in de samore vsa-
ka ura naša sadnja biti; — de bo
zhlovek prezej po smerti od Bogá so-
jen, in bo mogel od vsih svojih misel,
besedí in del rajtengo dati; — de po
tem kratkim shivljenji pride vezhnost,
ktera nima konza, in ktera bo sa naš
ali vezhno frezhna, ali pa vezhno ne-
frezhna; — de smo le sato na tem
svetu, de bi se sa vezhnost perprav-
ljali, in de zhe v' nesrezhno vezhnost
pridemo, si vekomej ne bomo mogli
pomagati; — de naš bo vsak smerten
greh vezhno nesrezhne storil, zhe ga
ne bomo she v' tem shivljenji s' pra-
vo pokoro isbrifali, in de je samó greh
pravo in edino hudo, ali edina ne-
frezha, ktere se nam je treba nar bolj
bati. — Vsi samaknjeni v' té misli so
vezhkrat ze le nozhí zhuli, so se terdo
posili, so imeli terde in ojsre obla-
zhila, in so svoje telo vedno pokorili
ter ga v' sushnost devali. Njih shivesh
so bile korenine in mnoge selissha, ali
pa terd kruh, ki so ga s' svojimi sol-
sami mozhili. Bledí in prepadeni, sko-

rej merlizhem podobni, so tako ojštro shiveli, de so se komej per shivljenji ohranili, in kadar so po 20, 30 ali 40 letih sadnjizh h' konzu svojiga shivljenja prishli, so sbe strahóma eden drugiga poprashevali: Ali misliš ali ne, de se je Bog moje dushe usmilil, in de mi je moje grehe odpustil? Ali bom pazh ob zhasu smerti kakoshno tolashbo imel? Ali bom svojiga sodnika krotkiga in ljubesniviga najdel? Kaj se ti sdi, ali smem upati, de bom v' nebesa med shtevilo isvoljenih pershel?

O kakoshne misli! kakoshni sgledi! kakoshno oframotenje nashe mlazhnosti!

Zhe ravno nismo k' takimu ojštrimu shivljenju poklizani, smo vender vsi bres raslozhka dolshni pokoro delati, bres ktere bi, ker smo greshniki, ne mogli svelizhani biti. „Zhe se ne bote spokorili“, pravi vezhna modrost, „bote vsi pogubljeni.“ Dolshni smo pred vsm drugim boshjiga kraljestva iskati, svojiga serza ne na ta svet navesovati, svoje hudo nagnjenje premagovati, svo-

je telo pod pokorshino dushe devati, s' straham in trepetam sa svoje svelizhanje skerbeti. Sakaj pa tega ne delamo? Šveti spokorniki, ktere sdaj zhasimò, so imeli ravno tisti evangeli spolnovati, ravno po tisti veri shiveti, ravno tistimu Bogu flushiti, in ravno tisto vezhnost upati, ali pa se je bati, kakor mí, in so vender take rezhi storili, kakorshine se od nas zlo ne terjajo. Sakaj je tedej med njimi in med nami tak raslozhek? Urshoh tega je, ker so oni shivo vero imeli, mi pa je nimamo, in sato so skerbeli sa svelizhanje svoje dushe, mi pa to skerb is nemar pushamo. Vedno so premishljevali neskonzhne popolnamosti boshje, gnusobo greha, negotovost nashe smerti, nesapopadljivost boshjih sklepov, frezhno ali pa nesfrezhno prihodnost; — mi pa se bojmo, se takih rezhi spomniti. S' eno besedo, oni so shiveli kakor svetniki, mi pa shivimo kakor posvetni ljudje.

Premislimo to, ker je she zhas! Kaj nas zhaka, zhe tega ne premisli-

mo? Kakoshno tolashbo bomo nekdej od tega premishljevanja imeli? Štormo tedej sdej, kar nam je treba storiti, de bomo potem sadobili, kar nam je obljubljeno.

2. *Skerb sa svelizhanje.*

Neki zhlovek, ki je ves zhaf svojiga shivljenja per imenitnim gospodu flushil, je nevarno sholel. Njegov gospod, kateri ga je slo ljubil, ga je obiskal, in ga je najdel v' nar vezhi nevarnosti, ker je she skorej umirati sazhel. Omezhen od tega pogleda je gospod bolniku rekel: O ko bi pazh mogel kaj sa-te storiti! Prosi me sdaj kake rezhi, ktere koli hozhesh, in ti je ne bom odrekel. — O moj gospod, je rekel bolnik, v' tem svojim stanu ne vem nizh boljshiga profiti, kakor: Podalshajte mi shivljenje vsaj eno uro! To, o moj ljubi, ni v' moji mozhi, je djal gospod. Prosi kaj takiga, kar ti samorem dati. — Glejte, je rekel umirajozhi flushabnik: petdeset let sim temu gospodu svesto flushil, sdaj pa

mi ne more shivljenja eno samo uro
podaljšati. O ko bi bil pazh Bogú
tako svesto flushil! On bi me ne sto-
ril le eno uro srezhniga, ampak zelo
dolgo vezhnost! Kmalo potem je umerl.

Šrezhen je, zhe je nauk od ni-
zhemernosti, posvetnih rezhi in od po-
trebe sa svelizhanje skerbeti, ki ga
je drugim sadnjo uro svojiga shivlje-
nja dal, she popred v' svojim shivlje-
nji spolnoval!

Ali se ne bo nekdej tudi nam ta-
ko godilo? Terpimò in trudimo se v'
flushbi tega svetá, in se skorej kon-
zhamo; — pa kaj bo svet sadnjo uro
sa nas storil? kaj bomo sa svoj trud
imeli, zhe opushamo Bogu flushiti,
in sa svoje svelizhanje skerbeti? Pre-
mislimo to, in rezimo s' bolj terdnim
sklepam, kakor do sdaj: Svelizhan ho-
zhem biti, in sanaprej sa svelizhanje
skerbeti. Do sdaj fim to skerb is ne-
mar pushal. Šrezha moja je, de mi
Bog she zhas in gnado da, to sposnati.

3. *Gréh.*

Arkadi, krivoverfski zesar v' Zarskim Gradu ali v' Konstantinopolnu, je bil soper svetiga shkofa Janesa Kristoma mozhno rasferden. Nekdej je v' veliki jesi svojim dvornikam rekel: O ko bi se mogel pazh nad tem shkofam ismashevati! Dvorniki so bili prezej s' svojim svetam perpravljani. Pervi je rekel: Sapovej mu v' kak daljni kraj zesarstva iti, de ti ne bo nikdar vezh pred ozhí pershel. Drugi je rekel: Odvsemi mu vse njegovo premoshenje. Tretji je rekel: Sapovej ga vkleniti in v' jezho vrezhi. Zheteriti je rekel: Ali nifi zesar? sapovej rabeljnam, de naj ga umoré, in se ga boshsnebil. Peti sadnjizh, ki je bil bolj pameten, kakor drugi, je rekel: Motite se, zhe mislite, de bo vse to sanj kaj hudiga. Kam ga hozhete pregnati? vsa semlja je njegov dom. Zhe mu premoshenje odvsamete, ga ne odvsamete njemu, ampak ubogim. Zhe ga v' jezho vershete, bo svoje ketine kushe-

val,
umc
tede
zesa
isma
Ta f
ne

de
neb
zá,
enig
shir
se
vi

na
pre
shi
ne
hot
nos
huj
in

val, in se frezhniga shtel. Zhe ga umorite, mu nebefa odprete. Vse to tedej ni njemu nizh hudiga, o moj zesar! ampak zhe se hozhesh nad njim ismashevati, perfili ga kak greh storiti. Ta shkof se nobene rezhi na svetu bolj ne boji, kakor greha.

Premislimo to, in ne posabimo, de s' graham ne moremo nikdar v' nebefa priti. Zhe nismo zhistiga serza, ne moremo Boga gledati. Savolj eniga samiga smertniga greha saslu-shimo vezhno pogubljeni biti. „Varujte se greha, kakor strupene kazhe“, pravi sveto pismo (Sirah. 21).

4. *Smert.*

Neka mlada gospá, ki je bila umna, imenitna in bogata, se je veliko pred, kakor je mislila, konzu svojiga shivljenja perblishala. Od sazhetka nje-ne bolesni ji njeni domazhi ljudje niso hotli povedati, v' kako veliki nevarnosti je. Ko je bila pa bolesen smirej huji, so ji mogli nevarnost rasodeti, in jo opomniti, de naj se da s' sveti-

mi sakramenti previditi. To osnanilo jo je nar pervizh prestrafhilo; pa kmalo se je v' boshjo voljo vdala, in je sama profila, de naj jo dajo s' svetimi sakramenti previditi. Ko se je sa svete sakramente perpravila, je poslala k nekterim prijatlizam, in jih je profila, de bi k' nji persfhle. Té so ravno takrat persfhle, preden je sveto popotnizo prejela. Šklonila se je tedej v postelji, in jim je rekla: Moje prijatlize! sato sim vas k' sebi shelela, de bi vam nizhemernost vsih posvetnih rezhi pokasala. Sdaj vidite moj stan, in se nad mano jokate. Šposnajte tedej revshino tega svetá. O moje ljube! ko bi vé pazh rezhi per taki luzhi viditi samogle, per kakorsfhi jih jest vidim! vsa lepota in goljufna prijetnost tega sveta bi spred vashih ozhisginila, in sposnale bi, de ni nizh v' resnizi dobriga, kakor Bogu slushiti. Moja sadnja ura se blisha, in tudi vasha bo kmalo prishla; ne zhakajte, de bi se she le takrat k' smerti perpravljale. Sdaj vas sadnjikrat v' tem

shivl
vorin
Zhe
Jesu
sado
fila.
zo,
njen
serza
obil
v' m
bud

bil
vpr
lask
jest
kak
like
odg
ti
sa
Na

shivljenji vidim, sadnjikrat s' vami govorim, in vas profim: Molite sa-me! Zhe bom jest, kakor od saflushenja Jesusa Kristusa upam, per Bogu milost sadobila, bom tudi sa vas Bogá profila. — Sdaj je prejela sveto popotnico, in kmalo potem je umerla. — Te njene sadnje besede so se globoko v' serza njenih priateljiz vtisnile, in so obiln sad obrodile. O ko bi pazh tudi v' nas terden sklep poboljšhanja obudile!

5. *Vezhnost.*

Imeniten malar starih zhasov je bil nekdej od eniga drugiga malarja vprashan: Sakaj tí tako pozhasi malash, desiravno si grosno umetaven; jest pa, ki veliko manj malati snam, kakor ti, vender v' kratkim zhasu veliko podob namalam? — On pa je odgovoril: To ti lahko prezej povém, ti malash sa nekoliko zhasa, jest pa sa vezhnost.

Te besede so lep nauk sa nas. Nam vsm je sapovedano podobo ma-

lati. Zhe hozhemo namrezh dobri krist-
jani in med shtevilam isvoljenih biti,
moramo podobo Jesusa Kristusa, kateri
je sgled vsih isvoljenih, v' svoje serza
vtisniti ali vpodobiti. Tega dela ne
smemo ves zhas svojiga shivljenja kon-
zhati. Vsaka molitev, ki jo opravimo,
vsako dobro delo, ki ga savolj Bogá
storimò, vsaka teshava, ki jo v' duhu
pokore preterpimo, je nova zherta
per tem vpodobljenji Jesusa Kristusa
v' nashe serza. Spomnimo se pa vezh-
krat, de to podobo sa vezhnost mala-
mo. O de bi ta vezhnost sa nas frezh-
na bila! Vezhnost je gotova. Sa vezh-
nost smo namenjeni. Morebiti smo she
per vratih vezhnosti. Kako se nam bo
tam godilo? Sdaj imamo she zhas to
premisлити, in to premishljevanje nas
bo per delu nashiga svelizhanja pod-
péralo, nam bo per premagovanji skush-
njav mozh dajalo, in nas bo per vsih
nadlogah in teshavah s' serzhnostjo
napolnilo.

6. *Od odlashtanja pokore.*

„Ne odlashtaj pokore od dne do dne.“ (Širah 5.) — Vselej se vidiijo taki greslniki, ki v' grehah shivé, in so vsi v' grehah sakopani, in vender smirej pravijo, de se bodo she she spreobrnili, ker mislijo, de jim nikoli zhasa k' temu ne bo mankalo. Pa to je velika smota in slepota, ktera je she neisrezheno veliko dush v' pogubljenje pahnila. Ne moti se, o greslnik! zhe odlashtaj se spokoriti, se v' nevarnost postavish, de se ne bosh nikdar spokoril, ampak de bosh v' grehah umerl. V' naukih vere nizh ne najdesih, kar bi te v' tvojim hudobnim upanji poterdilo; temuzh vse ti govori, de si v' nar vezhi nevarnosti. Vsi nauki vere morajo greslnika, ki pokoro odlashta, v' strah prapraviti; vsi mu vpijejo: Ne odlashtaj pokore! kmalo ne bosh imel vezh zhasa!

Štrahno je opominjevanje in shuganje svetiga pisma: Ishite Gospoda, dokler she samore najden biti. Jesaj. 55.

Hodite, dokler imate še svetlobo, de
 vas temà ne prepade. Kdor v' temi
 hodi, ne vé kam gré. Jan. 12. Bodite
 perpravljeni, ker zhlovekovi Šin bo pri-
 shel, kadar si ne bote svesti. Luk. 12.
 Danš, kadar njegov glas slišhite, ne
 vterdite svojih serz. Ps. 94. Iskali me
 bote, pa me ne bote najdili. Jan 7.
 Ker niste hotli priti, kadar sim vas kli-
 zal, se bom per vašim pogubljenji
 smejal, in vas sanizheval, kadar bo nad
 vas prišlo, zhesar se sdaj bojte, ka-
 dar bo na naglama nesrezha perderla,
 kadar vas bo pogubljenje kakor hudo
 vreme prehitelo, kadar vas bodo bo-
 lezhine in britkosti obsule. Takrat me
 bodo klizali, jest pa jih ne bom usli-
 shal. Prip. 1. V' svojih grehah bote
 umerli. Jan. 8.

Štrahne so podobe in pripovisti:
 Dan Gospodov bo prišel, kakor tat
 ponožni zhas. Kadar namrezh poreko:
 Mir je, mir je, — jih bo na naglama
 pogubljenje popadlo. 1. Tefal. 5. Kakor
 se ribe s' ternikam in ptizhi v' mreshe
 lové, tako bodo tudi ljudje vjeti ob

hudo
pri-
safi
poc
tem
bli
se
pri-
je
ijen
sad
ver
ze
kal
v'
Ne
nje
nep
in
san
kje
Ma
pro
bile
bil
pro

hudi uri, kadar bo na naglama nad-nje
 prifhla. Širah. 9. Ko bi trenil se blisk
 safveti, potem vgašne in sgine; to je
 podoba tvojiga shivljenja: Danš fi na
 tem svetu, jutri v' vezhnosti. Kakor
 blisk pride od solnzhniga vs-hoda, in
 se posveti do sahoda, tako bo tudi
 prihod Šinú zhlovekoviga. Mat 24. She
 je sekira drevesu na korenine nastav-
 ljena, in vsako drevo, ktero dobriga
 sadu ne obrodí, bo posekano in v' ogenj
 versheno. Luk. 3. — Nespametne devi-
 ze so bile saspale, ko so shenina zha-
 kale; o polnozhí je pershel; hotle so
 v' njegovo hišho iti, pa on je rekel:
 Ne posnam vas. — Hlapez, kteriga je
 njegov gospodar per svojim prihodu
 neperpravljeniga najdel, je bil svesan
 in v' unanjo temo vershen: Versite
 sanikerniga hlapza v' unanjo temo,
 kjer bo jok in shkripanje s' sobmí.
 Mat. 25. Esav je bil pravize pervenstva
 prodal. Hotel jih je sopet imeti, pa je
 bilo prekasno; — ozhetov shegen je
 bil sguhljen. — Umirajozhi Antijoh je
 profil, jezhal in sdihoval; pa njegovo

serze ni bilo sgrevano. Profil je odpušhanja, pa ga ni sadobil. 2. buk. Mak. 9.

O slepi greslnik! Povej, kaj osnanujejo vsi ti nauki tistim, kateri svoje spreobrnjenje do konca shviljenja odlasajo? Kaj zhaka tiste nesreznhe ljudi, ki so bili v' shviljenji per boshjim opominovanji gluhí, ki so se boshji gnadi soperstavili, ki so glas svoje vesti sadušhili, ki so svetiga Duha shalili, ki so Jesufovo sa njih prelito kri sanizhevali, ki so per vsm svarjenji oterpnjeno serzé imeli? Kaj jih zhaka drugiga, kakor de se ne bodo nikdar spokorili, ali pa de njih pokora ne bo resnizhna, in de bodo nesporjeni v' vezhni ogenj pahnjeni? Goro je zhloveku, kateri si tega k' serzu ne vsame!

Nekdo morebiti pravi: Ali niso tisti delavzi, ki so bili sadnjo uro dneva v' vinograd delat prishli, ravno tako plazhilo dobili, kakor prvi? — Res je to; ali ti delavzi so stali na tergu; sheleli in profili so, de bi jim kdo kaj dela dal. Kje se pa greslniki najde-

jo, ki smirej pokoro odlašajo? Per igri, per kratkozhasnostih, per hudobijah. Ali imajo tedej sheljé se spokoriti?

Sopet pravish: Jesus je desnimu rasbojniku she le pred njegovo smertjo grehe odpuštil, satorej smemo smirej upati, zhe se ravno pred smertno uro ne spokorimo. — Sgled desniga rasbojnika, pravi sveti Avgushtin, je bolj zhudesh, kakor spreobernjenje. Ali pa smesh ti, o greslnik, tak zhudesh gnade, tak zhudesh spreobernjenja upati? Kdaj je Jesus desnimu rasbojniku grehe odpuštil? Takrat ko je sraven njega na krishi visel, in ga ves sgrevan in spreobernjen odpušhanja profil. Ali ti je snano, kdaj se je njegovo spreobernjenje sazhelo? Oberni pa, o greslnik, svoje ozhí na drugo stran Jesuoviga krisha, in trefi se per pogledu leviga rasbojnika; trefi se, ko vidish v' kaki obupnosti on umerje, — na krishi sraven svojiga odreshenika!

Gotovo je tedej, de kdor pokoro odlašha, je v' veliki nevarnosti, se ni-

koli ne spokoriti, in ker se s' prasnim upanjem prihodne pokore tolashi, pade na naglama v' vezhni ogenj. Premislimo to, in rezimo vezhkrat sami sebi, kar nam sveti Duh govori: Ne odlashaj se k' Bogu spreoberniti! Storimo to danš, ker jutri bo morebiti preposno!

7. *Smert greslnika.*

Na enkrat sagledamo greslnika, kateri je smirej v' grehah shivel, kateri je svoje spreobernjenje od dne do dne odlashal, kateri je smirej upal, de se bo she she pred svojo smertjo spokoril, — na enkrat ga sagledamo v' nevarni bolesni na smertni postelji. — Perve dni se tolashi in pravi: Ne bo nizh hudiga, bo kmalo boljshi. Ali szhasama je bolesen zhedalje vezhi, in ga sazhne hudo viti. Kaj se sdaj sgodí? Sdravniki vkupej pridejo, mnoge sdravila mu dajejo, vse si persadevajo, de bi njegovimu telesu pomagali. — Kdo pa skerbi sa njegovo dušo? Sa to skerbeti je she zhas, pra-

vijo njegovi prijatli; sej s'he ni taka
fila. Ne smemo bolnika stras'hati. Zha-
kajmo s'he do jutris'hniga dneva; zhe
mu bo s'he huje, ga bomo s'he spom-
nili. — Bolesen je res z'hedalje huj's'hi,
in sadnjizh pravijo s'dravniki, de mu
ni vezh pomagati. — Sdej prijatli eden
drugiga pogledujejo; v'si se shalostno
ders'hé; na tihama med saboj govoré;
nobeden se bolniku ne perkas'he; v'si
se bojé; nobeden si ne upa bolniku
nevarnosti rasodeti. O nespametna lju-
besen! o nesfrez'hna prijasnost!

Sadnjizh se bolnik konzu svojiga
shivljenja perblisha, smertna slabost
ga obide; nesaveden les'hí, nizh ne
zhuti, nizh ne govori! Sdej vpijejo
prestras'heni: Po spovednika! po spo-
vednika! — Hitro nekdo po-nj tez'he;
pa — o sveta boshja previdnost, o
stras'hna boshja praviza! — bolnik u-
merje, preden spovednik své, de je
bolan.

Morebiti je spovednik s'he bliso
his'he, ko bolnik umerje, in kadar
spovednik v' his'ho stopi, mu s' sha-

loſtjo oſnaniſo: Umerl je — bres ſpovedi — (v' grehih).

Morebiti ga ſpovednik ſhe ſhiviga najde, pa kakofhno ſhivljenje je to! Ali ni ſa njegovo ſvelizhanje vſe eno, kakor de bi bil mertev? Glava je nagnjena, ozhí ſe ne ſvetijo, obras je bled, udje ſo terdí, bolnik pozhafi diha in gergrá. Špovednik ga ogo-varja, mu britko martro kaſhe, ga k' grevengi napeljuje —, pa nobeniga ſnamnja grevenge ní. Kako ſe bo ſpreobernil v' takim ſtanu — v' grehu!

Pa miſlimo ſi tudi, de je bolnik kmalo ſvojo nevarnoſt ſvedil, de je ſpovednik o pravim zhaſu perſhel, de je bil bolnik ſhe per pameti: ali je ſato ſhe bres ſkerbi? Premiſlimo le kako ſe ſploh taki greſhniki pred ſvojo ſmertjo ſadershé, ki ſo pokoro do takrat odlafhali. Štraſhne ſo boſhje ſhtrafenge! Navadno ſe taki greſhniki bres vſe pokore, bres vſe grevenge vidijo. Mnogo je fizer njih ſadershanje, pa vſi enako ſo neſpokorni. Suſh-niki greha ſo bili v' ſhivljenji; ſuſh-

niki skusnjav in obupnosti so ob smerti
— ker so v' grehah.

O nespokorni gresnik! Sakaj si
per vsem opominovanji spovednika ne-
obzhljiv in neomezen? Sakaj se te
nizh ne prime, in te nizh ne gane?
Sakaj se ti vse gnjusi, kar je boshjiga?
Sakaj te je Bog s' svojo gnado sapu-
stil? — Sato ker si pokoro odlashtal.

O nespokorni gresnik! Sakaj si
misliš Boga le strahnega sodnika, ter
ostriga mashevavza, in se v' bresen
obupnosti pogresuješ? Sakaj misliš
per pogledu svojih hudobij in pregreh,
de sa te ni vezh odpusthanja in milo-
sti? Sakaj se sam pogubljuješ, in si
vezhno obsojenje v' dušho vtiskah?
— Sato, ker si pokoro odlashtal.

O nespokorni gresnik! Sakaj v'
ravno nasprotni bresen hitiš, preders-
no v' boshjo milost upaš, in misliš:
Bog, ki me je ustvaril, je sama lju-
besen, on me ne more vekomej sav-
rezhi, njegovo usmiljenje je neskonzh-
no, vse grehe mi bo odpustil, naj se
spokorim ali ne? Sakaj je tvoje sau-

panje tako predersno, de glasu svoje vesti vezh ne flishish, in mirn ter bres strahu proti peklu hitish? — Sato, ker si pokoro odlashal.

O nespokorni gresnik! Sakaj si vero v' svojim serzu sadushil, in si v' hudobijah do nejeverstva, in do oterpnjenja serza pershel? Sakaj nozhesh nizh od vere, od spreobrnjenja, od sakramentov flishati? Sakaj si step in gluh per vsih naukih, de per tvoji smerti vse okoli stojezhe strah in grosa obhaja, ker te vidiyo nesrezhno umreti? — Sato ker si pokoro odlashal.

Konzhano je! Sadnjikrat umirajozhi dihne. Ni ga vezh. She se flishishalofstno svonenje. Kaj osnanujejo svonovi? De je en zhlovek is sveta shel, — de je en pogubljen v' pekel pershel, — sato ker je v' grehah umerl.

O kakoshna smert! ali moremo bres grose vanjo misliti?

Takoshna je smert gresnikov, kteri pokoro odlashajo. Tako se sadershé, ker so svoje serza oterpnili in vterdili. Tako jih Bog shtrafuje. V'

shivljenji so bili gresniki, po smerti so pogubljeni! Potem pride vezhnost terpljenja, vezhnost obupnosti. V' svojih grehih so umerli.

8. *Boshje shtrafenge.*

Baltasar, hudobni kralj, je sedel pijan per vezherji, in sraven njega so sedeli njegovi dvorniki. Ves vtopljen v' pregresnim veselji je preklinal praviga Bogá, je njegove dobrote sanizhval, in je she zlo svete posode Jerusalemskiga tempeljna pernesti sapovedal, de so malikam na zhaft is njih pili. Danashnji vezher, si je mislil, je prav vesel vezher. O hudobnesh! ta vezher je bil vezher tvojiga obsojenja. Na enkrat se je perkasala roka, ktera je te besede na sid sapisala: Mane, Tekel, Fares. To se pravi: Soshtel sim, svagal sim, rasdelil sim. Soshtel sim tvoje dni, in jih konzhal; svagal sim tvoje dela, in jih hudobne najdel; rasdelil sim tvoje kraljestvo, in ga tvojim sovrashnikam dal. Tako obsojenje je bilo zhes-nj isrezhenó, in pre-

zej she tisto nozh dopolnjeno. Umerl je nesreznho, ker je hudobno shivel.

Bojmo se boshjih shtrafeng, mi slimo vezhkrat v' nje, bodimo smirej perpravljeni. Trefimo se, kadar kaj hudiga storimo, in nikdar ne posahimo, de kakor je Bog usmiljen, tako je tudi pravizhen.

Sveti Hieronim je bil eden nar vezhih spokornikov v' zerkvi boshji. Ker se je v' Rimu velikiga shundra in posvetniga velizhastva navelizhal, se je podal v' Palestino (ali jutrovo deshe-lo), in se je v' samoto tako rêzhi pokopal. Grosno velika je bila ojstrost njegoviga shivljenja in njegove pokore. Lakoto, shejo, simo in mnogo radovoljno pokorjenje svojiga shivota je s' veseljem terpel. Pa per vsem tem je bres prenehanja s' straham in trepetam ojstrost boshje sodbe premishljeval. Vsako minuto se mi sdi, je rekel, de slishim strashni glas tiste trobente, ki nas bo nekdej vse k' sodbi poklizala. Nozh in dan mi v' ushesa buzhi, in moja prestrashena dusha ne

more pokoja najti, zhe se spomni zhaſti in velizhaſtva, v' kterim jo bo Jeſuf ſodit priſhel. Tako je ſhivel v' ſtrahu in v' zhakanji ſodbe boſhje.

Premiſhlujmo tudi mi vezhkrat boſhjo ſodbo, h' kteri bomo nekdej poklizani. Bojmo ſe je, ker nam bo oſnanila, kako ſe nam bo vſe vezhne zhaſe godílo. Perpravljajmo ſe k' nji, de ne bomo neperpravljani pred ſvojiga ſodnika poklizani. Šodimo ſe ſami po vſi ojſtroſti, de nam bo boſhji ſodnik uſmiljen. Ne marajmo ſa praſne ſodbe drugih ljudi, kteri naſ ho-zhejo od prave poti odverniti. Proſi-mo Boga, de bi ſe naſ uſmilil ſtraſh-ni dan plazhila.

9. *Zhaſ miloſti.*

Imenitne ſo beſede ſvetiga evan-gelija: Ko je Jeſuf Jeruſalem ſagle-dal, ſe je ſjokal, nad njim. O ne-frezhno meſto, je rekel, ko bi bilo hotlo moje uſmiljenje in mojo dobro-to proti tebi ſpoſnati, kakofhna frezha bi te bila obíkala! Tvoji ſovraſh-

niki bi se te bili bali, tvoji prebivav-
zi bi sladkost miru vshivali, zhaſt in
imenitnoſt bi ſe v' tebi vidila. O ne-
hvaſeſhno in hudobno meſto! koliko-
krat ſim hotel tvoje otroke ſbrati, ka-
kor kokla piſheta pod ſvoje peruti ſbera,
pa niſi hotlo mojiga ljubesniviga gla-
fú ſliſhati, — niſi hotlo priti. Glej
velika neſrezha bo nad-te priſhla, tvoji
ſovraſhniki te bodo ſ' ſaſipam obdali,
bodo tvoje njive potaptali, tvoje ſidove
poderli, tvoje prebivavze podavili, in
v' tebi ne bo kamena na kamenu o-
ſtalo. In ſato bo vſa ta neſrezha nad-
te priſhla, ker zhaſa mojiga obiſkanja
in mojiga uſmiljenja niſi hotlo ſpoſ-
nati. — Kar je Jeſuf govoril, ſe je
vſe ſpolnilo. Per ſpominu ſhtraſeng,
ki ſo bile zheſ Jeruſalem priſhle, naſ
ſhe ſdaj ſtrah in groſa ſprehaja.

Kako veliko duſh je, ki ſo temu
hudobnimu meſtu podobne! Kako ve-
liko jih je, ki ſe gnadi boſhji terdov-
ratno ſoperſtavijo, in ſavoljo tega v'
neſrezho pridejo, ktera je tolikanj ve-
zhi, ker je vezhna! Premiſlimo to!

gnada boshja naf k' dobrimu napeljuje, bodimo ji svesti! Nizh ni strahnejshiga, kakor gnadi boshji se vstavljati!

10. *Terpljenje.*

Zerkvene sgodbe nam povedó, de ko je sveti Peter ob zhasu velikiga preganjanja kristjanov is Rima sbeshal, ga je na poti srezhal Jesus Kristus, kateri je teshek krish na svoji rami nesel. Peter ga je vprashal, kam v' takim revnim stanu gre. Jesus pa mu je odgovoril: V' Rim grem, de bom tam she enkrat sa-te krishan, ker ti nozhesh sa-me terpeti. Peter se je framoval svoje slabosti in se je prezej poln grevenge sopet v' Rim vernil, kjer je potem sa Jesusa, svojiga boshjiga uzhenika, martro in smert prestal.

Mi smo v' slabosti svetimu Petru enaki, kdaj ga bomo v' serzhnosti posnemali? Oh kolikokrat bi bil Jesus Kristus tudi nam rêzhi samogel: She enkrat hozhem sa-te umreti, ker no-

zheslh mojiga krisha nofiti. Vsako terpljenje se nam preveliko sdi; she per nar manjsi teshavi toshimo in godernjamo. De le terpljenje imenovati slishimo, se she ustrafhimo. Ali se to spodobi kristjanam? ali se to spodobi uzhenzam krishaniga Jesusa? O terpezhi svelizhar, uzhi naf terpeti, pomagaj nam terpeti, posveti naf s' terpljenjem! S' Jesusovim terpljenjem sklenjeno, je nashe terpljenje saflushno per Bogu. Premislimo to, in namest de bi se zhes svoje terpljenje pertoshili, sahvalimo Boga, de nam da perloshnost sa grehe pokoro delati.

Dusha, ktera ne sna terpeti, tudi ne sna ljubiti. Prava ljubesen se le v' terpljenji na snanje daje. Jesus Kristus je s' krishem, ki je bil v' semljo safajen, pokasal, kod se v' nebefa gre; krish dusham kashe, de jih v' nebefa pelje. Bres terpljenja bi marfikdo pogubljen bil, in s' terpljenjem je marfikdo svelizhan. Boljsi je jokati, kakor greshiti. Jokaj sdaj s' spo-

korniki, de se bosh enkrat veselil s' isvoljenimi.

11. *Ljubesen do blishniga in do sov-rashnikov.*

Brat svetiga Janesa Gualberta je bil umorjen. Ubijavez je nekdej bres vfiga oroshja Janesa Gualberta frezhal, kateri je svoje vojshashko oroshje per sebi imel, in bi se bil tedej lahko nad ubijavzam masheval, ker sta bila na takim kraji, de mu ta ni mogel oditi. Ko je tedej ubijavez svojo nevarnost videl, je pred Janesam Gualbertam pokleknil, in ga je v' imenu krishaniga Jesusa profil, de bi mu shivljenje pustil. Janes Gualbert, od te proshnje omezhen, mu je odpustil in ga je ob-jel. — Kmalo potem je shel v' blishno zerkev, in je molil pred podobo krishaniga Jesusa. Prezej po molitvi je vojshashko oblazhilo od sebe djal, se je svetu odpovedal, in je shel v' kloshter. Zhes nekoliko zhasa je bil sazhetnik ali shtiftar noviga kloshterskiga ordna.

Kako lep sgled ljubesni do sov-

rashnikov nam je ta svetnik dal! Ali imamo tudi mi takofhno kerfhanfko ljubesen? Ali odpuftimo is ferza in refnizhno fvojim foverashnikam? Ali ljubimo blifhniga kakor febe? Ali fposnamo v' vřakim zhloveku brata in tovarřha Jefusoviga? Premiflimo to, in ravnajmo fe po tem lepim sgledu.

12. *Dolshnofti ftarfhev do otrók.*

Velki duhoven Heli je imel dva finova, ktera řta s' fvojim pregrefhnim shivljenjem, s' fvojimi krivizami in hudobijami njegovimu duhovřkimu řtanu nezhař delala, in řta vse ljudřtvo řhalila in řesila.

Ozhe je mogel mnoge tořbe ſoper ta dva finova preřliřhati, pa je bil tako řlab in tako neřpametno perřaneřljiv, de řima je vse pregledal, in řih nř pořřtrařal. Rařřhaljeni Bog je tedej preroka Samuela k' řjemu pořřlal, in mu je ořnanil, de bo velika neřreřha zhes-ņ in zhes řjegova hudobna finova priřhla, in de fe bo vřak preřtrařhil, kdor bo to neřreřho řli-

shal. Zhas te sashugane shtrafenge boshje je kmalo prishel. Med Israelzi in Filisteji se je huda vojska sazabela, v' kateri je bilo kmalo dvajset tavshent Israelzov pobitih. Škrinja miru in sprave je sovrashnikam v' roke perfhla, in dva sinova Helijeva sta bila med ubitimi najdena. Štrahoma je neki Israelz to shalofino pergodbo ozhetu Heliju povedat shel, in ko je Heli to slishal, je snak is trona padel, si je vrat vlomil, in je na naglama umerl.

Ozhetje in matere! premislite to shtrafengo, in povejte jo tudi svojim otrokam.

Ob zhasu velikiga preganjanja kristjanov v' desheli Japan sta si dva sakonska zhloveka, mosh in shena, vsak dan svesta bila, de bota martrana, in sta se s' molitvijo k' martri perpravljala. Imela sta eniga sina, kateri je bil she majhen, in sta bila savolj njega v' veliki fkerbi. Ko sta nekdej vkupej sedela, sta se od tega pogovarjala in sta rekla: Upava fizer s' boshjo pomozhjo sa sveto vero kmalo martro terpeti,

pa kaj bo potem s' najnim otrokam? Ali bo imel mozh tudi martro terpeti, ali pa se bo dal od bolezhin premagati in bo vero satajil? Ko sta to govorila, sta mislila, de se otrok igra, in de na njih govorjenje nizh ne pasi. Otrok je v' ogenj, per kterim so sedeli, nokoliko shelesa vergel. Ko je bilo sheleso rasbeljeno in vse rudezhe, ga je otrok is ognja vsel, in si ga je s' veliko stanovitnostjo na roko poloshil. Štarshi so se ustrashili, in so savpili: Kaj delash? Ali vprashate, kaj delam, je rekel otrok, pokasati vam hozhem, de imam tudi jest serzhnost, raji martro in smert terpeti, kakor vero satajiti. Štarshi so se zhudili, so ga objemali, so se jokali, in so Boga hvalili, de je otroku tako serzhnost dal. Vsi trije so bili potem tako frezhni, de so sa Jesusa martrani bili in mu svoje shivljenje v' dar dali.

Veliko je bilo plazhilo staršhev, de so tako skerb sa svojiga otroka imeli. Veliko je bilo plazhilo otroka, de je nauke staršhev tako svesto spolnil.

V' neki daljni desheli sta shivela dva sakonska zhloveka, ktera sta bila nar pervizh ajda ali nejevernika, potem pa sta se dala s' vsemi svojimi otrozi kerstiti, in sta se h' kerfhanški katolshki veri spreobernila. Ta dva zhloveka sta bila prav brumna in bogabojezha; nizh drusiga jima ni bilo mar, kakor fkerb sa svelizhanje, in spolnjenje kerfhanških dolshnost. Vsak dan sta svoje otroke k' sebi poklizala, in sta jim kaj brala. Ko je eden ismed njih otrók, pet ali sheft let star fantizh, od terpljenja Jesusa Kristusa brati slishal, je bil tako omezhen, de je is ljubesni do svojiga odreshenika vsak dan tako dolgo bós po kopri vah in po bodezhim ofatu hodil, de mu je sazhela kri is nog tezhi. Tudi si je naredil majhino krono is bodezhiga ternja, na ktero je vsako nozh glavo naslonil, k' zhafti Jesusove ternjeve krone. Ko so starshi to svedili, so prepovedali otroku tako delati, pa so vender sposnali, de je otrok od Boga h' kakimu posebnimu stanu in

opravilu namenjen. In ref je fhel njih fin, ko je odrashen bil, v' duhovski stan, je bil mafhnik, je fhel v' daljne deshele ajde ali nevernike k' pravi veri spreobrazhat, je veliko ljudi Jesusu Kristusu perdobil, in je sadnjizh refnizo svete vere Jesusove she s' svojim shivljenjem poterdil.

V' nashih zhashih imajo fizer starshi veliko vezh s' tem opraviti, de svoje otroke od hudiga odvrazhajo, kakor de bi njih preveliko gorezhnost v' dobrimu vstavljali, in sploh se le malokdey sgodi, de bi se gnada boshja tako prezhudno she v' otrozhji starosti rasodevala. Pa nekako posebno nagnjenje do molitve, veselje nad boshji mi rezhmi, in ljubesen do Jesusa Kristusa, se vender she sdaj per nekterih otrozih najde. Šamo to je fhkoda, de se tak lep kal svetosti vezhkrat s' slabimi sgledi in s' sapeljivimi pogovori sadushí. Satorej ljubesnivi starshi! zhe imate otroka, kteri posebno nagnjenje do brumnosti kashe, sahvalite Bogá sa-nj, in de ne bote

nizh storili, kar bi njegovi brumnosti škodovalo, ali pa kar bi mu pod videm brumnosti škodljivo biti samoglo, se posvetovajte savolj njega s' kakim modrim in bogabojezhim duhovnam, kateri vas bo poduzhil, kako vam je treba s' njim ravnati.

13. *Dolshnosti otrók do staršev.*

Neki prav hudoben ozhe je imel fina, kateri ni bil nizh boljshi kakor ozhe. Vtopljena v' mnoge pregrehe sta oba smiraj dalje po poti pogubljenja shla. Šin je bil nepokoren, terdovraten, neusmiljen, nagle jese, in bres vse framoshljivosti. Šmirej sta se ozhe in fin prepirala, rotila in klela. Enkrat je sazhel ozhe fina smerjati, in mu je njegove hudobije ozhital. Šin pa je ozheta sgrabil, ga je na tla vergel, in ga je sa laše po shtengah is hishe vlekel. Ko ga je pod shtenge pervlekel, je ozhe savpil: Pusti me, nesrezhni fin! sej tudi jest svojiga ozheta nisim dalje vlekel, kakor do tukaj. — Tako je ta hudobni ozhe boshjo pra-

vizo sposnal, ktera je perpuštila, de je fin ravno tako s' njim delal, kakor je on nekdej s' svojim ozhetam. Otrozi, premislite to; boshja shtrafenga val zhaka, zhe staršhev ne sposhtujete.

14. *Ljubesen do Bogá.*

Kakoshen lep nauk nam je dala nekdej ena shena v' mestu Aleksandrii! Prishla je en dan na terg tega veliki-ga mesta, in je dershala v' eni roki posodo vodé, v' drugi pa gorezho baklo, in ko so jo ljudje vprashali, sakaj to prenasha, je odgovorila: S' to baklo bi rada nebesa poshgala, in s' to vodó peklenfski ogenj pogasila, sato de bi ljudje Bogá v' prihodno ne ljubili is upanja povrazhila, ali pa is strahú shtrafenge, temuzh samó savolj njega samiga, ali savolj njegovih neskonzhno popolnoma lastnost. Ta shena je sposnala, kaj je Bog, in kako slo je vreden ljubljen biti.

Neki misijonar je pisal od Japan-zhanov, de ko jim je sveti Evangeli osnanoval; ko jim je raskladal lepo-

to, velikost in neskonzhno ljubesnivošt boshjo; ko jim je posebno od velikih skrivnost nashe vere, in od tega, kar je Bog k' nashimu odreshenju storil, govoril; ko jih je uzhil, de je Šin boshji is ljubesni do nas in savolj nashiga svelizhanja zhlovek postal, terpel in umerl: so s' velikim sazhudenjem savpili: O kako velik, kako dober, kako ljubesniv je Bog kristjanov! Ko so pa potem slisnali, de imamo posebno sapoved, ktera sapové Boga ljubiti, in ktera tistim, ki ga ne ljubijo, vezhno pogubljenje shuga, je bilo njih zhudenje in grosenje she veliko vezhi. Kaj pravite? kaj nam osnanujete? so rekli. Ali je treba pametnimu zhloveku sapovedovati, de naj Boga ljubi, kateri nas je tako slo ljubil? Ali ni nar vezhi srezha, Boga ljubiti, in nar vezhi nesrezha, ga ne ljubiti? Ali niso kristjani od ljubesni do Boga vedno ushgani, in v' premishljevanji boshjih dobrot vsi samaknje- ni? — In ko se jim je povedalo, de je veliko kristjanov, kateri tako slabo

ljubesen do Boga imajo, de ga s he
zlo s' svojimi grehi shalijo, in so mu
nepokorni, so Japanzhani s' nevoljo
savpili: O krivizhno ljudstvo! o nehva-
leshne serza! Kako je mogozhe, de so
kristjani tako hudobni? Kako je mo-
gozhe, de jih Bog s he na semlji shi-
veti pusti?

O kristjani! kako slo nas sadene
to ozhitanje! To daljno ljudstvo, ki
je s he le nekoliko od nashe vere sli-
shalo, bo na sodnji dan soper nas
vstalo, in nas po pogubljevalo, zhe se
ne poboljšhamo.

Nauk od ljubesni do Boga je per-
vi in nar potrebnishi nauk. Ljube-
sen je spolnjenje postave. Premisli-
mo to, in ljubimo Boga is vfiga svo-
jiga serza. Zhe ga do sdaj nismo sa-
dosti ljubili, ljubimo ga vsaj v' pri-
hodno, de homo vredni ga po tem
shivljenji vekomej v' nebesih ljubiti.

15. *Nebesa.*

Ko je hotel kralj Asver Mardohe-
ja sa veliko slushbo, ktero je bil njemu

in vſimu kraljeſtvu ſkaſal, polonati, je ſapovedal, de ſo ga po kraljevo ob-
lekli, de ſo mu kraljevo krono na glavo
djali, de ſo ga v' kraljev vos poſadili,
in nar imenitniſhi dvornik ga je mo-
gel s' zhaſtjo po vſim meſtu peljati,
ter pred njim oſnanovati: Tako je zhe-
ſhen tiſti, kteriga hoſhe kralj zhaſtiti!

Ko bi Bog naſhe ozhí odperl, in
bi nam ſvoje iſvoljene v' vſim njih
velizhaſtvu in v' vſi nebeſhki zhaſti
pokasal; ko bi mi vſe veſelje in vſo
prijetnoſt iſvoljenih ſpoſnali: kako bi
naſ to raſveſelilo! — In kaj bi nam
iſvoljeni rekli? Glejte, bi nam djali,
tako zhaſti in poplaſha Bog ſvetnike
v' nebeſih. Vi oſhabni in prevſetni
ljudje! Kaj je vſa poſvetna zhaſt proti
naſhi zhaſti? Vi lakomniki! kaj je min-
ljivo premoſhenje in neſtanovitno bo-
gaſtvo proti neſkonzhnemu in nemin-
ljivimu bogaſtvu ſvelizhanih? Vi ra-
ſujsdani in poſvetni ljudje! kaj je vaſhe
pregreſhno veſelje, proti zhiſtimu in
neſkonzhnemu veſelju, kteriga bodo
iſvoljeni vſo vezhnoſt vſhivali? O kako

bi nam to sposnanje vse goljfive po-
svetne dobrote perstudilo! Kakoshne
shelje do pravih vezhnih dobrot bi v'
nas obudilo! — Kar s' telesnimi ozhmi
ne moremo viditi, nam vera pokashe.
Shivimo sveto, de bomo neumerjzhi-
ga shivljenja vredni. Nebesa nas zha-
kajo; odtergajmo se od semljé. Tukaj
nimamo stanovitniga doma; nebesa so
nasli pravi dom. Persadevajmo si te-
dej jih sadobiti. Rezimo si vezhkrat:
Kam pojdemo po smerti? kam bomo
obsojeni? ali v' nebesa ali v' pekel?
— O lepe nebesa, nikoli vas ne
bom videl, je rekel neki krivoverz
pred svojo smertjo. Kakoshna smert
je to! — Moj sin, spomni se nebes,
je rekla neka mati svojimu finu, pre-
den je martran bil. Zerkev nam vsim
klizhe: Premishljajte nebesa; storite se
vredne v' nebesa priti; skerbite, de vas
bodo vashe dela v' nebesa perpeljale!

16. *Hoja sa Jesusam.*

Neka vidóva, ktera ni bila boga-
ta, pa toliko bolj bogabojezha in skerb-

na sa dobro isrejenje svojih otrók, je imela deset let staro hzher, po imenu Dorotejo. Ta dekliza je bila prav shiva in brihtna, sato se je mati bala, de bi ne bila od tovarshiz sapeljana, in ker ni imela sama toliko zhasa, de bi bila samogla svojo hzher v' potrebnih rezheh poduzhiti, jo je isrozhila neki brumni shenski, in je sa-njo plazhevala, de jo je ta uzhila in k' dobrimu napeljevala.

Dve leti je ostala Doroteja per svoji uzhenizi, in je v' tem zhasu v' brumnosti k' veliki popolnamosti prishla. Vse nauke svoje uzhenize je fizer v' serzu ohranila, posebno ji je pa ta nauk globoko vtisnjen ostal, de si moramo per vsih svojih delih Jesusa Kristusa v' sgled vseti.

Ko je Doroteja sopet k' svoji materi domu prishla, je bila sgled in veselje vse hishe. Bila je poterpeshljiva, pohlevna, pokorna, in se ni nikdar zhes kaj pertoshila. Malo je govorila, pa vselej o pravim zhasu. Smirej je bila dovoljna, in ni godernjala

ne per svojih delih ali opraviilih, ne per sopernostih, ki so jo sadele. Nje framoshljivoſt in zhiſtoſt je bila poſebno hvale vredna, in vſe nizhemurnoſti je ſovraſhila. Do vſakiga zhloveka je ſpodobno ſpoſhtovanje imela, in ni od nikogar nizh hudiga govorila; proti vſim ljudem je bila poſtreaſhljiva, in ſmirej s' Bogam ſklenjena ter v' boſhjo voljo vdana.

Savoljo téh lepih laſtnoſt ſo jo vſi dobri ljudje radi imeli in zhiſlali; hudobni pa ſo jo ſovraſhili, in ſo ji bili nevoſhljivi. Nektere tovarſhize od nevoſhljivoſti ſapeljane ſo jo zhertile, in ſo rekle, de je hinavka. Doroteja je vſe to iſ ljubesni do Jeſuſa Kriſtuſa molzhé preterpela, in je bila do vſih, ki ſo jo obrekovala, prijaſna in dobrotljiva. Na ſadnje ſo ſe ljudje od Dorotejine nedolſhnoſti preprizhali, in njene ſovraſhnize ſo bile oſramotene.

Fajmoſhter tiſtiga kraja, kateri je s' ſazhudenjem videl, kako ſe gnada boſhja nad to deklizo raſodeva, in kako veliko je bilo ſhe drugih ljudi s' nje-

nin
je
ka
sa
v'
der
O
de
kaj
de
za
le
mor
vſim
v' ſa
ſtori
ſlim
jutro
rova
je Je
hil,
vijo
kako
lizha
gode

nim lepim sgledam poboljšanih, ji je nekdej rekel: Povej mi, Doroteja, kakoshne so tvoje vsakdanje opravila sa svelizhanje tvoje dushe, in kako se v' drushbi s' svojimi tovarshizami sadershish? — Doroteja je odgovorila: O Gospod fajmoshter! meni se sdi, de prav malo storim, zhe premislím, kaj bi mogla storiti. Vezhkrat mi pride v' misel, kar mi je moja uzheniza nekdej svetovala, ko sim bila she le 11 let stara. Rekla mi je, de si moram per vsih svojih delih in per vsim svojim terpljenji Jesusa Kristusa v' sgled vseti. To si tedej persadevam storiti in fizer tako:

Kadar se sbudim in vstanem, si mislim mladenzha Jesusa, kako se je vsako jutro svojimu nebeshkimu Ozhetu daroval. Kadar molim, si mislim, kako je Jesus svojiga nebeshkiga Ozheta molil, in sklenem svojo molitev s' molitvijo Jesusovo. Kadar delam, si mislim, kako se je Jesus Kristus sa moje svelizhanje trudil in potil, in sato ne godernjam per teshavah, ampak s' lju-

besnijo in s' isrozhenjem v' boshjo voljo svoje delo Jesusu darujem. Kadar mi kdo kaj soperniga in teshavniga storiti sapové, se prezej spomnim, kako je Jesuf Kristuf is ljubesni do mene smert terpel, in potem se vsimu voljno podvershem, kar se mi sapové, zhe bi she tako teshavno bilo.

Zhe kdo kaj hudiga od mene govori, ali pa me smerja in roti, mu nizh ne odgovarjam, temuzh molzhé terpím, in mislim, kako je Jesuf Kristuf molzhé in bres odgovora vse krive toshbe svojih sovrashnikov preterpel, defiravno je bil nedolshin in ni saflushil, kar so mu hudiga delali; jest pa sim greshniza in vezh hudiga saflushim, kakor kar moram terpeti.

Kadar jém, si mislim Jesusa Kristusa, s' kakoshno smérnostjo je on jedel, de je samogel sa zhasť svojiga nebeshkiga Ozheta delati. Zhe kaj slabiga ali meni soperniga jém, se spomnim sholzha, kteriga so Jesusu na krishi ponujali. Kadar sim lazhna in nimam kaj jesti, nisim savoljo tega ne-

voljna, ker se spomnim, de se je Jესuf Kristuf 40 dni in 40 nozhí postil, in de je is ljubesni do mene in savolj moje nesmernosti lakoto terpel.

Kadar sim per kakoshni kratkoshasnosti ali v' kaki tovarshii, se spomnim, kako pohleven, prijasen in dobrotljiv je Jესuf proti svojim aposteljam bil. Zhe slishim kaj hudiga govoriti, ali kaj pregreshniga sagledam, prezej savoljo tega Bogá odpushtanja profim, in mislim, kako slo je Jესusa serzé bolelo, kadar je vidil, de so greshniki nebeshkiga Ozheta shalili. Kadar se spomnim velikiga shtevila grehov, s' kterimi ljudjé po vřim řvetu Bogá shalijo, me britkost in shalost obide, in se řklenem s' shalostjo Jესusa Kristusa, ki je řvojimu nebeshkimu Ozhetu rekel: řveti Ozhe! řvet te ne posná.

Kadar k' řpovedi grem, ři mislim, kakoshno shalost in britkost je Jესuf Kristuf na Oljski Gori in na krishi imel. Kadar sim per řveti masři, řklenem řvojiga řuhá in řvoje řerzé s' pre-

svetim namenam Jesufovim, s' kterim se na altarji k' spravi sa nashe grehe in sa svelizhanje vseh ljudi svojimu nebeskemu Ozhetu daruje. Zhe pojem ali peti slishim, se v' Gospodu rasveselim, in se spomnim tiste sahvalne pesmi, ktero je Jesus Kristus s' svojimi apostelji po sadnji vezherji pel.

Kadar spat grem, si mislim Jesusa Kristusa, kteri je le sato vzhaf pozihval, de je novo mozh dobil, ljudi uzhit, in delo nashiga odreshenja opravljati; ali pa si mislim, kako slo se raslozhi moja postelja od krisha Jesufova, na kteriga se je dal kakor pohlevno jagnje raspeti, in na kterim je svojo dusho in svoje shivljenje nebeskemu Ozhetu daroval. Predenaspim, rezhem v' svojim serzu s' krishanim Jesusam: Ozhe v' tvoje roke isrozhim svojo dusho!

Fajmoshter se je zhudil, de je tako rasvetljenje per mladi in revni deklizi najdel, in ji je rekel: O Droteja! kako frezhna si! kako veliko tolashbo imash v' svojim stanu! —

Ref je, je odgovorila Doroteja, veliko tolashbo imam v' slushbi boshji, vendar pa ne smem tajiti, de imam tudi marsikako terpljenje in marsikak boj prestati. Veliko si moram persadevati, de sanizhevanje tistih, ki se is mene norze delajo, preterpim, in de svoje hudo nagnjenje ali svoje strasti premagujem. Bog mi réf obilne gnade daje, kterih sim popolnoma nevredna, vendar pa Bog tudi perpuští, de pogostne in hude skushnjave imam. Vzhasi sim skorej potopljena v' britkost, vzhasi pa vsa mlazhna in bres prave gorezhnosti, de mi je grosno hudó per serzu.

Kaj pa storish potem, jo je fajmoshter vprashal, de mlazhnost ali otoshnost serzá in druge take skushnjave premagash? — Doroteja je rekla: Kadar sim bres prave gorezhnosti, ali otoshna in pobita, kakor de bi se bila she vfiga navelizhala, si mislim, v' kako veliki britkosti in shalosti je bil Jesus Kristuf na Oljski Gori, ki je rekel: Moja dusha je shalostna do smerti; ali pa se spomnim, kako je Jesus na

krishi vpil: Moj Bog! Moj Bog! sakaj fi me sapustil? Potem se sklenem s' njim in rezhem v' serzu tiste besede, ki jih je Jesus na Oljski Gori govoril, namrezh: Moj Ozhe! tvoja volja naj se sgodi.

Kadar imam skusnjave storim takó: Zhe se v' meni sheljé obudé v' kake flabe tovarshije, ali k' plesu, ali k' nevarnim kratkozhasnostim iti, ali zhe me moje tovarshize vabijo, de naj s' njimi grem, ali zhe imam velike skusnjave v' kaj hudiga pervoliti, mi prezej v' misel pride, kakor de bi mi Jesus Kristus rekel: O moja hzhi! ali me hozhesh sapustiti, in posvetniga veselja iskati? ali hozhesh svoje serzé nizhemernostim in hudobnimu duhu v' oblast dati? ali ni she sadoosti takih ljudi, kateri me shaliyo? ali se hozhesh tudi ti k' njim perdrushiti in mojo flushbo sapustiti? — In prezej odgovorim v' svojim serzu: Tega ne! tega ne! o moj Bog! Nikdar te nozhem sapustiti. Do smerti ti hozhem svesta ostati. Kam bi samogla iti, zhe bi tebe sapustila? Ti sam imash besede

vezhniga shivljenja. Takofhno premishljevanje mi prezej mozh in serzhnost da.

Fajmoshter jo je dalje vprashal: Od katerih rezhí se pogovarjash s' svojimi tovarshizami, kadar si per njih? — Doroteja je odgovorila: Ravno od teh rezhí se nar vezhkrat pogovarjam, ki sim jih sdaj perpovedovala. Pravim jim, de naj si per vsih svojih delih Jesusa Kristusa v' sgled vsamejo, de naj se per molitvi, per jedi, per delu, v' tovarshijah, in per terpljenji tega shivljenja spomnijo, kako se je Jësuf Kristuf v' takih okolishinah sadershal, in naj se s' njim sklenejo. Pravim jim, de jest tako delam, in se sraven dobro pozhutim; de ni nizh lepshiga in nizh boljshiga, kakor Boga samiga posnemati, in nizh prijetnishiga, kakor tako dobrimu Gospodu flushiti.

In fajmoshter ji je rekel: O Doroteja! ohrani gnado boshjo, ki te k' dobrimu napeljuje! Bog ti velike dobrete skasuje. Šrezhna je dusha, kteri po sgledu Jesusa Kristusa shiví!

SEDEM PSALMOV

od pokore.

I.

(Psalm 6.)

Gospod, ne svari me v' svojim serdu: in ne tepi me v' svoji jesi.

Usmili se me, o Gospod, ker fim slab: osdravi me, o Gospod, ker moje kosti se od strahu tresejo.

In moja dusha je fino omamljena: ali kako dolgo, o Gospod, she odlas hafh pomagati.

Oberni se k' meni, o Gospod, in reshi mojo dusho: Pomagaj mi po svoji veliki milosti.

Ker mertvi zhlovek ne misli na té: v' grobu pa, kdo te bo hvalil?

Trudin sim od sdihovanja, vse nozhí se na svoji postelji filno jokam: s' solsami svojo posteljo mozhim.

Od notrajne shaloſti ſo moje ozhi otemnele: poſtaral ſim ſe med vſimi ſvojimi ſovraſhniki.

Pojdite prozh od mene vſi, ki hudo delate: ker Goſpod je glaſ mojiga jóka uſliſhal.

Goſpod je mojo proſhnjo uſliſhal: Goſpod je mojo molitev ſprejel.

Naj ſe ſramujejo in filno preſtraſhijo vſi moji ſovraſhniki: naj ſe hitro obernejo in ſramujejo.

(Po vſakim pſalmu ſe rezhe: Zhaſt bodi Bogu Ozhetu i. t. d.)

II.

(Pſalm 31.)

Blagor tiſtim, kterim ſo pregrehe odpuſhene: in kterih grehi ſo ſakriti.

Blagor zhloveku, kterimu Goſpod ni greha ſarajtal: in v' kteriga ſerzu ni hinavſhine.

Ker ſim molzhal, ſo moje koſti oſlabele: od vſakdanjiga joka.

Nozh in dan je bila tvoja roka teshka na meni: v' svoji teshavi sim se semtertje obrazhal, ker me je tern bodel.

Tedaj sim ti povedal svoj greh: in nisim skrival svoje krivize.

Rekel sim: Šposnal bom svojo krivizo sam zhes-se vprizho Gospoda: in ti si mi hudobijo mojiga greha odpustil.

Torej naj se vsaki brumen zhlovek s' molitvijo k' tebi oberne: ko je s'he zhas milost sadobiti.

Zhe ravno pride povodnja velikih vodá: njega ne bo dosegla.

Ti si moje perbeshalishe v' britkosti, ktera me je obdala: ti si moje veselje, reshi me od tistih, ki so me obsuli.

Modrost ti bom dal, in te bom uzhil na poti, po kateri bosh hodil: vedno bom na-te gledal.

Nikar ne bodite kakor konj in meseg: ktera pameti nimata.

Ktera se s' ujsdami in s' bersdami ukrotita: kadar se k' tebi perbli-shati ne dašta.

Veliko shib je sa hudobnesha: kdor pa v' Boga saupa, ga bo milost obdala.

Veselite se v' Gospodu pravizhni, in od veselja poskakujte: rasglasujte svoje veselje, vsi kar vas je dobriga serza.

III.

(Psalm 37.)

Gospod, ne svari me v' svojim serdu: in ne tepi me v' svoji jesi.

Ker tvoje pushize v' meni tizhé: in tvoja roka je teshka nad mano.

Nizh ni sdraviga v' mojim shivotu, savoljo tvoje jese: moje kosti nimajo pokoja, savoljo mojih grehov.

Ker moje krivize mi zhes glavo rastejo: in me tlazhijo, kakor teshka butara.

Moje rane so gnjiti in smerdeti sazhele: savoljo moje nespameti.

Reven fim in ves vkup lesem: zeli dan shaloften hodim.

Moj drob je poln bolezhin: in na mojim shivotu ni nizh sdraviga.

Šilno ſim ſlab in ponishan: od notrajne ſhaloſti na glaſ rjovem.

Gospod, vſe moje ſheljé ſo pred taboj: in moje ſdihovanje tebi ni ſkrito.

Moje ſerzé je ſhaloſtno, moja mozh me je ſapuſtila: zlo moje ozhí ſo otemnele.

Moji priyatli in moji bliſhni: ſe mi naſproti perbliſhujejo in ſoper me ne ſtoje.

In kateri ſo ſizer okoli mene bili, ſtoje od delezh: in kateri me umorili ſhelé, mi ſilo delajo.

In kateri mi hudo ſhelé, nizhemerno govoré: in ſi zeli dan goljſije iſmiſhljujejo.

Jeſt pa gluhimu enak ne ſliſhim: in ſim kakor mutez, ki ſvojih uſt ne odpre.

In ſim kakor zhlovek, kateri nizh ne ſliſhi: in kateri nima odgovora v' ſvojih uſtih.

Ker v' tebe, o Gospod ſaupam: ti Gospod moj Bog me boſh uſliſhal.

Djal ſim: ne perpuſti, de bi ſe moji ſovraſhniki nad manoj veſelili:

zhe se mi noge spodtaknejo, se bodo zhes-me povsdigovali.

Šej sim k' tepenju perpravljen: in moja bolezhina mi je vedno pred ozhmí.

Ozhitno perpovedujem svojo krivizo: in sim v' skerbi savoljo svojiga greha.

Moji sovrashniki pa so terdni in mozhnejshi kakor jest: in vedno jih je vezh, kteri me po krivim sovrashijo.

Kteri dobro s' hudim povrazhujejo, me opravljajo: ker si dobro storiti persadevam.

Ne sapuſti me Gospod moj Bog: ne odstopi od mene.

Hiti mi pomagati: Gospod Bog, moj odrefhenik.

IV.

(Psalm 50.)

Usmili se me, o Bog: po svoji veliki milosti.

In po obilnosti svojiga usmiljenja: isbrisshi mojo hudobijo.

Operi me bolj in bolj od moje krivize: in ozhisti me od moje pregrehe.

Ker svojo pregreho sposnam: in
moj greh mi je vedno pred ozhmí.

Tebi samimu fim gresih, in vpri-
zho tebe fim hudo storil: torej si pra-
vizhen, kadar shugash, in premagá-
vez, kadar obsodish.

Glej, v' hudobii fim rojen: in v'
grehu me je moja mati spozhela.

Glej, resnizo ljubish: nesnane skriv-
nosti svoje modrosti si mi rasodel.

Pokropi me s' isopam, in bom
ozhishen: operi me, in bom bolj bel
kakor sneg.

Daj mi veselo in prijetno besedo
slishati: in moje poterte kosti bodo
od veselja poskakovale.

Oberní svoj obras od mojih gre-
hov: in isbrisih vse moje krivize.

Ustvari v' meni, o Bog, zhisto
serzé: in ponovi v' mojim oferzhji pra-
viga duhá.

Ne saversi me spred svojiga ob-
lizhja: in svojiga svetiga Duhá mi ni-
kar ne odvsemi.

Dodeli mi spet veselje svojiga sveli-
zhanja: in me s' voljnimi duham podperaj.

Hudobne bom tvoje pota uzhil: in
greshniki se bodo k' tebi spreobrnili.

Refhi me od dolga kervi, o Bog,
Bog moj svelizhar: in moj jesik bo
tvojo dobroto s' veseljem hvalil.

Gospod, odpri moje shnable: in
moje usta bodo tvojo hvalo osnanovale.

Ako bi tí ofer hotel, bi ti ga jest
rad dal: pa nad shganimi ofri nimash
dopadajenja.

Bogu dopadljivi ofer je shaloſti
poln duh: potertiga in ponishaniga
ſerzá, o Bog, ne boſh ſarizheval.

Štori dobro, o Gospod, po ſvoji
dobrotljivi volji Šionu: de bodo ſido-
vi Jerusalema ſoſidani.

Takrat ti bodo ofri pravizhnoſti,
darovi, in shgani ofri dopadli: takrat
bodo na tvoj altar teleta pokladali.

V.

(Pſalm 101.)

Gospod, uſliſhi mojo molitev: in
moje vpitje naj k' tebi pride.

Ne obrazhaj ſvojiga oblizhja od

mene: nagni mi svoje uhó ob zhasu nadloge.

Hiti me uflifhat: kadarkoli te na pomozh klizhem.

Ker moji dnevi so sginili kakor dim: in moje kosti so se kakor ogórek ufushile.

Moje serzé je pobito in suhó kakor senó: ker sim posabil svoj kruh jesti.

Od velikiga sdihovanja: me ni drusiga ko kost in kosha.

Enak sim pelikanu v' pufhavi: sim kakor sova v' starim osidji.

Zhujem: in sim kakor samotni vrabez na strehi.

Zeli dan me saframujejo moji sovrašniki: in kteri so me fizer hvalili, so se soper mene sarotili.

Ker pepel kakor kruh jem: in med svojo pijazho solsé mefham.

Od svoje jese in svojiga serda: si me vsdignil in na tla vergel.

Moji dnevi so kakor fenza sginiti: in kakor trava sim se ufushil.

Ti pa, o Gospod, ostanesh vekomaj: in tvoj spomin je od rodú do rodú.

Ti bošh vstal, in se bošh Šiona
usmilil: ker zhaš milosti je sa-nj;
prishel je odmenjeni zhaš.

Ker tvoji hlapzi imajo zlo njego-
vo kamenje sa ljubo: in zlo s' njego-
vim praham imajo usmiljenje.

Šposhtovali bodo narodi, o Go-
spod, tvoje imé: in tvoje velizhastvo
vsi kralji na semlji.

Kadar bo Gospod Šion sopet so-
sidal: in se v' svojim velizhastvu pokasal.

Oséra se na molitev ubogih: in
ne sanizhuje njih proshnje.

To naj bo sa poslednji rod sapi-
fano: in ljudstvo, ki bo ustvarjeno,
bo Gospoda hvalilo.

Ker is višhave svojiga svetiga se-
desha doli gleda: is nebes se Gospod
na semljo oséra.

De jezhanje jetnikov flisbi: in k'
smerti obsojene otroke refhi.

De bi osnaneli imé Gospoda na
Šionu: in njegovo hvalo v' Jerusalemu.

Kadar se bodo ljudstva sberale:
in kralji k' flushbi Gospodovi.

Moja mozh pefha na poti: moji dnevi se krajshajo.

Prosim, moj Bog, ne vsemi me v' fredi mojih dni: tvoje leta so od rodú do rodú.

Ti, Gospod, si v' sazhetku semljo ustvaril: in nebó je delo tvojih rok.

Preshlo bo oboje, ti pa ostanešh: kakor oblazhílo se bo postaralo.

Kakor ogrinjalo bošh vse to premenil, in bo premenjeno: ti pa ostanešh ravno tisti, in tvojih let ne bo konza.

Šinovi tvojih hlapzov bodo stanovanje imeli: in njih sarod bo vpri-zho tebe uterjen vekomej.

VI.

(Pfalm 129.)

Is globozhine vpijem k' tebi, o Gospod: Gospod uslišhi moj glas.

Naj poslušhajo tvoje ushefa: glas moje prošnje.

Gospod, zhe bošh savoljo pregreh rajtengo tirjal: o Gospod, kdo ob obstal?

Per tebi je odpušhanje grehov: in

savoljo tvoje postave zhakam na-te, o Gospod!

Moja dusha zhaka spolnjenje njegove besede: moja dusha v' Gospoda saupa.

— Od jutrajniga zhuvanja do nozhí: naj Israel v' Gospoda saupa.

Ker per Gospodu je usmiljenje: in per njem je obilno odrefshenje.

— In on bo Israel refhil: od vsih njegovih hudobij.

VII.

(Psalm 142.)

Gospod uslishi mojo molitev; poslushaj mojo proshnjo: uslishi me po svoji svestobi in po svoji pravizi.

Ne peljaj k' sodbi svojiga hlapza: ker vpriizho tebi ni nobeni shivi zhlovek pravizhin.

Šovrashnik preganja mojo dusho: moje shivljenje k' tlam tlazhi.

Postavlja me v' temoto, kakor nek-dajne merlizhe: moj duh v' meni od teshav omaguje, in moje serzé je v' meni prestrasheno.

V' spomim jemljem stare zhafe,
vse tvoje dela premishljujem: dela
tvojih rok prevdarjam.

Svoje roke proti tebi stegujem: moja
duša je kakor suha semlja pred taboj.

Hiti me ušliška, o Gospod: moj
duh omaguje.

Ne obrazhaj svojiga oblizhja od mene:
fizerbomenaktistim, ki v' grob gredo.

Daj mi skorej šlišhati tvoje usmiljenje:
ker v' tebe saupam.

Štore mi snano pot, po kateri ho-
zhesh de naj hodim: k' tebi povsdi-
gujem svojo dušo.

Refhi me od mojih sovrashnikov,
o Gospod, k' tebi perbeshim: uzhi me
tvojo voljo spolnovati, ker ti si moj Bog.

Tvoj dobri duh naj me vodi po
ravni poti: ohrani me per shivljenji,
o Gospod, sa svojiga imena voljo.

Ispelji po svoji pravizi mojo du-
šo is nadloge: pokonzhaj po svojim
usmiljenji moje sovrashnike.

Pogubi vse tiste, kateri moji du-
ši nadlego delajo: ker sim tvoj hlapec.

KRISHEV POT.

(Perva visha.)

Zhefhen in hvaljen bodi, o Jesuf Kristuf, nash odrefhenik in svelizhar, ki si is ljubesni do nas sam sebe nebeshkimu Ozhetu v' dar pernesel. Sa nas si bil krishan, sa nas si umerl. Tebi se isrozhim s' hvaleshnim serzam, in shelim le tebi samimu flushiti in dopasti. Is ljubesni do tebe hozhem vse krishe in nadloge voljno terpeti, in po tistim potu hoditi, po kterim si ti pred manoj hodil.

I. SHTAZION.

Jesuf kervavi pot poti.

O kakofhno shaloft in britkoft je terpel Jesuf savoljo nafhih grehov, sa ktere je hotel s' svojo smertjo nebeskimu Ozhetu sadoftiti! Moja duſha je shaloftna do smerti, je rekel ſvojim apoſteljnam, in potem je trikrat molil: Ozhe, ako je mogozhe, vsemi kelih terpljenja od mene, vender ne moja, ampak tvoja volja naj ſe ſgodí. — Šmertne teshave ſo ga obſhle, in njegov pot je bil, kakor kaplje kervi tekozhe na ſemljo. Kako ponishno, ſtanovitno in s' iſrozhenjem v' voljo nebeshkiga Ozheta je molil! Kako lep ſgled Bogu prijetne molitve v' vſih ſopernoftih in teshavah nam je ſapuſtil!

O shaloftni Jesuf, ki ſi na Oljſki Gori ſa naſ terpeti ſazhel, dodeli mi po ſafluſhenji ſvoje velike britkoſti in

shalosti, de bom v' vsih skušnjavah
in nadlogah v' tebe saupal, vse teshave
is ljubeshni do tebe terpel, in se vselej
tvoji presveti volji popolnoma podvergel.

Ozhe nash . . . Zhesheha fi Ma-
rija . . . Zhasht bodi . . .

II. SHTAZION.

Sovrashniki Jesufa primejo in sveshejo.

Kako velika je bila predersnost in terdovratnost vojakov in hlapzov Judovske velke duhovshine, kateri so od Judesha Ishkarjota perpeljani Jesufa lovit prishli! Namest de bi bili vfigamogozhnost Jesusovo molili, ker so bili s' samim njegovim glasam dvakrat na tla versheni, se pa vender nizh niso poboljskali, temuzh so ga le she s' vezhi serditostjo neusmiljeno sgrabili, svesali in dershali. Pa kaj se nad tem zhudimo, ker ravno tako delamo! Nasli grehi so Jesufa svesali in vklelili. Ali nismo tudi mi od Jesusove mogozhnosti preprizhani, in vender ne nehamo ga shaliti? Spreobernimo se tedej in sazhnimo Jesufa resnizhno ljubiti, de mu ne bomo s' svojimi grehi

novih verví in ketin okrog njegoviga presvetiga shivota devali.

O preljubesnivi, po nevrednim s' vervmí svesani, in s' shelesam oblosheni Jesus! naj me pogled tvoje revshine in ponishnosti omezí, de ne bom vezh po svojim rasujsdanji, svoji termi, in svojim posheljenji shivel, ampak de bom s' veseljem sa taboj hodil, svoje hudo nagnjenje krotil, tvoje sveste sglede krotkosti in poterpeshljivosti posnemal, po tvojih naukih shivel, in tebe resnizhno in is serza ljubil.

Ozhe nash . . . Zheshehena fi Marija . . . Zhaft bodi . . .

III. SHTAZION.

Eden flushabnikov Jesusa sa uho udari; Peter ga sataji.

Kdo bi se ne savsel nad predersnostjo tega flushabnika, ki si je upal svojiga uzhenika in svelizharja vprizho velke duhovshine v' obras udariti! pa kdo bi se ne savsel tudi nad pohlevnostjo in krotkostjo Jesufovo, kateri je to veliko nezhaft bres jese in serditoſti preterpel! Jesuf bi bil hudobnesha s' eno samo besedo lahko pokonzhal, pa se ne maſhuje, ampak ljubesnjivo in prijasno s' njim govori. Ali smo tudi mi tako pohlevni in krotki, kadar nam kdo kako krivizo ſtori? Pa ſhe druga pergodba ſe nam pred ozhi poſtavi. Peter, kateri je malo pred terdil, de je perpravljen s' Jefuſam v' ſmert iti, ga sdaj trikrat sataji, in ſe roti, de Jefuſa ne poſna. O zhlovek!

ne saupaj v' svojo mozh! Glej, zerkveni steber je padel, kaj bo s'he le s' taboj? Kdor v' nevarnost hodi, v' nevarnosti pogine.

O ljubesnjivi Jesuf! kolikorkrat tvoje svete sapovedi prelomim, te v' obras udarim, in tvojimu velizhastvu nezhaustorim. Ali kakor si Petra pogledal in ga omezhil, de je prezej svoj greh objokoval in obshaloval, tako tudi mene milostljivo poglej, in mi gnado dodeli, de bom svoje grehe sposnal, se jih resnizhno sgreval, in jih popolnoma sapustil. Terdno sklenem, ti v' prihodnje svesto flushiti.

Ozhe nash . . . Zhes'hena si Marija . . . Zhaust bodi . . .

IV. SHTAZION.

*Judje Jesusa per Pilatushi toshijo,
in sa Baraba profijo.*

V' kako velike hudobije pride zhlo-
vek, ki le po svojim hudim nagnjenji
shiví in glasú svoje vesti ne poslušha!
Defiravno je bil Jesus sama dobrota
in ljubesen do vsih ljudi, so ga ven-
der Judje toshili, de ljudi sapeljuje,
de brani zesarju davke dajati, in de
se imenuje Judovskega kralja. In ker
je Pilatush krivizo te toshbe sposnal,
si Jesusa ispuštiti persadeval, in Judam
velikiga hudodelnika Baraba pokasal,
ter rekel: Kteriga hožete, de vam
ispuštim, Baraba ali Jesusa? so vsi sa-
vpili: Ne Jesusa, ampak ispušti nam
Baraba! O velika nehvaleshnost! Ali
to je ljudstvo Jesusu povrazhevalo, de
je toliko bolnikov osdravil, de je ljudi

neprenehama uzhil, de si je vse ljudi poboljšhati in svelizhati persadeval?

Ali, o Jesuf, she vezhi je moja nehvaleshnost, kakor je bila nehvaleshnost Judov. Oni niso sposnali, de si šin boshji, mene pa vera od tega preprizha. Oni so bili od duhovshine pregovorjeni, jest pa si sam skušnjavo nakoplujem. Sa-nje she nifi bil kervi prelil, mene si pa she zlo s' svojo kervjo tolikokrat napojil. Kako slo se moram tedej sramovati, de fim te tako velikokrat sanizheval in shalil! Oh ne perpušti mi, de bi ti she kdej tako nehvaleshen bil. Odvrazhuj me od hudiga, in vodi me po poti svelizhanja.

Ozhe nash . . . Zhesheha si Marija . . . Zhašt bodi . . .

V. SHTAZION.

*Hlapzi deshelskiga oblastnika Jesusa
gajshlajo.*

Kdor se prevezh boji per ljudéh v' saméro priti, se kmalo soper pravizo pregreshi. Defiravno je bil Pilatush od Jesusove nedolshnosti prepri-zhan, je vender savoljo nadleshnosti Judov svojim hlapzam sapovedal, de so Jesusa gajshlali, to je, de so ga flekli, k' štebru pervesali, s' fhibami topli, in neusmiljeno po vsm shivotu rasmesarili. Kolika shalost in framota je mogla nedolshniga Jesusa obiti, in kako velike bolezhine je mogel zhuti-ti, ko so ga tako martrali! In vse to je terpel Jesus is ljubeshni do naf, sa-voljo nafhih grehov, in se ni pertoshil, ni shugal svojim sovrashnikam. Ali bomo she s' tako skerbjo svojemu telefshu stregli, zhe rasgajshlaniga Jesusa

premislimo? Ali se bomo s'he tako s'kerbno v'lake teshave, bolezhine in sopernosti ogibali? Doklej bomo s'he Jesusa s' svojimi grehi gajshlali?

O poterpeshljivi Jesus, mi smo savolj svojih grehov tepenja in gajshlanja vredni. Dodeli nam gnado, de bomo svoje pregrehe sposnali in objokovali. Napolni nashe serza s' strahom pred tvojo neskonzhno pravizo, ktera bi nas vekomej shtrafovala, ko bi ti sa nas terpel ne bil. Daj de bomo smirej perpravljeni v' tepesh, s' kterim nas tukaj pokoriti hozhesh, de nas vezhniga ognja obvarujesh.

Ozhe nash . . . Zhes'hena fi Marija . . . Zhaft bodi . . .

VI. SHTAZION.

*Vojaki in hlapzi Pilatushevi Jesufa
s' ternjem kronajo.*

Komej so neusmiljeni oblaſtnikovi
ſluſhabniki in vojaki od gajſhlanja pre-
nehali, ſo ſi ſhe novo ſaſramovanje in
novo martro ſa Jesufa iſmiſlili. Oger-
nili ſo mu namreſh ſhkerlataſt plajſh,
ſo ſpletli krono iſ ternja, in ſo mu
jo na glavo djali; potem ſo mu terſt
v' deſno roko podáli, ſo pred-nj po-
klekovali, in ga ſaſramovali, rekozh:
Poſdravljen bodi kralj Judovſki. In
ſo vanj pljuvali, ga v' obras bili, ga
s' terſtam po glavi tolkli, in mu iſ
norzhije kraljevo zhaſt ſkaſovali. Tako
je hotel Jeſuf ſavolj naſhiga napuha,
ſavolj naſhe prevſetnoſti in zhaſti la-
komnoſti ſaſramovan, ſanizhevan in ſa
norza ſpoſnan biti. Naſho nepokor-
ſhino in naſhe pregreſhno liſhpanje

je pokoril s' svojo ternjevo krono. O kako bi nas moglo to s' hvaleshnostjo do njega napolniti! Kakofhno ljubesen do njega bi moglo to v' našim serzu obuditi!

Kakor te sdej vidimo, o usmiljeni Jესuf, s' ternjem kronaniga in vfiga kervaviga naše grehe plazhevati, tako te bomo nekdej vidili v' kraljevi zhafti svojiga pravizhniga sodnika. Kakofhen strah bo tvoj pogled sa nas, zhe sdaj pokore ne storimo! Naj nas tedej tvoja sveta gnada té nesrezhe obvaruje. Daj nam v' nebefih vezhno krono dosezhi.

Ozhe našh . . . Zhesfena si Marija . . . Zhaft bodi . . .

VII. SHTAZION.

Pilatush Jesufa k' smerti obsodi.

Ravno pred je Pilatush rekel, de nobene smerti vredne krivize nad Jesusam ne najde; sposnal je, de so ga Judje po nevoahljivosti isdali; flishal je, de prizhe, ki so Jesufa toshile, nasprotno govoré: in ga vender k' smerti obsodi! Tako flabi smo tudi mi. S' besedami Jesusove dela hvalimo, in njegove nauke terdimo; kadar je pa kaj storiti treba, kakor Pilatush odjenjamo. Ni tréba, de bi se nam s' zesarjevo saméro, ali s' kako veliko nesrezho, ali s' smertjo shugalo. She kaj maliga nas od Jesufa odverne; she majhen dobizhek, kratko veselje, dim prasne hvale je sadoosti, de nehamo svojimu svelizharju flushiti in njegove nauke spolnovati. O neisrezhena slepota in hudobija!

S' shalostjo in s' straham moram
sposnati, o ljubesnivi Jesus, de so le
nashi grehi tiste krive prizhe, in tisti
krivizhni sodniki, kateri so tebe, samo
zhisto nedolshnost in svetost, k' strash-
ni smerti obsodili! Le nashi grehi so-
per tebe vpijejo: krishaj ga, krishaj
ga! O moj dobrotljivi svelizhar, ne
prepusthaj me tedej nikoli moji spa-
zheni volji; bodi ti moje volje gospo-
dar in njena pot. Bodi mi pa tudi
milostljiv, kadar bom prishel pred tvojo
ojstro sodbo; tisti strashni dan, ko boš
prishel sodit s' ognjem vesolni svet.

Ozhe nash . . . Zheskena si Ma-
rija . . . Zhaft bodi . . .

VIII. SHTAZION.

Jesuf teshki krish nese.

Defiravno je bil Jesuf she vef rasgajshlan in smartran, in savoljo prelite kervi takó oflabljen, de je komaj stal, so ga vender neufmiljeni sovrashniki perfilili, de je mogel sam teshki krish nesti, na kteriga so ga she kma-lo perbiti sheleli. In Jesuf, ko je svoj krish sagledal, ga je s' veseljem objél, in s' veliko poterpeshljivoſtjo na svojo ramo vsel. Poterpeshljivo ga je nesel, ker je bil saſtava naſhiga svelizhanja, in kluzh, s' kterim nam je hotel nebefa odpreti. Naſhi grehi so mu krish istefali, in njegova ljubesen do naſ mu ga je naloshila.

O de bi vſaj ta preſveti sgled Jesusa, naſhiga Odrefhenika, mojo ne-poterpeshljivoſt in rasujſdanost ukrotil! Komaj ſe mi kakoshna majhina teshava

perkashe, fi she persadevam se je ogniti, in se ji umakniti. In kako grošno sdihujem, zhe se je snebiti ne morem! Druge ljudi kolnem in rotim, ker pravim, de so urshoh moje nadloge; pa ne pomislim, de vfi krishi in vse nadloge od dobrotljiviga Boga pridejo, kateri nas tukaj tepe, de bi nam v' vezhnosti persanesel. O nebeshki Ozhe, sahvalim te, de me po potu svojiga Šina v' nebésa vodish. Glej perpravljen sim krish nositi, ki mi ga ti naloshish. Daj mi le svojo gnado, de se nikdar s' nepoterpeshljivoſtjo ne bom pregreshil.

Ozhe nash . . . Zheshe na fi Marija . . . Zhaſt bodi . . .

IX. SHTAZION.

Simon is Zirene pomaga Jesusu krish nesti; shené jokajo.

Ne is usmiljenja do Jesufa, ampak is neusmiljenja, de bi jim pred krishanjem ne omagal in ne umerl, so Judje in vojaki Šimona Zirenejza perfilili, de je mogel pomagati Jesusu krish nesti. — O ljubesnivi Jesus! zeli svet imash v' oblasti, in sdaj peshash, in s' krishem na semljo padash! Ali moji grehi, in grehi vsih ljudi te tako teshé. Ker je nebeshki Ozhe nedolshnimu in nar zhistejshimu Jesusu tako teshak krish poslal, kakoshnih shtrafeng se moramo she le mí greshniki bati! — Velika mnoshiza ljudi in shén je shla sa Jesusam; shené so jokale in ga milovale. Jesus pa per vsm svojim neisrezhenim terpljenji ni nobeniga trosh-ta iskal in imeti hotel. Sato je rekel

shalostnim shenam: Ne jokajte nad menoj, ampak jokajte same nad seboj in nad svojimi otrózi.

O preljubesnjivi Jezus! ref bi mogli le sami nad seboj in nad svojimi hudobijami jokati in shalovati; pa daj mi vender gnado, de bom tudi nad taboj jokal, in tvoje britko terpljenje obshaloval; daj mojim ozhém spokorne solsé, de bom svoje grehe objokoval, in sposnal, de so le grehi edini urshoh vfiga tvojiga terpljenja.

Ozhe nash . . . Zhesfena fi Marija . . . Zhaft bodi . . .

X. SHTAZION.

Jesufa na krish perbijajo.

Kako grosovitne bolezhine in kako veliko framoto je mogel Jesus terpeti, ko so njegovi neusmiljeni in neframni sovrashniki oblazhila is njega potegnili! Ker je bilo njegovo truplo od neusmiljeniga gajshlanja vse kervavo, in so se torej oblazhila na njegovih ranah perfushile, so se takrat vse rane po njegovim rasgajshlanim shivotu spet ponovile. Pa koliko vezhi so bile she potem njegove bolezhine, ko so ga s' sheblji na krish perbijali! Neusmiljeno so ga na krish vergli, s' veliko mozhjo so njegove roké raspotegnili, de so hotle vse kite in shile po njem popokati, in so njegove roké in nogé s' debelimi sheblji prebodli, ter jih na krish perbili, de je Jesus vsak udarez grosovitno po vsih udih obzhutil.

O moj krishani Jesuf! le nashí grehi so tísti sheblji, kateri so tvoje svete roké in nogé prebodili, in tísto kladvo, ktero te je na krish perbijalo. Shal mi je, o moj svelizhar, de fim tako húdobno ravnal, in tebe, svojiga nar vezhiga dobrotnika, tako neusmiljeno martral. Ti si rekel, o Jesuf: Kadar bom od semlje povsdignjen, bom vse sa saboj vlekel. Vlezi me tedej sa saboj po stopinjah tvoje svetosti, de bom samogel rezhi: S' Jesu-sam, svojim svelizharjem, fim krishan, de svetu odmerjem, in le Jesufu shivím.

Ozhe nash . . . Zhes'hena si Ma-rija . . . Zhaft bodi . . .

XI. SHTAZION.

Jesuf na krishi terpi.

„O vi vfi, kateri tukaj memo greste, po stojte in pogledjte, zhe je ktera bolezhina, kakorshina je moja.“

Pod tvoj, s' tvojo presveto kervjó posvezheni krish se vstopim, o krishani Jesuf! Vef omagujem pod njim od usmiljenja in shaloſti, kadar v' ſhtevilo in v' velikost tvojih bolezhin miſlim. Tvoja presveta glava terpi, ker je vſa s' ternjem prebodena, in nikamor je nimash umirajozh naſloniti. Leſize imajo ſvoje berloge, in ptize imajo ſvoje gnésda; ſin zhlovekov pa nima kam ſvoje glave naſloniti. Jesik terpi, ker je s' ſholzhem ogrenjen. Roke in nogé terpé, ker ſo s' sheblji prebodene. Vef shivot terpi, ker je s' bolezhinami in ranami pokrit. O Jesuf! pazh réſ imash naſhe teshave

na sebi in nashe bolezhine nosish. Savoljo nashih kriviz si ranjen, savoljo nashih pregreh kri prelivash.

O dobrotljivi, is ljubesni do mene krishani odreshenik! Jest, tvoja nehvaleshna stvar, fim ti s' svojimi grehi toliko terpljenje napravil. Vreden fim bil vezhniga pogubljenja, ti pa si se me usmilil, si sa-me terpel, in si mi sopet nebeski raj odperl. S' svojo presveto kervjo si moje pregrehe odmil, s' svojimi ranami si moje rane sazelil. O daj mi gnado, de bom svoje grehe po vrednosti objokoval, se popolnoma poboljšhal, in is ljubesni do tebe vse tvoje nauke svesto spolnoval.

Ozhe nash . . . Zhesheha si Marija . . . Zhaft bodi . . .

XII. SHTAZION.

Jesuf na krishi' umerje; eden vojakov mu s' sulizo stran prebode.

Kako lepe sgledede ljubescni do ljudi in isrozhjenja v' voljo nebeshkiga Ozheta si nam dal, dobrotljivi Jesuf, she ravno pred svojo smertjo, ker si sa svoje sovrashnike profil in rekel: Ozhe, odpusti jim, sej ne vedo kaj delajo; ker si spokornimu hudodelniku grehe odpustil; ker si svojo shalostno mater svojimu ljubimu uzhenzu Janesu perporozhil; ker si na glas savpil: Dokonzhano je! Ozhe v' tvoje roke isrozhim svojo dusho! In sdaj si glavo nagnil, in dusho isdihnil! — O srezhni zhloveshki rod, de si is oblasti pekla reshen! O nesapadljiva ljubescen nashiga svelizharja! — Ker is serza vfi grehi svirajo, je perpushtil dobrotljivi Jesuf, de so mu

kmalo po njegovi smerti serzé prebodili, sato de je grehe in hudobije naših serz opral in isbrisal. O rana polna skrivnost, is ktere je kri in voda tekla. Kaj je imenitnishiga kakor ta studenz, kteri nashe serza sdravi. in nam grehe ispéra!

Jest, o ljubi Jesuf, sim te umoril. Odpusti mi, ker nisim vedel, kaj delam! Špomni se me v' svojim kraljestvu! Ne sapusti me ob zhasu moje smerti. Daj mi svojo gnado, de bom samogel ob smertni uri s' mirno vestjo rêzhi: Dokonzhano je! Naj voda in kri, ki je tekla is tvojiga presvetiga serza, moje nagnusno serze umije in opere, de bom vreden svojo dusho v' tvoje roke isrozhit.

Ozhe nash . . . Zhesheha fi Marija . . . Zhasť bodi . . .

XIII. SHTAZION.

Jesufovo teló is krisha snémajo.

Defiravno so bili uzhenzi in pri-
jatli Jesusovi vsi pobiti in prestrashe-
ni, ko so vidili, kako je bil Jesus od
svojih sovrashnikov s' teshkim krishem
obloshen, na Goro Kalvarijo peljan,
potem pa tam krishan, in neusmilje-
no umorjen, so vender per pogledu
velikih zhudeshev, ki so se per smerti
Jesusovi godili, takó veliko serzhnost
dobili, de je eden ismed njih, nam-
rezh Joshef is Arimateje, kmalo po
Jesusovi smerti k' Pilatushu shel, in
ga je profil, de bi mu perpustil Je-
susovo telo is krisha sneti. Ko je Pi-
latush v' to dovolil, je shel Joshef Ari-
matejz s' Nikodemam in nekterimi dru-
gimi brumnimi ljudmí k' Jesusovimu
krishu, in so njegovo telo is krisha
sneli. Kakoshno shalost so mogli ti bo-

gabojezhi ljudje obzhutiti, per pogledu vřiga ranjeniga in mertviga Jesusa! Pa kdo samore she le britkoř Marije, presvete devize, in matere Jesusove popisati, ktera je njeno serze sprelela, kadar so ji njeniga mertviga řina v' narozhje poloshili! Vřa objokana je objemala Jesusa, v' morje britke shalořti je bila vtopljenja, in ořter mezh je tizhal v' njenim serzu.

O Marija, shalořtna mati Jesusova! s' taboj shelim vedno shalovati savolj smerti nedolshniga Jesusa, ktero je preterpeti hotel is ljubesni do naf. S' tvojimi obilnimi solсами sklenem tudi svoje solse. Tí, o Marija, jih svojimu ljubimu Jesusu v' dar perneři.

Ozhe nafh . . . Zheřhena ři Marija . . . Zhařt bodi . . .

XIV. SHTAZION.

Jesufovo teló v' grob devajo.

Bliso tistiga kraja, kjer je bil Jesus krishan, je bil vert, in na vertu nov grob, kteriga je bil Joshef Arimatejz sam sebi v' skalo issekati dal, in v' kteriga s'he nihzhe ni bil polo-shen. K' temu grobu je bilo Jesufovo telo neseno. Bogabojezhi moshjé so ga nesli, in svete shene so sa njimi shle. O kako shaloften je bil ta pogreb! Kako slo je moglo posebno materno serzé od shalofti koperneti! Pa v' boshjo voljo se je vdala, ker je vedila, de je bilo vse to per Bogu savoljo naš sklenjeno. O de bi se pazh tudi mi v' vsaki shalofti in britkofti popol-nama v' boshjo voljo vdali, in mislili, de nam dobrotljivi Bog vse soperno-fti k' našimi dobrimu poshilja!

Imejmo tudi mi Jesusa v' svojim serzu po ljubeshni in po ognjenih sheljah do njega, in prejemajmo ga vezhkrat v' svetim reshnhjim telesu. Zhe naf on oshivlja, ne shivimo le mi sami, ampak Jesus shivi v' naf. Pa varujmo se skerbno, de ne bomo s' nobenim greham Jesusa is serza pregnali. — O Bog, kteri si skos terpljenje svojiga edinorojeniga Šina, savoljo grehov pogubljenja vredno zhloveshtvo prenovil: dodeli nam, ki njegove rane na semlji zhaštimo, de bomo po vrednim prejemanji svetiga reshnhjiga telesa, sad njegove svete kervi sadobili.

Ozhe nash . . . Zhesheha si Marija . . . Zhašt bodi . . .

SAHVALA.

Sahvalim te, o Jezus, is zeliga serzá sa vse tvoje terpljenje, s' kterim si me od vezhniga pogubljenja odrešil. Neisrezhenó veliko si sa-me storil is sgol ljubesni do mene. Štrah in framota me sprehaja, kadar pomislim, kako malo jest is ljubesni do tebe storím. O moj Jezus, vtisni svoje britko terpljenje globoko v' moje serzé, de ga bom vedno premishljeval, in de bom is tega premishljevanja smirej bolj sposnal, kako ostuden je greh, ki ti je tako terpljenje napravil.

KRISHEV POT.

(Druga visha.)

O moj dobrotljivi Jusu, ljubim te is vsiga svojiga serza in zhes vse, ker si sam od sebe neskonzhna in vse ljubeshni vredna dobrota in lepota. Vsi storjeni grehi so mi is serza shal, ker sim s' njimi tebe svojiga nar dobrotljivshiga odreshenika in svelizharja rasshalil. Raji hozhem umreti, kakor te she kdej rasshaliti. Naj bo to premishljevanje tvojiga britkiga terpljenja tebi dopadljivo, meni pa k' poboljšhanju shivljenja in k' vezhnimu svelizhanju pomagljivo. Amen.

I. SHTAZION.

Pilatush Jesufa k' smerti obfodi.

Premišli, o kristjan, prezhudno ponishnost nedolshniga Jesufa, s' katero je krivizhno sodbo bres jese in bres vfiga isgovarjanja poslušhal. Tvoji grehi so tiste lashnive in krivizhne prizhe, ktere so to sodbo podpisale. Hudoba tvojiga jesika, s' katero si se vezhkrat soper Boga in svojiga blishniga pregreshil, je tega sodnika preslepila, de je nedolshniga Jesufa k' smerti obfodil. Oberni se tedej k' njemu; jokaj in sdihni bolj v' serzu kakor s' ušmi:

O moj ljubesnivi Jesuf, kako nesapopadljiva je tvoja ljubesen do mene ubogiga greslnika! Sa me, nevredno stvar, si hotel vervi, ketine, savanje in tepenje terpeti, in she zlo k' grenki smerti obsojen biti. Ali ne bo to premishljevanje mojiga serza s' sha-

loſtjo napolnilo? Shal ſo mi tedej vſi grehi, s' kterimi ſim te ſhalil in ſanizheval. Shal ſo mi poſebno tiſte pregrehe, ki ſim jih s' ſvojim jeſikam doperneſel. O Jeſuf, uſmili ſe me, in odpuſti mi!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . . Zhaſt bodi . . .

II. SHTAZION.

Jesuf teshki krish nese.

Premisli, kako radovoljno in s' kakofhnim veseljem je dobrotljivi Jesuf teshki krish objel, in kako poterpeshljivo ga je nese. Ti pa poln nejevolje in nepoterpeshljivosti beshish pred krishem, in se ogibash vsake tudi nar manjsi teshave. Ali ne vesh, de bres krisha in terpljenja se ne more nebesko veselje sadobiti? Objokuj tedej svojo nepoterpeshljivo, oberni se k svojimu Jesusu, in rezi:

Ne tebi, o Jesuf, ampak meni se spodobi krish in terpljenje. O teshki krish, kteriga so ti moji grehi naloshili! Dodeli mi, o ljubesnivi Jesuf, gnado in mozh, se vsm krishem radovoljno podvrezhi, ktere sim s' svojimi grehi saflushil! Daj mi takofhno ljubesen do krisha in pokorjenja svo-

jiga shivota, de bom s' sveto Teresijo
rekel: Terpeti, ali umreti; umreti,
ali terpeti.

Ozhe nash . . . Zhesheha fi Ma-
rija . . . Zhaft bodi . . .

III. SHTAZION.

Jesuf pade pervizh pod krishem.

Poglej in premisli, kako Jesuf, savolj tolikanj prelite kervi vef oslabljen, pervizh na semljo pade. O kako ga s' pestmí bijejo in s' nogami sujejo! Pa nobene oštire besede, nobeniga godernjanja ni is njegovih ust flifhati. Ti pa vpijesh in se jesish, zhe le kako majhino teshavo obzhutish, zhe le eno samo soperno besedo saflifhish. Obshaluj svojo nepoterpeshljivost, svoj napuh, svojo prevsetnost, in rezi:

O ljubesnivi Jesuf! jest nevredni greslnik klezhím tukej pred tvojimi nogami. Oh kolikokrat in s' kako velikimi grehi sim te rasshalil! Kolikokrat sim se v' globozhíno hudobije pogresnil! O Jesuf bodi mi milostljiv in podaj mi svoje roké! Pomagaj mi s' svojo gnado, de te vef zhas svojiga

shivljenja s' nobenim smertnim greham
vezh ne bom rasshalil; de se bom
samogel s' mirno vestjo smerti perbli-
shati, in de bom imel sadnjo uro
veselo upanje vezhniga svelizhanja.

Ozhe nash . . . Zhefhena fi Ma-
rija . . . Zhaft bodi . . .

IV. SHTAZION.

*Jesuf frezha svojo shalostno mater
Marijo.*

O kakofhno shaloſt je obzhutílo ſerzé Jeſusovo, in s' kakofhno britkoſtjo je bilo napolnjeno ſerzé Marije, kadar ſta ſe frezhala! Poſluſhaj, o nehvaſeſhna duſha! Kaj ti je ſtoril moj ſin, de ga tako martraſh? klizhe proti tebi Marija. Kaj hudiga ti je ſtorila moja mati, de jo tako ſhalíſh? te vpraſha Jeſuf. O ſapuſti vender ſvoje grehe, ſavoljo kterih midva tako ſhaloſt in martro terpiva. Kaj praviſh k' temu, o greſhnik? Sdihni in rezi:

O Jeſuf, ſin boſhji! o preſveta mati mojiga ljubesniviga Jeſufa! veſ ſpokorjen in pobit klezhím tukaj pred vama. Jeſt ſim vajine ſhaloſti kriv; s' ſvojimi grehi ſim nabruſil tiſti mezh, ki je vajino ſerzé ranil. O is ſerza ſo

mi moji grehi shal, in profim: Od-
puštita mi! Bodita mi usmiljena in
milostljiva! O Jesuf, persanefi mi,
ker fi sa-me svojo kri prelival. O
Marija sprofi mi gnado resnizhniga
poboljšhanja, ker fi mati Jesufova in
moja ljubesniva pomozhniza.

Ozhe nash . . . Zhefhena fi Ma-
rija . . . Zhašt bodi . . .

V. SHTAZION.

*Simon is Zirene pomaga Jesusu krish
nefti.*

Spomni se, de fi ti tisti Šimon, kteri fi nizhemernosti tega svetá in svojimu hudimu posheljenju ves vdan, in kteri svoje krishe ne radovoljno, temuzh ker se ubraniti ne moresh, s' veliko nevoljo in nepoterpeshljivostjo nofish. Oh spreoberni in poboljšhaj svoje serzé, in usmili se svojiga s' teshkim krishem oblosheniga svelizharja! Prevsemi radovoljno vse krishe in nadloge, ktere ti nebeshki Ozhe poshilja. Štori terden šklep, ne šamo vse so- pernosti voljno terpeti, temuzh tudi sa-nje svojimu Bogu špodobno hvaleshnost škasovati. Proši in rezi:

O ljubesnivi Jesuf! sahvalim te sa tolikanj perloshnost, ktere mi daješh, de samorem sa-te terpeti, in

sa-se kaj saflushiti. O moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se mi v' tem shivljenji teshkiga pergodi, s' voljnim in pohlevnim serzam preterpeti, in s' tem vezhno veselje saflushiti. Štóri, o Jesus, de bom tukej s' taboj jokal in terpel, v' nebefih se pa s' taboj veselil.

Ozhe nash . . . Zheshehena fi Marija . . . Zhašt bodi . . .

VI. SHTAZION.

Veronika podá Jesusu pótni pert.

Poglej na tem pertu sveto oblizh-je svojiga svelizharja. Ljubi Jesufa, in skos to ljubesen vtisni njegov obras v' svoje serzé. O kako frezhen fi, zhe s' obrasam Jesufovím v' svojim serzu po njegovim sgledu shivish! Gotovo bošh tudi s' njim v' vezhno svelizhanje shel. De tedej to gnado sadobish, profi svojiga svelizharja, in rezi:

O moj shaloštni Jesuf, vtisni v' moje serzé sveto podobo svojiga oblizh-ja, de bom bres prenehanja v' tebe mišlil, nozh in dan tvoje grenko terpljenje pred ozhmí imel, in s' sgrevanim serzam svoje grehe objokoval. O Jesuf, s' kruham tvojiga terpljenja hozhem svojo dušho nafititi, in moje ozhi bodo smirej solsé tozhile savolj mojih pregreh.

Ozhe našh . . . Zhefhena fi Marija . . . Zhašt bodi . . .

VII. SHTAZION.

Jesuf pade drugizh pod krishem.

Premisli, kako Jesuf, tvoj Bog in Gospod, sopet na semlji leshí, vef slab od velikih bolezhín, vef ismartran, in sanizhevan od sovrashnikov. Premisli, de tvoj napuh je Jesusa poterl in na semljo vergel, ker tí sam sebe zhes druge povsdigujesh. Oh sapusti svojo prevsetnost, ne bodi vezh tako ofshaben in napuhnjen. Špreoberni se, in sazhni ponishin biti. Rezi s' sgrevanim serzam:

O nikdar sadošti zhesheni Jesuf! vidim fizer, de na semlji vef utruden leshish, vender te pa molim in zhashtim, kakor svojiga mogozhniga in vezhniga Bogá. Profim te, o Jesuf, pokonzhaj moj napuh, odvsemi ismijiga serza vfo prevsetnost, in daj mi sposnati mojo slabost in nizhemernost,

de bom vse sanizhevanje in saframo-
vanje s' tebi dopadljivo ponishnostjo
terpel, s' tem pa frezho sadobil, te-
bi, ki na semlji leshish, enak biti,
in k' tebi v' nebesfko kraljestvo priti.

Ozhe nafh . . . Zhesfena si Ma-
rija . . . Zhaf bodi . . .

VIII. SHTAZION.

Jesuf tolashi Jerusalemske shené.

Premisli in prevdari v' svojim serzu, kako slo se ti spodobi jokati in shalovati, pervizh savoljo ljubesniviga Jesufa, kateri sa-te tako neisrezhenoveliko terpi, drugizh pa savoljo svojih grehov in svoje nehvaleshnosti, ker ne nehafh Jesufa shaliti. Kako samorefh per premishljevanji njegove grosovitne martre she tako terdovraten biti? Poglej, kako milostljiv in ljubesniv je Jesuf proti revnim shenam, ki sa njim jokajo in ga milovajo! Saupaj tedej tudi tí v' njegovo milost in rezi v' serzu:

O moj ljubesnivi Jesuf, kako je to, de se moje serzé ne istaja od sols velike shaloſti? Daj mi, o Jesuf, solsé prave pokore in serzhniga usmiljenja, de bom s' solsnimi ozhmí in s' pobi-

tim serzam svoje grehe obshaloval,
in se take tolashbe vredniga storil,
kakorshino si shaloštnim shenam ska-
sal. O Jesuf, ne obrazhaj od mene
svojiga milostljiviga oblizhja, ampak
osri se v' mene s' svojo mogozhno gna-
do, de bom vreden te po smerti pri-
jasniga in ljubesniviga viditi, in vezh-
no vshivati.

Ozhe nash . . . Zhesfena si Ma-
rija . . . Zhasf bodi . . .

IX. SHTAZION.

Jesuf pade tretjizh pod krishem.

Oh, kako velike bolezhine in mar-
tre je sopet Jesuf terpel, ko je tret-
jizh pod krishem padel! Premisli, ka-
ko so ga Judje in ajdje topli, suvali,
in ga semtertje po terdim kamenji
vlazhili! O hudobni greh, ki samiga
Šinú boshjiga tako grosovitno mar-
trafh! O gresnik, ali nedolshni in
krotki Jesuf, ki je ves potert in smar-
tran, ni vreden tvojih solz? O rezi
tedež s' sgrevanim serzam:

O vsigamogozhni Bog, ki nebo
in semljo dershish in vladafh, kdo
te je tako neusmiljeno na tla vergel?
Oh nihzhe drugi, kakor moji grehi,
s' kterimi fim te sopet tako veliko-
krat rasshalil. Moje hudobije so ti
terpljenje nakladale. Ali poglej, o
Jesuf, pred taboj sdaj klezhim s' sgre-

vanim-serzam, in terdno sklenem, vse
svoje grehe in hudobije sapustiti. Nik-
dar vezh te nozhem rasshaliti, o Je-
sus, nikdar vezh.

Ozhe nash . . . : Zhesheha fi Ma-
rija . . . Zhasht bodi . . .

X. SHTAZION.

*Jesusa slezhejo, in mu grenkiga
sholzha piti dajo.*

Premišli, o duša, kako je bil sunej na svojim shivotu vef ranjeni Jesuf tudi snotrej s' grenkim sholzhem martran. Poglej, kako tvojo neframoshljivoſt, nefpodobnoſt in nizhemernoſt v' obleki, s' svojo nagoto; tvojo poſhreffhnoſt pa s' pijazho grenkiga sholzha plazhuje. Ali ga samoreſh bres uſmiljenja pogledati? Poklekni tedej pred ſvojiga ſaſramovaniga Jesufa, in rezi mu:

O ſhaloſtni Jesuf, kako velik raslozhek je med taboj in med mano! Ti fi vef ranjen, poln grenkoſti, in vef s' kervjo oblit. Jeſt pa vef nizhemern le po veſelji in kratkozhaſnoſtih hrepenim. Oh, is tega vidim, de niſim na pravi poti. Perpelji me

tí, o Jesuf, na pravo pot, in stóri,
de mi bo vse veselje tega svetá gren-
kó in soperno, de bom le v' premish-
ljevanji tvojiga terpljenja in tvojih
naukov svoje veselje imel, in se s'
tem vredniga storil, s' taboj vezhno
veselje vshivati.

Ozhe nash . . . Zhesheha fi Ma-
rija . . . Zhaft bodi . . .

XI. SHTAZION.

Jesusa na krish perbijajo.

Premišli neisrezhenó bolezhino, ktero je dobrotljivi Jesuf obzhutil, kadar so rabeljni njegovo mesó, njegove kite in shile s' sheblji prederli. Oh, kako je to, de se tvoje serzé od shaloſti ne raspozhi, ko vidish, de tvoji grehi tako neusmiljeno tvojiga svelizharja martrejo! Vsaj sdaj tozhi svoje solsé, obshaluj svoje grehe in rezi:

O dobrotljivi, savoljo mene krishani Jesuf, vlij v' moje serzé sveti strah in resnizhno ljubesen do tebe; in ker so moji grehi tisti sheblji, kteri so tvoje roké in nogé prebodli, ſtori s' svojo gnado, de bo vse moje hudo nagnjenje in posheljenje na tvoj sveti krish nabito in tamkej umorjeno, de bom v' shivljenji in v' smerti s'

taboj krishan, tudi v' nebefih s' taboj
vezhno kraljevati samogel.

Ozhe nash . . . Zhesheha fi Ma-
rija . . . Zhaft bodi . . .

XII. SHTAZION.

Jesuf na krishi terpi in umerje.

Odpri, o greslnik, svoje ozhí, in premisli svojiga s' sheblji na krish perbitiga Jesufa. Poglej njegovo vse blede oblizhje. Poslufhaj kako profi sa svoje sovrashnike, ki ga krishajo in shalijo, kako spokornimu hudodelniku nebeshko kraljestvo oblubi, kako svojo shaloftno mater svojimu uzhenzu Janesu perporozhí, kako sadnjizh svojo dusho nebeshkimu Ozhetu isrozhí, in s' nagnjeno glavo umerje. Tako je tedej umerl moj Jesuf? Umerl je na krishi savoljo mene. O moja dusha, kaj bosh sdaj pozhela? Oh, s' ponishnim in sgrevanim serzam objami sveti krish, in rezi Jesufu:

O moj ljubesnivi svelizhar! Vem in sposnam, de moji grehi so tisti rabeljni, kateri so te tako neusmiljeno

umorili. Nobene milosti nisim vezh vreden, ker sim tebe, svojiga Boga, krishal. Ali kakoshno veselje in upanje napolni mojo dusho, kadar te slishim tudi sa tiste profiti, ki so te krishali! Kaj samorem sa-te storiti, ker si ti tako veliko sa-me storil? Glej, o Jesus, perpravljen sim vsim odpustiti, ki so me kdej rasshalili. Is ljubeshni do tebe odpustim vsim svojim sovrashnikam, odkritoserzhno jih objamem, in jim shelim vse dobro storiti. O Jesus, daj de bom tudi nekdej od tebe vesele besede sasilshal: She danf bosh per meni v' vezhnim raji.

Ozhe nash . . . Zheshehena si Marija . . . Zhaft bodi . . .

XIII. SHTAZION.

*Jesufovo teló is krisha snamejo, in
ga v' narozhje njegove matere Marije
poloshé.*

Premisli, kako ojster je bil mezh, kteri je serzé shalostne matere Marije prebodel, kadar je telo svojiga mertviga Šina v' narozhje vsela! Vidila ga je vfiga ranjeniga in kervaviga. O kakoshno shalost in britkost je takrat v' svojim serzu obzhutila! Ali kteri mezh je bil tako ojster, de je njeno serzé prebodel? Oh tvoj greh je bil, kteri je Jesufu shivljenje odvsel, in Mariino serzé tako mozhno ranil. Objokuj tedej svoje grehe, skleni svoje solsé s' solсами shalostne matere Marije, in rezi :

O kraljiza vsih marternikov! kdaj bom vreden tvojo shalost in martro prav sapopasti? Kdaj bom gnado sa-

dobil spomin tvoje britkosti vedno v
svojim serzu imeti in s' taboj terpeti?
O velika Gospa, sprosi mi gnado, de
bom nozh in dan svoje grehe objoko-
val, kteri so tebi tako shalošt napra-
vili, de bom resnizhno spokorjen v'
saupanji in ljubesni do tvojiga bosh-
jiga Šina umerl, in po smerti s' ta-
boj vezhno shivel.

Ozhe nafh . . . Zhesheha fi Ma-
rija . . . Zhašt bodi . . .

XIV. SHTAZION.

Jesufovo telo v' grob devajo.

Premisli shalovanje, sdihtovanje in jok Magdalene, Janesa, in drugih brumnih dušh, kadar jim je Jesuf odvset in v' grob poloshen bil. Slahti pa si k' serzu vsemi teshavo in britko shalošt Marije, njegove matere, ko je is njeniga narozhja njeni ljubesnivi šin vset bil. Per premishljevanji te njene shalošti in njeniga velikiga terpljenja se morash v' resnizi framovati, de si per obiskanji tega krisheviga pota tako flabe obzhutljeje usmiljenja, ljubesni in shalošti v' svojim serzu imel. Oh, povsdigni svoje serzé vsaj sdaj per sadnjim shtazonu k' svojimu ljubesnivimu Jesufu. Kufhni s' zhaštjo kamen svetiga groba, poloshi svoje serzé va-nj, in rezi:

O usmiljeni Jesuf, kteri fi tako kervavo pot is ljubesni do mene dokonzhal, zhaſtim in molim te, v' grobu leshezhiga. Shelim te v' svojim ferzu pokopaniga imeti, de bi s' taboj ſklenjen, ſkos ta krishevi pot k' novimu shivljenju vſtal, in te nikdar vezh ne rasshalil. Po saflushenji svojiga terpljenja mi dodeli, de bo moja jed v' sadnji uri tvoje ſveto reſhnje teló; de bodo moje sadnje beſede: Jesuf, Marija, Joſhef; in de bo moj sadnji sdihljej s' tiſtim sdihljejem ſklenjen, s' kterim fi tí na krishi svojo duſho isdihnil. Dodeli, de bom, kadar bo tebi dopadljivo, s' shivo vero, terdnim saupanjem in gorezho ljubesnijo, s' taboj in ſavoljo tebe umerl, in potem per tebi vezhne zhafe shivel.

Ozhe naſh . . . Zheſhena fi Marija . . . Zhaſt bodi . . .

MOLITEV.

O nebeshki Ozhe, vezhni Bog! skos tisto ljubesen, is ktere si svojiga Šina Jesusa Kristusa savoljo mene na svet poslal, in is ktere je on s' svojo britko martro in grenko smertjo vse ljudi odreshil, ti ofram ta krishevi pot, ki sim ga sdaj opravil. Naj bo ta moja molitev k' povikshanju tvoje zhaští, k' hvaleshnosti sa vse meni in drugim ljudém dodeljene gnade, k' odpushtanju mojih grehov, in k' pomozhi vernih duh v' vizah. O milostljivi Ozhe nebeshki! Poglej martro in terpljenje Jesusa Kristusa, svojiga Šina, usliši glas njegove svete kervi, in bodi usmiljen in milostljiv meni ubogimu gresniku. Amen.

LITANIJE

v s i h s v e t n i k o v.

Gospod, usmili se!
Krište, usmili se!
Gospod, usmili se!
Krište, slišhi nas!
Krište, uslišhi nas!

O zhe nebeshki, vfigamogozhni	} usmili se nas!
Bog,	
Sin, vfiga svetá reshnji Bog,	
Sveti Duh, resnizhni Bog,	
Sveta Trojiza, en sami Bog,	} sa nas Boga prosi
S. Marija,	
S. mati boshja,	
S. deviz deviza,	
S. Mihael,	
S. Gabriel,	
S. Rafael,	

Vsi sveti angelji in arhangelji, sa naš
Boga profite!

Vse svete verste svelizhskih duhov, sa
naš Boga profite!

S. Janes krstnik, } sa naš Boga profi!

S. Joshef,

Vsi sveti ozhaki in preroki, sa naš
Boga profite!

S. Peter,

S. Pavl,

S. Andrej,

S. Jakob,

S. Janes,

S. Tomash,

S. Jakob,

S. Filip,

S. Jernej,

S. Matevsh,

S. Šimon,

S. Tadej,

S. Matija,

S. Barnaba,

S. Lukesh,

S. Marka,

sa naš Boga profi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, sa
naš Boga profite!

Vfi sveti uzhenzi Gospodovi, } sa naf Boga
Vfi sveti nedolshni otrozi, } profite!

S. Shtefan, }
S. Lovrenz, } sa naf Boga profi!
S. Vinzenz, }

S. Fabijan in Sebastijan, }
S. Janes in Pavl, } sa naf Boga
S. Kosma in Damijan, } profita!
S. Gervasi in Protasi, }

Vfi sveti marterniki, sa naf Boga profite!

S. Silvester, }
S. Gregor, }
S. Ambrosh, } sa naf Boga profi!
S. Avgufhtin, }
S. Hieronim, }
S. Martin, }
S. Miklavsh, }

Vfi sveti shkofje in sposnovavzi, sa naf
Boga profite!

Vfi sveti uzheniki, sa naf Boga profite!

S. Anton, }
S. Benedikt, } sa naf Boga profi!
S. Bernard, }
S. Dominik, }
S. Franzifhk, }

Vfi sveti maslniki in leviti, sa naf
Bogá profite!

Vfi sveti menihi in pufhavniki, sa naf
Boga profite!

Š. Marija Magdalena,

Š. Agata,

Š. Luzija,

Š. Nesha,

Š. Zezilija,

Š. Katarina,

Š. Anastasija,

} sa naf Boga
profi!

Vfe svete devize in vidove, sa naf Bo-
ga profite!

Vfi svetniki in svetnize boshje, sa naf
Boga profite!

Bodi nam milofljiv; sanefi nam, o
Gospod!

Bodi nam milofljiv; uflifhi naf, o
Gospod!

Od vfiga hudiga,

Od vfiga greha,

Od fvoje jese,

Od fhibe potrefa,

Od nagle in neprevidene fmerti,

Od fkušnjav hudizhevih,

} refhi naf, o
Gospod!

Od jese sovrashtva, in vse hude volje,
 Od duha nezhistosti,
 Od trefka in hudiga vremena,
 Od vezhne smerti,
 Škos skrivnost svojiga svetiga vzhlo-
 vezhenja,

Škos svoj prihod,
 Škos svoje rojstvo,
 Škos svoj kerst in sveti post,
 Škos svoj krish in terpljenje,
 Škos svojo smert in svoj pokop,
 Škos svoje sveto vstajenje,
 Škos svoj zhudni vnebohod,
 Škos prihod troshtarja svetiga Duha,
 V' dan sodbe,

Mi greshniki,
 De nam sanesesh,
 De nam odpustish,
 De nas k' pravi pokori perpeljesh,
 De svojo sveto zerkov vishash in
 ohranish,

De apostoljskiga pastirja in vse zerk-
 vene stanove v' svoji sveti veri
 obdershish,

De sovrashnike svete zerkve poni-
 shash,

rešhi nas, o Gospod!

te prošimo, ušlišhi nas!

De kershanskim kraljem in oblast-
nikam mir in rešnizhno spravo
dodelish,

De vsimu kershanskimu ljudstvu
mir in edinost dаш,

De nas vse v' svoji sveti flushbi
poterdish in ohranish,

De nashe misli k' nebeshkim she-
ljam povsdignesh,

De vsm nashim dobrotnikam vezh-
ne dari dodelish,

De dushe nashe, nashih bratov in
dobrotnikov vezhniga pogublje-
nja reshish,

De sad semlje dаш in obvarujesh,

De vsm vernim mertvim vezhni
pokoj dodelish,

De nas uslišhati hozhesh,

Šin Boshji,

Jagnje boshje, ki grehe svetá odjem-
ljesh; sanesi nam, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjem-
ljesh; uslišhi nas, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjem-
ljesh; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, slišhi nas!

Kriste, ušlišhi nas!

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Ozhe nash . . . (i. t. d.)

V. In nas ne vpelji v' skufhnjavo:

O. Temuzh réshi nas od hudi-
ga. Amen.

MOLITVE po litanijah
v' dan svetiga Marka in krishev
teden.

(Psalm 69.)

O Bog! hiti me otét: Gospod,
tezi mi pomagat.

Kri naj jih prehaja, in osramote-
ni naj bodo: kateri mi streshejo po
shivljenji.

Odstopijo naj, in sram naj jih bo:
kateri mi hudo hozhejo.

Obernejo naj se sdajzi osramote-
ni: kateri pravijo: Haha! haha!

Vsi pa kateri tebe ishejo, naj se veselé in naj radujejo: Vendno naj rekó: Hvaljen bodi Bog, kateri ljubijo tvoje odreshenje.

Jest pa sim revesh in siromak: o Bog! hiti k' meni.

Moj pomozhnik in moj odreshenik: Bog, nikar se ne mudi.

Zhaft bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim slushabnikom,

O. Ki v' tebe saupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! mozhen turn,

O. Pred sovrashnikom.

V. Nizh naj ne opravi sovrashnik per nas,

O. In otrok krivize naj se ne loti nam shkodovati.

V. Gospod, ne ravnaj s' nami po nashih grehah.

O. In ne povrazhuj nam po nashih hudobijah.

V. Molimo sa svojiga papesha (Gregorja).

O. Ohrani ga, Gospod, oshivljaj

in ofrezhi ga na semlji, in ne daj ga v' voljo njegovih sovrasnikov.

V. Molímo sa svojiga shkofa (Antona Alojsija).

O. Gospod ohrani ga, in obvaruj ga vfiga hudiga.

V. Molímo sa svojiga zesarja (Ferdinanda).

O. Gospod ofrezhi ga, in usliſhi naſ, kadar te sanj profimo.

V. Molimo sa svoje dobrotnike.

O. Poverni, o Gospod, miloſtljivo ſavoljo svojiga imena vezhno ſhivljenje vſim, kteri nam kaj dobriga ſtoré.

V. Molimo sa verne mertve.

O. Gospod, daj jim vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim ſveti.

V. Naj pozhivajo v' miru.

O. Amen.

V. Molimo sa svoje brate, kterih ní tukaj.

O. Daj dobro svojim flushabnikom, ki v' tebe ſaupajo, moj Bog.

V. Poſhlji jim, Gospod, pomozh is ſvetiſha.

O. In varuj jih is ſiona.

V. Gospod, ušliši mojo molitev:

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

O Bog! ki ti je lastno vselej se usmiliti in persaneſti, ušliši naše pohlevne prošnje, de naš in vse tvoje ſluſhabnike, ktere grehov ketine ſvesane derſhé, miloſt tvoje dobrote odveſhe.

Ušliši, te proſimo, o Bog, našo pohlevno molitev, in odpuſti nam grehe, ki ſe ti jih obtošimo, de nam dobrotljivo ſ' odpuſtjenjem vred mir dodeliſh.

Œkaſhi nam dobrotljivo, o Gospod, ſvojo neisrežno miloſt, de naš od vſih grehov odveſheſh, in od tepeshev, ktere ſmo po njih ſaſluſhili, odreſhiſh.

Bog, ki te greh raſſhali in pokora potolaſhi, oſri ſe miloſtljivo na proſnjo k' tebi klizhejozhiga ljudſta, in ſhibe ſvoje jeſe, ki ſmo jih po ſvojih grehih ſaſluſhili, od naš odverni.

Vſigamogozhni vezhni Bog! uſmili

se svojiga flushabnika (Gregorja) našiga papesha, in vodi ga po potu vezhniga shivljenja, de bo s' tvojo pomozhjo, kar je tebi vshezh, shelel, in s' vso mozhjo storil.

O Bog, od kteriga pridejo svete sheljé, dobre misli, in pravizhne dela, daj svojim flushabnikom tak mir, kakorshniga svét ne more dati, de bodo našhe serza tvojim sapovedim vdané, in po satertim strahu sovrashnikov zhaš s' tvojo pomozhjo mirni in varni.

O Bog, vnemaj našhe serza s' ognjem svojiga svetiga Duha, de ti bomo s' zhištim telesam flushili, in s' ozhišhenim serzam dopadli.

Bog, stvarnik in odreshenik vsih vernih! dodeli dušham svojih flushabnikov in flushabniz odpushtenje vsih grehov, de milostljivo odpushtenje, kteriga so vselej shelele, po bogabojezhnih prošnjah došeshejo.

Sazhni, profimo, o Gospod, s' svojim Duham našhe djanje, in sprem-ljaj ga s' svojo sveto pomozhjo, de se

vse nafhe molitve in dela vselej is tebe sazhnejo, in is tebe sazhete tudi v' tebi konzhajo.

Vfigamogozhni vezhni Bog! ki gospodujesh zhes shive in mertve, in se vsih usmilish, ktere is vere in dobrih del sa svoje sposnash, prosimo te pohlevno, de vsi, sa ktere smo se namenili moliti, naj bodo she per shivljenji, ali pa she mertvi, po proshnjah vsih tvojih svetnikov od dobrete tvoje doseshejo odpushtenje vsih svojih grehov. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga duha, Bog, od vekomej do vekomej. Amen.

V. Bog, uslisshi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vfigamogozhni in usmiljeni Bog naj nas uslisshi.

O. Amen.

V. In vernih dushe naj po milosti boshji pozhivajo v' miru.

O. Amen.

MOLITVE po litanijah

per popoldanji flushbi boshji
ob nedeljah in prasniki, kateri
niso matere boshje.

K' svetimu reshnjimu telefu.

V. Kruh is nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v' sebi.

Molimo.

O Bog, kteri si nam v' prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil, daj, te profimo, skrivnost tvojiga presvetiga telefa in tvoje presvete kervi tako zhaštiti, de sad svojiga odreshenja vedno v' sebi zhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti svetiga Duha, Bog, od vekomej do vekomej. Amen.

Sa odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vfigamogozhni vezhni Bog, nebeski Ozhe! poglej s' ozhmí svoje neskonzhne milosti nashe teshave, reve

in nadloge. Usmili se vsih kristjanov, ker se je sa-nje tvoj edinorojeni Sin, našh Gospod in Svelizhar Jesuf Kristus, voljno dal gresnikom v' roke, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga krisha prelil. Odverni nam po njem, milostljivi Ozhe, saflushene shibe, sdajne in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, draginjno, bolesni, in shalošne revne zhase.

Vfigamogozhni vezhni Bog! usmili se svojiga flushabnika našhiga papesha (Gregorja), in vodi ga po potu vezhniga shivljenja, de bo s' tvojo pomozhjo, kar je tebi vshezh, shelel, in s' vso mozhjo storil.

O Bog, pastir in vishar vsih vernih! glej milostljivo na svojiga flushabnika našhiga shkofa (Antona Alojzija), ki si ga pastirja (Ljubljanske) zerkve postavil; dodeli mu, de bo tšlim, zhes ktere je postavljen, s' besedo in s' djanjem k' dobrimu, in de bo tako s' zhedo, ki mu je srozhena, vezhno svelizhanje dosegel.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli

svojimu flushabniku nashimu zesarju (Ferdinandu) tvojo mozh, s' ktero se sovrashnik premaga, sposnati in zhasiti, de bo, ker je is tvoje volje zesar postal, tudi v' tvojim savetji vselej mogozhen.

Rasvetli in poterdi v' vsm dob-
rim duhovske in deshelske oblastnike
in gosposke, de nas bodo prav visha-
li, in si resnizhno persadevali sa vse,
kar samore k' tvoji boshji zhasi, k'
nashimu svelizhanju, in k' miru in
frezhi vsiga kershanstva perpomozhi.

Profimo tudi, kakor nam ti sam
velish profiti, o Bog, sa svoje prijatle,
in sovrashnike, sa sdrave in bolne, sa
vse shalostne in revne kristjane, sa shi-
ve in mertve.

Vfigamogozhni vezhni Bog, ki go-
spodujesh zhes shive in mertve, in se
vsih usmilish, ktere is vere in dobrih
del sa svoje sposnash, profimo te po-
hlevno, de vfi, sa ktere smo se name-
nili moliti, naj bodo she per shivljenji,
ali pa she mertvi, po proshnjah vsih
tvojih svetnikov od tvoje dobrote dose-
shejo odpushtenje vsih svojih grehov.

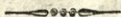
Dodeli nam, o Bog miru, pravo edinost v' veri bres vsiga raspora in rasedertja. Preoberni nashe serza k' pravi pokori in k' pravimu poboljšhanju našiga shivljenja. Vnemaj v' naš ogenj svoje ljubeshni. Daj nam gorezhe shelje po vsm, kar je dobro in prav, de ti bomo, kakor pokorni otrozi, v' shivljenji in v' smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporozheno, o Bog, vse nashe djanje in nehanje, nashe dela in opravila, nashe shivljenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj vshivati, in tamkaj s' vsmi isvoljenimi dosezhi, de te bomo v' vezhnim veselji in svelizhanji hvalili in molili. Po Gospodu našim Jesusu Kristufu Šinu tvojim, kteri s' taboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha, Bog, od vekomej do vekomej. Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej per naš.

O. Amen.

Ozhe naš . . . Zhesheha fi Marija . . . (Petkrat.)

LAVRETANSKE LITANIJE.

(O prasniki mater boshje.)

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Ozhe nebeski, vfigamogozhni
Bog,

Šin, vfiga sveta reshnji Bog,

Šveti Duh, resnizhni Bog,

Šveta Trojiza en sami Bog,

Šveta Marija,

Šveta mati boshja,

Šveta deviz deviza,

Mati Kristusova,

usmili se sa nas Bo-
nas!
ga profi!

Mati milosti boshje,
Mati prezhistā,
Mati bres madesha,
Mati nedolshna,
Mati presveta,
Mati ljubesniva,
Mati prezhudna,
Mati nashiga stvarnika,
Mati nashiga odreshenika,
Deviza nar modrejshi,
Deviza zhastitljiva,
Deviza hvale vredna,
Deviza mogozhna,
Deviza usmiljena,
Deviza svesta,
Sgled pravize,
Sedesh modrosti boshje,
Sazhetik nashiga veselja,
Posoda duhovna,
Posoda zhašti vredna,
Posoda vse svetosti,
Škrivno sastopna rosha,
Turn kralja Davida,
Turn flonokosteni,
Hisha slata,
Škrinja savese,

sa naš Boga prosi!

Vrata nebeshke,
Sgodnja daniza,
Sdravje bolnikov,
Perbeshalishe gresnikov,
Tolashniza shalostnih,
Pomozh kershenikov,
Kraljiza angeljev,
Kraljiza ozhakov,
Kraljiza prerokov,
Kraljiza apostelnov,
Kraljiza marternikov,
Kraljiza spovedovavzov,
Kraljiza deviz,
Kraljiza vsih svetnikov!

sa nas Boga prosí!

Jagnje boshje, ki grehe svetá odjem-
ljesih; sanesi nam, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe svetá odjem-
ljesih; usliši nas, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe svetá odjem-
ljesih; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Ozhe nash . . . Zhesheha si Ma-
rija . . .

MOLITVE po lavretanskih litanijah.

1. *K' presvetimu reshnjimu telesu.*

V. Kruh is nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v' sebi.

Molimo.

O Bog, kteri si nam v' prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil, daj, te profimo, skrivnost tvojiga presvetiga telesa in tvoje presvete kervi tako zhaštiti, de sad svojiga odreshenja vedno v' sebi obzhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti svetiga Duha, Bog, od vekomej do vekomej. Amen.

2. *K' sveti devizi materi Marii.*

a) Od perve adventne nedelje do boshizha.

Premila mati svelizharjeva, ki ostanesh vrata nebeshe in sgodnja da-

niza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prezhudno rodila, ki si deviza préd in potlej ostala, ki si is Gabrielovih uš prejela zhešhenje, usmili se grešnikov!

V. Angelj Gospodov je osnanil Marii.

O. In je spozhela od svetiga Duha.

Molimo.

Švojo milost, o Gospod, profimo, v' naše serza vlij, de, ki smo po angelovim osnanjenji vzhlovezhenje Kristusa tvojiga Šina sposnali, po njegovim terpljenji in njegovi smerti zhaštitljivo vstajenje dofeshemo.

b) Od boshizha do svezhnize.

Premila mati svelizharja, ki ostanesh vrata nebeshke in sgodnja dani-za! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prezhudno rodila, ki si deviza pred in potlej ostala, ki si is Gabrielovih uš prejela zhešhenje, usmili se grešnikov!

V. Po porodu si deviza zhišta ostala.

O. Profi sa naš, boshja porodniza!

Molimo.

Bog, koji si po rodovitnim devištvu svete Marije zhloveshkimu rodu dar vezhniga svelizhanja dodelil; daj, profimo, de njo sa naš profiti obzhutimo, po koji nam je srezha dofhla prejeti shivljenja sazhetnika, Gospoda našiga Jesusa Kristusa Šina svojiga.

c) Od svezhnize do velke sabote.

Bodi zhesheha, nebés kraljiza, zhesheha angelov gospá; zhesheha Jefetova korenina, zhesheha tí, ki si svetu pravo luzh rodila! Bodi posdravljena, deviza slavna, memo vsih zhaštita; bodi posdravljena preljubesniva, in profi sa naš Kristusa.

V. Naj te hvalimo, deviza presveta.

O. Daj nam mozh soper tvoje
sovrashnike.

Molimo.

Dodeli, milostljivi Bog, brambo
nashhi slabosti, de ki svete boshje po-
rodnize spomin obhajamo, s' pomozh-
jo njenih proshenj od svojih grehov
vstanemo.

d) Od velke sabote do perve ne-
delje po binkushnih.

Veseli se, kraljiza nebeshka, ale-
luja! Ker kteriga si saflushila nositi,
aleluja; je vstal od smerti, kakor je re-
kel, aleluja! Prosi sa nas Boga, aleluja!

V. Veseli se in rasveseluj se, de-
viza Marija, aleluja.

O. Ker Gospod je ref od smerti
vstal, aleluja.

Molimo.

O Bog! kteri si skos vstajenje svo-
jiga Šina, nashiga Gospoda Jesusa Kri-
stusa, svét rasveselil; dodeli, profimo,
de po njegovi materi devizi Marii do-
feshemo veselje vezhniga shivljenja.

e) Od prve nedelje po Binkušhtih do prve adventne nedelje.

Zhefhena bodi, kraljiza, mati milosti, nashe shivljenje, veselje in upanje, bodi zhefhena! K' tebi vpijemo sapušheni otrozi Eve; k' tebi sdihujemo shaloštni in objokani v' ti dolini solš. Sato tedej, o naša besedniza, oberni k' nam svoje milostljive ozhi, in pokashi nam po tem revnim shivljenji Jesusa, shegnani sad tvojiga teleša. O usmiljena, o dobrotljiva, o sladka deviza Marija!

V. Profi sa naš sveta boshja porodniza!

O. De bomo vredni obljub Kristušovih.

Molimo.

Vfigamogozhni vezhni Bog, ki si dušho in telo zhašite devize matere Marije po djanji svetiga Duha vredno prebivališhe svojimu šinu perpravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimò, po njenih milostljivih prošh-

njah od prihodnjih slegov in vezhne smerti refheni.

3. *K' svetimu Joshefu.*

Glejte, svesti in modri hlapez, kteriga je postavil Gospod zhes svojo drushino.

V. Zhašt in bogastvo je v' njegovi hihi.

O. In njegova pravizhnost ostanek vekomej.

Molimo.

Naj nam, profimo, o Gospod, sflushenje shenina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar nasha slabost ne premore, nam bode po njegovih proshnjah dodeljeno.

4. *Sa vse potrebe.*

Ponishno te profimo, o Gospod, rasveshi po svoji milosti nashih grehov vesí, in ohrani po proshnjah svoje isvoljene matere ljube devize Marije in vsih svojih svetnikov, nas svoje flushabnike, nashe dobrotnike in nashe

pohištvu v' vſi ſvetosti; tudi ozhiſti vſo naſho rodovino in naſhe prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih s' lepimi zhednoſtimi; dodeli nam mir in ſdravje, odverni od naſ vidne in nevidne ſovraſhnike, in odsheni vſe hude ſheljé; daj nam ſdravo vreme in dobro letino, ſkaſhi miloſt naſhim prijatlam in ſovraſhnikam, in obvaruj to ſaro s' vſimi, kateri v' nji prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potreſa, povodnje, in dodeli miloſtljivo, vſim vernim kerſhenikam, ſhivim in mertvim, v' nebeſhkim kraljeſtvu vezhno ſhivljenje, mir in pokoj. Obvaruj naſhiga papeſha (Gregorja), naſhiga ſhkofa (Antona Alojsija), naſhiga ſvitliga zesarja (Ferdinanda), in vſo naſho duhovſko in deſhelſko goſpoſko, ter vſe kerſhanſko ljudſtvo vſe nadloge in vſiga ſlega. Tvoja miloſt pridi is nebeſ doli na naſ, in bodi vſelej nad nami. Po Goſpodu naſhim Jeſuſu Kriſtuſu ſinu tvojim, kateri s' taboj ſhivi in kraljuje v' edinosti ſve-

tiga Duhá, Bog, od vekomej do vekomej. Amen.

V. Boshja pomozh ostaní vselej per nas.

O. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha fi Marija . . . (Petkrat.)

Per sgorej postavljenih molitvah
k' svetí devizi materi Marii se lahko
tudi še té dve molitvi
molite:

Molimo.

Pod tvojo pomozh perbeshimo,
o sveta boshja porodniza, ne saversi
nashih proshinj v' nashih potrebah,
temuzh refhi nas vselej od vsih ne-
varnost; o zhahtitljiva in isvoljena de-
viza, nasha gospá, nasha fredniza,
nasha besedniza, nasha pomozhniza!
S' svojim Sinam nas spravi, svojimu
Sinu nas perporozhi, svojimu Sinu nas
isrozhi.

V. Profi sa nas sveta boshja porodniza.

O. De bomo vredni Kristusovih obljud.

Molimo.

O ljubesniva, milostljiva, in od vekomej isvoljena deviza, mati Jesufova Marija! profimo te savoljo tvoje in tvojiga ljubesniviga Šina Jesufa Kristusa britkosti in grenkosti, ktero sta imela, ti pod krishem, on na svetim krishi, nar bolj pa tisto uro, ko se je njegova sveta dusha od njegoviga telefa lozhila: profi sa nas, de nam Jesus Kristus k' pomozhi pride, kadar se bodo nashe uboge dushe od nashega shivota jele lozhiti, de jih sprejame v' svoje milostljive roké, in jim vezhno svelizhanje v' svetim raji dodeli. Perporozhimo ti svoje dushe sa tisto uro, ne sapusti nas, o Marija!

MOLITVE per umirajozhih.

Véra.

O moj Bog! terdno verujem vse, kar si nam tí po svoji sveti katolshki zerkvi verovati sapovedal. Vse to verujem sato, ker si ti to govoril in rasodel, kateri si vezhna resniza in modrost. V' ti veri hozhem shiveti in umreti. O moj Bog, poterdi me v' ti sveti in pravi veri. Amen.

Upanje.

O moj Bog! veliko saupanje imam, de bom od tebe po saflushenji svojiga Gospoda in svelizharja Jesusa Kristusa sadobil odpushanje vsih svojih grehov. Saupam s' tvojo sveto gnado in pomozhjo, tvojo voljo dopolniti, vsih grehov se varovati, in tako vezhno svelizhanje dosezhi. Vse to upam sato, ker si neskonzhno mogozhen, dobrotljiv in svest v' svojih obljubah. V' tem upanji shelím shiveti in umreti. O Gospod Bog, poterdi moje upanje. Amen.

Ljubesen.

O moj Bog, ljubim te is vsiga svojiga serza in zhes vse, sato, ker si sam is sebe nar vezhi svetošt in lepota, ter vezhna, vse hvale, zhaští, in ljubezni vredna dobrota. Shal so mi in me grevajo vsi moji grehi vsiga mojiga shivljenja, de sim tebe s' njimi rasshalil. Kesám se, de sim gresnil, in hozhem raji tavshentkrat umreti, kakor te she kdej rasshaliti. V' ti ljubezni shelim shiveti in umreti. O Bog, ushgi in obudi v' mojim serzu pravo, stanovitno, in vezhno ljubesen do tvoje dobrote. Amen.

MOLITEV.

(Is bukev kardinala Ptolomeja.)

O moj Bog in Gospod, tebi isrozhím svoje shivljenje, ki si mi ga tí dodelil, in sim vsaki zhas perpravljen umreti po tvoji sveti volji.

Perpravljen sim umreti, ker tí tako hozhes, in ker je od tebe tako

sklenjeno, de mora vsaki zhlovek enkrat umreti.

Perpravljen sim umreti, de bi s' teshavami in britkostmi svoje smerti tvoji boshji pravizi vsaj nekoliko sadoštil sa bres shtevila storjenih grehov, s' kterimi sim te rasshalil.

Perpravljen sim umreti, de bi te sanaprej ne mogel vezh rasshaliti.

Perpravljen sim umreti, de bi na snanje dal svojo hvaleshnošt, ktero sim ti dolshan sa tolikanj prejetih dobrot.

Perpravljen sim umreti, de bi s' svojo smertjo pokasal, de bolj shelim tvojo zhašt vikshati, kakor she dalje shiveti.

Perpravljen sim umreti, de bi te posihmal samogel vekomej ljubiti in hvaliti, ker si moj sadnji zilj in konz, savolj kteriga sim ustvarjen.

Perpravljen sim umreti is prave in zhiste ljubesni do tebe, ker si tudi ti is ljubesni do mene na svetim krishi umerl.

Prosim te tedej, o Bog, savoljo ran in smerti tvojiga Šina Jesusa Kri-

stusa, daj mi frezhno sadnjo uro, in ne saversi moje dushe, ktero je tvoj ljubesnivi Šin s' svojo kervjo odreshil. Amen.

Sadnje sdihtovanje umirajozhiga.

(Is bukev kardinala Ptolomeja.)

O moj Bog, molim te kakor samiga praviga shiviga Bogá. V' tebe verujem, o vezhna resniza; v' tebe saupam, neismerna milost; tebe ljubim zhes vse, o vezhna dobrotá. O Gospod, is ljubetni do tebe so mi shal in me grevajo vsi moji grehi, in sklenem te nikdar vezh ne rasshaliti. Jesus Šin Davidov, usmili se me. O Bog, ne moja, temuzh tvoja volja naj se sgodí. Tukaj, o Bog, na tem svetu mi terpljenje nakladaj, in me reshi od vezhniga pogubljenja. Jesus, tí bo di moj pomozhnik in me ohrani. Tebi shivim in tebi hozhem umreti, o moj svelizhar. Jesus, Marija in Joshef, vam isrozhim svoje serzé in svojo dushe. Šveta Marija, mati boshja, spomni se

me, in prosi sa-me per Bogu. Mati
gnade in milosti, varuj me soper pe-
klenškiga sovrashnika sdaj in sadnjo
uro. Šveti Mihael, pridi mi na po-
mozh. Šveti angelj varh, obvaruj me
sadnjo uro. Vsi sveti angelji in arhan-
gelji, profite Boga sa-me. Vsi svet-
niki in svetnize, bodite moji pomozh-
niki. O Jesuf, vse mi mojo dusho v'
svoje roke. Tebi isrozhim svojo rev-
no dusho. Amen.

LITANIJE

per umirajozhih.

(Is Rimskiga brevirja.)

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Sveta Marija, profi sa-nj (ali sa-njo).
Vsi sveti angelji in arhangelji, profi-
te sa-nj.

Šveti Abel,

Vsa drushba pravizhnih,

Šveti Abraham,

Šveti Janes kerstnik,

Šveti Joshef,

Vsi sveti patriarhi in preroki, profite
sa-nj.

} profi sa-nj.

Šveti Peter, }
Šveti Pavel, } profi sa-nj.
Šveti Andrej, }
Šveti Janes, }

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, }
Vsi sveti uzhenzi Gospodovi, } profite
Vsi sveti nedolshni otrozi, } sa-nj.

Šveti Šhtefan, }
Šveti Lovrenz, } profi sa-nj.

Vsi sveti marterniki, profite sa-nj.

Šveti Šilvester, }
Šveti Gregor, } profi sa-nj.
Šveti Avgushtin, }

Vsi sveti shkofje in spovedovavzi, pro-
fite sa-nj.

Šveti Benedikt, }
Šveti Franzishk, } profi sa-nj.

Vsi sveti menihi in pshavniki, profite
sa-nj.

Šveta Marija Magdalena, }
Šveta Luzija, } profi sa-nj.

Vse svete devize in vidove, }
Vsi svetniki in svetnize boshje, } profite
sa-nj.

Bodi mu (ji) milostljiv, sanesi mu (ji)
o Gospod!

Bodi mu milostljiv, reshi ga, o Gospod!

Od svoje jese,	} rešhi ga, o Gospod!	
Od smertne nevarnosti,		
Od nesreznih smerti,		
Od vezhniga pogubljenja,		
Od vfiga hudiga,		
Od oblasti hudizha,		
Škos svoje rojstvo,		
Škos svoj krish in svoje terpljenje,		
Škos svojo smert in svoj pokop,		
Škos svoje zhaštitljivo vstajenje,		
Škos svoj zhudni vnebohod,		
Škos gnado tolašnika svetiga Duha,		
V' dan sodbe,		
Mi gresniki,	} te profimo, u-	
De mu (ji) sanesesh,		
	flisshi nas!	
	Gospod, usmili se!	
	Krisite, usmili se!	
	Gospod, usmili se!	

MOLITEV.

Pojdi, o kristjanska dušha, is tega sveta, v' imenu Boga Ozheta vsigamogozhniga, ki te je ustvaril; v' imenu Jesusa Kristusa, Šinu shiviga

Bogá, ki je sa-te terpel; v' imenu svetiga Duha, ki te je posvetil; v' imenu angeljev in arhangeljev; v' imenu tronov in gospostev; v' imenu nebeskih Firshtov in oblastnikov; v' imenu Kerubinov in Šerafinov; v' imenu patriarhov in prerokov; v' imenu svetih aposteljnov in evangelistov; v' imenu svetih marternikov in spovedovavzov; v' imenu svetih menihov in pushavnikov; v' imenu svetih deviz, in vsih svetnikov in svetniz boshjih. Naj bo danš v' miru tvoje mésto, in tvoje prebivališhe v' Šionu. Po ravno tistim Gospodu Kristusu. Amen.

MOLITEV.

O milostljivi Bog! o usmiljeni Bog! o Bog, ki po obilnosti svojiga usmiljenja grehe tistih, kateri se spokoré, isbrishešh, in shtrafenge storjenih grehov s' sanashanjem in odpushtanjem odvsamešh, poglej milostljivo tega svojiga flushabnika, in uslišhi ga dobrotljivo, ko s' sgrevanim serzam prosi

odpušhanje svojih grehov. Ponovi v' njem, o dobrotljivi Ozhe, kar je od posemljiske slabosti rasdjaniga, ali kar je od sapeljiviga Šatana poshkodovaniga in oflabljeniga; in ker je odrefhen s' tvojo predrago kervjo, perpelji in perdrushi ga k' shtevilu vsih vernih. Usmili se, o Bog, njegoviga sdihovanja, usmili se njegovih sols, in ker nima v' nobeno drugo rezh upanja, kakor v' tvojo milost, dodeli, de pride k' skrivnosti tvoje sprave in gnade. Po Kristusa Gospodu nashim. Amen.

Perporozhim te, o preljubi brat, vfigamogozhnimu Bogú, in te njemu, kteriga stvar si, isrozhim, de kadar bosh dolg zhloveshtva s' smertjo plazhal, se sopet k' svojimu stvarniku, kteri te je is ila semlje vpodobil, nasaj povernesh. Kadar bo tedej tvoja dusha is telefa shla, naj jo svetla drushba angeljev frezha, naj ji sveti aposteljni na proti pridejo, naj jo sveti marterniki sprejamejo, naj jo sveti spovedovavzi obstopijo, naj jo vesela mno-shiza deviz v' svojo drushbo vsame,

naj sadobí tvoja dušha vezhni mir in pokoj v' narozhji patrijarhov. Naj se ti Jesuf Kristuf krotak in vesel perkashe; naj te Jesuf Kristuf tistim perdrushi, kateri se s' njim veselé. Naj bo skrito pred taboj vse, kar strashti v' temoti, kar shkripa v' plamenu, kar bolí v' martri. Naj beshi od tebe peklenški Šatan s' svojimi tovarshi; naj se ustrashti, ker tebe angelji spremljajo. Naj gre od tebe hudobni duh v' vezhne temnize. Vstani, o Bog, in naj bodo raspodeni tvoji sovrashniki; naj beshé pred tvojim oblizhjem, kteri te sovrashijo. Kakor sgine dim, tako naj sginejo. Kakor se rastopí vósek per ognji, tako naj konz vsamejo gresniki pred boshjim oblizhjem. Pravizhni pa naj per boshji misi jedó, in naj se pred njegovim oblizhjem veselé. Šramota naj obide vso peklenško vojsko, in flushabniki satanovi naj se ne predersnejo, tvoj prihod v' nebesa sadershevati. Kristuf Jesuf, kateri je sa-te krishan bil, naj te reshi od terpljenja. Kristuf, kateri je sa-te umerl,

naj te refhi od vezhne smerti. Kristuf, Šin shiviga Bogá, naj te postavi v' svoj vedno seleni in rosh polni vert. On, pravi in dobri pastir, naj te najde med svojimi ovzhizami. On naj te od vsih tvojih grehov odveshe, in naj te देने na svojo desno stran med shtevilo isvoljenih. Glej od oblizhja do oblizhja svojiga odrefhenika, in vedno pred njim stojezh glej s' frezhnimi ozhmí ozhitno refnizo boshjo. V' drushini svelizhanih vshivaj sladkost boshjiga oblizhja na vekomej. Amen.

MOLITEV.

O Gospod, vse mi tega svojiga flushabnika v' prebivalishe svelizhanja, ki ga je upal od tvoje milosti dosezhi. Amen.

O Gospod, refhi dusho tega svojiga flushabnika is vsih nevarnost pekla, ter od vezhnih shtrafeng, in od vsih nadlog. Amen.

O Gospod, refhi dusho tega svojiga flushabnika, kakor si refhil Enoha in Elijata od postave smerti. Amen.

O Gospod, refhi duſho tega ſvojiga flushabnika, kakor ſi reſhil Noeta od potopa. Amen.

O Gospod, refhi duſho tega ſvojiga flushabnika, kakor ſi reſhil Abrahama is meſta Ur v' Kaldeji. Amen.

O Gospod, refhi duſho tega ſvojiga flushabnika, kakor ſi reſhil Joba od njegoviga terpljenja. Amen.

O Gospod, refhi duſho tega ſvojiga flushabnika, kakor ſi reſhil Isaka od ognja in od rok njegoviga ozheta Abrahama. Amen.

O Gospod, refhi duſho tega ſvojiga flushabnika, kakor ſi reſhil Lota is ſodome in is ſhvepleniga ognja. Amen.

O Gospod, refhi duſho tega ſvojiga flushabnika, kakor ſi reſhil Mojſeſa is rok Faraona Egiptovſkiga kralja. Amen.

O Gospod, refhi duſho tega ſvojiga flushabnika, kakor ſi reſhil Daniela is levnjaka. Amen.

O Gospod, refhi duſho tega ſvojiga flushabnika, kakor ſi reſhil tri

mladenzhe is rasbeljene pezhí in is rok krivizhniga kralja. Amen.

O Gospod, reshi dusho tega svojiga flushabnika, kakor si reshil Šusano krivizhno obdolsheno. Amen.

O Gospod, reshi dusho tega svojiga flushabnika, kakor si reshil Davida is rok Šavla in Golijata. Amen.

O Gospod, reshi dusho tega svojiga flushabnika, kakor si reshil Petra in Pavla is jezhe. Amen.

In kakor si reshil sveto Teklo, devizo in marternizo, od trojne grosovitne martre, tako reshi dusho tega svojiga flushabnika, in stóri, de se bo s' taboj v' nebeshkim kraljestvu vese-lila. Amen.

MOLITEV.

Perporozhimo ti, o Gospod, dusho tega tvojiga flushabnika, in te profimo, o Gospod Jesus Kristus, svelizhar svetá, postavi to dusho, savoljo ktere si na semljo prishel, po svoji milosti v' drushbo svojih svetnikov. Špos-

naj, o Gospod, svojo stvar, ktera ni od drugih bogov ustvarjena, temuzh od tebe samiga praviga in shiviga Boga; ker ni drugiga bogá, sunaj tebe, ki si pravi Bog, in nizh ni enakiga tvojim delam. Rasveséli, o Gospod, njegovo dusho pred svojim oblizhjem, in ne spomni se njegovih nekdanjih pregreh in hudobij, ki so is hudih sheljá njegoviga serzá prishle. Ako ravno je namrezh greshil, ni vender tebe Ozheta, Šina in svetiga Duhá satajil, temuzh je v' tebe veroval, ter je imel v' svoji dushi gorezhnost sa tvojo zhašt, in je tebe stvarnika vsih rezhí zhaštil in molil. Amen.

MOLITEV.

Profimo te, o Gospod! ne spomni se grehov njegove mladosti in njegove nevednosti, temuzh po svoji veliki milosti se ga spomni v' svetlobi svoje zhaští. Naj se mu odprejo nebesa, naj se s' njim veselé angelji in svetniki. V' svoje kraljestvo, o Gospod,

vsemi svojiga slushabnika. Naj ga prevsamesveti Mihael, arhangelj boshji, kateri se je vredniga storil, poglavarstvo nebeshke vojske sadobiti. Naj mu na proti pridejo sveti angelji boshji, in naj ga peljajo v' nebeshko mesto Jerusalem. Naj ga sprejame sveti Apostelj Peter, kterimu so od Boga kljuži nebeshkiga kraljestva isrozheni. Naj mu pomaga sveti apostelj Pavel, kateri je bil vreden isvoljena posoda biti. Naj prosi sanj sveti Janes, isvoljeni apostelj boshji, kterimu so bile nebeshke skrivnosti rasodete. Naj profijo sanj vsi sveti aposteljni, kterim je bila od Boga dana oblast savesovati in odvesovati. Naj profijo sanj vsi svetniki in isvoljeni boshji, kateri so savolj Kristusa na tem svetu martro terpeli: de, kadar bo odvesan od vesí mesá, bo vreden priti k' zhašti nebeshkiga kraljestva. Po Gospodu našhim Jesusu Kristusu, kateri s' Ozhetam in svetim Duham shiví in kraljuje od vekomej do vekomej. Amen.

(Zhe bolnik she umira, se moli
psalm 117. in psalm 118.)

*Kadar se je dusha od telefá she od-
lozhila, se rezhe:*

Pridite na pomozh svetniki bosh-
ji, perstopite angelji Gospodovi, in pre-
vsamite to dusho! spremíte in perpe-
ljite jo pred boshje oblizhje. Kristuf
naj te k' sebi vsame, kateri te je is
tega svetá poklizal. Angelji nebeshki,
peljite to dusho v' Abrahamovo na-
rozhje, in postavite jo pred oblizhje
Gospodovo.

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Ozhe nash . . . Zhesheha fi Ma-
rija . . .

V. Dodeli mu (ji), o Gospod,
vezhni mir in pokoj.

O. In vezhna luzh naj mu (ji)
sveti.

V. Od vrat peklenfkiego bresna;

O. Reshi, o Gospod, njegovo du-
sho.

V. Naj pozhiva v' miru.

O. Amen.

V. Gospod, uslišhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe
pride.

Molimo.

Tebi, o Gospod, perporozhimo
dušho tvojiga flushabnika I., de ker
se je is tega sveta lozhila, naj per
tebi v' nebeshkim kraljestvu shiví, in
kar je savolj zhloveshke slabosti pre-
gresihila, to ji po svoji neskonzhni mi-
losti in dobroti sanesi in odpusti. Po
Kristufu Gospodu nashim. Amen.

NAVADNE PESMI

per f. mashi.

Perva pesem.

Sazhetik.

1.

Pred taboj na kolenih,
O Bog! te molimo;
In polni shelj ognjenih
K' tebi sdiujemo.
Ta ofer svete mashe
Daj tebi, o Bog, dopast',
In sdihovanje nashe
Povishat tvojo zhast.

2.

Ker Jesuf se je lozhil,
Je per vezherji tam

Prelomil in isrozhil
Ta kruh perjatelam.
Poshegnal je to vino,
Ter ga je jogram dal,
To k' mojimu spominu
Štorite, sraven djal.

3.

Mesó je to, vsebite,
Mesó in moja kri.
Nikdar ne posabite,
Kaj Jesus vam štorí.
Sa val on hozhe umreti,
O zhlovek, premisli to!
De da ljudem shiveti,
De jim odpre nebó.

4.

To nashe ofrovanje
Use'm', o Bog, od nas,
Uslisli s dihovanje
In nashe prošnje glas!
Teleta so ozhaki
Dajali nekedej;
Sdaj dari niso taki,
Nash dar je Jesus sdaj.

H' Glorii.

1.

Zhaſt, hvala in hvaleſhnoſt
Je tvoja bla in bo.
Nepokoj in beteſhnoſt,
O Bog, odverni to.
Daj nam mirú in gmaha
Le vedno derſhat' ſe,
De bodemo bres ſtraha
Goſpod! zhaſtili te.

2.

Sa naſhe hudobije
Œi ti pokoril ſe;
De naſ naſh greh ne ubije,
Dodeli uſmiljenje.
Bod hvala in zheſhenje
Tud Duhu ſvetimu;
Ker on nam poterpljenje
Daje v' preganjanju.

Pred Evangelijem.

1.

Is boſhjih uſt vun grede
Œvet' evangelium.

Njegove so besede,
In slab je slab našh um.
Bog sam uzhí, Bog vezhni,
In Bog lagat' ne vé.
O frezhni, trikrat frezhni,
Kater' se ga dershé.

2.

Besede boshje vera
Nam kashe, naš uzhí
Presrezhno pot, katera
V' nebela gor' dersí.
Ohrani to povelje
In nauk svoj per naš;
Daj nam potem veselje
Per seb' na vezhni zhas.

K' Veri.

1.

Bog ozhe mi sposnamo,
De vse je tvoja stvar,
Kar je in kar imamo,
Dobrote tvoje dar.
Od tebe vunkej ide
Šin rojstva vezhniga
Spozhetje njega pride
Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
To boshje detize,
Devishtva ní sgubila
Ne préd, tud' potlej ne.
Nash greh je njega umoril,
Sa greh je bil prodan.
In kakor je govoril,
Je vstal na tretji dan.

3.

Na desni rok' Ozheta
Je v' svetim raji sdaj,
She pride, to obeta,
Pa mí ne vemo, kdaj.
Al kadar se iside
Sa svet odlozhen zhas,
Tak vemo, de spet pride
Ozhitno sodit nas.

4.

Šofesko keršhenikov,
Al zerkev, verjemo,
In gmajno tud' svetnikov,
Kar je obljubljeno.
Tud' grehov odpushtenje
Na temu svetu sdaj;

Shivota vstajenje
Potem pa sveti raj.

K' darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
Kar mi sdaj oframo,
Šzer kruh je sam na sebi,
In vino sgol samó;
Pa is kruha in is vina
Bo kmalo, kar sdaj ní,
Edinga tvojga Šina
Mesó in prava kri.

2.

To nashe ofrovanje,
O Bog, ne sversi to;
Vse misli in vse djanje
Sdaj tebi oframo.
O daj, de bomo svesti
Teb' Ozhe, v' svojih dneih,
Odvsem' od nashe vesti
Teshílo vseh pregreh.

3.

Vse nashe premoshenje,
Ves shivesh, vse teló,

In tud' nashe shivljenje,
Vse to naj tvoje bo.
Daj nam po svoji volji
Sdaj desh, sdaj solnzhen svet,
Pokash' na shitnim polji
Dobrote svoje zvét.

K' Sanktus.

1.

Povsdignimo kristjani,
Vsi svojo pesem sdej.
Sapojmo skupej sbrani:
Švet, svet, na vekomej.
V' nebesih in na semlji
Še vidi njega mozh,
Nevernikam odjemlji,
O Bog, njih uma nozh.

2.

De oni luzh, katere
Do sdaj ne vidijo,
Šposnajo, udje vere
S' nam' tvoje bodejo,
De zhašt'mo skupej tega
K' nam pridijozhiga;
Zhašt njemu se raslega
In hvala angeljska.

Po povsdigovanji.

1.

Molimo klezhijozhi
Bogá sakritiga.
Okó ga ne raslozhi,
Pa vera snanje da.
Sdaj tukaj bres pogleda,
O Bog, te vidimo,
Sadosti je beseda,
De tebi verjemo.

2.

Na lesu svet'ga krisha
Je Bog sagernjen bil,
Sdaj, vera naš previsha,
Je zhlovek tud' se skril.
Ta dar dobrote tvoje,
Kruh tvojih angeljev,
Opomni misli moje,
O Bog, de si sa-me umerl.

3.

Naj spere dušho mojo
O Jesus, tvoja kri,
Dodeli milost svojo,
O morje milosti!

Kar sdaj te nam sagerne,
Naj sgine, o Bog, spred nas
Naj skorej nam odgerne
Švetloba tvoj obras.

K' savshivanju.

1.

En zhudesh se nam kashe,
En zhudesh se godí:
Gospod je to, in nashe
Okó ga vidlo ní.
V' podobi nashga vina
In kruha je On sam,
Ne le po vish' spomina;
Mesó in kri je tam.

2.

O frezhin, kdor verjame,
De tukaj jagnje je,
Katero nam odvsame
Vsih grehov butare.
Leta je kruh, to vera
Kristjane poduzhí,
Leta je jed, katéra
Nam dusho preshiví.

3.

Zhe ga na konz' shivljenja
Po vrednim vshijemo,
Še smerti obzhutenja
Vezh bal' ne bodemo.
Teshave in britkoſti
Še tiſt' ne bode bal,
Katermu per ſlaboſti
Bog ſam pomozh bo dal.

4.

O Jeſuf, zhaſt in hvala
Naj tebi vezhna bo;
Ljubesen nam je dala,
Ljubesen tvoja to,
Ta vſhitek tvojga méſa
In tvoje tud' kerví,
Shivljenje in nebela,
Veſelje v' vezhnoſti.

5.

Daj tega nam ſheleti,
Goreti od ſheljá;
Daj tega nam prejeti
Ta zhaſ, k' bo ſmert priſhla,
De bodemo s' timiſtim
Na pot ſe vsdignili,

In frezhno s' serzam zhistim
V' nebefa noter fhli.

H' konzu svete mashe.

1.

Ker smo sdaj sveto mashe
Vfi skupej flifhali,
Povsmímo pesem nashe
In hvalo s' angelji!
Dopade naj mu djanje
Opravljenga darú;
Vir gnad bod' to darvanje
Nam, dolshna zhaft Bogu.

2.

Dershímo pomozh' boshje
Še skos' in skos' terdno.
Leta nam naj oroshje
Pred vse hudobo bo.
Bres greha da naj stati
Pred sodbo sodnji dan;
Od angeljev naf sbrati
Na njega desno stran.

Druga pesem.

Kirie.

1.

Pred stolam tvoje milosti
Tvoj verni folk klezhí:
In tebe, Bog, v' ponishnosti
Svojga serza zhasí.
Štor' milost tem, kater' shelé
V' salsah oprat' svoje dolgé.
Odpusti, Ozhe, greschnikam,
In skashi se dobrotljiv nam,
Dobrotljiv nam,
Dobrotljiv skash' se nam!

2.

Ob dari tvoje smo prishli,
Kakor sgubljeni fin;
In kakor ovzé smo sashli,
Sgubili tvoj spomin.
Ali Ozhe vfiga usmiljenja!
Na serza polne sgrevanja
S' dopadajenjem dol' poglej,
In svojo gnado sopet dej,

In gnado dej,
In gnado sopet dej.

3.

Šej delo smo vsi tvojih rok,
In tvoja lastna stvar;
Opri slabosti svoj'h otrok,
Nar vikshi gospodar!
Sa spravo sdaj darujemo
Tvojga šinú ofrujemo;
O Bog, skos njega sveto kri
Vse našhe grehe prozh omi,
Vse prozh omi,
Vse grehe prozh omi.

Gloria.

Zhašt bod' na visokosti
Bogu na vekomej,
In mir po šhirokti
Na semlji bod' vselej.
V' ponishnosti pojemo
Teb' hvalo, trojni Bog!
Od tebe mi prejmemo
Reshenje is nadlog.

Evangelii.

Is tvojih ust iside
Švet evangelium,

Na dno leto se snide
Vsih kristjanov um.
Modrost naš sama visha,
Resniza naš uzhi,
Kdor se pod njo ponisha,
Ta srezhno prav shivi.

Vera.

1.

Gospod pred taboj s' trepetanjem
Te tvoja revna stvar sposna,
In verje s' shivim sposhtovanjem
V' tebe praviga Boga.
Tud' verje v' tvojga ljub'ga Šina,
Špozhet'ga od svet'ga Duha,
Kterga Jese korenina
V' devishkim zvetji je szvedla.

2.

De je prishel is sgol ljubesni,
De naš bi spravil spet s' tebó,
De na-se vsel je vsih bolesni,
Prelil na krishi kri svojo,
De spet je vstal, pekel premagal,
Na desni tebe sdaj sedí,
De naš bo enkrat vse prevagal,
Šodnik pravizhen vsih stvari.

3.

De fveti Duh nam zerkev visha,
De bo do konza vedno s' njo,
De kdor se k' njem' v' sòlsah perblisha,
Od grehov spet ozhifhen bò;
De sopet enkrat bomo vftali.
Vfih svetih drushba sprofi nam,
De bomo fkupej vshivali
Shivljenje vezhno s' Jesufam.

Darovanje.

1.

Tvoj mafhnik sdaj daruje,
Gospod! lete darí,
S' njim tud' tvoj folk sdihuje,
In s' ferzam gor' puhti.
Zhifst kruh je fhe in vino
Sa grehe nafhe dar,
K' tvojga Šina spominu
Je obloshen altar.

2.

Vsem' Bog! leto darvanje,
Dobrotljiv' Ozhe nafh,
Omézhi te sdihvanje,
De nam spet gnado dafh;

Le smert in kri presveta
Tvojga ljub'ga Šinú
Nam daje trošht, de vseta
Ta prošnja bo v' nebó.

Sanktus.

1.

Poj: svet fi, svet fi, svet fi,
O Bog, ti našh Gospod!
S' angeljzi pojte: svet fi
Gospod Bog Šabaot.
V' nebesih in na semlji
Vso hvalo in zhašt vselej
Od stvari svojih jemlji
Sdej in na vekomej.

2.

Veseli vkup pojemo
Is serza zeliga,
In tega vfi sprejmemo
Kot svojiga Boga,
Kater v' imenu pride
Gospoda našhiga;
Zel svet se k' zhašti snide
Šinú njegoviga.

Po povsdigovanji.

1.

Poglej, o Ozhe! 's visokosti
Milostno dol' na ta altar!
Sdaj pernesemo po dolshnosti
Prav', tebi dopadljivi dar.
Ta dar je sam tvoj Šin edini
Is sgol ljubeshni darovan,
Kater enak pohlevni shvini
Je strahno bil sa nas saklan.

2.

On vse slabosti nashe nosi,
De nas perpravi v' sveti raj;
On per Ozhetu sa nas profi,
De b' mi shiveli vekomaj.
Naj te ljubesen ta ognjena
Dobrotljiv' Jesus! omezhi,
De se od tvoje smerti zena
Nad nami nikdar ne sgubi.

Agnus Dei.

Poglejte boshje jagnje,
Kak' tozhi svojo kri!
Kako sdaj glavo nagne,
In sa nas omedli.

On grehe nam odjemlje,
On nosi vse dolgé
Pokrajne zele semlje
Škos njega mir dobé.

Obhajilo.

Gospod! ješt nifim vreden,
De b' tebe danš savshil
Al rezi, de bom vreden,
In bodem sopet shiv.
V' duhu te prejeti
Is serza sdaj shelím
Daj shenin našh presveti!
De gnado sadobim.

H' konzu.

Sdaj ofer smo konzhalí,
Ta dar je, Bog, tvoj Šin,
Mi smo vfi skup sposnali
Tvojih darov spomin.
Škos njega smo prejeli
Reshenje is našhíh svés,
Sdaj sadnjízh nam dodeli
Švoj shegen is nebes.

Tretja pesem.

Per sazhetku.

1.

Pred Bogam pokleknimo,
Povsdignimo serze!
V' nebesa sdej poshljimo
Vse misli in sheljé.
Ta dar presvete mashe
Šprejmi od nas, o Bog!
Naj sbrishe grehe nashe,
Naj varje nas nadlog.

2.

Mi gresniki sposnamo,
Shalili smo Boga,
O teshko vest imamo,
Pokoja nam ne da.
Marija, vsi svetniki!
Pomozhi prosimo vas;
Šmo gresniki veliki,
O Kriste, usmil' se nas!

Gloria.

Bogu bod' zhašt in hvala!
Na semlji mir ljudém;

K' je milost boshja dala
Reshenje nam stvarnem.
Bog, hvalo ti pojemo,
Perfheil fi greh odvset;
Ti slavo, zhaft dajemo;
Ti sam, o Bog, fi svet.

Evangelij.

Bog sam nam osnanuje
V' shivljenje frezhno pot,
Temoto rasvetljuje,
Naf varje greslnih smot.
Kristjanje, posluhajmo,
Kaj Jesus naf uzhí;
Po njem se vfi ravnajmo,
De vsak svetó shiví.

Véra.

1.

To verjem, Bog nebeslki,
De ti fi stvarnik moj;
Odreslil rod zhloveslki
Je Sin edini tvoj.
Svet' Duh per naf prebiva,
Od Jesusa poslan,
Pomozh njegovo vshiva
Na sveti vsak kristjan.

2.

Kar si, o Bog, osnanil,
Kar je tvoj Šin uzhil,
V' katolshki zerkvi hranil,
K' je sa-njo kri prelil,
To verjem vse resnizhno,
Le, Bog, pomozh mi daj
Shiveti tud' pravizhno,
De pridem v' sveti raj.

Darovanje.

1.

Šprejmi Bog, Ozhe vezhni,
Od nas prezhisti dar,
Ga greshniki nesrezhni
Damo na tvoj altar;
Sa svoje hudobije,
In zeliga svetá;
Naj nam jih zhisto smije,
Nam tvojo milost da.

2.

Ponishno vfi poshljimo
Ta sveti dar v' nebo,
Gospod-Boga profimo,
De mu prijeten bo;
De naj mu bo zheshenje,
Špodobna vezhna zhašt;

De dufham da shivljenje,
In zerkvi boshji raft.

Sanktus.

1.

Švet, svet, svet Bog nebeshki!
Oblast imash zhes vse;
Ves svet, in rod zhloveshki
Ti hvalo, zhasht daje.
Naj vedno hvaljen bode,
Zheshen in povikshvan,
Odfreshit vse narode
Od Boga nam poslan.

2.

Vse zerkve poglavarja
Še spomni, o Gospod,
Tud' shkofa in zesarja;
Ohrani jih povsod.
Ti vodi vse kristjane,
Ti, nashih dush pastir,
De bodo tebi vdane,
Jim daj nebeshki mir.
Po povs digovanji.

1.

O angeljzi, hitite,
In pridite s' nebes!
S' nam' sveti kruh molite;
Ni vezh kruh, Bog je ref.

Pozhutkam vřim telef
Je Jefuf tukej řkrit;
De b' řkorej řhli v' nebefa
Ga gledat in zhařtit!

2.

Ti Jefuf, ře uřmili
Duřh bratov in řeftriz,
De bodo mir dobili,
Odreřhi řih is viz.
De gremo k' teb' prebivat,
Nam greřhnikam tud' daj;
Nebefřko luzh uřhivat
S' řvetniki vekomaj.

3.

Nafh duř, o Bog, ti poře:
Zheřhen bod' Ozhe ti;
Kraljeřtvo pridi tvoře;
Naj ře, kar zheřh, řgodí.
Daj nam nafh kruř, jed sdravo;
Dolge odpuřti nam;
Ne vpelji naf v' řkuřhnjavo,
Otmi řovrašnikam.

Med řvetim obhajílam.

1.

Moj Jefuf, tebe vřhiti
Is řerza řef řhelím;

Pa k' teb' ne morem priti,
Ker toljkokrat gresnim.
Operi dusho mojo,
Slabosti njene vesh;
Pokashi milost svojo,
De v' duhu v' mene gresh.

2.

O Jesuf, k' meni pridi,
Presheni grehov nozh,
De dusha moja vidi
Dobrote tvoje mozh.
Ostani vedno v' meni,
De dusho mi shivish;
S' menoŷ se terdno skleni,
Me frezhniga storish.

Per konzu svete mashe.

Švet dar smo dokonzhali,
Odpeli zhaŷt Bogú;
Ozhetu darovali
Njegovigá Šinú.
Mertvim in shivim sprava
Sa grehe naj bo to;
Naj nam bo vŷim saŷtava,
De pridemo v' nebó.

Pesem pred shegnam.

Zhaſtimo te,
Shivi kruh angeljski!
O pravi zhlovek ſkup,
In Bog nebeſhki.
Šveto, ſveto, ſveto,
Šveto, zhes vse ſveto
Jesufa reſhnje telo
V' ſvetim ſakramentu.

Pesem po shegnu.

Nikdar naſ ne ſapuſti,
O Jeſuf vse ſladkoſti!
Šoſebno pa ſadnji zhaſ
Bodi, Jeſuf, ti per naſ!
Zhaſtito vſak zhaſ bodi
To ſladko imé Jeſuf,
Ino imé Marija.

KASALO.

	Stran.
P redgovor, sa vse poboshne dufhe, ki shelé Bogú prav flushiti	3
Sjutrajna molitev. Poduzhenje	9
Nauki, ktere morafh ispolniti, de bofh dan fvetó preshivel	17
Angeljevo zhefhenje	19
Molitev pred jedjó — po jedi	21
Vezherna molitev. Poduzhenje	22
Sveta mafha. Poduzhenje	31
Molitve per f. mafhi. (Perva visha). . . .	37
Molitve per f. mafhi. (Druga visha)	63
Molitve per f. mafhi. (Tretja visha)	80
Nauk od poslufhanja boshje besede	95
Molitev pred pridigo	97
Molitev po pridigi	98

Premišljevanja in molitve pred spovedjo .	98
Molitev po spovedi	107
Poduzhenje od f. obhajila	108
Molitev pred f. obhajilam	117
Od sahvale po f. obhajilu	122
Molitev po f. obhajilu	124
Od obhajila v' duhu	127
Obiskanje presvetiga rešnjiga telefa .	129
Od poboshnosti do presvete devize Marije matere boshje	135
Posdravljenje presvete devize Marije .	137
Molitev k' materi boshji sa njeno profh- njo in pomozh	139
Od premišljevavne molitve	140
Premišljevanje sa vsaki dan tedna — v' nedeljo	149
Premišljevanje v' pondeljik	153
Premišljevanje v' torek	158
Premišljevanje v' sredo	161
Premišljevanje v' zhetertek	167
Premišljevanje v' petek	171
Premišljevanje v' saboto	174
Od dolshnost sakonfskih ljudi	178
Od dolshnost gospodarjev in gospodinj .	183

Od dolshnosti ki jih imajo otrozi proti svo-	
jim staršem	198
Od dolshnosti poslov in vsih podloshnih .	202
Od sadershanja prostih ljudi obojiga spola .	205
Od sakramenta svete pokore	215
Od isprafhevanja vesti	221
Od grevenge in terdniga fklepa	225
Od spovedi	231
Od odvese	240
Od sadoftenja ali naloshene pokore	243
Od dolge ali splofhne spovedi	249
Isprafhevanje vesti I. Zhes deset bosbjih	
sapoved	260
II. Zhes pet zerkvenih	
sapoved	277
III. Zhes sedem pogla-	
vitnih grehov	279
IV. Zhes dolshnosti svo-	
jiga stanu	182
Kratek katekism, v' vprafhanjih in odgo-	
vorih	289
Od prave vere in od katolfhke zerkve .	407
Duhovno berilo, ki ima v' febi mnoge sgodbe	
in nauke	420

	Stran.
Sedem psalmov od pokore . . .	468
Krishev pot. (Perva visha) . . .	481
Krishev pot. (Druga visha) . . .	525
Litanije vseh svetnikov . . .	554
Molitve po litanijah v ^o dan svetiga Marka in krishev teden . . .	560
Molitve po litanijah per popoldanji flushbi boshji ob nedeljah in prasniki, kteri niso matere boshje . . .	566
Lavretanške litanije . . .	570
Molitve po lavretanških litanijah . . .	573
Molitve per umirajozhih . . .	582
Litanije per umirajozhih . . .	587
Navadna pefem per sveti mashi . . .	600
Druga pefem per sveti mashi . . .	611
Tretja pefem per sveti mashi . . .	618
Pefem pred shegnam — po shegnu . . .	624

